

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,***
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	37989
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	37989
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37989
Vona Gábor (Jobbik)	37993
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	37995
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	37997
Harrach Péter (KDNP).....	37999
Kósa Lajos (Fidesz).....	38000
Orbán Viktor miniszterelnök.....	38002
Hollik István (KDNP).....	38004
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38006
Dr. Hiller István (MSZP)	38007
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38009
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	38011
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	38012
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	38014
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	38015
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz).....	38017
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	38019
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	38020
Új képviselő mandátumának igazolása:	
/Gaal Gergely (KDNP)/	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	38021
Határozathozatal	38022
Eskütétel	38022
Döntés az Országgyűlés 2017. évi őszi ülészakájának munkarendjéről	38023
Döntések határozati hárszabályi rendelkezésektől való eltérésről:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	38023
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról.....	38024
Döntések napirend módosításáról.....	38025
Az ülés napirendjének elfogadása	38026
Bizottságok felkérése beszámolók tárgyalására és döntéshozatalára	38026
Bizottsági tisztségviselők választása:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	38026
Határozathozatal	38026
Mentelmi ügy:	
/L. Simon László (Fidesz)/	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	38027
Határozathozatal	38027
Fegyelmi ügyek:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	38028

Interpellációk

Bejelentés kérdések visszautasításáról	38029
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A Sajó-völgyében élők jogos igénye a 26-os út elkerülő szakaszainak megépítése!” címmel	38029
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	38030
Viszonzás:	
Gúr Nándor (MSZP)	38031
Határozathozatal	38031
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor tesz végre valamit a kormány hazánk leszakadása ellen?” címmel	38032
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	38033
Viszonzás:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	38034
Határozathozatal	38034
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A kormány magára hagyta a magyar kisvállalkozásokat?” címmel.....	38035
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	38036
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	38037
Határozathozatal	38037
Dr. Vas Imre (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Milyen jogi csatákat kell megvívnia Magyarországnak a kényszerbetelepítés megakadályozása érdekében?” címmel.....	38038
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	38039
Viszonzás:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	38040
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Valóban kihozható 15 ezer forintból az iskolakezdés?” címmel.....	38041
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	38042
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	38043
Határozathozatal	38044
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Iskolakezdés - a családoknak hitelfelvétel, a pedagógusoknak elmaradt béremelés?” címmel	38044
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38045
Viszonzás:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	38047
Határozathozatal	38047
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az Erzsébet-táborok idejének megvalósulásáról” címmel	38048
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	38049
Viszonzás:	
Szászfalvi László (KDNP)	38050
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Kinél csörög a paksi kassza?” címmel	38050
Dr. Aszódi Attila , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	38051
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	38052
Határozathozatal	38053
Németh Szilárd István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Továbbra is másodrendűnek tartanak-e minket a multinacionális cégek?” címmel	38053

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	38054
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	38055
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért titkos a leendő Nemzeti Alaptanterv?” címmel.....	38056
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38057
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	38059
Határozathozatal	38059
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor lesz a köztisztviselőknek érdemi bérrendezése?” címmel	38059
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	38060
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	38062
Határozathozatal	38062
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A cél nemes. Akkor a miniszter miért ideges?” címmel	38062
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	38063
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	38065
Határozathozatal	38066
Dr. Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lassan nem lesz pedagógus, aki tanítson!?” címmel	38066
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	38067
Viszonzválasz:	
Dr. Kiss László (MSZP)	38068
Határozathozatal	38069
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hány kilakoltatásra kerülhet sor a tél beállta előtt?” címmel.....	38069
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	38070
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP).....	38071
Határozathozatal	38072

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38072
Dr. Szakács László (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Törvényes-e?” címmel.....	38072
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	38073
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	38073
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	38075
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38075
Szávay István (Jobbik) - a miniszterelnök úrhoz - „Az elmúlt hónapok során miért nem tett semmit a Kormány az ukrán oktatási törvény elfogadásának megakadályozása érdekében?” címmel	38076
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	38077
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	38078
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	38078
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	38079

Ikotity István (LMP) - a miniszterelnök úrhoz - „Ki fogja tanítani a gyerekeinket?” címmel.....	38080
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	38080
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	38081
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	38082
Szalmáry Kristóf (Fidesz) - az igazságügy-miniszterhez - „Mikor veszik el a csaló szocialista képviselő mandátumát?” címmel	38083
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	38084
Viszonzválasz:	
Szalmáry Kristóf (Fidesz)	38084
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	38085
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen az idei gabonatermés?” címmel	38085
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	38086
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	38087
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	38087
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	38088
Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Felismeri a parlagrafüvet Miniszter Úr?” címmel... ..	38088
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	38089
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	38090
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	38091
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz: „Hány család maradhat az út szélén?” címmel.....	38091
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	38092
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	38093
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	38093
Demeter Márta (LMP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Letelepedési kötvények: Ki áll a pénzmosó hálózat mögött?” címmel.....	38094
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	38095
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (LMP).....	38095
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	38096
A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló, valamint a Magyarország Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló, továbbá a Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája	38096
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38097
Felszólalók:	
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38098
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38099
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38100
A jogtípró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló határozati javaslat összevont vitája	38100
Németh Zsolt (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője.....	38101
Felszólalók:	
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	38104
Bóna Zoltán , a Törvényalkotási bizottság előadója	38107

Pánczél Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38107
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38109
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	38111
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	38112
Mesterházy Attila (MSZP).....	38114
Szávay István (Jobbik)	38117
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	38118
Potápi Árpád János (Fidesz)	38119
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	38120
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	38121
Németh Zsolt (Fidesz) előterjesztői válasza	38121

A Magyar Köztársaság és az Észt Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadó területén, Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzék kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	38122
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38123

Felszólalók:

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38123
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	38124

A Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	38124
--	-------

Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38125
--	-------

Felszólalók:

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38125
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38126
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	38127

A felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezmény (CLNI 2012) kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38127
--	-------

Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38127
--	-------

Felszólalók:

Dr. Hörsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38128
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38130
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	38130
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38131

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam Kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38134
---	-------

Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38134
--	-------

Felszólalók:

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	38135
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	38135
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38136

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása a korrupciós bűncselekmények elévülési idejének emelése érdekében szóló előterjesztés összevont vitája	38136
---	-------

Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	38137
---	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	38139
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	38140

Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	38142
Demeter Márta (LMP)	38144
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	38147
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	38148
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	38148
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	38149
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) előterjesztői válasza.....	38150
Napirend utáni felszólaló:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	38153
Az ülésnap bezárása	38156

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ASZÓDI ATTILA államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HOMOLYA RÓBERT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENECSE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
1. ülésnapja

2017. szeptember 18-án, hétfőn
(13.10 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem: Lányi Zsolt volt **képviselőtársunk** 88 esztendő korában **elhunyt.** Lányi Zsolt 1945-ben lépett be a Független Kisgazdapártba, 1956-ban újjáalakította a párt újpesti szervezetét, 1988-ban az újpesti szervezet elnöki, majd a budapesti szervezet alelnöki, később elnöki tisztségét látta el. 1994-től az FKGP frakciójának tagjaként, 1998-tól 2001-ig frakcióvezető-helyettesként vett részt az Országgyűlés munkájában. 2001 után a ciklus végéig függetlenként folytatta képviselői tevékenységét. 1994-től a Honvédelmi bizottság tagjaként, 1998-tól elnökeként dolgozott, 1995 és 1998 között a Kulturális és sajtóbizottság munkájában is részt vett. Közéleti tevékenysége mellett a sportéletben is szerepet vállalt, 2002-ben az Újpesti Torna Egylet tiszteletbeli elnökévé választották.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napi rend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Beszámoló az elvégzett munkáról és az előttünk álló feladatokról” címmel. Megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelettel köszöntöm önöket. Az Országgyűlés az előző rendes ülészak utolsó ülését 2017. június 15-én tartotta. Azóta eltelt három hónap. Alkotmányos szokásaink szerint ilyenkor a kormány feje jelentést tesz az ismét összeülő képviselőknek arról, ami fontos volt a parlamenti ülések nélkül eltelt időszakban. Tisztelt elnök úr, ezért kértem most szót.

Tisztelt Ház! Ami az ország gazdasági helyzetét illeti, a száraz tények a következők. 2017. június végére - ezt az utolsó adatot ismerjük - az államadósság 74 százalék alá csökkent. Gazdaságunk a második negyedévben 3,2 százalékkal nőtt. Sikertől tovább emelnünk a foglalkoztatottak számát, 4 millió 434 ezer ember dolgozik ma Magyarországon, akiknek ezért köszönetet is mondok; ez 62 ezres növekedés az előző évhez képest. A munkanélküliek számát csökkentettük, ez ma 193 ezer, egy éve pedig

227 ezer volt. 4,2 százalékos a munkanélküliség, ami azt jelenti, hogy a teljes foglalkoztatottság karnyújtásnyi távolságra van már csak. A közfoglalkoztatottak számát folyamatosan csökkentettük, folyamatosan lépnek át a magángazdaság területére. Ezek az adatok együtt megkockáztathatóvá teszik azt a kijelentést, hogy a munkaalapú gazdaság felépítése sikerült, a gazdaság működik, Magyarország ma olyan ország, amely képes minden polgárának munkát adni, aki dolgozni akar.

Tisztelt Ház! Rendelkezésünkre állnak az első félévi fizetési, kereseti és béradatok is. Júniusban a bruttó átlagkereset 290 300 forint volt; ez komoly növekedés, de még nem elég. A vállalataink versenyképességének javítása mellett és azzal párhuzamosan szükséges és lehetséges is a bérek további növelése. Az ipari termelés alakulása azt mutatja, hogy az iparban vannak még növekedési, bérnövekedési lehetőségek is. Az építőipar termelésének növekedése azt mutatja, hogy ott is van még lehetőség további bérnövekedésre. Az építőipar teljesítménye a második negyedévben 27 százalékkal nőtt az előző évhez képest. A kereskedelmi szálláshelyek forgalma és általában a vendéglátás teljesítménye erőteljesen fejlődött és nőtt, 10-12 százalékos növekedést jelentettek a vállalkozások. Mindez azt mutatja, különösen, hogy a vendéglátás adózási feltételeit is javítjuk, hogy itt is további munkaerő-fölvétellel és bérnövekedésekkel számolhatunk. A mezőgazdaságban a foglalkoztatottak száma hét év alatt 25 százalékkal nőtt, 217 ezer ember keresi ma a magyar mezőgazdaságban a kenyerét, és a bruttó keresetek az elmúlt években itt is 42 százalékkal növekedtek.

Össességében, tisztelt képviselőtársaim, a második negyedév adatai alapján azt látom, hogy a béremelések következtében egyre több embernek megéri dolgozni Magyarországon.

Tisztelt Ház! Megtörténtek a beiskolázások, az iskolák újra kinyitották a kapuikat. 2017 szeptemberétől másfél millió gyermek jár majd iskolába és óvodába. 751 ezer általános iskolásunk, 78 ezer szakiskolásunk, 5800 szakiskolásunk, 182 ezer gimnazistánk, 168 ezer szakgimnazistánk van, az óvodások száma pedig 314 ezer lesz ebben az évben. A felsőoktatásban 255 855 hallgató vehet részt. Összességében a tízmillió magyarból mintegy egymillió gyermek és fiatal számára biztosítunk oktatást, és készítjük föl őket állami keretek között a felnőttéletre.

Mint tudják, tisztelt hölgyeim és uraim, a magyar kormány bevándorlás- és migránspolitika helyett családpolitikát folytat; itt is van néhány információ, amit szeretnék önökkel megosztani. Ennek a családpolitikának egyik eleme a gyermekétkeztetés, az erre fordított összeg 7 év alatt két és félszeresére nőtt, 2017-ben ez 74 milliárd forint, 2018-ban pedig 80 milliárd forint lesz. Ma a bölcsődében, óvodában, iskolában ingyenesen étkező diákok száma 467 ezer fő. Kérem, gondoljanak bele: Magyarország ma elég erős ahhoz, hogy mindennap 467 ezer gyermek ellátásáról ingyenesen gondoskodjon, és ezt a terhet

levegye a családok válláról. Hasonlóképpen az ingyenes tankönyvellátást kiterjesztettük most szeptemberben az általános iskola valamennyi tanulójára és a középiskola első évfolyamára. Magyarország olyan ország, ahol az összes diák körülbelül 85 százaléka, több mint egymillió diák térítésmentesen kap tankönyveket. Magyarország olyan ország, ahol a pedagógus-életpálya bevezetésével sikerült emelnünk pedagógusaink elismerését és megbecsülését; a helyzet még messze nem tökéletes, de már össze sem lehet vetni az előző kormánytól megörökölt 2010-es állapotokkal.

Tájékoztatni szeretném a tisztelt Házat a nyári gyermektáborozás eredményeiről is. Talán nem mindenki látja át, de ez egy fontos ügy, nemcsak saját gyermekkorunkra visszagondolva, de meggyőződésem szerint az ország erejének, képességének és lelki állapotának is fokmérője. 2017-ben mintegy 100 ezer gyermeket vártak a táborhelyek, napközis Erzsébet-táborban több mint 50 ezer gyermek vehetett részt. 2017-ben ezer kárpátaljai magyar gyermek nyaralt Zánkán, és 500 ukrán gyermeket és kísérőiket is vendégül láttuk. Nekünk természetes, hogy képességeink és lehetőségeink szerint az ukrán családokat is segítjük.

(13.20)

Ezért is érint bennünket fájdalmasan az ukrán politikának az a döntése, amellyel megfosztja a magyar gyermekeket a felső tagozattól kezdve a magyar nyelvű oktatástól. Kérdezzük: mit vétettek ezek a magyar gyermekek? Mit vétettek az ő szülei?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy iskolafejlesztési programot is indítottunk. 400 település 527 iskolája újul meg. A 400 településből 292 település hátrányos helyzetű járásban található, tehát ez nemcsak iskola-, hanem felzárkóztatási program is. Egymilliárd forintot meghaladó iskolafejlesztés tíz településen indul: Pásztó, Kiskőrös, Bácsalmás, Iregszemcse, Babócsa, Kunszentmiklós, Makó, Kalocsa, Debrecen és Tata.

Vagyis, tisztelt Ház, a családpolitikánk, amely magában foglalja a családi adózást, a gyermek-egészségügyi ellátást, az oktatást, a sportot, a lakástámogatást és a családok munkahelyvédelmi akciótervét is, nos, a családpolitikánk továbbra is a kormányzati munka középpontjában marad. Jó érzés látni, hogy a családok helyzete javul, vagyis mi sem dolgozunk hiába.

Tisztelt Ház! Szeretném, ha tudnák, képviselőtársaim, hogy az egészségügyi szakközépiskolákban ösztöndíjprogramot indítottunk szeptembertől; ez 3200 tanulót érint. A havi összeg akár 40 ezer forint is lehet. Az ápolói mesterképzésre pedig egy 1 milliárd 150 millió forintos keretet nyitottunk. Itt jegyzem meg, hogy a kormány a nyáron döntött 93 darab új mentőautó beszerzéséről is.

Ami a biztonság- és külpolitikát illeti, a legfontosabb talán az, hogy július 1-jétől Magyarország tölti be a V4-ek soros elnökségét. Budapesten tár-

gyalt Egyiptom köztársasági elnöke, és 30 év után az izraeli miniszterelnök is ellátogatott Budapestre. Közös terrorizmus elleni munkacsoportot hoztunk létre a V4-országok és Izrael részvételével. Arról is megállapodtunk, hogy magasabb szintre emeljük Izrael és Magyarország kapcsolatát.

És végül örömmel számolok be a tisztelt Háznak arról, hogy ezen a nyáron beléptünk, pontosabban Budapest belépett a globális sport-nagyvárosok elitklubjába. A vizes világbajnokság és a cselgáncsvilágbajnokság rendezése azt bizonyítja, hogy a futball-világbajnokságon kívül bármilyen sportesemény, világsportesemény megrendezésére képesek vagyunk. Akik ebben részt vettek, azoknak a kormány nevében köszönetet mondok.

Tisztelt Ház! Magyarország és a magyar kormány ezen a nyáron is folytatta a brüsszeli kényszerbetelepítési tervek elleni küzdelmet. Önök jól ismerik az álláspontomat. A régi, megszokott világkereskedelmi, világgazdasági és világpolitikai rend helyébe éppen most lép egy új másik világrend. Ezen nem tudunk segíteni, ezt nem tudjuk megakadályozni, mert a hatalmi erővonalak világméretben rajzolódnak át. Ennek az átrendeződésnek a következménye - szeretjük vagy nem -, az a népmozgás, amely újfajta népvándorlásként a mi európai kontinensünket is elérte, és próba alá vette. Ráadásul ez a népvándorlás egybeesik az egyik világvallás, az iszlám legújabb világoffenzívájával is.

Azt a véleményemet is jól ismerik, hogy szerintem az Európai Unió, amely a mi tágabb hazánk, elhibázott bevándorláspolitikát és elhibázott külpolitikát folytat; ráadásul tévedése belátása helyett ragaszkodik a hibáihoz. Európa olyan politikát folytat, amilyenre ezer évek óta nem volt példa: egy kontinens, amely nem védi a külső határait, hanem kinyitja azokat. Ez újabb csábítást jelent a népvándorlás már úton lévő és éppen most szedelőzködő tömegeinek.

Amit eddig láttunk, csak a bemelegítés volt. A NATO hozzánk eljuttatott előrejelzése szerint, ami az ő kutatóintézetükben készült, 2020-ig 60 millió ember mozdul meg Afrikából, döntően Európa felé. Ennek az elhibázott brüsszeli politikának a következménye a terrorcselekmények minden hetessé válása, a közbiztonság drámai esése és Európa demográfiai, vallási és kulturális arculatának ma már tudományos vizsgálódások nélkül, szabad szemmel is jól látható megváltozása. Nos, ez az, amitől meg akarjuk védeni magunkat, meg akarjuk védeni Magyarországot, Közép-Európát és ha még lehet, az egész Európai Uniót is.

Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy az Európai Unión belül egy új különbség, egy új választóvonal, egy új országcsoporthoz tartozó tényező jött létre. A helyzet úgy fest, hogy az Európai Unióban ma vannak bevándorlóországok és nem bevándorlóországok. Országok, amelyek elfogadják, helyeslik, sőt időnként szervezik a migránsok, a bevándorlók, az új honfoglalók, az inváziós népcsoportok Európába telepítését: ezek a javarészt korábbi gyarmattartó országok mára

kevert népességű országokká váltak. A kevert népességű országok belső arányai jól láthatóan és letagadhatatlanul változnak: a keresztény elem aránya csökken, a nem keresztény elem aránya nő. Aki nem hisz a szemének, olvassa el a hivatalos ausztriai legfrissebb beiskolázási adatokat. Innentől már minden csak egyszerű matematikai számítás kérdése. A végállapot belátható.

És vannak az Európai Unióban nem bevándorlóországok, mint például Magyarország, akik ragaszkodnak a biztonságukhoz, az életformájukhoz, a nemzeti, vallási és kulturális identitásukhoz, egyszerűen szólva, mi magyar Magyarországot akarunk, és sóhajtva tesszük hozzá: egy európai Európát is szeretnénk.

Európa, az Európai Unió jövője azon múlik, hogy ez a két országcsoport - bevándorló- és nem bevándorlóországok - képesek lesznek-e kialakítani együttélést és az együttműködés új, közösen elfogadott rendjét. Ez csak úgy lehetséges, ha tiszteletben tartjuk egymás demokratikus népakaratát. Mi elfogadjuk, hogy a bevándorlóországok úgy döntöttek, hogy ők bevándorlóországokká válnak. Azt kérjük, ők pedig fogadják el, hogy mi sosem leszünk azok. Erről szól a kvótaper és annak az ítélete, amelyet önök szintén a nyár végéhez köthetnek.

Ma a bevándorlóországok úgy kívánják feloldani a két országcsoport közötti ellentéteket, hogy azt javasolják, legyünk mi is bevándorlóországgá. És ha erre nem vagyunk hajlandóak, akkor megerősokolnak és rákényszerítenek bennünket. Erről szól a kötelező kvóta és a kötelező betelepítési rendszer. Én ezt a tervet Soros György tervének tekintem. Ő fogalmazta meg és ő tette közzé a saját neve alatt. Ezt valószínűleg meg a brüsszeli bürokraták, akik mellelleg Soros tenyeréből esznek. Ezért van az asztalon a Bizottság menekültrendszer-reform javaslata, amely állandó, kötelező betelepítési rendszert javasol.

Tisztelt Ház! A Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt frakciói azt a kérést terjesztették a kormány elé, hogy a Soros-tervről legyen nemzeti konzultáció. Ezt a javaslatot egyetértőleg fogom a kormány elé terjeszteni. Mindenkit arra kérek, akinek fontos Magyarország függetlensége, szuverenitása, fontos Magyarország biztonsága, nemzeti kultúrája, keresztény gyökerei, vegyen részt a nemzeti konzultáción.

Sikeres ülészakot kívánok mindannyiuknak. *(Nagy taps a kormánypartok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel megköszönöm miniszterelnök úr fölszólalását, és arról tájékoztatom a tisztelt frakciókat, hogy miniszterelnök úr hozzászólása a 20 perc időkeretet nem lépte túl, ebből fakadóan a frakcióknak 5-5 perc áll rendelkezésükre arra, hogy a reagálásukat elmondják. Vona Gábor frakcióvezető-helyettes úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

(13.30)

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Köszönjük szépen ezt a

pár feledhetetlen percet. Azt hiszem, itt az idő, hogy az ön mátrixából kilépjünk, és beszéljünk a valóságról.

2010-ben ön a szocialistáktól egy romokban heverő országot vett át - azt hiszem, ebben egyetértünk -, és az azóta eltelt hét évben ön ezt az országot nem egy felzárkózó, felszálló, felemelkedő pályára állította, hanem egy leszálló, leszakadó pályára. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Többször elmondtam már önnek, hogy ön az elmúlt időszakban, az eltelt évek során egy lánglelkű fiatal demokratából egy kiegészített despotává vált. Hiába állít ön Tisza Istvánnak szobrot, miniszterelnök úr, ha közben a politikai gyakorlatával, a politikai működésével, a politikai lépéseivel Rákosi Mátyásnak és Kádár Jánosnak az emlékeit csempészi ide vissza. *(Zaj a kormánypartí oldalon.)*

Öntől egyébként lehet tanulni, ez tagadhatatlan, nagyon sokat lehet tanulni, például azt lehet megtanulni, hogyan nem szabad egy közösséget, hogyan nem szabad egy országot vezetni. Nem tudom, miniszterelnök úr gondolkodott-e már azon, hogy mekkora lehetőséget kapott a sorstól, mekkora adomány volt az ön kezében azzal, hogy kétszer is kétharmaddal nyert országgyűlési választást, mennyi jót tehetett volna ezzel az országgal, mennyi mindent meg lehetett volna valósítani kétharmados többséggel, és hogy ön ezzel a hatalmas történelmi lehetőséggel élt-e vagy sem. Gondolkodott-e már ezen a kérdésen? Mert szerintem nem élt és nagyon sokak szerint nem élt, hanem visszaélt vele. Nem az országot emelte föl, hanem a korrupció szintjét emelte olyan magasságba, amit korábban Magyarországon nem lehetett látni.

Arra kérem, miniszterelnök úr, nézzen körül, hogy kik vették önt körbe 1998 és 2002 között, és kik veszik körbe most. Kik veszik körbe most? Óriási a különbség! Óriási ebben is a leszakadás és a lezúllás. S miniszterelnök úr, nézze meg, hogy mi maradt azokból a gyönyörű elvekből és célokból, amiket a programjaikban korábban megfogalmaztak, még 1998-2002 között. Maradt a foci, maradt a szoty, maradt a kásvonat. Ezért nem kellett volna kétszer kétharmaddal nyerni, nem kellett volna Alaptörvényt módosítani.

2018-ban, amikor a Jobbik-kormány megalakul és leváltja önt *(Derűtség a kormánypartí oldalon.)*, három fontos nemzetstratégiai kérdésben kell majd helytállnia. Az első kérdés az ország biztonságának megvédése lesz, ugyanis bármit is állít miniszterelnök úr és az ön sajtója, ennek a választásnak 2018-ban nem az lesz a tétje, hogy ha Orbán Viktor elbukik, akkor lebontják a kerítést. Nem ez a tétje. Ugyanis a Jobbik fogja nyerni a választást, és ön valóban el fog menni, miniszterelnök úr, de a kerítés marad. Sőt, nemcsak hogy marad a kerítés, hanem a kerítés mellett még határőrség is lesz; sőt, az önök számára oly kedves és nagyon sok korrupciós pénzt hozó letelepedésikötvény-biznisszt is eltöröljük. Se szegény migráns, se gazdag migráns!

Miniszterelnök úr, a Jobbik 2018 után is meg fogja védeni Magyarországot a migrációtól, meg fogja védeni a kvótától, és biztosítani fogja Magyar-

országnak azt a történelmileg megörökölt kulturális és társadalmi berendezkedést, ami most a sajátunk. Ez az első feladat.

A második, és ez még szintén a nulladik lépések kategóriájába tartozik, a második nemzetstratégiai lépés lényegében az, amire ez az ország már 27 éve vár. 27 éve. Arra vár ez az ország 27 éve, miniszterelnök úr, hogy legyen végre elszámoltatás, hogy végre a tolvaj, korrupt gazemberek, a politikus bűnözők, azok, akik az emberek pénzét szétlopják és magánvagyonná hizlalják, végre megkapják a büntetésüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)* Ezt várja az ország 27 éve, és a Jobbik-kormány számára ez lesz a második fontos lépés. S tudja, hogy kivel fogjuk kezdeni, miniszterelnök úr? *(Kósa Lajos: Kovács Bélával. - Derűltég és taps a kormánypárti oldalon.)* Nagyon jól sejti, miniszterelnök úr, Kósa Lajos vágyálmaival, vágyvezérelt gondolkodásával ellentétben önnel fogjuk kezdeni, miniszterelnök úr, önnel fogjuk kezdeni, mert ön a pókháló közepén a pók, és ezt az országot ki kell szabadítani abból a korrupt mótelyből, amibe ön beletaposta. Tudom, hogy ezekkel a szavakkal kivívom az ön haragját, és majd a sajtó hiénái, ahogy az elmúlt hónapokban is, mindenféle módon, erkölcsileg, emberileg megpróbálnak engem tönkretenni, de miniszterelnök úr, örömmel vállalom, mert valakinek ezt el kell vállalnia, valakinek ebből a korrupt pöcegödörből ki kell rángatni az országot!

S utána jön a harmadik feladat, a legfontosabb, ami nem Soros-terv, hanem párhuzamos terv: az ország gazdasági felemelése. Azért mondom, hogy párhuzamos, mert egyrészt az Európai Uniót kell igazságossá, szociálissá, szolidárisá tenni - erről szól a bérunió kezdeményezésünk, amit ön nem támogat -, másrészt a hazai gazdaságot kell felemelni, versenyképessé, termelékennyé tenni. Egy ilyen gazdaságban nem lesz helye a korrupciónak, nem lesz helye a multiknál dolgozók magára hagyásának, a magyar mikro-, kis- és középvállalkozások magára hagyásának, az egészségügy és az oktatás tönkretételének, a nyugdíjasok manipulálásának és a fiatalok elüldözésének. De legfőképpen, tudja, minek nem lesz helye ebben az új gazdaságpolitikában és ebben az új kormánypolitikában? Önnek, miniszterelnök úr. Ez a valódi tétje a 2018-as választásoknak, hogy folytatódik-e ennek az országnak a leszakadása önnel, vagy végre ez az ország felemelkedik ön nélkül. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP nevében Tóth Bertalan frakcióvezető úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterelnök Úr! Meghallgatva a felszólalását, újra egy termelési értekezletet, valamint egy külpolitikai víziót, megállapíthatjuk, hogy két különféle világban élünk. Vagy talán azt is lehet mondani, hogy két malomban vagy még inkább két szélmalomban őrlünk. *(Orbán Viktor: Még szerencse!)* Az egyik világ az önké, amelyben ön mint Don Quijote vagy Sancho Panza

küzd a démonaival, küzd Brüsszellel, Sorossal, kommunistákkal, nihilistákkal, nem tudom már, kikkel; a másik világ pedig a valóság, s ebben a valóságban pedig mi látjuk Mészáros Lőrincet, Andy Vajná, Rogán Antal szomszédját, barátait, Garancsi Istvánt, látjuk a közpénzszivattyút, látjuk a nemzeti oligarchákat, de látunk házi orvos nélküli körzeteket, látunk orvos nélküli kórházakat, látunk széteső iskolarendszert, látunk 4 millió létminimum alatt élő magyar embert és látunk 600 ezer kivándorolt hazánkfiát.

De azt is látjuk, hogy önök mennyire veszik komolyan a keresztényi értékeket, amire oly sokszor hivatkoznak; látjuk az urizáló elitet, látjuk a helikopterezés iránti vágyukat, látjuk az EU-pénzek lenyúlását, és látjuk a gyűlöletkeltés legfondorlatosabb formáit. Mindeközben egy olyan ember szokott minket kioktatni a kereszténység védelméről, a szolidaritásról, a hazaszeretetről, erkölcsi kérdésekről, aki szabadon engedett egy gyilkost. Igen, az azeri baltás gyilkosról beszélek, aki éjszaka megölt egy keresztény embert. Nem értettük, hogy ez miért és hogyan történt, de most már, ahogy olvassuk az újságokban egy feltárás során, itt azeri pénzmosás történt, Magyarországra is érkezett pénz, most már sejtjük az okokat. *(Németh Szilárd István: Hazudsz!)*

Az önök világában ránk zúdul a Soros-terv, a milliányi migráns, amiről nemzeti konzultációt akarnak tartani. A valóságban ez az egész nem szól önöknek másról, mint üzletről. Egy mocskos üzletről. Mert mocskos üzlet a nemzeti konzultáció, mert azt látjuk, hogy mindig a barátai keresnek rajta pénzt. Mocskos üzlet, mert ebből tartják fenn a Habony-kommandót, ebből csinálják a hazugsággyarat. Mocskos üzlet, mert kiderült, hogy a kerítésépítésnél is az önök barátai kerestek. És mocskos üzlet azért, mert amíg homogén Magyarországról és homogén Európáról beszél, addig több tízezer embert ellenőrzéssel vagy anélkül engedtek be a letelepedési kötvényekkel, miközben az önök baráti körei százmilliárdokat kerestek rajta.

Amúgy ez a konzultáció kísértetiesen hasonlít a tavalyi kvótanépszavazásra. Miniszterelnök úr, önnek nem tűnt föl, hogy azt el tetszettek bukni? Emlékszik rá: öt-háromra. *(Derűltég a kormánypárti oldalon.)* 5 millió magyar választópolgár mondott nemet a gyűlöletkeltésre *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*, miközben eltapsoltak közel 20 milliárd forintot. Miniszterelnök úr, nem volt elég? Ön szerint egy államférfinek valóban a pénz és a hatalom a legfontosabb?

De mi lenne, ha eljátszanánk a gondolattal, és megfordítanánk, s egyszer nem önök kérdeznének az önök világából, hanem a valóságból kérdeznének a választópolgárok, és megkérdéznék, hogy miért nincs a falujukban házi orvos, miért nincs a kórházakban orvos, miért kell félniük a kórházi fertőzésektől. Megkérdéznék, hogy miközben közel százezer betöltetlen álláshely van, miért kell, hogy a testvérük, a bátyjuk, a gyermekük külföldön dolgozzon, miért kell a fapados járatokat nézni, hogy az unoká-

ikkal találkozzanak, és miért kell azt hallgatniuk, hogy a középiskolás gyermekük éppen külföldre készül tanulni. És megkérdezik, hogy miért fizetnek többet a gázért, mint amennyibe az kerül. Megkérdezik, hogy miért mindig a fideszes vállalkozó kapja a megrendelést. És megkérdeznék, hogy miért nem jönnek ki a nyugdíjuktól vagy a fizetésükből hó végén, miért nem tudnak egy új mosógépet venni, vagy miért nem tudnak elmenni a gyermekeikkel nyaralni egy hétre.

Na, ezek a kérdések azok, amelyek foglalkoztatják a magyar választópolgárokat, és ezért kell kormányváltás 2018-ban. Mert ezután igazságot fogunk tenni. Igazságot teszünk a közéletben, mert nem lehet, hogy Mészáros Lőrinc óránként 11 millió forintot keressen, még akkor is, ha alszik! 2018 után nem fog! Igazságot teszünk a fizetések terén. Adómentesség tesszük a minimálbért. A nyugdíjak terén megduplázzuk a nyugdíjminimumot, felzárkóztatjuk a nyugdíjakat.

(13.40)

Igazságot teszünk az egészségügyben, az energiaszámlákban, a kisfogyasztók harmadával fizessenek kevesebbet. (*Dr. Semjén Zsolt: Mit csináltak 2010-ig?*) És igazságot teszünk az oktatásban, ingyenessé tesszük az első diplomát, és elzavarjuk a helytartókat a tankerületekből és az egyetemekről. A valóságból érkező kérdésekre valós válaszok kellenek - közös jövőnkért, egy igazságos Magyarországgért. Köszönöm. (*Taps az MSZP frakciójában.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen tekintettel a kormánypárti képviselőkre, azt reméltem, hogy egy nyári szünet elég volt, hogy kipihenjék magukat; nagyobb türelemmel hallgassák az ellenzéki felszólalókat, mint ahogy ezt korábban tették. Ha csalódnom kellett volna, akkor aki úgy érzi, hogy nem pihente ki magát, az nyugodtan kimehet még egy kicsikét.

Szél Bernadett következik. (*Hangok az MSZP soraiban: Éljen! - Taps ugyanott.*)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! A 2018-as választás nem a kvótáról és a kerítésről fog szólni. A kerítést senki nem fogja lebontani, a kvótát pedig nem fogják bevezetni általános érvényűen az Európai Unióban. Ezt egyébként ön is tudja, és én is tudom.

Viszont az ön jelentése után egyvalamit le tudok szögezni. Egyre inkább látszik az, hogy Magyarországot nem a Fidesz fogja megvédeni, hanem nekünk kell ezt az országot megvédeni a Fidesztől. Ugyanis van egy olyan építmény ebben az országban, amit 30 éven keresztül építettek, önök és az önök szocialista elődei. Ez az építmény most már nagyon rászorul a lebontásra.

Ez az elmúlt 30 év politikájának az építménye, amit azért kell lebontani, mert már semmi jót nem

hoz, sem Magyarországnak, sem a magyar embereknek.

Önök és az elődeik ezt az országot szétlopták, szétcsalták, széthazudták, a magyar embereket magukra hagyták és átverték. Önök több esélyt ettől az országtól már nem érdemelnek. (*Közbeszólás az LMP soraiból: Úgy van!*) Az elmúlt 30 év politikai építménye lebontásra ítéltetett. De a helyzet az, hogy ebben a bontásban senki sem tud részt venni, nem is fog tudni részt venni, aki ott állt akkor, amikor ezeket a falakat húzták.

Most persze önök magukat nyugtatják. Azt mondják maguknak, hogy elég stabilak ezek a falak. Sőt, van, aki azt is gondolja, hogy ezek lebonthatatlanok. De belül nagyon is tartanak attól, hogy kártyavárként tud ez összedőlni bármelyik pillanatban. Épp ezért pörgették fel Magyarországon a korrupciót ipari méretekre. Ezért van önnek szüksége hatalmas propagandamédiára, szervilis médiára, és ezért építette föl ön, miniszterelnök úr, az egész hűbérúri rendszert ebben az országban.

Tudja, mi itt a Lehet Más a Politikában, és én magam is tíz éve azon dolgozunk, hogy ezt az egész korrupciós politikai intézményt lebontsuk. Azért kell lebontani, mert ha összeomlik, maga alá fogja temetni az egész országot. Azokat az ártatlan magyar embereket fogja maga alá temetni, akik nem arra hívatottak, hogy korrupciós politikusok bűnétől szenvedjenek.

Tudja, miniszterelnök úr, a 2018-as választások egyvalamiről fognak szólni. Arról fognak szólni, hogy a magyar emberek és Magyarország le tudja-e rázni magát az elmúlt 30 év politikáját vagy sem. Engedjék-e tovább, hogy a politikáról szóljon a magyar emberek élete, vagy végre egyszer az életben a politika fog a magyar emberekről szólni, ahogy a dolgok rendje lenne? Úgy is fogalmazhatnánk, tisztelt miniszterelnök úr, hogy hagyjuk-e tovább, hogy fáradt, fásult, korrupciós, kopott és elavult politikusok fújják itt tovább a passzázselet Magyarországon.

Azt gondolom, nagyon sok embernek betelt a bakancsa önökkel, tisztelt miniszterelnök úr. Sokan ezért külföldre távoznak, mások itthon szenvednek tovább. De a lényeg az, hogy 2018-ban egy kérdést kell feltenni magunknak, és minden magyar embernek ezt a kérdést kell föltennie: akarjuk-e, hogy Magyarország végre felvegye a XXI. század fordulatszámát vagy sem?

Ugyanis miközben ön itt termelési jelentést ad nekünk és a vízióiról beszél, meg atomerőműveket építget, addig a világban egy forradalom zajlik. De nem az a forradalom, amit ön vizionál, hanem az okosforradalom zajlik, amelyben okoshálózatok, okosvárosok jönnek létre, amelyekben zöldfordulat megy végbe, amelyben a mesterséges intelligenciák a K+F-et tetőpontra fejlesztik. És ezek az országok messze húznak Magyarországot előtt, mi pedig itt maradunk lerittyedve, még a saját legszűkebb környezetünkben is.

Én azt mondom, miniszterelnök úr, és a Lehet Más a Politika erre vállalkozik, hogy Magyarországot

föl kell készíteni arra a tudományos-technikai forradalomra, ami a világban már zajlik. Mert a kérdés az, és 2018 erről fog szólni, hogy nyertesei leszünk-e ennek a forradalomnak, vagy vesztese. Egy biztos: Magyarországnak változásra van szüksége, új szemléletre van szüksége. Magyarországnak dinamizmusra van szüksége. A változás, az új szemlélet és a dinamizmus az, ami kell. És ahogy önt elnéztem, már ne haragudjon, miniszterelnök úr, azt gondolom, hogy ez végképp az igazság.

Ez így nem mehet tovább! Ön mindenkivel csak harcol meg háborúzik. Én együttműködni akarok. Együttműködni akarok azokkal az emberekkel, akik 8 órát becsülettel lehúznak a munkahelyükön, de nem tudnak megélni a fizetésükből. Azokkal az emberekkel, akik kiváló oktatást akarnak és működő egészségügyet, de öntől, önöktől nem kapták meg azt. És azokkal az emberekkel, akik egy erős és egységes Európában hisznek, amelynek Magyarország is a része, és amelynek a biztonságát a NATO képes garantálni.

Miniszterelnök Úr! Ön tiszteletet követel, de senki másnak nem ad. Miniszterelnök Úr! Azzal hitegetik magukat, hogy jól állnak a közvéleménykutatásokkal, de az úgy változik, mint az időjárás. Úgy látom, hogy önök a múlt és mi vagyunk a jövő. Önök kudarcot vallottak. Most mi következünk. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most a KDNP következik. Harrach Péter frakcióvezető úrnak adom meg a szót.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a hatalmi vágy dühödt kitorései után a témával is érdemes lenne foglalkozni. *(Derűltég az ellenzéki padsorokban.)* Mindig a kettős felelősségről beszéltünk, amikor a migráció kérdése felmerült. Természetes, hogy kötelezettségünk van: segítséget nyújtani az üldözötteknek. Természetes, hogy kötelezettségünk van saját hazánk és nemzetünk iránt, önvédelmet biztosítani számukra.

Engedjék meg, hogy először erről az utóbbiról szóljak néhány szót! Amikor azt kérdezzük meg, hogy egy erős közösség milyen tulajdonságokkal rendelkezik, és hogyan reagál egy kérelemre, hogy fogadják be az illetőt, akkor azt kell mondanunk, hogy ennek az erős közösségnek vannak közös normái, vannak közös ünnepei, van közös büszkesége. Amikor megjelenik a kérelmező, akkor először megnézik, és ha úgy döntenek, hogy befogadják, akkor felkínálják neki a közös normákat, a közös ünnepeket, a közös büszkeséget, és részévé válhat az ő társadalmuknak.

De soha nem engedik meg azt, hogy a bejövő kultúrája egyenrangú legyen a saját kultúrájukkal, pláne nem, hogy eluralkodjon rajtuk. Ne értsék félre, a sokszínűség jó és szép dolog - a kultúrán belül. Ha körülnéznék, vagy pláne meghallgatják az itt felszólalókat, látják, hogy mennyire különbözőek vagyunk. Egy kultúrán belül a sokszínűség érték, ennek örü-

lünk. De amikor egy másik kultúra próbál bejönni és eluralkodni, annak nem tudunk örülni. Ugyanis minden kultúrának megvan a szállásterülete. Mi itt, Európában ezt az európai, nyugati kultúrát szeretjük, ebben élünk, és nem tudjuk elfogadni azt, ami nem sokszínű, hanem multikulturális társadalomnak neveznek.

Akkor nézzük meg, hogy egy hanyatló közösségnek milyen az állapota: nincs erős identitása, de van egy önpusztító ideológiája, és ezt most Európában úgy hívják, hogy a nyílt társadalom ideológiája. Mit jelent ez? Mi a tanítása ennek a nyílt társadalom ideológiának, amely az együtt élő kultúrákról beszél, és amely azt mondja, hogy mindenki szabadon választhatja bármelyik kultúrát. Valóban, az emberi személy szabadsága nagy érték, a szabad választás mindenkinek adott. De ismét mondom, a társadalom érdeke az, hogy ne vegyes társadalomban, vegyes kultúrákban éljen, mert bebizonyosodott, hogy az nem működik.

(13.50)

És hogy mivel bizonyosodott be, azt mindnyájan látjuk. Amikor mi - és amiről a miniszterelnök úr beszélt - olyan konzultációt kezdünk, amelyben a Soros-tervről lesz szó, akkor e mögött a terv mögött ez az önpusztító, nyílt kultúrának nevezett ideológia áll. Nem működik, és nem is fog működni.

Egy rövid gondolat erejéig engedjék meg, hogy a kettős felelősség másik oldaláról is szóljak! Nekünk kötelességünk segítséget nyújtani az üldözötteknek, viszont ismerjük el, hogy a helyes gondolkodás alapja a jó distinkció, tegyünk különbséget üldözött és szerencsét próbáló vándor között. Én azt gondolom, hogy minden üldözöttnek segítséget kell nyújtani, felelősségünk belső köreiből adódóan először például a közel-keleti keresztényeknek. Ők mindig azt mondták, amikor találkoztunk velük, hogy soha nem Európában kérik ezt a segítséget, hanem a saját hazájukban. Magyarország eddig is megadta *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ezután is meg fogja ezt adni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A Fidesz frakcióvezetője következik. Kósa Lajos úrnak adom meg a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Elnök úrnak igaza van, a parlamenti képviselőknek nagy-nagy türelmet kell tanúsítaniuk a Parlament üléstermében, még akkor is, ha talán egy Mucius Scaevola tudná rezzenéstelenül végighallgatni azt a sok nagyszerű, ha úgy tetszik, sületlenséget, amit egyébként az ellenzéki képviselőtársaim összehordtak.

Az talán mindenkinek feltűnt, hogy itt hirtelen mindenki megnyerte a választást, és éppen kormányalapításon töri a fejét, még akkor is, ha az is mindenki számára világos ma Magyarországon, hogy egymással a legkevésbé sem tudnak egyetérteni, a

legjelentéktelenebb kérdésekben sem. De lépünk ezen túl!

Mindegyik ellenzéki frakcióvezető-társam ostromozta a korrupciót. Néhány tényt azért rögzítsünk! Magyarország valaha volt legnagyobb összegre elkövetett korrupciós ügye a négyes metró ügye. Kérném szépen frakcióvezető-társamat, Tóth Bertalant, hogy mielőtt a korrupcióról beszél, egy részletes beismerő, feltáró vallomást a négyes metróban eltüntetett több mint 150 milliárd forintról tegyenek már, legyenek szívesek, párttársaikkal együtt, esetleg megnevezve azt, hogy hol a pénz maradéka, esetleg Simon valamikori MSZP-alelnök úrtól tájékozódva, hogy hogy kellett a pénzt szépen a bécsi széfekbe eltenni.

Másrészt az is példátlan - egyébként Szél Bertalannak (*sic!*) mondom, 27 éves a magyar demokrácia, nem 30 (*Derűtség a kormánypárti sorokban.*), Szél Bernadett képviselőtársam, '87-ben, amikor ön hivatkozta a demokrácia kezdetét, akkor Kádár János még az úgynevezett paprikás krumplis interjút adta a televízióban. (*Derűtség a kormánypárti sorokból. - Közbeszólás a Fidesz sorából: Iskolás volt még!*) De mindegy, tekintsünk ettől el! Tehát egy biztos, a demokrácia 27 éves történetében arra még nem volt példa, csak egyetlenegy esetben, hogy egy Magyarországon megválasztott képviselőt, történetesen európai parlamenti képviselőt egy idegen ország javára folytatott kémtevékenységben vonjanak eljárás alá. Talán Vona Gábor képviselőtársamnak elkerülte a figyelmét az, hogy történetesen Kovács Béla az oroszok javára elkövetett kémtevékenység miatt van eljárás alatt. Arról már ne is beszéljünk, hogy egyébként van egy kis pénzügyi korrupciós ügye is, de az mellékszál ahhoz képest, hogy az oroszoknak kémkedett.

Arról pedig végképpen emlékezzünk meg, hogy a tavaszi ülészak végén, amikor szerettük volna a pártok feketefinanszírozását megakadályozni, az ellenzék szavazta le, egyértelműen tág teret nyitva az intézményes korrupciónak, mintegy felírva a homlokukra, hogy gyertek, milliárdosok, van itt minden eladó. Mert egyébként ha nem ez lett volna a szándék, akkor megszavazzák a saját javaslatukat, ami a feketefinanszírozást felszámolta volna közvetlen a választás előtt.

Az pedig, hogy az ellenzék szinte egyöntetűen migráció- és bevándorlás párti, már nem meglepetés, de azért idézzük fel, hogy eddig ezekben az ügyekben végig hazudtak, ez ma már a napnál világosabb, és mindenki számára utolérhető. Molnár Gyula 2016. IX. hó 23-án a következőt bírta mondani - ne felejtsük el, az MSZP elnöke (*Bangóné Borbély Ildikó: Lajos, utána magadat idézed, ugye?*) -: „Nincs ma olyan komolyan vehető politikusa Európának, aki arról beszélne, hogy a menekültkérdés megoldásának érdekében kötelező betelepítési kvótákat szeretnének bevezetni.” Ugyanilyet mondott Tóth Bertalan, Ujhelyi István, Kunhalmi Ágnes, az ellenzék minden megszólalója tagadta a kötelező betelepítési kvóta létét is. Még korábban pedig tagadták, hogy a migráció egyáltalán létezne. Azt mondták, hogy

fidesz trükk. Most pedig tagadják a ma már mindenütt elérhető Soros-tervet. Azt is tagadják talán, hogy Soros György valaha járt Magyarországon vagy az Európai Unióban, miközben a Soros-terv mindenki számára ismert, és nagyon jó lenne, ha végre valaki, egy nemzet Európában, vagy nemzetek, mint a lengyelek, a szlovákok, a csehek a sarkukra állnának, és azt mondanák, hogy ahogy a nemzeteknek, Európának is a maga kezébe kell vennie a sorsát, és ne amerikai tőzsdespekulánsok határozzák meg, hogy kivel szeretnénk tartósan együtt élni. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Kérdezem, miniszterelnök úr, kíván-e a viszonzás lehetőségével élni. (*Orbán Viktor: Szeretnék.*) Igen, akkor megadom a szót. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Meghallgattam az ellenzéki képviselőtársaim hozzám intézett szavait, és úgy látom, hogy itt a nyár során elszaporodtak a miniszterelnök-jelöltek. (*Bangóné Borbély Ildikó: Az miért baj?*) Látom, hogy a miniszterelnök-jelölt hölgyek és urak azzal a problémával küzdenek, hogy az emberek nem veszik őket komolyan, sőt lassan már láthatósági problémákkal is szembe kell nézniük. Ezzel magyarázom, hogy durvák és személyeskedők itt az ülésteremben.

Csak annyit tudok tanácsolni olyan emberként, aki sok időt töltött abban a székben, amire most önök törni kívánnak és amit szeretnének elfoglalni, higgyék el, hogy a magyar emberek jól tudják, hogy személyes hatalmi vágyakból és ambíciókból nem lehet országot építeni. Kérem, szívleljék ezt meg! (*Moraj az MSZP és a Jobbik soraiból. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Látjuk! - Bangóné Borbély Ildikó: Ez így van! - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Meghallgattam a Jobbik elnökének a tirádáit is. Neki csak arra hívom fel a figyelmét, hogy a kormányzáshoz komolyabb eszközökre van szükség, mint egy szemöldökcsipesz. (*Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Személyeskedés! Személyeskedés!*)

Ami az MSZP frakcióvezetőjét illeti, neki csak annyit szeretnék mondani, hogy nem lehet egészségügyben, oktatásban vagy éppen a nyugdíjasoknak hetet-havat összehordani és megígérni, és amikor megkormányoznak, akkor az ellenkezőjét cselekedni. Az emberek emlékeznek. Önök, szocialisták mind személyesen szavaztak, amikor elvettek egyhavi bért a pedagógusoktól, elvettek egyhavi bért a kórházi ápolóktól, és elvettek egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól.

Tisztelt LMP! Mi mindent megteszünk, hogy komolyan tudjuk önöket venni. Ez komoly erőfeszítést igényel. Ezt talán ön sem tekinti sértésnek, ha felhívom a figyelmét arra, hogy az LMP európai par-

lamentni képviselője, Meszerics Tamás azt nyilatkozta a betelepítési kvótáról, aminek a létezését is tagadja ön, tehát az ön képviselője azt nyilatkozta, az LMP nem tudja máshogy elképzelni a válság megoldását, mint a kötelező kvótarendszer bevezetésével. Hogy hihetnének (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*), hogy hihetnének önöknek az emberek?

Ami pedig a bevándorlás kérdését illeti, azt tudom mondani önöknek, hogy az a kvótaper, amelyet elvesztettünk Brüsszelben, a kötelező bevándorlási kvótáról szólt, arról a kérdéssel szólt, hogy jogszerűen alkotta-e meg a kötelező betelepítési kvótát az Európai Unió néhány szervezete, amely részt vett a jogalkotási folyamatban. Az fel sem merült, hogy nincs ilyen kvóta, csak az a kérdés, hogy jogszerűen alkották-e meg a jogszabályt.

(14.00)

Ezt a pert elvesztettük, mert kimondta a bíróság, hogy ezt a jogszabályt jogszerűen alkották meg. Ehhez képest ez Magyarország legnagyobb, Közép-Európa legsúlyosabb és szerintem Európa történelmi kihívása. Hogy is vehetnék komolyan azokat a pártokat itthon a magyar választók, akik ebben a témában, amelynek a súlya ilyen hatalmas, a következőket tudták mondani?

Kunhalmi Ágnes, idézem őt: „A bevándorlás álprobléma, amit a Fidesz kreált. Vesztébe rohan az az ország, amely falat húz határainál, és ezzel gettóba zárja magát.” Képviselőtársam, önökre rá lehet bízni egy országot? Akik még azt sem ismerték föl, hogy milyen veszély fenyeget bennünket a határainknál?

Horváth Csaba: „A bevándorlás egy álprobléma, amit a Fidesz kreált”.

De hogy a miniszterelnök-jelöltjüket is megidézem, Botka László ezt mondta: „A város lakosságát egyáltalán nem zavarták a menekültek.” Majd később ezt mondta: „Természetesen azon leszünk, hogy a kerítés minél gyorsabban lebontható legyen.” Miért gondolják, hogy önökre fognak szavazni a magyar választópolgárok azért, hogy minél hamarabb lebontásuk a kerítést? (*Gógös Zoltán: Nem azt mondta. - Heringes Anita: Ha nincs probléma, nincs kerítés.*)

Hasonlóképpen, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt Tóth Bertalan képviselőtársam, ha már volt olyan kedves, és megszólított engem, ön is azt mondta, idézem önt most szó szerint: „Kötelező betelepítési kvóta nincs és nem is lesz.” Akkor miről döntött most a bíróság, tisztelt képviselőtársam? (*Derűltég a kormánypárti padsorokban. - Zaj. - Bangóné Borbély Ildikó: Sétloptátok az országot.*)

Szóval, én csak azt tudom mondani önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy Magyarország komoly kérdések előtt áll. Nehéz ügyekkel kell megküzdenie, összefogásra, egységre és erőre volna szükség. Arra kérem önöket, hogy ne az legyen a legfontosabb önöknek, hogy a pénzért és a hatalomért bármire képesek lesznek az előttünk álló hónapokban. (*Gógös Zoltán: Arról beszélhetnének! - Ban-*

góné Borbély Ildikó: Azok ti vagytok!) Próbálják meg szolgálni a magyar választópolgárokat! Higgyék el, sokat dolgoztak az elmúlt években, és megérdemlik! Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr felszólalását és az arra adott válaszokat.

Most pedig áttérünk az előre bejelentett napirend előtti felszólalásokra, azon egy perc technikai szünet után, amit annak a céljából hirdetek meg, hogy akinek kint fontosabb dolga van, az csendben, hangtalanul és gyorsan el tudja hagyni a termet. (*Rövid szünet.*)

Tisztelt Ház! Folytatjuk munkánkat. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjében Hollik István képviselő úr emelkedik szólásra: „Az ellenzék kész migránsok betelepítésére” címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Figyelmet kérnek!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Ahogy miniszterelnök úr is utalt rá, az a szomorú valóság ma Magyarországon, hogy Magyarország megvédésében az ellenzék nem lehet számítani. Az Európai Bíróság felháborító ítélete után az teljesen világossá vált, hogy nemcsak Brüsszel, hanem a bevándorláspárti ellenzék is kész a migránsok betelepítésére. A szocialisták, Gyurcsányék, a liberálisok és a Jobbik többször bizonyították, hogy nem lehet rájuk számítani az ország védelmében. Most, a kvótaitélet során sem Magyarország mellé állnak, álltak. (*Mirkóczki Ádám: Hanem?*). Mi, kormánypárti képviselők örülnék neki a legjobban, ha legalább a kötelező betelepítési kvóta ellen létre tudna jönni egy nemzeti egység, de sajnos azt láthatjuk, hogy az ellenzék erre nem nemzeti, hanem pártpolitikai kérdésként tekint.

Emlékezzünk arra is, hogy szintén pártpolitikai megfontolásokból a baloldal egy ideig az illegális migrációnak még a létét is próbálta tagadni. Emlékezzünk rá, ahogy Kunhalmi Ágnes fogalmazott 2015 közepén: „A bevándorlás csak álprobléma.”

Azán támadták a kerítésépítést, majd megpróbálták elhitetni azt a magyar emberekkel, hogy a kötelező kvóta nem is létezik. Miniszterelnök úr is számos olyan mondatot idézett a baloldaltól, ami ezt mutatja. Most azonban már egy bírósági ítélet is cáfolja ezeket a baloldali megnyilatkozásokat. Mindeközben az elmúlt hónapokban nyilvánvalóvá tették, hogy nemcsak a kerítést készek lebontani, hanem az általuk korábban nem létezőnek nyilvánított kvótát is készek végrehajtani.

A magyar és az Európai Parlamentben is a kvóta mellett foglaltak állást, hol teljesen nyíltan, hol pedig burkoltan. Például akkor, amikor 2015 novemberében itt a parlamentben döntöttünk arról, hogy az Európai Bírósághoz fordulunk a kvóta okán. Ezt a törvényt, az erről szóló törvényt a baloldal már akkor sem támogatta. Majd amikor 2016-ban népszavazást írt ki a kvótáról a kormány, azt az ellenzék Brüsszellel nagy egyetértésben az első perctől az utolsóig

támadta. A baloldal nyíltan, a Jobbik pedig fű alatt bojkottálta azt. Miután azonban a népszavazás egyértelmű üzenet küldött, ezért kezdeményeztük a migránsok betelepítésének megakadályozását célzó alkotmánymódosítást. Az ellenzék természetesen ezt is megakadályozta. Gyurcsányék mellett a Jobbik is leszavazta; az a Jobbik, amelynek az elnöke korábban azt mondta, hogy aki ezt az alkotmánymódosítást nem szavazza meg, az hazaáruló.

De az ellenzék szavakban, nemcsak tettekben is a kvótát védte. A betelepítési kvóta elfogadása mellett érvelt például Molnár Gyula, az MSZP elnöke, aki azt mondta, hogy az európai együttműködésben, ha vannak olyan elemek, amik nem annyira kedvezők Magyarországnak számára, azokat bizony néha el kell fogadni. Ennél tisztábban nem lehet fogalmazni. Gyurcsányék kifejezetten a kvóta mellett gyűjtöttek aláírást, és büszkén hirdette a DK, hogy ők bizony elfogadják a kvótát.

De Vona Gábor sem mondott soha egyenes nemet a kvótára. Sőt, a Jobbik elnöke, volt olyan, hogy az egyik kereskedelmi tévé esti műsorában azt mondta, hogy el lehet azon gondolkodni, hogy néhány ezer embert betelepítsenek. Tehát szerinte néhány ezer ember, néhány ezer migráns azért jöhet. *(Mirkóczki Ádám közbeszól. - Dr. Gyüre Csaba: Nem szégyelled magad!?)* Értem a jobbikos képviselőtársaimat, hogy nem tetszik ez nekik, de legyenek szívesek az elnökükkel vitatkozni, ő mondta ezt szó szerint! *(Moraj a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)* Szó szerint idéztem tőle.

Az ellenzék Brüsszelben is szorgalmasan nyomogatta a gombot, amikor a migránsok betelepítéséről szavazott. Az elmúlt másfél évben két európai parlamenti jelentés született a migráció felgyorsításáról. Az egyik pénzbüntetést helyezett kilátásba azoknál az országoknál, akik nem támogatják a kvótát, a másik jelentés pedig azt mondta, hogy fel kellene gyorsítani a migránsok betelepítését, és meg kell könnyíteni a migránscsaládok egyesítését. A magyar baloldali EP-képviselők, Szanyi Tibortól Molnár Csabáig egytől egyig megszavazták ezeket az európai parlamenti jelentéseket.

Azt láthatjuk tehát, hogy a Soros György által leírt terv mellett ott állnak az Európai Unió vezetői, valamint a bevándorlaspárti ellenzék is. Ők készek a migránsok betelepítésére, és ez különösen ijesztő annak a fényében, hogy az Európai Bizottság migrációs biztosa, Avramopoulos úr a kvótaítélet után rögtön bejelentette, hogy felső korlát nélküli, állandó betelepítési programot akarnak létrehozni, és még ebben az évben elkészül a Bizottság erről szóló javaslata. Ezzel szemben a mi véleményünk, a Fidesz-KDNP véleménye határozott: mi nem akarjuk Magyarországot bevándorlóországgá tenni, ezért azt kérjük a kormánytól, hogy érkezzen nyomás bárhol, a kormány ennek álljon ellen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban több mindennel is lehet mérni az ellenzéki képviselőket, lehet mérni a szavakkal, és lehet mérni a szavazatukkal, hogy hogyan szavaztak itt a parlamentben, amikor arra volt szükség, hogy megvédjük Magyarországot, és miként beszéltek Magyarországon, és legfőképp miként beszéltek külföldön vagy külföldi hírügynökségeknek akkor, amikor a bevándorlás kérdéséről, a kerítés kérdéséről, a kvótákról vagy az egész bevándorlási folyamat megállításáról kérdezték őket. Mert bizony, ami most Európában zajlik, főleg annak a nyugati felében, az nem egy integráció, nem a nyugati civilizáció integrációja a bevándorlókkal kapcsolatban, hanem egy invázió, a keletieknek a tömeges megjelenése, egy teljesen elkülönült, párhuzamos társadalomnak a létrejötte.

És bizony van, aki ezt elviseli, sőt van, aki hozzájárulna ahhoz, hogy ezt fel is hajtsák, ez a Soros-terv, aminek a része, hogy jöjjön létre egy külön ügynökség, amely folyamatosan, minden munkanapon azzal foglalkozik, hogy hogyan tudja motorizálni a bevándorlóknak az Európába telepítését. Mindemellett lenne anyagi ösztönzés, hiszen összességében több év alatt 9 millió forintnyi támogatást adna mindenki számára, aki be akar jönni Európába, és minden olyan gátat, akadályt, jogi vagy fizikai akadályt pedig le kíván bontani, mint például a magyar kerítés vagy a magyar jogszabályok, amelyek ezt megpróbálják megállítani. Ezzel szemben Brüsszel terve, a Soros-terv egy anyagi ösztönzőkkel ellátott, elsősorban kötvényekből fedezett ilyesfajta folyamatot írna elő, és ennek révén telepítene át egymillió embert Európába.

(14.10)

Hozzáteszem, ez az egymillió ember semmi ahhoz képest, mint ahányan a legszegényebb országokban éventént születnek. Az a politika tehát, amelyik a szegény országokból telepít át embereket Európába, a világ gazdagabbik felére, az kevésbé tudja a világban a szegénységet csökkenteni, mint azok a programok, amelyekre majd a felszólalásom végén szeretnék kitérni, amelyek helyben segítik az ott levő embereket, nem beszélve a felhasználható összegek hatékonyságáról, hiszen a szülőföldön felhasznált összegek a többszörösét érik ott, a saját környezetükben.

Látjuk, hogy az ellenzék úgy fél a konzultációtól, a nemzeti konzultációtól, mint az ördög a tömjénfüsttől, hiszen egyértelmű helyzet elé fognak állni ők is és a választóik is. A Fidesz-KDNP-nek sikerült megállítania azt a folyamatot, amelyik Európát fenyegette, Európának ezt a részét, Magyarországot fenyegette, s egyre többen és többen jöttek, hiszen 2015-ben 391 ezer tiltott határátlépés volt, 2016-ban 18 236, és ez 2017-re 1184-re csökkent. Itt a parlamentben minden vita során, minden szavazás során

kétségbe vonta az ellenzék, hogy képes a kormány megállítani a kerítéssel a bevándorlásnak Európa ezen részére, a magyarországi határszakaszára eső folyamatát, de sikerült, ezt megtettük, és óriási mértékben csökkent a bevándorlók, az illegális határátlépők száma. Ezzel szemben a szocialista politikusok a Reutersnek Botka László személyében lenyilatkozták, hogy ők bizony szétszerelnék a határkerítést abban a pillanatban, amint hatalomra kerülnének. Korábban Botka László elmondta - ma már ez itt elhangzott -, hogy őket nem zavarták a bevándorlók ott Szegezen a korábbiakban sem.

De a Jobbik elnöke, Vona Gábor is kivette a részét ebből, hiszen már 2013-ban is megmondta, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye a globalizáció és a liberalizmus sötétségével szemben. Tehát az iszlámtól várja a felvilágosodást Vona Gábor a világban. Másrészt pedig, amikor el is látogatott ezekhez a közösségekhez, akkor elmondta, hogy „Én nem azért jöttem, hogy múltó diplomáciai és gazdasági kapcsolatokat erősítsek, azt majd megteszik mások, én azért jöttem, hogy a testvéreimmel találkozzam, hogy testvéri szövetséget ajánljak, hogy elhozzam nektek a hírt: ébred a magyar! Ez a mi közös küldetésünk, a turanizmus egyetemes feladata, hogy Kelet és Nyugat, muszlim és keresztény között hidat verjünk, és hogy így együtt küzdjünk egy jobb viláért.”

Keletről, a muzulmán világtól várta már akkor is Vona Gábor a felvilágosodást, ahogy ő fogalmazott, és bizony, itt a parlamentben, amikor éles helyzetbe került az ellenzék, s mindenki egyértelműen dönthetett róla, tisztán és világosan, egy gombnyomással, hogy a magyar Alaptörvényben megtiltja-e azt, hogy nemzetközi kvóták alapján, a magyar parlament jóváhagyása, beleegyezése és döntése nélkül, a mi akaratunkon átnyúlva mások döntsenek arról, hogy kikkel kell nekünk itt, Európa szívében, Magyarországon együtt élni, akkor az ellenzéki pártok egyike sem állt a magyar emberek pártjára. Pedig előtte annyi ember fejezte ki népszavazáson a közös akaratát, több mint 3 millió 300 ezer ember, mint soha, szinte semmikor máskor Magyarországon a demokrácia történetében, de mégis ebben a sorsfordító pillanatban az ellenzék összes pártja szembeszállt a népszavazáson részt vevők 98 százaléknál is nagyobb többségével, és leszavazta azt a kormányzati javaslatot, amely megtiltotta volna a kvóták bevezetését. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ez az ellenzék igazi arca, ez az ellenzék igazi veszélye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hiller István képviselő úr, az MSZP részéről: „Az oktatásról és az ország jövőjéről” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt

Országgyűlés! Az elmúlt héten két jelentős és fontos dokumentum jelent meg a magyar oktatás ügyéről: a World Economic Forum 139 országot vizsgáló jelentése és a magyar kormány tanévkezdésre kiadott kiadványa. Mind a kettőből idézek. Először a World Economic Forum, 2017. szeptember 16.: „Az oktatási rendszer színvonala meglehetősen alacsony, Magyarország nem fordít elegendő figyelmet arra, hogy a most felnövekvő generációk a jövőbeli boldoguláshoz szükséges, hasznos tudást szerezzenek, ami ebben a gyorsan változó világban az ország tartós leszakadásához vezethet.”

Most idézem a kormány tanévkezdő kiadványát: „Esélyegyenlőséget teremtő, versenyképes tudást biztosító, magas színvonalú köznevelés jön létre, amelyben a felnövekvő nemzedékek valódi értékekkel, boldogulásukat segítő ismeretekkel gyarapodnak, a pedagógusok pedig az állam és a társadalom részéről egyaránt hivatásuk jelentőségéhez méltó elismerésben részesülnek. Kérem ezért mindannyiuk, a diákok, a pedagógustársadalom és az egész ország érdekében, nézzenek bizakodóan a jövőbe.” - idéig az idézet.

Erről az jut eszembe, kérem szépen, hogy kontrollálják az információt: Észak-Koreában meg úgy tudják, hogy ők nyerték meg a labdarúgó-világbajnokságot, mert a helyi híradások erről adtak tájékoztatást. *(Derűltég az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Miközben az a kérés, hogy bizakodóan - mondjuk, Észak-Korea felé is nézve - tekintsünk a jövőbe, szeretném elmondani önöknek, hogy Magyarország rangsora, rangsorbeli helye után már csak Románia és Szerbia van, előttünk végzett Horvátország, Szlovákia, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Észtországot a 12. helyen már nem is látjuk, Szlovéniára a 9. helyen meg már nem is bírunk gondolni. Ez a helyzet az idézetek és a valóság között.

Tisztelt kormánypárti Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem kétséges, hogy az oktatás közös ügyünk, az ország és a nemzet jövője, érdemes közösen gondolkodni róla. Így, amikor például jelen esetben Ukrajnában gyalázatos módon sérteni és csorbítani akarják az oktatásban a magyar nyelvhasználatot, jó és erős üzenet, hogy egyetértőleg és közösen lépünk fel különböző módon gondolkodó magyarok, pártok, a magyar parlament összessége. Ugyanakkor, tisztelt kormánypártiak, szembesíteni fogjuk önökkel saját tetteiket, meghágott ígéreteiket, és elmondjuk, hogy mi, az MSZP, a demokratikus oldal hogyan gondolkodik minderről. Ezért ma itt a parlamentben, a nyitó napon képviselőtársaim sorban fogják szembesíteni önöket, tisztelt kormánypártiak, és egy sor interpellációban az oktatás ügyével kívánunk foglalkozni.

Hogy mindjárt kezdjem, az a helyzet, hogy önök megszegték a pedagógusoknak tett ígéretüket. Azt mondták, hogy minden egyes pedagógus fizetésemelést kap ebben a szeptemberben is, ehhez képest ezt nem teljesítik, nem ezt mondják, nem ezt teszik. Ezért Tóth Bertalan frakcióvezető úrral együtt, és együttműködve a Pedagógusok Szakszervezetével

benyújtjuk az önök eredeti ígéretét. Szavazzák le a saját ígéretüket (*Bangóné Borbély Ildikó: Így van!*), menjenek szembe azzal, amit önök ígérték, abból se hozzátenni, se elvenni nem fogunk semmit, legyen legalább világos ország-világ előtt, hogy hogyan állnak az oktatáshoz.

És mivel a válaszaikban - tisztelt államtitkár úr, ezt kimondottan önnek címezem - nem az elmúlt hét évről, hanem az elmúlt hét év előtti elmúlt nyolc évről beszélnek, segíték egy kicsit. A legtekintélyesebb nemzetközi közoktatással foglalkozó felmérés, a PISA egyértelműen megállapítja, hogy a magyar közoktatás zuhanórepülésben van, eredményei meg sem közelítik a 2010-es eredményeket, sőt a legutóbb publikált felmérés szerint saját korábbi önmagukhoz képest is zuhan az eredmény. A felsőoktatásban kormányzásuk alatt 106 ezer fővel csökkent a hallgatóság létszáma: 361 374 főről 255 018-ra.

Ez csúnya, államtitkár úr, és hogy ne legyen csúnya, a bizonyítványban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) április 8-án, remélem, a választók kitöltik, hogy kormányváltás legyen. Köszönöm szépen a lehetőséget. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr, Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Ha már ön is a szembesítés szót használta, azért a magyar választóknak volt és van emléke arról, hogy mit jelentett az, amikor a szocialisták kormányoztak Magyarországon, és ebből mit láttak a diákok, mit láttak a pedagógusok, mit láttak az iskolák. Ez volt az az időszak, amikor önök úgy alulfinszírozták a teljes köznevelési rendszert, és hártották át ezt a hiányt az önkormányzatokra, hogy ennek a kormánynak 1200 milliárd forintból kellett kiváltani az önkormányzatok adósságát, amely jórészt az iskolák miatti adósságból állt.

Nem különb a Magyar Szocialista Párt sem, mint a többi szocialista párt, ismerjük Margaret Thatcher mondását: „Én még sose láttam olyan szocialista kormányt, amely kifizette volna azokat az adósságokat, amiket fölvelt.” Ez a kormányzat, a magyar szocialisták se tettek mást, óriási adósságot terhelték így rá az önkormányzatokra, amit nem fizettek ki.

(14.20)

Magyarországon egyetlenegy kormányzat volt, amely csökkentette a pedagógusok bérét. Egyetlenegy kormányzat volt a rendszerváltás után, aki elvette a pedagógusok bérét, ez a Szocialista Párt és az SZDSZ alkotta kormány volt. (*Dr. Szakács László: Miért nem adta vissza?*) Senki más pedagógusoktól bért el nem vett Magyarországon. (*Dr. Szakács László: Mondanám a rosszul gazdálkodó önkormányzatokat: Kaposvár, Hódmezővásárhely, Debrecen!*)

Tandíjat Magyarországon általánosan mindenkire a Szocialista Párt akart bevezetni. Lehet különböző számokat mondani, de ez valóban nagyon sok diáknak elvágta volna a lehetőségét a továbbtanulástól. (*Bangóné Borbély Ildikó: Most már még egyetemre se jár!* - *Heringes Anita: Külföldre mentek!*) És a Szocialista Párt volt az, aki ezt be akarta vezetni, és a Fidesz-KDNP és a Fidesz-KDNP mögött felsorakozott rengeteg támogató és aláíró, együtt szavazó volt az, akiknek sikerült megakadályozni azt egy szociális népszavazás keretében 2008 márciusában, hogy tandíj legyen, meg kórházi napidíj és vizitdíj. Mert a szocialisták ezt üzenték a felvételizőknek.

Mi még a felvételi eljárás alapdíját is eltöröltük. Ez azért egymilliárd forintot hagyott az elmúlt két felvételi időszakban a felvételizők zsebében. Önök még tandíjat is kivetettek volna mindenkire. Diákhitel kamatemelése; vagy az iskolabezárások: több mint 180 feladatellátási helyen bezárták az iskolák kapuját, nem maradt iskola. Hogy fog eljutni egy 8-10 éves gyermek, aki jó, ha minél közelebb a szüleihez, családjához tanul az iskolában, ha 180 helyen lakat kerül az iskolák ajtajára? Mert arra nem volt pénz. De mire volt pénz? Kakaóbiztos számítógépekre volt pénz. Ellátták a köznevelés rendszerét kakaóbiztos számítógépekkel, és mellette elvettek egyhavi bért, bezártak több mint 180 telephelyet, és mindezzel párhuzamosan 15 ezer pedagógust is elbocsátottak, hiszen kevesebb helyen kevesebb pedagógusra van szükség. Ez az, amiről majd valamikor áprilisban vagy májusban a magyar választók véleményt mondhatnak, hogy ezt szeretnék vagy mást szeretnének.

Tisztelt Képviselő Úr! Mikor emlékszik ön arra, hogy olyan mértékű iskolafejlesztés indult volna Magyarországon, amely 200 ezer diák mindennapi iskolai körülményeit tudta volna korszerűbbé tenni (*Dr. Hiller István: 2008-ban!*), több mint 400 településen, több mint 500 iskolában? Mert azt tudjuk, hogy önök 180 településen bezárták az iskolát. Mi több mint 500 településen felújítjuk az iskolát. (*Heringes Anita: Kívülről! Belülről nem!*) Kívülről és belülről, képviselő asszony. Azt hiszem, önnek is államtitkára volt egy időszakban talán Arató Gergely. Ő, amikor leült a közoktatás-politikai tanácsra, akkor két szóban foglalta össze 2006. november 7-én - milyen szép dátum -, hogy mit kínál akkor, 2006. november 7-én az akkori szocialista kormányzat az oktatási rendszernek. Ez a két szó így hangzott: fájni fog. És valóban fájt is, amit azután tettek az előbb említett intézkedésekkel.

Ezzel szemben egy pedagógusbér-emelést indítottunk el, nem pedig egyhavi fizetés elvételét. Ennek az utolsó részlete volt az, amit idén szeptember 1-jétől kapnak meg a pedagógusok, és nyilván majd októberben látják a fizetési értesítőjükön. A korábbi években számtalanszor éltek a szakszervezetek is, akár azok is, amelyekre ön hivatkozik, hogy differenciálni kell egyes bérelemeket, hogy van, aki többet dolgozik, van, aki kevesebbet, van, aki jobban dolgozik, van, aki kevésbé jól. És a kormányzat elfogadta

ezt a javaslatot, és azt mondta, átlagosan 3,5 százalék az idei béremelés a pedagógusszférában; aki jobban dolgozik, annak lehet 7 is. Akit úgy ítél meg az igazgató, hogy nem húz jobban, mint a többiek, annak a számára pedig nem kínálja ezt a béremelést. Önök azt mondták, legyen az iskolaigazgatónak szélesebb a jogköre. Most szélesebb lett, ellenzik. Korábban a szakszervezetek azt mondták, nem vesznek részt a párbeszédben, mert nincsen jogszabályba foglalva. Most jogszabályba foglaltuk, mégsem vesznek rajta részt. Korábban differenciált emelést kértek, most differenciált az emelés, most ezt ellenzik.

Valahogy úgy tűnik nekem, hogy ezek inkább politikai, mint szakmai érvek, de az biztos, hogy az oktatási rendszer számára az a plusz 552 milliárd forint nagyon jól jött, amit a szocialista kormányzat után tudott ez a kormány a rendszerbe tolni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most az LMP képviselője, Hadházy Ákos képviselő úr következik, „Miniszter úr, itt az idő!” címmel mondja el felszólalását. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az LMP Szabó Timeával együtt vitanapot kezdeményezett a devizahitelek kríziséről, válságról és az azokra adandó megoldásokról. Krízisről van szó, válságról van szó, másról sem beszélnek önök, csak a menekültkrízisről, menekültválságról. Tény, hogy van ilyen, de az is tény, hogy önök ezt nem megoldani akarják, hanem felhasználni arra, hogy a többi krízisről és a többi válságról ne kelljen beszélni.

Nem problémáról beszélünk, krízisről, válságról beszélünk. Havonta mintegy 1500 család ellen indítanak mostanában végrehajtásokat, havonta 1500 emberélet, illetve, ha beszorozzuk a családtagok számával, ennél jóval több emberélet megy tönkre még akkor is, ha megmarad az életük, de tönkrement életéről kell beszélni.

Egy parlamenti vitanap nyilván nem hozhat önmagában megoldást. Azonban lehetőséget ad arra, hogy szembesítsük önöket azokkal a tettekkel, amiket önök nem tettek meg a devizahitelek megmentése érdekében, és szembesítsük önöket azokkal a tettekkel, amiket meg kellene önöknek tenni. Szembesítésre lehet ilyenkor lehetőség. Nem jöttek el nyáron, biztos jól érezték magukat, a nyár végén még jó nyaralásokat lehetett tenni, nem vették a fáradságot, hogy eljőjenek arra a rendkívüli ülésre, ahol moratóriumot lehetett volna a kilakoltatások ellen létrehozni, nem mertek szemébe nézni a devizahiteleseknek. Egy ilyen vitanap reményeim szerint azért mégis alkalmat ad arra, mert remélem, hogy el fognak jönni néhányan, ha már a nyaralásuk lejárt.

Egy ilyen vitanap reményt is adhat. Szeretnénk reményt adni azoknak az embereknek - sok tízezer van -, akiknek mindennap ott lebeg a fejük felett a kilakoltatás, a végrehajtás. Szeretnénk reményt adni, hogy most már nagyon kevés időt kell kihúzniuk,

hiszen nemsokára választás lesz, ha kormányváltás jön létre, az új kormány nyilvánvalóan biztos lesz abban, hogy az első feladatok között van ezeknek az embereknek a megmentése. Azt láttuk Magyarországon, hogy a bíróságok nem tudtak vagy nem akartak segíteni ezeknek az embereknek. Nyilvánvalóan ebben az esetben törvényeket kell változtatni azért, hogy ezt a krízist, ezt a válságot megoldhassuk.

Természetesen beszélni kell a devizahiteles kárpótlásról is, amelynek van pénzügyi alapja. A pénzügyi alapon most még Matolcsy elnök ül a Magyar Nemzeti Bankban. Azt a pénzt a devizahitelesek véren, a devizahitelesek izzadságán szerezte, a devizahitelek forintosításánál az árfolyamnyereségből szórakozik most, vásárol nagy értékű ingatlanokat, festményeket és luxuséletet bizonyos hölgyeknek is.

Beszélni kell a mai napon, szeretném kiemelni, hogy természetesen a devizahitelesek megsegítéséhez nemcsak a látványos nagy lépésekre van szükség, néha egészen apró lépésekkel is segíteni lehet ezeknek a rendkívül kiszolgáltatott embereknek. Az LMP benyújtott két törvényjavaslatot is, erre szeretném felhívni a figyelmet, amely azoknak az embereknek segít, ahol már a végrehajtás egészen közel van.

Szeretnénk, ha az értékbecslést, azt az értékbecslést, ami alapján a végrehajtást megindítják, az értékbecslést felülvizsgálhatnák ezek az emberek. Most, jelen pillanatban hatóságilag az önkormányzat segítségével adják meg ezen emberek ingatlanának értékét, és ennek nagyon sokszor az a vége, hogy jóval a piaci ár alatt történik meg az árverezés. Ezek az emberek hatalmas pénzeket vesztek el az önök, a kormánypárt rosszvoltából, és most ennél még nagyobb pénzeket veszítenek el magánál az árverésnél, ugyanis nagyon sokan nem képesek arra, nem engedhetik meg maguknak anyagilag, hogy megfelebbezzék vagy próbáljanak jogorvoslatot kapni a rosszul megállapított becsértékeknél. Ezek óriási veszteségek és óriási emberi drámák. Azt fogjuk javasolni, hogy az állam vállalja át az értékbecslőnek a díját abban az esetben, ha a végrehajtás alatt álló devizakárosult nem tudja ezt megtenni.

Végül azt javasoljuk, hogy kilakoltatás, végrehajtás csak érvényes bírósági döntéssel indulhasson el, közjegyzői fizetési meghagyás alapján ne indítható el. Számptalan megkeresést kaptunk, hogy ebből milyen problémák adódnak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon!

(14.30)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett kérdés - valamennyien jól tudjuk - a 2010 előtt keletkezett tömeges probléma megoldásának a javaslatait szolgálja.

Amit ebben az ügyben elmondhatunk: mi, akik 2010 óta itt vagyunk a Házban, nagyon jól tudjuk, hogy 2010. augusztus 11-én éppen ez a kormányzat intézkedett, valamennyi lakás kiüresítését elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztását foganatosította az Országgyűlés a '94. évi LIII. törvény módosításával. Ez nemcsak a téli időszakban, hanem teljes időszakra mentesítette az adósokat mindaddig, amíg más intézkedésekkel nem sikerül javítani a helyzetükön.

Ezt követte a 2011. szeptember 29-én kelt törvény, a CXXI., amely a végtörlesztés lehetőségét biztosította a családoknak kedvezményes árfolyamon. Ezzel 170 ezer adós tudott élni, és mintegy 370 milliárd forintnyi megtakarítást jelentett a kötelezetteknek.

Ezt követően mindazok, akik nem tudtak élni ezzel a lehetőséggel, az úgynevezett árfolyamgátba léphettek bele, amit a 2011. évi CXXV. törvény teremtett meg számukra, amely a kamat elhalasztását tette lehetővé. A belépők száma meghaladta a 170 ezret. Ez is mintegy 50 milliárd forintnyi kamatterher alól mentesítette az érintetteket, átlagosan mintegy 294 ezer forintnyi kedvezményt eredményezett.

Ugyanakkor a kormányzatnak, illetve a parlamentnek mindvégig figyelembe kellett venni, hogy egy fennálló jogrendszer keretei között, az uniós jog és a magyar jog keretei között kellett a törvényeket alkotni és az intézkedéseket meghozni; figyelembe kellett vennie a luxemburgi bíróság döntéseit, az Alkotmánybíróság vonatkozó döntéseit és a Kúria jogegységességi határozatait. Ezek mentén történtek a további intézkedések: valamennyien jól emlékszünk a bankok elszámoltatására, ahol az árfolyamrészről és az egyoldalú szerződésmódosításból eredő hátrányokkal okozott károkat meg kellett téríteniük az adósoknak. Ez is kedvezményt nyújtott mindazoknak, akik a devizahiteles körbe tartoztak. Majd pedig bekövetkezett a végső tehermentesítés a devizahitelek átka alól, ez pedig az úgynevezett forintosítás volt, ahol kedvezményes árfolyamon valamennyi hitelt forintra változtatták, kivéve azokat, akik vállalták és tudják változásban törleszteni a jövőben is.

Nem illik nagyon visszamutogatni a múltba, de a többi országban, amelyek sikeresebben vívták meg ezt a küzdelmet, látható, hogy a jegybank időben beavatkozott és nem engedélyezte a devizahitelek elszabadulását. De sajnos Magyarországon bekövetkezett, és mint látható, a mai napig nyögjük ennek a következményeit.

Ugyancsak abba a körbe tartozott, hogy hogyan segítsünk az adósokon, a Nemzeti Eszközkezelő felállítására. Itt is mintegy 36 ezer család folyamodott ehhez az eszközhöz, hogy az állam vásárolja fel az általuk már nem törleszthető hitelekkel terhelt ingatlant, és ők továbbra is ott lakhassanak. Több mint 32 ezer család élt ezzel a lehetőséggel az eddigiéknél során.

Ugyancsak a legelesettebbek védelmére került bevezetésre az adósságrendezésnek az intézménye a

magánszemélyek, családok vonatkozásában is. Már több mint ezren kérték, hogy ezzel kívánnak élni, és több mint 2500 személyt érint ez a lehetőség a mostani eljárásokban. És a KDNP kezdeményezésére további könnyítéseket tervez az Igazságügyi Minisztérium, hogy jobban tudjanak a bankok alkalmazkodni ehhez a szabályrendszerhez.

Azt hiszem, hogy mindazt, ami a jog talaján lehetséges, mind a kormányzat, mind a parlament megteszi ezekben az ügyekben. Felhívnam a figyelmet arra is, hogy tavasszal hoztunk egy olyan törvényt, amely csak a becsérték száz százalékán engedélyezi licittel értékesíteni az ingatlanokat, valamint a téli kilakoltatási moratórium továbbra is érvényben van. Tehát ez egy igaztalan vád, hogy a kormányzat nem foglalkozik a legelesettebbekkel. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőjének, Gyöngyösi Márton úrnak adom meg a szót; „Miről szól és miről nem szól a Jobbik béruniós polgári kezdeményezése.” címmel fogja elmondani a felszólalását. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az év elején a Jobbik Magyarországért Mozgalom elindította történelmi küzdelmét a közép-kelet-európai régió felemeléséért, Magyarország felemeléséért, gazdasági felemelkedéséért és a bérfelzárkóztatásért. Ennek érdekében hét kelet-közép-európai országgal összefogva egy polgári kezdeményezést indított útjára, amelynek az a célja, hogy az európai uniós jogba beemelje azt az elvet, amely szerint az egyenlő munkáért egyenlő bér jár. Ez egy célnak a deklarációja, egy célnak a meghatározása, amely május 22-én zöld lámpát kapott az Európai Bizottságtól, és ennek rendje és módja szerint elindítottuk az aláírásgyűjtésünket ennek a fontos célnak a megvalósítása érdekében.

Közben a Fidesz és az MSZP politikuskai, fizetett szakértői elkezdtek lejárató kampányukat a kezdeményezéssel szemben. Orbán Viktor, Varga Mihály, a Fidesznek több prominense elkezdte magát a problémát is bagatellizálni és a kezdeményezést kikezdeni, rálicitálva Bokros Lajosra, Gyurcsány Ferencre és a baloldal egyéb bukott politikusaira, és úgy nyilatkoztak, hogy Magyarországnak az olcsó munkaerő egyfajta helyzeti előnyt, egyfajta versenyelőnyt jelent. Értjük azt, hogy ellenérzéseket kelt önökben ez a kezdeményezésünk, hiszen ez egy paradigmaváltásról szól, egy gyökeres változásról abban a 27 éve folytatott és épülő neoliberális gazdaságpolitikában, ami a multik kedvezményezésére épül a kkv-kkal szemben, amely az olcsó munkaerőre épül és az alacsony bérekre épült. A gazdaságban termelt haszonon alapvetően a tőke és a munka osztozik, ebben a megosztásban önök a tőke oldalán állnak, nem a magyar munkaerő oldalán. Az Európai Uniótól kapott kohéziós pénzeket pedig alapvetően korrupciós csatornába vagy teljesen haszontalan beruházásokra for-

dítják önök is és a korábbi MSZP-s, szocialista kormányzatok is. Ennek az eredménye az, hogy sem az emberek, sem az állam nem jár jól, általában véve elmondható, hogy a gazdaság szűkül a csökkenő kereslet miatt. Ez egy olyan spirál, amelynek az eredménye az elvándorlás, az elszegényedés, az eladósodás és egy katasztrófális demográfia. Az MSZP és a Fidesz közös bűne az, hogy 27 év után Magyarországról ilyen mértékű az elvándorlás, ilyen mértékű az elszegényedés.

Én elhiszem azt, hogy nehéz beismerni a tévedésüket. Önök nem fogják beismerni azt, hogy tévúton jártak az elmúlt 27 évben, ehelyett pedig a béruniós kezdeményezés lejárására fordítják az energiáikat, vagy pedig a probléma bagatellizálására, és próbálják azt belemagyarázni ebbe a kezdeményezésbe, ami valójában nincs is benne. Azt mondják, hogy ez egy politikai blöff, hiszen egyik napról a másikra nem megvalósítható a bérek felzárkóztatása. Senki nem mondott ilyet, tisztelt képviselőtársaim. És azt mondják, hogy a Jobbik Brüsszeltől, az Európai Uniótól várja a bérrendezést Magyarországon. Ez sem igaz, nem kívánjuk Magyarország szuverenitását feladni, szó sincs ezekről.

Mi akkor valójában a bérunió? Valódi szabadságharc Magyarország felemelkedéséért. Kiállítás egy új, szolidáris Európáért, egy új kohéziós politikáért az Európai Unióban, amely a gazdasági felzárkózásról és a bérek felemelkedéséről szól, egyben a nemzetgazdaság szintjén a gazdaság versenyképességének, termelékenységének a növekedéséről. Tehát a béruniós kezdeményezésünk egyszerre egy célmeghatározás, és ennek a célnak az elérése érdekében egy programnak a felvázolása, az odavezető útnak és az eszköztárnak a felvázolása. Tehát mind az Európai Unió szintjén belül egy új kohéziós politikáról is szól, Magyarországon belül pedig a versenyképesség és a termelékenység fokozásáról. Egyrészt a korrupció felszámolásával, ami a versenyképességünk legnagyobb gátja; új adó- és járulékpólitikával, ami a kkv-kat szeretné előnybe helyezni, a hazai vállalkozásokat a multinacionális szektorral szemben, és az állami támogatásoknak a kkv-khoz juttatásával, nem a multikhoz juttatásával, amiben önök is élen járnak; és természetesen a munka- és tudásalapú társadalom megszervezésével, oktatásfejlesztéssel, kutatásfejlesztéssel, innovációval, a magasabb hozzáadott értéken alapuló gazdasági növekedés megteremtése érdekében.

Ez a célunk, 2018-tól kormányon fogjuk végrehajtani azt, amit ellenzékéből elkezdtünk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(14.40)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Az elmúlt hónapokban sokakban alakulhatott ki az az

érzés, hogy a Jobbik teljesen elvesztette a politikai irányítóját vagy elvették tőle; egyrészt egyre intenzívebben flörtöl a baloldallal, nem szavazta meg a kvótellenes alkotmánymódosítást, és a sort hosszasan folytathatnám. Az a helyzet, hogy az, amit most itt a Jobbik javasol és ahogyan javasolja, szintén azt erősíti, hogy a Jobbik heveny identitásvarban szenved, mert a Jobbik, ha jól értjük, akkor rábízná a béreket az uniós bürokratakra, és az a párt akarja ezt, amelyik korábban uniós zászlót égetett, az, amelyiknek az elnöke korábban emelt hangnemben fogalmazott úgy egy beszédében, hogy „Tagok tovább nem leszünk!”, ahol is ő ezt az uniós tagságra értette.

Hadd kérdezzem már meg öntől és önöktől, hogy komolyan gondolják-e azt, hogy ha rábízzák a béreket, a magyar béreket brüsszeli bürokratakra, akkor attól majd jobb lesz, jobb lesz a magyar bérek helyzete!? Azok emelnék önök szerint a magyar béreket, akikhez a legnagyobb multicégeknek a legkönnyebb a bejárása? Ezt nem gondolhatják komolyan! Ön sem gondolhatja komolyan. Azt kell mondanom, hogy nem tanulmányozták eleget az energiaszektor tapasztalatait, mert azok az országok, amelyek az energiapiacot a multikra bízták és Brüsszelre, óriási áremelkedéseket könyvelhettek el. Példaként hadd hozzam fel önnek, hogy 2010 és 2015 között a liberalizált európai árampiacon 20 százalékkal nőtt az áram ára, a gázé pedig 25 százalékkal! Ott lehetett ennek gátat vetni, ahol az állam hatósági árszabályozással beleszólt a folyamatokba, Magyarországon is ez történt, ez tette lehetővé a rezsicsökkentést. Ezek után Vona Gábor és pártja brüsszeli hivatalnokokra bízná a magyarok bérét, és még egyébként ki is nevezne egy hivatalnokot Brüsszelben, erre is tett javaslatot egy interjúban. Ez komolytalan! A béremelés nagyon fontos dolog, nagyon jelentős dolog, de a Jobbik javaslata komolytalan.

Most abba már egyébként bele sem megyek, ön is utalt arra, hogy vannak nemzetközi partnereik, a Jobbik olyan partnert toboroz mindehhez, ehhez a művelethez, mint egy horvát neonáci, ő emelné a magyarok bérét önök szerint. Teljesen komolytalan! Ha egyébként a Jobbiknak valóban fontosak lennének a béremelések, akkor a párt elnöke, az ön pártelnöke tavaly év végén megszavazta volna azokat az adócsökkentéseket, amelyek megkönnyítik Magyarországon a béremeléseket. Ha valaki egyébként kíváncsi arra, hogy a Jobbik mit tenne ezen a téren, akkor nyugodtan látogasson el Tiszavasváribába, ahol a jobbikos vezetők bére növekedett, volt, akinek 30 százalékkal, de a közalkalmazottaké, azaz nulla forint emelést kaptak. Ez benne is van az ottani hivatalos dokumentumban.

A Jobbik komolytalan javaslatától függetlenül a béreket Magyarországon emelni kell, mert van még hova emelni őket, ezért is nőtt januártól 15 százalékkal a minimálbér, és ezért nőtt 25 százalékkal a szakmunkás-minimálbér, ezért folytatódnak az ágazati béremelések többek között az egészségügyben. Ön is nagyon jól tudja, ha foglalkozik ezzel a témával, hogy egyetlen év alatt 12 százalékkal nőttek az

átlagos bérek Magyarországon, ilyenre azért rég nem volt példa.

Engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy még egy kérdést idehozzak; azért, mert aktuális, és azért is, mert a Jobbik identitásavara más ügyekben is látványos. Vegyük, mondjuk, mindjárt a bevándorlás kérdését! Nem egészen egy éve több súlyos dolog is történt: a Jobbik egyrészt nem szavazta meg a kvótellenes alkotmánymódosítást, és ezt súlyosbítható az ön pártelnöke egy tévéinterjúban azt mondta, hogy ha csak pár ezer bevándorlót kell befogadni, akkor oké, arról lehet beszélni. Az előbb az ön képviselőtárs tagadta ezt a kijelentést, azt javasolom önöknek, hogy nézzék vissza az akkori tévéfelvételeket.

Ezt azért hozom önnek ide, mert nemrégiben megszületett a kvótadöntés, a kvótadöntés eljárására vonatkozó bírósági ítélet, és jól látszik, hogy az megnyitná az ajtót a felsőlétszám-küszöb nélküli kötelező elosztási eljárás előtt. Tisztelt Képviselő Úr! Itt is szeretnénk önöknek elmondani, hogy ha maguk beengednének pár ezer embert, akkor az később pár tízezret, aztán pedig százazteket jelenthet, ezt a kockázatot szabadítaná Magyarországra a Jobbik.

Ezt a politikát látva adódik a kérdés, hogy mi ezeknek a fordulatoknak, mi a Jobbik kontúrtales összevisszaságának a rendező elve, mert egyik nap uniós zászlót égetnek, másik nap pedig Brüsszelnek adnának jogköröket. Egyértelmű ezek után, hogy csak egy olyan társaság képes minderre, amelynek már tényleg csak két dolog számít: a pénz és a hatalom. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A mai utolsó napirend előtti hozzászólást Gulyás Gergely képviselő úr mondja el, a Fidesz nevében: „Mégis van kötelező kvóta?” címmel. Parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ismerjük most már a szeptember 6-ai döntését az Európai Bíróságnak. Az Európai Bíróság döntése azt jelenti, ahogyan a miniszterelnök úr is utalt a napirend előtti felszólalásban, hogy kötelező kvóta van, a törvényhozási eljárása a kötelező kvóta elfogadásának az Európai Bíróság szerint rendben volt. A magyar kormánynek ettől eltérő az álláspontja, de természetesen az Európai Unió Bíróságának döntését tiszteletben tartjuk.

Az a kérdés, hogy mi következik ebből. Először is az következik, hogy annak a riogatásnak, amit az ellenzéki pártok részéről hallottunk, és azoknak a kritikáknak, amelyek az ellenzéki pártok részéről megfogalmazódtak, hogy kötelező kvóta nincs, és az ezzel kapcsolatos népszavazás 2016. október 2-án felesleges lett volna, ezeknek a valótlansága mára egyértelműen bebizonyosodott.

Mi nem következik ebből? Nem következik ebből az, hogy nekünk a végrehajtás kötelezettségéhez másként kellene viszonyulnunk, mint a másik 27 tagállamnak. Ha ugyanis megnézzük azt, hogy az a

24 tagállam, amelyik megszavazta a kötelezőkvótadöntést a Tanácsban, ezt követően azt milyen mértékben hajtotta végre, akkor azt látjuk, hogy a két év szeptember 26-án jár le, ezalatt kellett volna 120 ezer menedékkérőt elosztatni, és eddig mintegy 25 százalékat osztották el a menedékkérőknek. De hogy mennyire sikertelen és végrehajthatatlan ez a kvótadöntés, mennyire szemben áll a józan ésszel, azt jól mutatja, hogy a szétosztott egynegyed mintegy 90 százaléka is elhagyta már azt az államot, ahová át akarták helyezni.

Ilyen értelemben tehát az, hogy az az eljárás, amelyben ezt a döntést elfogadták, az Európai Unió Bírósága szerint rendben lévő, jogszerű, nem jelenti azt, hogy ez a döntés végrehajtható, alkalmazható, sőt éppen ezzel ellenkezőleg: az elmúlt évek tapasztalata világossá teszi, hogy ez a mechanizmus nem alkalmas arra, hogy az Európai Unión belül a menekültválságot, illetve a migrációs válságot megoldjuk. A helyzet ugyanis világos: ha a külső határokat nem tudjuk megvédeni, akkor a külső határok megvédésének hiánya milliókat fog Európába hívni. Pont a jelenlegi német kancellár volt az, aki 2013-ban a német választási kampányban több alkalommal elmondta, hogy ma Európában a világ lakosságának, a Föld lakosságának 7-8 százaléka él, ehhez képest ez a 7-8 százaléka a Föld lakosságának megtermeli a világ gazdasági össztermékének mintegy 25 százalékát, és több mint 50 százalékát az egész világban fellelhető szociális ellátásoknak Európa fizeti.

Ebből következik, ha az ENSZ jelentéséből indulunk ki, amely több mint 60 millió menekültről, belső és külső menekültről beszél, hogy teljesen logikus döntés az, hogy ha Európa nem védi meg a külső határait, akkor százaztekek és milliók fognak Európába özönlenni. Ezért a legfontosabb az, hogy abban jusunk egyetértésre, hogy nem maradhat következmények nélkül, ha valaki képtelen a külső határok megvédésére. Éppen ezért a magyar miniszterelnök Schengen 2.0-s programját kell előtérbe helyezni, ami azt jelenti, hogy egy állam vagy képes a schengeni szerződésben általa vállalt kötelezettséget teljesíteni, vagy ha nem képes, akkor hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az Európai Unió más tagállamai sziesse nek segítségére, és védjék meg a külső határokat. Ha viszont ehhez nem járul hozzá, és nem tesz eleget a kötelezettségének, akkor ki kell zárni a schengeni zónából, vagy legalábbis a schengenizóna-tagságát fel kell függeszteni.

Nem lesz más megoldás, teljesen felesleges a menedékkérők szétosztásáról beszélni: részben szétveri az Európai Uniót, hiszen az Európai Unió a bevándorlók befogadásának kérdésében megosztott, részben pedig nem jelent megoldást, hiszen újabb és újabb személyek fognak érkezni. Amíg értéknek tekintjük azt, hogy az Európai Unión belül nincsenek határok a tagállamok között, a schengeni zónán belül nincsenek határok a tagállamok között, addig feltétlenül azt is látnunk kell, hogy mindenki szabadon fogja elhagyni azt az országot, ahova egyébként őt áthelyezték, mint ahogy ez történt annál a mintegy

30 ezer menedékkérőnél, akit a 120 ezerből a kétéves időtartam alatt sikerült áthelyezni.

Úgy gondoljuk tehát, hogy a magyar politikának e tekintetben egységre van szüksége. Az a kérésünk az ellenzéki pártokhoz is, hogy hagyjanak fel azzal a politikával, amely egy ideig a bevándorlást tagadta, azt követően pedig a külső határvédelem hatékonyságát, a kerítést támogatta, és ebben a tekintetben minden támogatást adjanak meg a kormánynak ahhoz a politikájához, amely lehetővé teszi, hogy Európának azon országai, amelyek a hagyományos európai értékeket szeretnék a saját hazájukban megőrizni, ezt megtehessek, és a bevándorlás veszélyétől a saját hazájukat mentesíteni tudják. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Válaszadásra ismét Dömötör Csabáé a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Több mint egy éve mondjuk el minden létező helyen, itt a parlamentben is, hogy a betelepítési kvótarendszer ezer és ezer sebből vérzik. Három alapvető probléma van vele: értelmetlen, jogtalan és veszélyes. Értelmetlen, mert semmit nem old meg, és további millióknak nyújt biankó meghívót; jogtalan, mert felülírja az egyes tagországok jogköreit; és veszélyes, mert drámai mértékben rongja Európa és benne Magyarország biztonságát.

A szomorú az egészben az, hogy egy nagy levegővétel és egy nagy újratervezés helyett Brüsszel inkább felpörgetné a kvótaprogramot, és most már nyíltan is beszélnek erről. Például a szocialisták európai frakcióvezetője - az itteni képviselők biztosan ismerik - nyíltan azt mondta, hogy el lehet kezdeni egy létszámküszöb nélküli, kötelező és állandó eljárás kidolgozását. Kérdezzék meg! Az Európai Parlament olasz elnöke egy olasz napilapnak a kvóták megemeléséről beszélt. A migrációért felelős uniós biztos sajtótájékoztatóján kérdésre azt válaszolta, hogy a kezdetektől fogva világos volt, hogy kötelező kvótákról van szó, és a tagállamok kötelesek ebben részt venni.

Tisztelt Ház! Nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy ezek a javaslatok kísértetiesen hasonlítanak ahhoz, amelyeket Soros György tett közzé és adott írásba, és ez a milliárdos még megfejléne az egészet azzal, hogy két éven keresztül összesen 9 millió forintnak megfelelő összeget adna minden bevándorlóknak oktatási, egészségügyi és szállásköltségek fedezésére. Ezeket a javaslatokat összefoglalóan ő is terveknek nevezi, ezért felesleges is letagadni.

Azért vetem ezt fel itt a Házban, mert az ellenzék gyakorlatilag minden veszélyes jelenséget és elhibázott veszélyes javaslatot letagadott az elmúlt hónapokban és években. Először azt mondták, hogy a bevándorlás álprobléma, aztán azt, hogy nincsen kvóta, majd azt mondták, hogy ha van is kvóta, az

nem kötelező, hanem önkéntes. Ha valaki szeretné felmérni az MSZP morális állapotát, akkor nézze meg csak azt a videót, amelyen Ujhelyi István, az egyik brüsszeli főemberük meglepő magabiztossággal mondja bele a kamerába, hogy nincs és nem is lesz semmiféle kötelező kvóta. Nem tudjuk, hogy délben, este vagy reggel készült a felvétel, de Gyurcsány Ferenc csak jelenthet neki. Említhetném egyébként azt az MSZP oldalán közzétett nagy képet is, amelyen Molnár Gyula arca vigyorog ránk, amelyiken öles betűkkel ott virít az, hogy „nincsen kvóta”. Itt van nálam, nyugodtan megnézhetik a baloldali képviselők. Persze a színpalack mögött a baloldal nagyon is megtámogatta Brüsszel terveit. Az Együtt nevű párt és Gyurcsány Ferenc pártja aláírásokat is gyűjtött a kvótákért, és minden baloldali párt gyakorlatilag megszavazta a kvótát erőltető állásfoglalásokat Brüsszelben. Eközben Botka László a határozat lebontására tett sunyi ígéretet egy nemzetközi hírűügynökségnek.

Ezek után elmondhatjuk, hogy ha az ellenzéken múlt volna, akkor Magyarországnak és a magyar embereknek ma már egyáltalán nem lenne beleszólásuk abba, hogy kik jönnek ide, és kivel élünk mi, magyarok együtt majd a jövőben. Az ellenzéki oldalon összeállt a kerítésbontó, bevándorláspárti koalíció. Eközben bejött Európába majd 2 millió ember. Lett kvóta. Nem önkéntes, hanem kötelező. Eddig pár ezer ember szétosztásáról beszéltek, most pedig már felső létszámkorlát nélküli, állandó eljárásról, és nyíltan beszélnek erről.

Itt állunk most, ami azt is jelenti, hogy nem valaminek a végén vagyunk, hanem egy hosszú jogi és politikai csata kezdetén. Mivel úgy látszik, hogy egyetlenegy baloldali pártra sem számíthatunk ebben a küzdelemben, beleértve egyébként a Jobbikot is, ezért a kormány újra az állampolgárokhoz fordul, egy konzultációban kérjük majd ki a magyarok véleményét. Ennek részleteiről a következő napokban ad majd tájékoztatást a kormány. Azt szeretnénk, hogy minél több ember vegyen részt ebben a párbeszédben *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, mert nem szeretnénk hagyni, hogy máshol döntsének a biztonságunkat, megélhetésünket és kultúránkat érintő kérdésekben. Bármit is gondol erről az ellenzék, akárhogy is támadja majd a konzultációt, ezt nem hagyhatjuk szó nélkül, ezért kérjük újra a magyar emberek támogatását.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Bangóné Borbély

Ildikó, MSZP; Ikotity István, LMP; Gaal Gergely, KDNP; Staudt Gábor, Jobbik; Nyitrai Zsolt, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Kiss László, MSZP; Ikotity István, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés gyorsírói az Intersteno, a gyorsírók, gépírók és szövegszerkesztők nemzetközi szövetségének júliusban, Berlinben megrendezett világbajnokságán ismét kiemelkedő eredményt értek el: a patkóban jelenleg is helyet foglaló Vicai Erika első, Arvayné Dani Judit harmadik lett. Az Országgyűlés és a magam nevében gratulálok *(Taps. - Vicai Erika és Arvayné Dani Judit felállva köszönik meg a tapsot.)*, és a munkájukhoz további sok sikert kívánok.

Tisztelt Ház! Most **mandátumigazolás és a képviselői eskütétel** következik. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Rubovszky György képviselő úr halála miatt megüresedett helyre a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt közös országos listájáról Gaal Gergely urat jelölte. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Gaal Gergely úr megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Vejkey Imre úrnak, a Mentelmi bizottság elnökének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismeretes, dr. Rubovszky György képviselőtársunk elhalálása okán a Fidesz és a KDNP jelölőszervezet által az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított pártlistájáról szerzett mandátum megüresedett. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 95/2017. számú, 2017. július 25. napján kelt határozatával Gaal Gergely úr részére kiadta. A határozat 2017. július 28-án 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevelét átadására 2017. július 28. napján került sor.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a múlt heti ülésén megvizsgálta a Gaal Gergely úr mandátumigazolásához szükséges iratokat. Időközben képviselő úr nyilatkozatában jelezte, hogy vele szemben összeférhetetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait gyakorolhatja. Mindezek alapján a Mentelmi bizottság egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: „A Mentelmi bizottság

javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja Gaal Gergely úr mandátumát.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm elnök úr jelentését. Kérem képviselőtársaimat, ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben, mert határozathozatal következik.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Gaal Gergely úr mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 159 egyhangú szavazattal a Ház Gaal Gergely úr mandátumát igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérem Gaal Gergely képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az esküt. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét, és a tisztelt Országgyűlést pedig kérem, hogy az eskütétel idejére álljon fel. *(A teremben lévők felállnak. - Gaal Gergely a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

GAAL GERGELY (KDNP): Én, Gaal Gergely fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segéljen! *(Taps.)*

ELNÖK: Az eskütételt követően megkérem Mórning József jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő képviselő úrnak az esküokmányokat, képviselő urat pedig, hogy kézjegyével lássa el. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Mórning József Attila gratulál Gaal Gergelynek, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát.)*

(15.00)

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindannyiunk nevében új képviselőtársunknak eredményes munkát és sok sikert kívánjak. Tájékoztatom önöket, hogy Gaal Gergely képviselő úr a KDNP frakció tagjaként dolgozik a jövőben. *(Gaal Gergelynek először dr. Semjén Zsolt, majd Harrach Péter, Kósa Lajos, dr. Szél Bernadett, Burány Sándor és Volner János gratulál.)*

Bejelentem, hogy ezzel az országgyűlési képviselők létszáma ismét 199 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Szél Bernadett frakcióvezető asszony arról tájékoztattott, hogy a házszabály rendelkezései alapján Demeter Márta képviselő asszony szeptember 1-jétől a Lehet Más a Politika képviselőcsoportjához csatlakozott. Képviselő asszonynak sok sikert kívánok munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2017. évi őszi ülészakájának javasolt munkarendjével kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a

munkarendről az Országgyűlés dönt. A munkarendet képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 13. § (7) bekezdése értelmében képviselőcsoportonként egy-egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb 3 perces hozzászólásra jogosult. Megkérdezem, kíván-e valaki ezzel a lehetőséggel élni. *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, hogy nem.

Most az Országgyűlés döntése következik. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az **őszi ülészak** javasolt **munkarendjét**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 115 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül a munkarendre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2017. évi őszi munkarendjét tartalmazó kártyanaptárak a holnapi ülésnapon az üléstermi helyeken kiosztásra kerülnek.

Tájékoztatom továbbá önöket, hogy a kormány benyújtotta az őszi ülészak törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton ismerhetnek meg. Az Állami Számvevőszék ehhez előterjesztette ajánlását, amely ugyancsak az informatikai hálózaton keresztül elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság múlt heti ülésén valamennyi frakció egyetértett abban, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokat és az interpellációs időszakban a kérdéseket érintően fogadjon el házszabálytól való eltérést. A **házszabálytól való eltérésre** tett javaslatot H/17399. számon a honlapon megismerhetik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ennek ellenére ismertesse ezt.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés a 2017. évi őszi ülészakán, ha több hétre fogadja el napirendjét

1. pont: a HHSZ 18. § (5) bekezdése szerinti rendkívüli ügyek tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a képviselőcsoport nevében annak vezetője vagy a képviselőcsoport általa felkért tagja - a HHSZ 18. § (5) bekezdésében biztosított lehetőségen felül - napirenden kívüli felszólalásra az ülés második hetére eső, a napirendben magállapított további egy napján is jogosult legyen azzal, hogy a felszólalási szándékot a képviselőcsoport vezetőjének legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt egy órával írásban be kell jelentenie a házelnöknek;

2. pont: a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most tehát a házszabálytól való eltérésről határozunk, amelynek eredményességéhez a jelen lévő képviselők négyötö-

dének igen szavazatára van szükség. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 161 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a házszabálytól való eltérést elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

A Házbizottság mai ülésén egyetértett abban, hogy a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló H/17379. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól való eltérésre tett javaslatot H/17379/1. számon a honlapon megismerhetik.

Ismételten határozathozatal következik tehát, az előbbi szabályok szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 162 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a házszabálytól való eltéréshez hozzájárult.

Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óra 7 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság mai ülésén egyetértett abban, hogy házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy „A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása a korrupciós bűncselekmények elévülési idejének emelése érdekében” szóló T/17383. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/17383/1. számon a honlapon ismerhették meg.

Ismét határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett fogadta el a házszabálytól való eltérést.

Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óra 8 percig van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon utolsó napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról szóló T/17312. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő har-

madik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon első napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/17312. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását, az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 120 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kivételes eljárásra vonatkozó javaslatot elfogadta.

(15.10)

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 18 óra 10 percig van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára a holnapi ülésnapon 1. napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés ma kezdődő ülésének **napirendi javaslata** egészüljön ki a jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló H/17379. számú határozati javaslat tárgyalásával és döntéshozatalával a határozati házszabályi rendelkezésektől eltérésben foglaltak szerint olyan módon, hogy a határozati javaslat összevont vitájára a szeptember 18-i, azaz hétfői ülésnapon közvetlenül a Magyar Köztársaság és az Északi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzék kihirdetéséről szóló T/17300. számú törvényjavaslat általános vitája előtt kerüljön sor. Az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a szeptember 19-i, holnapi, keddi ülésnapunkon kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosításáról szóló T/17267. számú törvényjavaslat általános vitájára ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház ezt a javaslatot is elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja a továbbiakban azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapján a

határozathozatalokra legkorábban 12 órakor kerüljön sor. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége ezt a javaslatot is elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztések bizottsági megválasztásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Gazdasági Versenyhivatal 2016. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló B/15967. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 120 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kijelölt bizottságot a határozathozatalra felkérte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságot a Bethlen Gábor Alap 2016. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/17078. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 120 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte.

Tisztelt Ház! Soron következik **bizottsági tisztségviselők megválasztása**. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/17397. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. számú országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés az Igazságügyi bizottságba dr. Rubovszky György, KDNP, elnök korábban megüresedett helyére dr. Vejkey Imrét, KDNP, 2017. szeptember 19-i hatállyal; a Mentelmi bizottságba dr. Vejkey Imre helyett dr. Hargitai Jánost 2017. szeptember 19-i hatállyal a bizottság elnökévé megválasztja. 2. Ez a határozat az elfogadáskor lép hatályba. Budapest, 2017. szeptember 18.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/17397. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a személyi javaslatot 166 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala. Tájékoztatom önöket, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 25.B/11155/2017/2. számú végzésében L. Simon László fideszes országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben. Ezt az Országgyűlés elnöke megvizsgálásra átadta a Mentelmi bizottságnak. A Mentelmi bizottság H/17250. számon határozati javaslatot terjesztett elő L. Simon László országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Ezt megelőzően megadom a szót Vejkey Imrénnek, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, 5 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B/11155/2017/2. számú végzésében indítványozta L. Simon László országgyűlési képviselőtársunk mentelmi jogának felfüggesztését rágalmas vétsége miatt Stotz Gyula feljelentése alapján. A feljelentés szerint képviselőtársunk 2017. március 17-én megjelent az ATV Egyenes beszéd című műsorában, és a vele készített interjú során olyan nyilatkozatot tett, miszerint feljelentő vélelmehetően a magyar könyvkiadók pénzének eltüntetéséért (*sic!*), valamint a feljelentő Kapolyi László megbízásából Orbán Viktor miniszterelnök urat megfigyelte.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2017. szeptember 5-i ülésén megtárgyalta. L. Simon László képviselőtársunk előzetesen közölte a bizottsággal, hogy elfogadja a Mentelmi bizottság, illetve az Országgyűlés döntését, azonban magát a feljelentést méltánytalanak tartja.

A Mentelmi bizottság töretlenül fenntartott gyakorlatára alapján a szavazás során nem kapott többséget a mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítvány, ezért a határozati javaslat az, hogy az Országgyűlés L. Simon László országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függessze fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem L. Simon László képviselő urat, hogy kíván-e élni esetlegesen a szólás lehetőségével. (*L. Simon László: Köszönöm, nem.*) Amennyiben nem, akkor most határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, tisztelt képviselőtársaim, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függessze fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e L. Simon László országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 20 igen szavazattal, 139 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a mentelmi jogot nem függesz-

tette fel L. Simon László képviselő úr vonatkozásában.

Tisztelt Országgyűlés! Most **fegyelmi ügyek** döntéshozatalával folytatjuk munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (1) bekezdése alapján a 13. § (6) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva dr. Szél Bernadett és dr. Hadházy Ákos LMP-s képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését rendelte el. A képviselők kérték a Mentelmi bizottságtól a döntések hatályon kívül helyezését, de a bizottság ennek egyik esetben sem adott helyet. Ezt követően az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (9) bekezdése alapján a képviselők kérték, hogy az Országgyűlés helyezze hatályon kívül a házelnöki döntéseket. Erre figyelemmel a házszabály 148. § (2) bekezdése alapján elnöki jogkörömben határozati javaslatokat terjesztettem elő H/17400. és H/17401. számokon a képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését elrendelő korábbi döntéseimmel azonos tartalommal.

(15.20)

Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslatokat, az ezekhez kapcsolódó házelnöki döntéseket, az erre vonatkozó képviselői kérelmeket és a Mentelmi bizottság döntéseit a honlapon megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabály rendelkezései szerint a határozati javaslatokhoz sem módosító javaslatot, sem bizottsági jelentést nem lehet benyújtani. Felhívom figyelmüket, hogy amelyik képviselő esetében a házelnöki döntést az Országgyűlés hatályon kívül helyezi, a képviselő esedékes tiszteletdíja nem csökken, az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (1) bekezdése alapján a vele szemben indított eljárás megszűnik. A tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntésekről az Országgyűlés vita nélkül, képviselőnként külön-külön határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Szél Bernadett képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/17400. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 116 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül a döntést hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Hadházy Ákos képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/17401. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy a Ház 116 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül ezt a házelnöki döntést is fenntartotta.

Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a dr. Szél Bernadett és dr. Hadházy Ákos képviselőkre vonatkozó elfogadott határozat szövegét.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény - a

továbbiakban Ogytv. - 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva dr. Szél Bernadett és dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselőknek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott, OE-40/585-1/2017. számon iktatott döntését, és dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott, OE-40/586-1/2017. számmal iktatott döntését hatályában fenntartja. Ezzel dr. Szél Bernadett és dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselők esedékes tiszteletdíja 100 ezer forinttal csökken.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most, 15 óra 23 perckor áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt jogkörével élve Demeter Márta képviselő asszony K/16629., K/16630., K/16666., K/16667., K/16748., K/16749., K/17089. és K/17090. számú írásbeli kérdéseit **visszautasította**, mivel az indítványok nem tartoznak a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„A Sajó-völgyében élők jogos igénye a 26-os út elkerülő szakaszainak megépítése!”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A 26-os elkerülő út megépítéséről szólok. Egy az elkövetett bűnök közül az elmúlt hét és fél esztendőben. Napi átlagban ezen az útszakaszon több mint 15 ezer gépkocsi halad át. Több mint 15 ezer egy településen, Sajószentpéteren, vagy ugyanígy Kazincbarcán. Van olyan autópályánk, ahol nem éri el a 10 ezret az áthaladó gépkocsi száma. Ez egy település, ahol emberek élnek.

Tudják, a szmogtérképen a legszennyezettebb területe Magyarországnak az a térség, ezek a települések. A szállópor koncentrációjának mértéke 500-700 százalékos nagyságrendben haladja meg az egészségügyi határértéket. Ha baleset van, akkor ott káosz alakul ki. Torlódás van, elterelések vannak. Sajóecsegen, Boldván, Edelényben, Múcsonyon keresztül lehet megkerülni ezt a két települést. Hozzá kell tennem azt is, hogy a Sajó völgyében tehát jogos igény mutatkozik arra, hogy a 26-os elkerülő megépítése megtörténjen.

A Magyar Szocialista Párt 2007-ben döntött ennek a programnak a kivitelezéséről, az uniós kiemelt projektek körébe emelte, a szükséges tervek elkészültek, az építési engedély rendelkezésre állt. A Fidesz a 2010-es kormányváltást követően hagyta lejárni az építési engedélyeket, majd utána némán hallgatott, ezt követően hatályon kívül helyezte a korábbi kor-

mánydöntést. Új határozatot hozott, amelyben azt mondta, hogy 2016 végére megvalósítja ezt a projektet. Sőt, felülígért, azt mondta, hogy még egyéb 16 kilométeres szakasszal is kiegészíti Vadna, Dubicsány, Putnok elkerülésével. 2014. április 3-án Demeter Zoltán képviselőtársam, néhány nappal a választás előtt, sajtótájékoztatót tartott, ami arról szólt, hogy természetesen '16-ra ez meglesz. Képviselőtársam! Nézzen föl a karzatra, azoknak az embereknek a szemébe, akik előtt ezt ígérte akkor!

Mi a helyzet ma? 2016-17-ben út sehol, a 2016-os saját megvalósítási tervüket is sutba dobták, 2022-ig egyetlenegy fillér nincs, se európai, se magyar arra vonatkozóan, hogy ezt az utat megépítsék. Pénz lenne persze, ha Felcsútról lenne szó. Akkor van kisvasút, akkor lesz helikopter-leszálló, minden lesz. De azt kell mondjam és kérdezzem: miért gátolják önök, hogy ebben a térségben a 26-os út elkerülője megépüljön? Mikor fogják megépíteni? Szerintem soha, mert már módjuk sem lesz rá.

Elnök úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az interpellációja alapvetően olyan szakmai kérdést érint, amit, úgy gondolom, a jelenlévők közül senki nem vitat. Ugyanakkor a felszólalása alapvetően politikai célzatú, ezért engedje meg, hogy egy nagyobb összefüggésben ismeressem a Házzal a 26-os út történetét.

Előre szeretném bocsátani, hogy ebben a térségben a szocialista-liberális kormány egyetlenegy méter utat nem épített. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* 2002-ben átadták az M3-as utat, 30 nappal a választások után, mondván, hogy a Füzesabony-Polgár utat önök építették meg. Nem. Nem önök építették meg 30 nap alatt. Mi építettük meg; önök átadták, ami helyes és jó, mert az ott élő embereknek erre szükségük volt. De nem önök építették meg.

Utána, kérem képviselőtársamat, emlékezzen arra, lehet, hogy talán még közösen is álltunk ott, 2002 után Medgyessy Péter eljött, és 600 kilométer új autópályát ígért abba a térségbe. Egyetlenegy méter nem épült meg ebből. Majd miniszterelnök úr előbb megbukott, mint az utépítési költségvetése, és ezután került sor 2006-ban az önök újabb ígéretére. Úgyhogy ez egy régebbi történet.

Ugyanakkor az ön által is említett kormányhatározat, amit a közelmúltban hozott a kormány, rendelkezik arról, hogy Miskolc-Kassa között az M30-as utat megépíti, és ezzel Magyarország északi térségének ezt a hiányzó alapvető gerincútját visszaadja. Ami pedig a 21-25-26-os utat illeti, a kormány korábban döntött arról, hogy Ózd megközelítését a hatvan-salgótarjáni út felől, Bátorlyerény térségé-

ben megépíti, és a 23-as és 25-os számú főútvonalakat Bátonyterenye és Ózd között teljes mértékben felújítja a hozzá tartozó elkerülőkkel együtt. Ennek az engedélyezési és kiviteli tervek szerint 2020 első negyedévéig kell elkészülnie.

(15.30)

Ami pedig az ön által felvetetteket illeti, a kormány folyamatosan figyelemmel kíséri a térség útépítési tevékenységét és a rendelkezésre álló forrásoknak megfelelően a közelmúltban elfogadott kormányprogramot negyedévenként felülvizsgálja és frissíti. Meggyőződésem, hogy ennek során a 26-os út felújítására is sor fog kerülni.

Azt nem várom, hogy képviselő úr elfogadja a válaszomat, de kérem, hogy az elhangzottak alapján az Országgyűlés ezt tegye meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Államtitkár úr, ön melleszél! Csak az általam képviselt térségben, Edeleányban 2006 és 2010 között az aggteleki világörökségi helyszín útjai megújultak, ezeknek a megépítésére sor került. *(Németh Szilárd István: Humorista!)* De nem azzal foglalkoznék, hanem azzal, hogy önöknek teljesen mindegy, hogy van engedély, vagy nincs engedély, mert ha van engedély, hagyják lejárni, ha ígérnek valamit, egy visszavont kormányhatározatot követően azt sem teljesítik, saját maguk visszavonják. Nézzenek kicsit önmagukba, hogy hogyan cselekszenek! Csak azokért az emberekért nem cselekszenek, akikért tennivalójuk lenne.

A 26-os út mellett élő embereknek joguk van az egészséges és a tisztességes élethez. Joguk van, és önök ettől fosztják meg őket. Azt is hozzá kell tennem, hogy önöket nem érdeklik a borsodi emberek. De az a legnagyobb bajom, hogy úgy vélem, a térség képviselőjét, Demeter Zoltánt sem érdekli *(Zaj a kormánypárti padsorokból. - Németh Szilárd István: Jaj, jaj!)*, mert vagy nem akar, vagy nem képes a vállalásainak eleget tenni.

Egy szó mint száz: úgy fogja önöket elsöpörni a szél, mint a szemetet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem, önök elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 36 nem szavazattal, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor tesz végre valamit a kormány hazánk leszakadása**

ellen?” címmel. Gyöngyösi Márton képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A rendszerváltás idején azt az ígéretet kaptuk akkori vezetőinktől, hogy a magyarok életszínvonala belátható időn belül felzárkózhat az áhított nyugati szintre. Ám ehhez képest kormányaink a gazdasági öncsonkítás programját követték, ami az erőltetett privatizációra, a külföldi befektetők kedvezményekkel való elhalmozására, a vámcsökkenésre és az olcsó munkaerőre épül. Sajnos, uniós csatlakozásunk ezen a káros gazdaságfilozófián mit sem változtatott, dacára annak, hogy a nekünk juttatott, valóban komoly összegű kohéziós pénzeket elviekben gazdasági fejlődésünk elősegítéséért kaptuk.

Hogy lehet, hogy miközben a kormányaink az EU-s pénzekkel indokolják tagságunkat, azokból aligha látott bárki számottevő eredményt? Úgy, hogy valójában a források eltűntek a korrupciós csatornák szövevényében, vagy elfolytak haszontalan infrastrukturális látszatberuházásokra, térkövekre, sőt privát vadászházakra. Néha olyan érzésem van, mintha egy hallgatóságos paktum kötné az úgynevezett nettó befizetőket, a kedvezményezett államokat és az uniós bürokratákat, hogy a nyugati államok befizetéseiket visszakapják az elmaradott magyar gazdaságban kizsákmányolt dolgozók olcsó munkáján és az egyre dráguló fogyasztásán keresztül. Ideje volna beismerni, hogy tévúton járunk és belátni, hogy a gazdasági növekedés és az innováció, valamint a kutatás-fejlesztés között egyenes arányosság áll fenn. A tudásalapú társadalmak magasabb hozzáadott értékű termékeket állítanak elő és jobb életszínvonalat garantálnak polgáraiknak. Szavakban a magyar kormány is erről beszél, és hazánkat Európa startup-központjának akarja láttatni, ám a valóság egészen mást mutat.

Magyarország nemcsak az EU átlagához képest, de még térségünkben is az utolsó közt van innovációs teljesítmény vonatkozásában. A KSH adatai szerint a kormány, miközben innovációról beszél, 2016-ban 30 százalékkal kevesebb forrást biztosított kutatás-fejlesztésre, mint az azt megelőző évben. Míg tíz éve az összes K+F kiadás 45 százaléka származott állami forrásból, ma ez 26 százalék. Nem csoda, hogy a kutatóhelyek száma is drasztikus esést mutat. A 2013-as csúchoz képest mára 13,7 százalékos visszaesés tapasztalható, a sikerpropagandával szemben ezek tények. Nem meglepő, hogy az EU innovatív teljesítmény-átlagától egyre leszakadunk, sőt az Európai Bizottság adatai szerint már régióinkban is sereghajtókká váltunk. Az innovációbarát környezetet, a kutatás-fejlesztés és az üzleti szféra együttműködését ösztönző tényezőket mérő adatok szerint az Unió 28 tagállamából hátulról sikerült a hatodik helyet elérnünk.

Ez volna a kormány szerint a XXI. századi erős, büszke ország? Mikor szakít végre a kormány az olcsó munkaerőre épülő gazdaságpolitikával, mikor

veszi észre, hogy hazánk nem lehet sikeres ország, amíg ipara összeszerelő üzemekre korlátozódik? Mikor fektetünk végre a jövőnkbe, és támogatjuk a kutatást és fejlesztést valós programokkal? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy nézem meg hallgatom önt, egyetlenegy közös van bennünk, úgy látom, a nyakkendőnk színe, de egyébként *(Zaj a Jobbik padsoraiból. - Farkas Gergely: Dicsekedsz?)* az ország helyzetének megítélésében alapvetően nem tudunk megegyezni. Az a véleményem, hogy a Jobbik vizionál bizonyos kérdéseket kicsinyes politikai érdekek mentén, politikai érdekei ismertek mindenki számára. Most azonban ön teljes egészében a valóságot próbálja elferdíteni Magyarországot megítéléséről.

Ha megengedi, mondanék néhány ténnyt azzal kapcsolatban, hogy önnek miért nincs igaza. Az első nem egy magyarországi vélemény, álláspont, a hitelminősítők Magyarországgal kapcsolatos álláspontját szeretném önnek elmondani. Bizonyára ön is tudja, hogy most augusztusban a Standard & Poor's stabilról pozitívrá javította a befektetésre ajánlott magyar államadósság besorolásra adott kilátását, és vélhetően a másik két hitelminősítő is meg fogja ezt tenni.

De azt is tudja bizonyára ön is, hogy az elmúlt évben mind a három nagy hitelminősítő befektetési kategóriába sorolta Magyarországot. Hát, ez lenne a leszakadás? Ezt csak a Jobbik állítja. Ha a hitelminősítők egyhangúlag mondják, hogy Magyarország teljesítménye jó és Magyarország teljesítményét el kell ismerni, akkor azt gondolom, hogy érdemes odafigyelni.

De ugyanezt meg tudjuk tenni az összes makrogazdasági adattal, a gazdasági növekedéssel, ahol az Európai Unió élmezőnyébe tartozunk, hiszen 2013 és 2017 között az EU GDP-je 8,5 százalék volt, míg Magyarországon ugyanez az adat 15 százalék. De ha megvizsgáljuk a felminősítésen és a GDP-adaton túl a foglalkoztatottság kérdését, akkor ebben is az Európai Unióban Magyarország a negyedik helyet foglalja el. Nem hinném, hogy ez leszakadást jelentene. Ez a Jobbik által vizionált leszakadást jelenti és mást nem. Ugyanez a tartósan mérsékelt inflációs környezetnek az elérése vonatkozásában, hiszen 2010-ben még 5 százalékkal emelkedtek az árak Magyarországon. Igaz ez a több mint négy éve növekvő reálbér-adatokra is, hiszen 24 százalékkal érnek többet a fizetések, keresetek Magyarországon a 2010. évinél. 2010-ben csak az első hat hónapban 10 százalékkal voltak magasabbak a reálkeresetek, a hatéves bérmegállapodás eredményei már nyomon követhetőek, hiszen 40 százalékkal fog növekedni a nettó reálkereset Magyarországon.

Az ön által elmondott kutatási és innovációs adatok egy európai innovációs rendszer összehasonlításán alapulnak, azonban azt nem veszi figyelembe, hogy az OECD ezt a rangsor-összeállítást szakmai szempontból igen-igen megkritizálta, és azt is mondta, hogy a rangsor szakpolitikai használhatósága megkérdőjelezhető, tehát nem valós. Ugyanakkor az elmondott számszerű tények sem valósak, hiszen például ön azt állítja, hogy 13,7 százalékkal csökkent a kutatók száma, ugyanakkor 2010 óta a kutatók száma növekedett Magyarországon, mint ahogy egyébként a kutatásra fordított összegek is.

(15.40)

Tehát az ön állítása nem a valóságon alapul *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és nem a valóságot célozza meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Díjazom az államtitkár úrnak azt az igyekezetét, miszerint a nyakkendőnk színe alkalmas egyfajta konszenzus teremtésére. Legalább ennyire díjazom azt az erőfeszítést, ahogy a tényekkel és a KSH adataival bírokra kel, de az, amiről az államtitkár úr 4 percben beszélt, a terelés és a mellébeszélés minősített esete.

Ha már a hitelminősítő intézetekre hivatkozik, akkor szeretném felhívni az államtitkár úr figyelmét arra, hogy Magyarország a makroadatokat tekintetében is sereghajtó itt, a régióban.

Államtitkár Úr! Önök kétszer kétharmaddal nyertek választást; történelmi lehetőséget kaptak arra, hogy az országot új pályára állítsák, új társadalmi, gazdasági, gazdaságpolitikai konszenzust teremtsenek, és a XXI. századi kihívásokra megfelelő válaszokat adjanak, munka- és tudásalapú társadalom hozzanak létre, amely az innovációra, a kutatásra és a fejlesztésre épül.

Önök ezt a lehetőséget elszalasztották. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Nem tudom elfogadni a választ. 2018-ban a Jobbik új pályára állítja a gazdaságpolitikát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért, hogy önök elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A kormány magára hagyta a magyar kisvállalkozá-**

sokat?” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP hosszú évek óta követeli, hogy a kormány hagyjon fel a magyar dolgozókat megnyomorító alacsony bérek politikájával. *(Dr. Rétvári Bence: Ti elleneztek a minimálbér-emelést! Ő mondta! Itt mondta!)* Erre tavalyig nem volt hajlandó. Az alacsony béreket versenylőnynek gondolta, ami vonzza a befektető multinacionális cégeket. Ennek a következménye, hogy a bérek tekintetében a régióban sereghajtóvá váltunk.

2016 ősze óta fordulat állt be, legalábbis szavakban. A kormány hirtelen minimálbér-emelésbe és a garantált bérminimum emelésébe kezdett, anélkül azonban, hogy a kisvállalkozók teherbíró és alkalmazkodóképességét figyelembe vette volna. A bérmegállapodás alapján a minimálbért két év alatt 23 százalékkal, a garantált bérminimumot 37 százalékkal kell növelni. Ezt a 7,5 százalékos járulékcsökkentést nem tudja kompenzálni, kisvállalkozók ezrei kerülnek a tönk szélére. Pluszcsökkentést pedig csak a nagyvállalatok és a multik kaptak, a társasági adó felső kulcsának 10 százalékpontos csökkentésével.

Eközben a kisvállalkozásokat fokozatosan sújtja a munkaerőhiány is, ami a kormány alacsony bérpolitikája nyomán ölt súlyos méreteket. Előre lehetett tudni, de rengeteg kisvállalkozás jelzi is, az utolsó tartalékaikat élik fel, nem bírják a kettős nyomást.

A helyzet különösen a vidéki térségekben súlyos, ahol sokszor a néhány meglévő kisvállalkozás adja a piaci munkahelyek egészét. A probléma az tehát, tisztelt államtitkár úr, hogy a kormány úgy kezdett bele a szükséges béremelésekbe, hogy azzal a hazai kis- és középvállalkozásokat versenyhátrányba juttatja, tönkreteszi. Nem kompenzálja őket, kompenzációt érdemben csak a nagyok, a multik kapnak.

Ilyen intézkedések után meglehetősen disszonáns azt hangoztatni, hogy a kormány a multik ellen harcol, a magyar vállalkozások érdekében. Ezt legfeljebb néhány kormányközeli oligarcha érzi, akiket teletömnek állami megrendelésekkel, és akiknek a vagyona így százmilliárdal is nőhet egy év alatt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hajlandók-e változtatni a felelőtlen politikájukon és úgy emelni a béreket, hogy az ne tegye tönkre a hazai kisvállalkozásokat? Erre van lehetőség meggyőződésünk szerint, az egykulcsos adó eltörlésével, az LMP által javasolt progresszív adórendszerrel: a minimálbér nettója 30 százalékkal, az átlagbér nettója 20 százalékkal, de még a dupla átlagbér nettója is nőne azonnal. Erre a költségvetésben megvan a fedezet, csak akarattal kell hozzá, hogy a bérből élő dolgozók 90 százalékának a jövedelme jelentősen nőjön, és enyhüljön a nyomás a kisvállalkozásokon.

Emellett fordulatra van szükség a támogatás- és más politikákban is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, ne a multik érdekét tartsák szem előtt.

Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A több belső ellentmondást is tartalmazó interpellációjára igyekszem az ön számára is áttekinthető választ adni. Ön az interpellációjában egyrészt a kormány szemére veti, hogy a válság utáni években érvényesített alacsony bérek politikája megnyomorította a dolgozókat, majd ezt követően azt állítja, hogy a bekövetkezett gyors béremelések csődbe viszik a kis- és közepes vállalkozásokat. Végül pedig megállapítja, hogy az alkalmazottak alacsony bére miatt a kkv-kat munkaerőhiány sújtja.

Képviselő Asszony! El kellene döntenie azt, hogy mit akarnak, ugyanis ha emlékeztethetem önt arra, az LMP Gyurcsány Ferenchez, a szocialistákhoz, a jobbkiosokhoz, Vona Gáborhoz hasonlóan nem szavazta meg azokat az adócsökkentéseket, amelyeket a parlament elé hozott a kormány, sem a minimálbér és a garantált bérminimum emelésére vonatkozó jogszabályokat.

Természetesen az alapvető horizontális adó- és járulékaszabályok némileg különbözőképpen érintik a hatályuk alá tartozó, de különböző helyzetben lévő munkavállalókat és vállalkozókat, a gazdaságpolitikai hatásait azonban a normatív szabályok mellé kapcsolódó egyéb eszközökkel együtt kell értelmezni. Nézzük tehát a tényeket! A tavaly novemberben megkötött hatéves bérmegállapodásra és a munkaerőhiányra adott munkaerőpiaci válasz eredményeként a versenyszférában az idei év első felében az átlagos bérnövekedés elérte a 11,1 százalékat, ami jelentős gyorsulást mutatott az előző évekhez képest.

Tessék figyelni! A bekövetkező bérnövekedés ugyanakkor százalékosan jóval magasabb, 13,6 százalékos volt a kkv-szektorban, a nagyvállalati 9,1 százalékosnál szemben. Forintban számolva ez a különbség ugyan kiegyenlítettebb, de így is vezet a kkv-szektor a havi bruttó 31 800 forintos bérnövekedéssel, a nagyvállalati 29 900 forinttal szemben.

A foglalkoztatási és a munkanélküliségi mutatók egyértelműen azt bizonyítják, hogy a gyorsuló ütemű béremelések ellenére a munkahelyek száma nem csökkent, sőt továbbra is intenzív módon növekedik. Kiemelkedő, hogy idén a foglalkoztatásbővülés már teljes egészében a hazai versenyszektorban megy végbe, ahol a legutóbbi, május-júliusi adatok szerint 107 ezerrel nőtt a létszám, miközben a közfoglalkoztatásban dolgozók száma 40 ezerrel, a külföldre ingázóké pedig 5 ezer fővel mérséklődött az előző év azonos időszakához képest.

A KSH részletesebb adatai azt mutatják, hogy az 5-205 fő közötti létszám-kategóriában, tehát pontosan a kis- és közepes vállalkozások kategóriájában, 2017 első felében 4,4 százalékos volt a létszám bővülése, ami jóval magasabb, mint a nagyvállalatok körében mért 1,7 százalékos emelkedés.

A területi különbségek csökkentése érdekében - ön erre is kitért - olyan szabályozási és támogatási rendszert dolgoztunk ki, ami a hátrányos helyzetű térségek felé orientálja a befektetőket. Ezen célok érdekében a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2017. évi központi keretéből 2017. augusztus 1-jén újra meghirdetésre került a mikro-, kis- és középvállalkozások munkahelyteremtő beruházásainak támogatását segítő program, 10 milliárd forintos keretösszeggel. A programnak köszönhetően 1100-1200 kis- és közepes vállalkozásnál akár 5000-5500 új munkahely létesíthető, továbbá mintegy 10 ezer, már meglévő munkahely megtartását segíti elő ez az összeg.

Az általános adó- és járulékszabályok mellett kimondottan a kvk-k kedvező adózását szolgálja a kata és a kiva, amelyek érték- és létszámkorlátaiban, valamint a kiva esetében az adó mértékében is további könnyítések léptek életbe 2017. január 1-jétől. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) Ezek mentén az adatok mentén kérem a válaszom elfogadását. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): A választ nem fogadom el. Államtitkár Úr! Semmilyen belső elmentmondás nem volt és nincs az interpellációmban. Nekünk a problémánk a rosszul megvalósított béremelés, minimálbér-emelés gyakorlatával van. Az LMP már nagyon régóta, évek óta mondja, hogy egy jelentős, általános béremelésre van szükség Magyarországon.

(15:50)

Önök, ahelyett, hogy megnézték volna és részletesen elemezték volna a helyzetet, rosszul valósították meg, mert önök nem tettek mást, mint azt, hogy a minimálbér-emelés terhét a kis- és középvállalkozások nyakába varrták, miközben a nagyvállalatoknak, a multiknak 10 százalékpontos nyereségadócsökkentést adtak. A kisvállalkozókat egyszerűen tönkretették.

Már az figyelmeztető jel kellett volna legyen, hogy tavaly a 6,5 százalékos béremelés következtében 5-6 ezer kisvállalkozó ment tönkre. Ebben az évben a 15 és 25 százalékos minimálbér-emelés következtében több tízezer kisvállalkozó mehet tönkre. Tehát rosszul csinálták. Szükség van rá, de ehhez a többkulcsos személyijövedelemadó-rendszert kellene bevezetni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Milyen jogi csatákat kell megvívnia Magyarországnak a kényszerbetelepítés megakadályozása érdekében?**” címmel. Vas Imre képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): (Dr. Vas Imre mikrofonja nincs feltéve.) Köszönöm a szót. (Jelzésre:) Ja, bocsánat.

ELNÖK: Megvárjuk, amíg képviselő úr fölteszi - bár ekkora rutinnal már föl kellett volna tenni - a mikrofont. (Dr. Vas Imre fölteszi a mikrofont.) Kérem szépen az időt visszaállítani. (Megtörténik.) Vas Imre képviselő úr a szó.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bíróság kvótaperben hozott döntése teljes mértékben ellentétes az európai népek érdekeivel és az Európai Unió biztonságával. Meggyőződésem, hogy a magyar kormány mindig tiszteletben kell tartania az európai rendelkezéseket, így például a schengeni egyezményt, amely egyértelmű intézkedéseket tartalmaz arról, hogy miként kell megvédeni az EU külső határait. Azt viszont soha nem szabad elfogadnunk, hogy a magyar embereken kívül bárki más döntsön arról, hogy kit engedünk Magyarországra, kivel akarunk együtt élni.

Az elmúlt napok nyilatkozataiból az is jól látszik, hogy a kvótaperben hozott döntés csak az első lépés, Brüsszel ugyanis szintet lép, és felpörgeti a betelepítési programot. Míg korábban önkéntességről, eseti jellegről, pár ezer főről volt szó, addig most már kötelező rendszerről és állandó elosztásról beszélnek, felső létszámküszöb, létszámkorlát nélkül. Pedig a kvótarendszer teljesen észszerűtlen, mert nem oldja meg a problémát, sőt további több millió bevándorlónak nyújt biánkó meghívót. Igazságtalan, mert felülírja a nemzetállamok jogköreit, és veszélyes, mert figyelmen kívül hagyja a mindenki előtt teljesen egyértelmű biztonsági kockázatokat. A politika megerőszkolta az európai jogot és az európai értékeket, úgy, hogy nyolc nappal a döntés határidejének lejárta előtt csak 25 százalékban sikerült teljesíteni a célszámokat a tagállamoknak.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmet, hogy az ítélet csupán azt mondja ki, hogy a belügyminiszterek tanácsának kötelező kvótáról hozott döntése összhangban áll az európai előírásokkal. Ez azt jelenti, hogy most egy újabb jogi vita fog kezdődni, amely során a magyar kormánynak harcolnia kell, hogy megvédje az országot.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: milyen jogi csatákat kell megvívnia Magyarországnak a kényszerbetelepítés megakadályozása érdekében? Fennáll-e a veszélye egy állandó

mechanizmus kialakításának? Felmerülhetnek-e újabb szempontok a kötelezettségszegési eljárás során? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr interpellációs kérdésére Völner Pál államtitkár urat kérem, hogy válaszoljon. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Bíróság 2017. szeptember 6-án kihirdetett ítélete lezárta azt az eljárást, amelyet Magyarország és Szlovákia kezdeményezett a menedékkérők kötelező áthelyezéséről szóló határozat érvényességére vonatkozóan. Ez a határozat eredetileg 120 ezer menedékkérő szétosztását célozta. A bíróság úgy foglalt állást, hogy a 2015 őszi fennálló körülmények között az uniós jognak megfelelő volt e határozat elfogadása mind eljárásjogi, mind tartalmi szempontból.

Az ítéletet a magyar kormány tudomásul veszi, annak ellenére, hogy számos ponton nem győzte meg a bíróság érvelése. A bíróság ítéleteinek elfogadása azonban az Európai Uniónak olyan alapvetése, amelyet természetesen mint uniós tagállam Magyarország is tiszteletben tart.

Ha a bíróság elfogadta volna érveinket, és megsemmisíti a kvótahatározatot, akkor most felesleges lenne minden további erőfeszítés az Európai Bizottság részéről, mert a kötelező kvóták ügye akkor és ott megbukott volna. Így azonban a Bizottság újult erővel lép fel egyes tagállamok ellen, még annak ellenére is, hogy a 2015-ben két évre elfogadott kvótahatározat alkalmazása 2017. szeptember 26-án lejár.

A menedékkérők kötelező áthelyezése kapcsán tehát a következő jogi csatára a Bizottsággal kerül sor, kivéve, ha a Bizottság belátja, hogy a kvótahatározatot már nincs értelme sem Magyarországon, sem az ugyancsak eljárás alá vont Csehországon és Lengyelországon számonkérni. Nemesak azért, mert a határozat alkalmazása pár napon belül lejár, de azért sem, mert a többi tagállam sem teljesítette a határozat alapján a fennálló áthelyezési kötelezettségének döntő részét, azaz a határozat mindenképpen kudarcot jelent az Unió szempontjából. Ezt jól érzékelteti az, hogy az összes előírt áthelyezési kötelezettségnek alig több mint negyede teljesült az elmúlt két évben.

A kötelezettségszegési eljárásban a Bizottság azt kifogásolja, hogy Magyarország nem hajtja végre a kvótahatározatot. Magyarország viszont azt kifogásolja, hogy a Bizottság miért csak három tagállammal szemben lép fel, amikor azt szinte egyetlen tagállam sem teljesíti. A kettős mérce tehát érvényesül. Ugyancsak kifogásoljuk azt, hogy a Bizottság az eljárást folytatta, a szokásos határidők lerövidítésével és folyamatos, nyilvánosság előtt történő üzengetéssel.

Az eljárásjogin kívül vannak tartalmi jellegű érveink is. Az Unió alapszerződésében szerepel a nemzeti alkotmányos identitás védelme, ami a magyar

kormány álláspontja szerint kizárja, hogy Magyarország olyan kötelezettségeket vállaljon és olyan kötelezettségek terheljék, amelyek az alkotmányos identitás részét képező népesség külső eredetű megváltoztatását eredményezhetik. Itt kiegészítésképpen annyit, hogy nem homogenitásról beszélünk, hanem az identitás sokkal szélesebb körű fogalom.

A Bizottság a kvótahatározattal párhuzamosan még 2016-ban az uniós menekültügyi rendszer reformjára tett javaslatok keretében felvetette egy állandó áthelyezési mechanizmus létrehozását. Ennek lényege: ha egy tagállamba egy előre meghatározott küszöbértéknél nagyobb számú menekült érkezik, akkor egy meghatározott mértékig valamennyi tagállam számára kötelező volna az átvétel e tagállamból. Magyarország ezt a javaslatot természetesen nem támogatja, ahogy nem támogatja számos más tagállam sem, többek között Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Lettország, Litvánia, Románia.

A tárgyalások e tekintetben lényegében megrekedtek, bár a Bizottság és egyes tagállamok továbbra is szorgalmazzák annak elfogadását. Magyarország a tárgyalások során mind szakértői, mind politikai szinten egyértelművé tette, hogy nem ért egyet egy rosszul értelmezett szolidaritás kioroszakolt megvalósításával, és régóta követett elvi megfontolások miatt a menedékkérők kötelező elosztását szolgáló mechanizmus kialakítását nem tartja járható útnak a migráció területén. Kérem válaszm elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, az államtitkár úr válaszát elfogadom, bár, mint ahogy államtitkár úr is mondta, a kormányt nem győzte meg a bíróság érvelése; hát engem sem győzött meg az Európai Bíróság érvelése ebben az ügyben, különösen azért, mert ahogy államtitkár úr is mondta, csak három tagállam ellen indítanak kötelezettségszegési eljárást, mikor a 28 tagállamból 27 egyébként nem teljesítette az átvételi kötelezettségét. Ugyanakkor ott ideiglenesnek mondták ezt az átvételi kötelezettséget, ezek szerint a szabályok szerint hozták meg, és mint tudjuk, ez az ideiglenes kötelezettség nyolc nap múlva lejár. Úgyhogy szerintem helyes a kormánynak az az érvelése, hogy Magyarország alkotmányos identitására hivatkozik. Sok sikert kívánok a kormánynak is ebben a harcban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez:

„Valóban kihozható 15 ezer forintból az iskola-kezdés?” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Az Orbán-kormány az elmúlt nyolc évben egy forinttal nem emelte az alanyi jogon járó családi juttatásokat - családi pótlék, anyasági támogatás, gyés, gyed -, sőt a legrászorultabbaktól még el is vett számos szociális támogatást; itt emlékeztetnék a lakásfenntartási támogatásra, amit félmillió család kapott. *(Németh Szilárd István: Nem igaz! Hazudsz!)* Mindez azt jelenti, hogy a gyermekek nevelő családokat elérő legfontosabb ellátás, a családi pótlék összege is jelentősen veszített értékéből.

A kormány idén is megpróbálta elhithetni a magyar családokkal, hogy augusztusban dupla összegben kapnak majd családi támogatást. De ez csupán annyit jelent, hogy az augusztus havi juttatást nem a tárgyhót követő hónap elején kapták meg a családok, hanem néhány nappal korábban. Így viszont szeptemberben egy forint támogatást sem utaltak a családoknak. Volt olyan kereskedelmi bank, amely automatára mondta az ügyfeleknek, hogy szeptemberben nem fogják megkapni a családi pótlékot, mert annyian érdeklődtek utána.

A KSH kozmetikázott adatai szerint átlagosan 15 300 forint az egy iskolásra jutó összes iskoláztatási költség a tanévkezdéskor. Gyakorló édesanyaként tudom mondani, hogy amikor az iskolát befejezzük, a következő évre kapunk egy listát, hogy mit kell a gyerekeknek beszerezni, nem tudom, hogy melyik családnak sikerül 15 ezer forintból ezeket megvásárolnia. Ez az összeg azonban egy igen-igen kozmetikázott szám, ha csak olyan dolgokat veszünk, hogy iskolatáska, könyvek, tankönyvek, nyelvtankönyvek, füzetek, ceruzák, tornacipő, sportszerek, rajzeszközök, hangszerek, ünneplő ruházat, sima ruházat, és még sorolhatnánk nagyon sokáig.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Tudja-e, hogy minden ötödik magyar család már kénytelen előre spórolni a tanévre, hogy a tanévkezdéskor meg tudja a taneszközök vásárolni? A tanévkezdéshez szükséges felszerelés megvásárlása minden második családnak komoly problémát jelent. A mai napon jelent meg az az adatsor, ahol leírják, hogy a családok 50 százalékának több mint 50 ezer forintba kerül a tanévkezdés, 15 százaléka 30-40 ezer forintot tud költeni rá, 14 százaléka 20-30 ezret, 7 százaléka 20 ezernél kevesebbet. Amelyik család kevesebbet költ, az azért költ annyit, államtitkár asszony, mert nem tudja megtenni, hogy a gyerekének olyan minőségű taneszközöket vegyen.

Államtitkár asszony, ön szerint is ki lehet-e hozni a tanévkezdést gyerekenként 15 ezer forintból? Van-e felmérésük, hogy hány családnak okoz komoly problémát a tanévkezdés? Államtitkár asszony, beadtunk egy kezdeményezést a családi pótlék 40 százalékos emelésére, és annak kezdeményezését, hogy szeptemberben kapjanak dupla családi pótlékot a

családok. Támogatni fogják-e önök? Várom a megítéltelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, még alig kezdődött el a tanév, sőt alig kezdődött el a parlament őszi ülészakája, és máris ott tartunk, amit megszoktunk öntől, hogy a valóságtól teljesen elrugaszkodott módon gyakorlatilag a baloldal által elkövetett súlyos vétkeket próbálja számonkérni a jelenlegi kormányon.

Igen, volt olyan idő Magyarországon, 2010 előtt volt olyan időszak Magyarországon, amikor a családokat súlyos devizahitelbe kergették, súlyos eladósodottsággal küzdöttek a magyar családok *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, amikor alig jutott nekik pénzük arra, hogy elkezdjék a tanévet a gyermekeikkel. Éppen arra kellene visszaemlékezniük, hogy milyen javaslatokat tettek önök a családtámogatások tekintetében. Önök szüntették meg a családi adókedvezményeket, önök akarták adó alá vonni a családi pótlékot, önök törölték el az otthonteremtési támogatásokat, és önök vették el a gyésnek a harmadik évét is, tehát éppen, azt hiszem, ezekre az időszakokra visszaemlékezve tudjuk azt mondani, hogy akkor tényleg nehéz volt a tanévkezdés, akkor tényleg nehéz volt az iskolakezdés. Ehhez képest mi a helyzet most?

Javasolnám, hogy tekintsen bele a 2018-as költségvetésbe, hiszen akkor látni fogja azt, hogy 2018-ban csak családtámogatásra 2000 milliárd forintot fordítunk. Tudja ön, hogy mennyi volt ez az összeg 2010-ben, az önök utolsó kormányzati évében? Az 1000 milliárd forintot sem érte el. *(Gógös Zoltán: És mi volt az önkormányzatoknál, államtitkár asszony?)* Több mint kétszeresére növekedett ez az összeg, és ez annyit jelent *(Gógös Zoltán: Az önkormányzatok hol voltak?)*, hogy ez már GDP-arányosan az 5 százalékhoz közelít. Ha egy családra nézzük, akkor egy évben egymillió forinttal több támogatást kapnak, mint amennyit 2010-ben kaptak. Csak a családi adókedvezmény a 300 milliárd forintos tételt közelíti már.

Ha pedig már a tankönyvekről beszél, tisztelt képviselő asszony, akkor visszaemlékezhetnénk arra, hogy igen, volt olyan időszak, amikor a tankönyvekért rengeteget kellett fizetni *(Kunhalmi Ágnes: Most is, csak butaság van benne!)*, sorba kellett állni a tankönyvekért, káosz volt a tankönyvellátás terén. Most mi történik? Bemennek a gyermekek az iskolába, és megkapják ingyenesen a tankönyveket. *(Kunhalmi Ágnes: Tele van hibákkal! Használhatatlan!)* Minden általános iskolást ott várja szeptember első tanévkezdési napján az ingyenesen juttatott tan-

könyv; több mint egymillió gyermek kapja ma Magyarországon ingyenesen a tankönyvet.

És akkor beszéljünk a gyermekétkezésről! Tudja-e, tisztelt képviselő asszony, hogy 2010-ben mennyit fordítottak a gyermekek étkezésének a támogatására? 29 milliárd forintot. *(Kunhalmi Ágnes: Nem is volt ennyi szegény ember, mint most!)* Mennyi ez 2018-ban? A 80 milliárd forintot éri el. Ez annyit jelent, tisztelt képviselő asszony, hogy ma már a gyermekétkezés támogatásának köszönhetően minden második gyermeknek az étkezését ingyenesen tudjuk biztosítani *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, több mint 500 ezer családot jelent ez. Idetartoznak a nagycsaládok is többek között, és az a célunk, hogy ezt a kört legalább ekkorának tudjuk megtartani vagy tovább tudjuk bővíteni. Vagy mondhatnám az Erzsébet-táborokat. Csak az idei évben százezer gyermek számára *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* biztosítunk Erzsébet-táborokban táborozási lehetőséget. Sajnálom, hogy ön ennyire nem tud örülni annak, hogy azok a szegény gyerekek, akik nem tudtak volna *(Kunhalmi Ágnes: Akik miattatok szegények!)* esetleg egyéb módon eljutni a Balaton partjára, most az Erzsébet-tábornak köszönhetően nem a szülőknek a több tízezer forintos kiadásával, hanem heti ezer forintért *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* vagy akár napi száz forintért tudnak az Erzsébet-táborban nyaralni. Az augusztusban előrehozott családtagmozgások igen népszerűnek bizonyultak, a megkérdezettek több mint 80 százaléka üdvözölte ezt a lehetőséget, hiszen számukra ez egy többlet lehetőség volt, az anyagi mozgásterüket tudta ez növelni.

Igen, ezek azok a lépések, ezek azok az intézkedések, amelyeknek köszönhetően valóban lecsökkent a tanévkezdéssel járó költségeknek a köre, amelyek miatt tényleg olcsóbb ma a tanévkezdés, mint amennyi, mondjuk, nyolc évvel ezelőtt volt. Ami pedig a jövőre vonatkozó javaslatokat illeti, én azt kívánom mindannyiunknak, hogy kíméljen meg bennünket az MSZP-nek a családpolitikájától. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Elnök úr, köszönöm, nem fogadom el. Tudja, államtitkár asszony, az óriási pedagógushiány miatt vannak olyan iskolák, ahol nincs matematika, magyar, fizika, biológia, kémia, angol szakos tanár, és csak különórával tudják a gyerekeket szintre hozni, már amelyek szülő meg tudja tenni.

Az év elején a tartós tankönyvek, tudja, vannak olyan osztályok, ahol a 95 százaléka a szülőknek inkább megvenné a tankönyvet, mint hogy azzal szembesüljön, hogy két hétig radírozunk, vagy azzal, hogy nem tudja a gyerek használni a tankönyvet, mert nem lehet bele írni, nem lehet kihúzni, amúgy

meg vissza kell adni, és ha véletlenül nyáron gyakorolni szeretne, akkor lehetősége nincsen a gyerekeknek.

Tudja, államtitkár asszony, úgy kezdjük az évet, hogy WC-papírt fizetünk, szappant fizetünk, fénymásoló papírt fizetünk, mert a KLIK nem biztosítja. És úgy kezdjük az évet, hogy a tornatermet most már nem használhatják sportszakkörre a gyerekek, fizetni kell érte, államtitkár asszony *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Felhaborító! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, mióta az önkormányzatoktól elvették. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tudja, államtitkár asszony, ebből mi nem kérünk tovább. Mi sem kérünk önöktől, tudja?! *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Iskolakezdés - a családoknak hitelfelvétel, a pedagógusoknak elmaradt béremelés?**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Indokolatlanul nagy terhet ró a családokra az iskolakezdés. Sajnos, az önök kormányzása alatt jelentősen nőtt ennek a költsége.

(16.10)

2012 óta augusztus és szeptember azok a hónapok, amikor a legtöbb család hitelfelvételre kényszerül, és ahogy azt reprezentatív kutatásokból megtudhatjuk, a beiskolázás miatt kénytelenek ezt megtenni. Jelentős számban vannak tehát olyan családok, akik a gyermekeik tankötelezettségét nem tudják a fizetésükből fedezni.

A Jobbik számos alkalommal kezdeményezte, hogy a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfáját radikálisan csökkentse a kormány, illetve tegye inflációkövetővé a családtámogatásokat, mindezek azonban váratnak magukra.

De nemcsak a családoknak jelentett nehézséget az idei tanévkezdés, hanem a pedagógusoknak is, akiknek egész egyszerűen a szemükbe hazudtak. Az életpályamodell bevezetésekor azt ígérték, hogy 2017 szeptemberében is emelkedni fog mindegyikük bére, majd amikor eljött az idő és az ígéretet be kellett volna váltani, akkor jogszabályt módosítottak, és aljas módon elvették a lehetőséget sokaktól, hogy részesüljenek ebben.

Raadásul a pedagógusok egymás kárára kaphatnak emelést, ami rendkívül etikátlan, és sok helyen konfliktusokat fog szülni.

2018 januárjától egy kezdő, főiskolát végzett pedagógus bruttó bére mindössze 2200 forinttal lesz magasabb, mint a garantált bérminimum Magyarországon. Mindez azért van, mert az életpályamodell kapcsán nemcsak a mostani emelés elmaradásakor hazudtak, hanem akkor is, amikor a minimálbérhez kötést ígérték, majd ezt szintén nem tartották be, így a pedagógusok bérenek értékállósága sem biztosított. Ilyen körülmények között nem kell csodálkozni azon, hogy pedagógushiány van, ráadásul évek óta kéri a szakmai szervezetek és az ellenzék is, hogy a nyugdíjasoknak adjanak érdemi lehetőséget a további foglalkoztatásra, de ezt sem tették meg.

Mindezek alapján kérdezem: hajlandók-e olcsóbbá tenni az iskolakezdést például áfacsökkenéssel, illetve mikor fejezik be a hazudozást a tanároknak és kínálnak számukra egy szakmai alapokon nyugvó, tisztességes bérezéssel járó életpályát? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem, hogy a jelen lévő államtitkárok közül ki válaszol. *(Jelzésre:)* Igen, köszönöm szépen. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Több mindent megtudhattunk a Jobbik matematikájáról. A Jobbik szerint növekednek akkor az iskolás gyermekekkel kapcsolatos költségek, ha ingyenesen adjuk a tankönyvcsomagokat elsőtől kilencedik osztályig, és akkor is növekednek a gyermekekkel kapcsolatos költségek, ha kiterjesztjük olyan mértékben az ingyenes és kedvezményes iskolai étkeztetést, hogy annak a fedezete már nem 29 milliárd forint, mint 2010-ben volt, hanem jóval magasabb: két és félszerese, 79 milliárd forint.

De meghallottuk a másik matematikai csodafegyvert, amely az írásos leadott interpellációban is olvasható volt. Ez pedig az inflációkövető családtámogatások rendszere. Ez lenne tehát a Jobbik csodafegyvere. De számoljunk utána: ha ez történt volna, amit a Jobbik jelenleg követelt a kormányon, hogyan jártak volna a magyar családok? Ebben az esetben a 2010-es 608 milliárd forintos pénzbeli ellátásokra szóló költségvetési tételsor 2018-ra 711 milliárd forintra emelkedett volna, 608-ról 711-re, míg az elfogadott költségvetésben 954 milliárd forintra emelkedett. Ha tehát a Jobbik elvei szerint számoltuk volna a pénzbeli családtámogatásokat, 242 milliárddal lenne kevesebb a jövő évi költségvetésben, családonként 221 ezer forinttal kapnának kevesebbet.

A Jobbik tehát támadja az ingyenes tankönyvelési rendszert. Nem tudom, miért védi a szocialista korszakban privatizált tankönyvrendszert, de hát ez az ő dolguk, mindemellett pedig olyan képleteket kér

számon a kormányon, amely bizony százezrekbe került volna a magyar családoknak. Vagy az is lehet, hogy a Jobbik azt sem tudja, hogy miről beszél. Néha ezt követeli, néha azt követeli, néha ugyanazt vagy ugyanannak az ellenkezőjét; néha EU-s zászlót éget, néha Brüsszelből várja a magyar bérek megemelését.

De ezzel szemben igyekeztünk az elmúlt években mind a pedagógusoknak, mind pedig a gyermeket nevelő családoknak, az iskolás korú gyermeket nevelő családoknak a helyzetét is javítani. Éppen ezért indítottuk be elsőként az pedagóguséletpályamodellt, amelynek nagyon fontos része a béremelés. Ennek a többlete 2013-ban 32 milliárd forint volt a költségvetésben, 2004-ben 120 milliárd, 2015-ben 38 milliárd, 2016-ban 34 milliárd, az idei évben 44,8, tehát 45 milliárd forint. A jövő évben pedig további 40 milliárd forintos tétellel számolhatnak a pedagógusok, amely bértöbbletként szerepel a költségvetésben.

És essék néhány szó arról a 3,5 százalékos béremelésről, amely idén szeptemberben aktuális a pedagógusok számára! Sokszor követelt pont volt akár szakszervezetek részéről, akár ellenzékiek részéről, hogy a jobb teljesítményű tanárokat jobban lehessen díjazni, a kevésbé jókat pedig ne kelljen olyan mértékben díjazni; hogy az iskolaigazgatóknak széles legyen a jogkörük, hogy akik helyben jobban látják a pedagógusok teljesítményét, ki az, aki húz, ki az, aki a gyerekekre több időt fordít, azoknál magasabb legyen a béremelés összege, akik pedig kevésbé húznak, azoknál ne legyen magas.

Az az összeg, amely a költségvetésben rendelkezésre áll, az így is, úgy is 44,8 milliárd forint, de ezt most nem egyenlően kapja meg mindenki, hanem akiről az iskolaigazgató azt mondja, hogy jobban teljesít, az többet kap, akiről pedig ezt nem mondja, az átlagosat kap vagy átlag alatt kap. De az átlag így is 3,5 százalék, és azt hiszem, hogy nemcsak szakszervezeti, de ellenzéki oldalról is találhatunk a múltból olyan követeléseket, amikor erről beszélnek. Mindemellett azért fontosnak tartom itt már megemlíteni, ennél a témánál, hogy 50 ezer pedagógus vállalta a minősítési eljárást és ment végig ezen, ezáltal nemcsak az ő fizetése emelkedett 30-35 ezer forinttal, de a diákok is még jobb teljesítményt tudnak várni a tanáruktól.

És ha már itt vagyunk, tisztelt képviselő asszony, azért érdekelne az ön véleménye arról, hogy ön szerint is vajon a nyugdíjasok egy részének a szájából szennyvíz folyik-e, a szemeiben gyűlölet lobog-e, magukból kivetkőzve ugranak-e egymásnak, vért akarnak-e ontani remegő kezeikkel, és trágáruul hörgik-e föl a XX. század traumáját. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Szülők és diákok egyaránt kíváncsiak erre. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások az MSZP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzata alatt mindazon intézkedések ellenére, amit ön itt felsorolt, az iskolakezdés nagyobb terhet ró a családokra, mint 2010-ben. *(Zaj a kormánypárti padsorokban.)* Ez tény, minden egyes felmérésben ez szerepel, ez nem jobbikos statisztika, hanem tény. A családtámogatás inflációkövetése nem jelenti azt, hogy ne terjeszteni ki még jobban, csupán az értékállóságát biztosítaná.

A pedagóguséletpálya-modell bevezetése ellenére pedagógushiány van Magyarországon, és kevesebben jelentkeztek pedagógusképzésre az életpálya-modell bevezetésének évében, mint az azt megelőző évben. Ennyire vonzó az önkormányzat életpályája. A tankönyvrendszer átalakításával értékeket veszített el a közoktatás, nem kell visszatérni az MSZP-SZDSZ-kormányok által kialakított tankönyvrendszerhez, de a mostani sem jó. A választ nem fogadom el. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhatták, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Az Erzsébet-táborok idejének megvalósulásáról**” címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az őszi parlamenti időszak kezdetén érdemes visszatekinteni a magunk mögött hagyott nyárra. Idén ismét gyermekek tízezrei nyaralhattak Erzsébet-táborokban a Balatonnál, és napközis táborokban országsszerte.

A tízhetes tanítási szünetben a szülők számára nemcsak anyagilag nyújtanak segítenek az Erzsébet-táborok, hanem a nyári időbeosztást is megkönnyítik. Ezek a táborok a társadalmi felelősségvállalás egy nagyon szép és immár több éves múltra visszatekintő hagyományát valósítják meg. Amikor a Fidesz-KDNP-kormány 2012-ben útjára indította ezt a kezdeményezést, úgy vélem, pontosan ilyen megvalósításra gondoltunk.

Az évről évre közfeladatot ellátó táborok egyre több iskolás számára nyújtanak tartalmas nyaralást úgy, hogy költségei minimálisnak mondhatóak. Ez azóta is Magyarország legnagyobb ilyen jellegű programja, ahol hazai és a Kárpát-medencei rászoruló magyar gyermekeket látják vendégül a Balatonnál, vagy támogatják lakóhelyükön a napközis táborokat különféle programokkal.

Tematikus napokon mutatták be hivatásukat a mentők, a rendőrök, tűzoltók és katonák a zánkai és

fonyódligeti Erzsébet-táborban üdülő gyermekeknek. Külön szeretném kiemelni, hogy már a gyermekvédelmi gondoskodásban élő, speciális nevelési igényű, fogyatékkal vagy vele született betegséggel élő gyermekek is együtt táborozhatnak társaikkal.

(16.20)

Tisztelt Államtitkár Asszony! A Kereszténydemokrata Néppárt alapvető politikájának megfelelően egyre több szegény családot, rászoruló vagy hátrányos helyzetű gyermeket tudunk támogatni a kormány jóvoltából. Az elmúlt évek intézkedései közül is kiemelkedik sikerességével és népszerűségével az Erzsébet-táborok nagyszerű kezdeményezése, ezért minden dicséret megilleti a szervezők áldozatos munkáját.

Tisztelettel kérdzem államtitkár asszonyt, hogy az idejének Erzsébet-táborokkal kapcsolatban mik a tapasztalatok. Hány gyermek vehetett részt a tartalmas programokon, és milyen további fejlesztéseket valósít meg a kormány, hogy a szervezők korszerű körülmények között fogadhassák a nyaraló gyermekeket? Tisztelettel várom államtitkár asszony választát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációjára a választ Veresné Novák Katalin államtitkár asszony fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár asszony!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az Erzsébet-táborok a családtámogatásoknak nagyon fontos elemét jelentik, az egyik legfontosabbat. Hiszen miről is van szó? Arról van szó, hogy olyan gyerekek juthassanak el a Balaton partjára, olyan gyerekek szerezhessenek nyári élményeket, akik lehet, hogy ide nem is tudnának önerőből eljutni, vagy nehezen tudnának ide eljutni, vagy a szülők is nehezen tudnák a táborokat megfizetni, megfinanszírozni ezeknek a gyerekeknek. És bizony szülőként azt is tudjuk, hogy a tízhetes nyári vakáció az egyfelől nagyon jó, másfelől pedig egy kihívás is minden család számára, hiszen meg kell oldani tíz héten keresztül a gyermekeknek a tartalmas időtöltését, a gyermekeknek a felügyeletét. Ebben nyújtunk segítséget az Erzsébet-táborokon keresztül.

Az idejének évben minden eddigénél több gyermeket tudunk fogadni az Erzsébet-táborokban. Hogy konkrét számokat mondjak képviselő úr kérdésére, az ottalvós táborokra, tehát az egyhetes, ötéjszakás, hatnapos Balaton-párti Erzsébet-táborokra több mint 640 iskolából küldtek gyermekeket a szülők, a napközis táborokba pedig közel 1200 iskolából jelentkeztek. Óriási volt erre még a túljelentkezés is. Ennek köszönhetően 2017-ben minden eddigénél több, összesen 100 ezer gyermek tudott részt venni az Erzsébet-táborokban.

Nyáron 26 ezren nyaraltak Zánkán és Fonyódligeten, a két Balaton-parti Erzsébet-táborunkban és 2000 olyan határon túli magyar gyermeknek is tudtuk ezt az élményt biztosítani, akik a Kárpát-medence-szerte lévő magyarok területekről érkeztek. 1500 olyan kárpátaljai magyar gyermeket, illetve magyarul tanuló ukrán gyermeket fogadtunk az Erzsébet-táborokban, akik szintén tartalmas élményekkel mentek haza, és akkor még nem is tudhattuk azt, hogy az ukrán nyelvtörvénynek a jelenlegi változásai fényében ez mekkora lehetőséget, mekkora jelentőséget nyer majd a jövőben is.

A nyár folyamán 55 ezer gyermek tudott napközis táborokban részt venni. Ezek a napközis táborok azért fontosak, mert itt a lakóhelyhez közel, napközben reggeltől késő délutánig, amíg a szülők dolgoznak, kínálunk az iskola környékén, illetve kirándulások formájában a tágabb környezetben is tartalmas programokat a gyerekeknek, és mondjuk ki: napi négyzseri, illetve ötszöri étkezést kapnak ezekben a táborokban a gyerekek, tehát a tartalmas étkezésükre is gondolunk.

Ami a költségeket illeti a szülők részéről: egy bentlakásos Erzsébet-táborért összesen ezer forintot fizetnek, ezt egyébként a gyerekek levásárolhatják aztán a táborban, egy napközis táborban pedig napi 100 forint az a szülőket megillető költség, amit nekik erre kell fordítaniuk.

További 12 ezer gyermek tud részt venni őszi és tavaszi kirándulásokon. Összességében tehát az Erzsébet-programnak köszönhetően eddig több mint 500 ezer gyermek számára tudunk tartalmas kikapcsolódást biztosítani.

És hogy a jövő terveiről is beszéljek: a kormány döntött olyan 26 milliárd forintos, központi költségvetésből nyújtott támogatásról, amelynek köszönhetően a két nagy táborhely teljes egészében meg fog újulni.

Ez a fonyódligeti és a zánkai tábor jelent, hiszen fantasztikusak a tábor adottságai, de azért, aki ott járt, én magam is többször jártam lent, és láttam azt, hogy milyen jól érzik a gyerekek magukat, de azt is megállapíthatjuk, hogy azért ott még ráfér a felújítás a táborhelyekre.

Ezt fogjuk az elkövetkező három évben 26 milliárd forintos költségvetési támogatásból megvalósítani. Ez nem fogja zavarni egyáltalán a táborozó gyermekeket, ugyanúgy minden évben, minden nyáron ott tudnak lenni, nem zárnak be a táborok. Tehát a táborozás zavartalanul folyik az elkövetkező évben is, és 2019-re ennek köszönhetően duplájára emelkedik majd az Erzsébet-táboroknak a kapacitása. Tehát 2019-től fogva nyaranta 60 ezer magyar gyermek számára tudunk majd az Erzsébet-táborokban élményeket biztosítani.

Ami a jövőt illeti, azt tudom ígérni képviselő úrnak is, a tisztelt Háznak is, hogy mi folytatni fogjuk az Erzsébet-programokat is, ahogy a családtagozásnak minden elemét csak bővíteni fogjuk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár asszony válaszát. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Köszönöm szépen a válaszát államtitkár asszonynak. Természetesen elfogadom ezt a választ, a KDNP a családoknak a pártja is, éppen ezért szívünkön viseljük a magyar családok és a magyar gyermekek sorsát és helyzetét, ezért támogattuk, és ezért támogatjuk a kormánynak mindazon erőfeszítéseit és programjait, amelyek mára Magyarországot családbarát országgá tették. A rendszerváltozást követően majd két évtizeden keresztül a rászoruló családok és gyermekek számára az üdülés csak egy álom volt, és éppen ezért nagyon fontos, hogy 2012 óta évről évre növekvő és erősödő módon az Erzsébet-program végre megteremtette a feltételeket és a kormányzati támogatást mindehhez.

Én azt gondolom, hogy ezért nagyon fontos ez a program, és kívánom azt, hogy tovább erősítsük és támogassuk ezt a programot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr elfogadta államtitkár asszony válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterhez: „**Kinél csörög a paksi kassza?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány rendszeresen hangoztatott lózungja szerint a tervezett paksi bővítés Magyarország legnagyobb gazdaságfejlesztési projektje. Szerintünk szegénységi bizonyítványt állít ki magáról az a kormány, amelyik egy olyan beruházástól várja a versenytársakénál lassabban fejlődő gazdaság felpörgését, amelyben az előkészítő tanulmányok szerint is legfeljebb 3-4 ezer ember, jórészt külföldi vendégmunkás fog majd dolgozni. A projektnek, ha egyáltalán megvalósul, nyilván lesz némi hatása a gazdaságra, ám egyáltalán nem mindegy, hogy az a 4-5-6 ezer milliárd forint, amelyet a hazai adófizetők kénytelenek lesznek Orbán Viktor atomálmára költeni, a magyar vagy az orosz gazdaságot fogja-e pörgetni.

Az előjelek a legkevésbé biztatóak. Az eddigi tapasztalatokból, például, ha a majdani bővítés kommunikációjára és előkészítésére fordított kiadásokból indulunk ki, akkor a példátlan pénzüsszeg első sorban Habony Árpádot, Mészáros Lőrincet, Andy Vajnákat és az Orbán családot fogja majd gazdagítani. Könnyen előfordulhat azonban, hogy a végeredmény még ennél is gyászosabb lesz. Süli miniszter úr a közelmúltban azt nyilatkozta: a magyar kormánynak nem lesz beleszólása abba, hogy milyen vállalatok

építik majd Paks II.-t. Ez majd az orosz állami cég, a Roszatom dolga és felelőssége lesz.

Államtitkár úr, szeretnénk önöknek jelezni, hogy a Roszatom és a cég mögött álló Vlagyimir Putyin eddig sem volt különösebben szegénylős, ha az orosz érdekeket kellett képviselnie. Talán ön sem felejtette még el: februárban Putyin elnök a legelemibb udvariassági szabályokon is átlépve, a vendéglátóját és Magyarországot is megalázva itt Budapesten, mikrofonok és kamerák sokasága előtt magyarázta el Orbán Viktornak, hogy hiába tudnánk olcsóbb forráshoz jutni a nemzetközi pénzpiacokon, szó sem lehet arról, hogy kihátráljunk az 5 százalékos kamatozású orosz euróhitelből. Az oroszok számára ez az üzlet nem a barátságáról, hanem kíméletlen érdekérvényesítésről szól. Önök viszont 40 százaléknyi magyar részarányt ígértek a hazai vállalkozóknak egy olyan üzletből, amely fölött Vlagyimir Putyin régóta átvette az irányítást. Ennek tükrében kérjük, magyarázza el: mi szüksége van az országnak egy olyan beruházásra, amelyről az Európai Bizottsággal kötött egyezségben önök is elismerték, hogy soha nem fog megtérülni, és amely nem szól másról, mint a magyar gazdaság oroszok általi újragymatosításáról.

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Aszódi Attila államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ASZÓDI ATTILA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Először is azt szeretném leszögezni, hogy egy atomerőmű építése nagyon speciális feladat, néhány olyan energiaipari szereplő van csak a világon, aki egy ilyen atomerőmű-építési projektet végig tud vinni a tervezéstől az engedélyezésen keresztül a megépítésig. Ugyan Magyarország között van annak a harminc országnak a világon, amelyben jelentős tudás halmozódott fel az atomerőművek működtetése kapcsán, de az építéssel kapcsolatos feladatok ellátásához mindenképpen szükségünk van külföldi vállalatokra, hogy az erőmű korszerűen, a megfelelő minőségi és biztonsági feltételeknek megfelelően épülhessen meg.

Ezért választottuk azt a konstrukciót, hogy a fővállalkozó felel a teljes projekt megvalósításáért, azért, hogy a projektben megépülő két atomerőművi blokk teljesítse a minőségi, nukleáris biztonsági előírásokat. A fővállalkozó felel azért, hogy kiválassza azokat az alvállalkozókat, amelyek el fogják tudni végezni ezt a munkát, még egyszer hangsúlyozom, a törvényekben, szabványokban rögzített minőségi és nukleáris biztonsági feltételek mellett; ez a műszaki keret, ami szükséges ahhoz, hogy ez a projekt jól meg tudjon valósulni. Ugyanakkor hazai vállalatok is részt vehetnek ennek a nagy munkának a kivitelezésében, hiszen a 2014. évi II. törvényben az Országgyűlés kitűzte azt a célt, hogy a projekt 40 száza-

lékában hazai vállalkozások vehessenek részt, ezzel teremtve hazai munkahelyeket.

Ezenkívül további hatása is van a hazai gazdaságra ennek az erőműépítésnek, hiszen a becslések szerint az a nagyjából nyolcezer ember, aki a kerítésen belül fog dolgozni, egy körülbelül hétszeres multiplikációs hatáson keresztül több tízezer embernek fog munkát adni annak érdekében, hogy a kiszolgálás teljes körű lehessen, és ők a kerítésen belül a munkát el tudják végezni. Az a nyolcezer ember, aki a kerítésen belül dolgozni fog, Magyarországon fog adót fizetni, Magyarországon fog fogyasztani, különböző gazdasági mechanizmusokon keresztül jelentős pozitív gazdasági hatást fognak gyakorolni a magyar gazdaságra.

További hatása ennek az építkezésnek az, hogy azok a magyar vállalkozások, akik részt vesznek ebben az építkezésben, a fővállalkozó alvállalkozójaként a későbbiekben más nemzetközi projekteken részt vehetnek, tehát külföldi piacra léphetnek, és így hosszú távon ebben a nagyon fontos munkában részt tudnak venni, további munkahelyeket teremtve, illetve fenntartva.

További gazdaságélénkítő hatása ennek a beruházásnak az, hogy hosszú távon, hatvan éven keresztül olcsón fog villamos energia rendelkezésre állni Magyarországon, így mindazok az iparágak, amelyeknek a működéséhez szükség van villamos energiára, ehhez az alapvető szolgáltatáshoz, a villamosenergia-ellátáshoz olcsón fognak tudni hozzájutni, és ugyanígy a lakosság számára is olcsón fogja biztosítani a két új blokk a villamos energiát.

A finanszírozással kapcsolatban azt szeretném rögzíteni, hogy az Országgyűlés 2014 nyarán részletesen tárgyalta a finanszírozási államközi szerződést, amely rögzíti, hogy Magyarországnak az oroszországi hitelt bármikor lehetősége van előfinanszírozni mindenféle további költség nélkül. Ez a 2014. évi XXIV. törvényben elő van írva, ez a feltétel továbbra is rendelkezésre áll.

Zárásként pedig azt szeretném kiemelni, hogy az erőmű olcsón fog villamos energiát termelni úgy, hogy ez a beruházás megtérülő lesz *(Az elnök csendességgel jelzi az időkeret leteltét.)*, profitot fog termelni Magyarország, a magyar állam, az összes magyar állampolgár számára. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el az államtitkár úr válaszát, bár most nagyon meglepő dolgokat mondott itt az államtitkár úr, nevezetesen azt, hogy ez a beruházás megtérülő lesz és profitot fog termelni. Egészen eddig önök azt mondták, hogy ez a beruházás nem lesz megtérülő *(Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ezt ti mondtátok!)*, tehát itt ez most egy nagyon érdekes állítás. *(Az elnök csendességgel.)*

A másik: önök 40 százalékot ígértek arra, hogy annyi lesz a hazai beszállítói arány, erre azonban semmilyen garanciát nem adtak, úgyhogy majd valószínűleg az lesz, hogy ez is ígéretéskategória; már csak azért sem, mert például a Teller-Lévai-projektben készült előkészítő tanulmány szerint a magyar gazdaságban alig van olyan magyar tulajdonú szereplő, aki a sóder-beton kategórián túl atomerőművi beszállító lehetne, tehát túl sokan nem jöhetnek számba, ráadásul már elég sok külföldinek ígéretet adtak, hogy majd részt vehetnek ebben a projektben. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ön azt mondja, hogy olcsóbb. Nem lesz olcsó. A szélenergia és a más megújuló energia lesz a töredéke az atomenergia árának, tehát ez egy nagyon rossz beruházás.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallottuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd István képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Továbbra is másodrendűnek tartanak-e minket a multinacionális cégek?”** címmel. Németh Szilárd István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A viseigrádi négyek országai jó ideje próbálják már felhívni az európai uniós döntéshozók figyelmét arra, hogy a multinacionális vállalatok ugyanazon márkanév alatt különböző minőségű termékeket forgalmaznak a nyugat-európai és a kelet-európai piacokon. Ez nem más, mint nyílt üzenete annak, hogy mi, magyar fogyasztók csak másodrendű EU-s állampolgárok lehetünk. A V4-ek, élén hazánkkal, ezt a gyakorlatot egyértelműen diszkriminációnak minősítik, amely mintegy százmillió uniós állampolgárt érint szerte Közép- és Kelet-Európában.

A magyar kormány elkötelezett a probléma előbbi megoldásában, és különböző eszközökkel igyekszik fellépni ezen megalázó helyzet ellen: amellet, hogy az Európai Parlamentben és az EU Mezőgazdasági és Halászati Tanácsában igyekszünk napirinden tartani a témát, közös megoldást sürget, és az érintett tagországokkal is folyamatos tanácskozásokat folytat. Nem hagyhatjuk, hogy a multik a fogyasztókat megtévesztve nyereszkedjenek az általuk másodrendűnek tartott piacokon, mi, magyar fogyasztók is azonos minőségű termékekhez kell hogy hozzáférjünk, mint a nyugat-európaiak.

Mindeközben újabb és újabb alátámasztó vizsgálatok is készülnek. Ismereteim szerint legutóbb a nyári szezonális termékek összehasonlítását végezte el a Nébih, ahol szintén sokatmondó eredmények

születtek, ezen kívül pedig zajlik az élelmiszerek megjelölésével kapcsolatos szabályok átalakítása is. Kiemelten fontos, hogy a fogyasztók megfelelő információk birtokába kerüljenek, és így dönthessenek arról, hogy akarnak-e más összetételű és ezzel több esetben más minőségű, azaz rosszabb minőségű élelmiszereket fogyasztani vagy sem.

Az ellenzéknek természetesen mindegy ez a téma, hiszen számukra nem a magyar fogyasztók és a magyar emberek érdekei a fontosak, hanem a multik már-már hagyományosnak mondható védelme és Soros György választási ütemtervének teljesítése. Nekik nyilvánvalóan belefér, hogy alacsonyabb rendűnek tekintik a magyar embereket az EU-ban, hiszen ezen ellenzéki pártok számára a Soros-terv szakszerű teljesítése jelen helyzetben mindennél fontosabb.

Tisztelt Miniszter Úr! A fentiekre tekintettel kérdezem, hogy milyen eredményekkel zárult a szezonális termékek vizsgálata. Lesznek-e további vizsgálatok is e témában? Illetve milyen eredmények születtek az élelmiszer-jelölési szabályok megváltoztatására vonatkozó kezdeményezéseink nyomán? Támogat-e bennünket az Európai Unió, vagy hivatalosan is megerősíti, hogy elfogadhatónak tartja a másodrendű élelmiszerek forgalmazását? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr interpellációs kérdésére a választ Fazekas Sándor miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

(16.40)

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megköszönni képviselő úrnak a kérdést, azt, hogy ezt a fontos problémát felvetette, hiszen egyetérték képviselő úrral abban, hogy nem engedhetjük azt, hogy a magyar embereket a multicégek becsapják, nem engedhetjük azt, hogy hangzatos reklámkampányok eredményeként bejáratott cégmárkák alatt Közép-Kelet-Európában, Magyarországon gyengébb minőségű termékeket adjanak el, mint a kontinens nyugati felében.

Látszik az, hogy egyes nagy multicégeknek ebben már komoly gyakorlata van. Magyarország vetette fel ezt a kérdést, és csatlakoztak hozzánk a V4-országok is. Jó néhány vizsgálat zajlott az elmúlt hónapokban. 2017 márciusában is volt egy összehasonlító vizsgálat, és most a nyáron összesen 39 termékpárt vizsgáltunk meg, 23 csomagolt élelmiszer, 8 alkoholos ital és 8 zöldség, illetve gyümölcs volt ebben a körben. Az általam elrendelt vizsgálat megalapította, hogy a termékek mintegy egyharmadánál vagy összetételbeli, vagy érzékszervi eltérés figyelhető meg, tehát mondjuk, rosszabb ízű a termék, vagy a márkanév alatt forgalmazott italok, ételek olcsóbb

alapanyagból készültek. Ez egy élelmiszer-hamisítás tulajdonképpen.

Meg kell védenünk tehát a vásárlókat, akiket becsapnak, ezért a diplomácia valamennyi eszközét felhasználva a Mezőgazdasági és Halászati Tanács ülésén magyar-szlovák kezdeményezést tettünk, V4-szinten több egyeztetés is zajlott, és számomra is meglepő, hogy a Bizottság részéről Jean-Claude Juncker elnök a szeptember 13-ai évadnyitó beszédében nekünk adott igazat, tehát Magyarországnak, illetve azoknak a tagállamoknak, amelyek fölvetették az élelmiszerek kettős minőségének a problémáját. A Bizottság 1 millió eurót különít el idei költségvetéséből az élelmiszer-minőség vizsgálatára, és hajlandó arra, hogy a szükséges jogi környezetet is megváltoztassa.

Ez mindenképpen egy csattanós válasz azoknak, akik cáfolni igyekeztek az élelmiszerek kettős minőségének a tényét, akár a sajtóban, akár az ellenzéki parlamenti képviselők egy részénél is jó néhány olyan vélemény hangzott el, hogy ez a probléma nem létezik, ezt a problémát a Fidesz találta ki, vagy a kormány találta ki. Hát igenis, a magyar emberek véleménye is alátámasztja azt, hogy az élelmiszerek kettős minőségének, az élelmiszerek hamisításának ez a felháborító formája egy valós probléma, és arra megoldást kell találni.

Egyrészt uniós jogszabály-módosítás szükséges, hogy be tudjuk avatkozni uniós szinten valamennyi tagállamban, másrészt a kormány sem tétlen, az FM sem tétlen, július 12-én fogadta el a kormány a Földművelésügyi Minisztérium által beterjesztett 20 pontos akcióttervet, amely a legkülönbözőbb területeket érinti. Egyrészt folytatjuk a vizsgálatokat. A tényeket és adatokat, a körülményeket nyilvánosságra hozzuk azért is, hogy a jogkövető magatartást a multicégek is el tudják sajátítani. Illetve figyeljünk oda, egy tudatos vásárlói magatartás kialakításával figyeljenek oda a magyar emberek is arra, hogy mit vesznek, nézzék meg a termékek feliratozását, tájékozódjanak. A hatósági minőség szabályozási munkát, a különböző kampányokat, a laborok felszereltségét, a hatóságok fejlesztését is tartalmazza ez a komplex intézkedési csomag, amely, bízom abban, hogy eléri a kívánt célt, azt a célt, amit úgy tudunk megfogalmazni, hogy a magyar emberek részére is minőségi, egészséges, jó élelmiszer kell hogy az asztalra kerüljön. Ellenőriznünk kell az élelmiszer-előállítás követelményeit a termőföldtől az asztalig, akár belföldi, akár külföldi importtermékről van szó.

Köszönöm a kérdést, és kérem válaszem elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Nincs mit csodálkoznunk azon, hogy az ellenzék erről a problémáról is úgy nyilatkozott, hogy nem jelentke-

zik ez a probléma, ez nincs, csak mi találtuk ki, hogy ugyanazon márkanév alatt silány termékeket adnak nekünk, ráadásul még drágábban is, mint Bécsben vagy Párizsban. Ugyanezt mondták annak idején az illegális migrációról is, amikor 2015-ben 400 ezer ember, migráns gyalogolt át az országon, átgázolt hazánkban. S ugyanezt mondták egyébként a kötelező kvótáról is. Nem véletlen, hogy Soros neve az előbbiekben szóba került, hiszen most ugyanezt mondják a Soros-tervről, hogy az sem létezik, pedig ez az egész együtt kezelhető. Mert ha azt lenyomják a torkunkon, hogy mi másodrendű állampolgárok vagyunk, mi Nyugat-Európa hátsó udvara vagyunk, és azt csinálnak velünk, amit akarnak, akkor a kötelező kvótát is át fogják nyomni rajtunk.

Jól látható, hogy az ellenzékre ebben a kérdésben sem lehet számítani, nekik csak a pénz és a hatalom számít. *(Derűtség az MSZP soraiban.)* Köszönöm szépen, miniszter úr, elfogadom a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Amint hallhattuk, képviselő úr elfogadta a miniszter úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért titkos a leendő Nemzeti Alaptanterv?”** címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A rendszerváltás után az első megvalósult alaptanterv 1995-re készült el, széles körű előkészítést követően. Ez a dokumentum központi és helyi, egyes térségekben iskolai szinten alkalmazható elvárásokat is megfogalmazott. A 2000-re felülvizsgált új tanterv már háromszintű szabályozást tartalmazott, majd 2003-ra megjelent az új Nemzeti alaptanterv, amely csökkentette a részletes tartalmi követelményeket, azaz normatív tananyagtartalmakat, és egyre inkább megbízott a magyar pedagógusokban.

2012-ben ezt a bizalmat törte meg a Fidesz által egyoldalúan összeírt Nemzeti alaptanterv. Önök olyan alaptantervet írtak, amely a tanárokat önálló, alkotó, a gyerekekért felelősséget vállaló, őket nevelő szakemberekből lefokozta alattvalókká, papagájokká, lényegében felolvasógéppé. A 2012-es Fidesz-alaptanterv azt tükrözte, hogy önök egyszerűen nem bíznak a magyar tanárokkal, vagy valami egészen mást tartanak fontosnak, mint a magyar gyerekek előrejutását. Az önök 2012-es alaptanterve egy méltán letűnt kor maradványa, amely megtanulhatatlan és megtaníthatatlan mennyiségű tananyagot tartalmaz. Öt évfolyam volt kénytelen ebben a környezetben tanulni ez ideig, ennyi évfolyamnyi gyermek szenvedte el a NAT bor-nírtságát, túlterhelését, értelmetlen magoltatását. Elszendvedte továbbá mindezt az a rengeteg szülő és tanár, akik este 9-ig otthon tanulnak síró gyerekekkel, és akik kénytelenek voltak erőltetni az osztály-

termekben a kormány elvárásait. És már látszik, hogy önök tovább centralizálnának.

Tisztelettel kérem, államtitkár úr, válaszoljon a következő kérdésekre. Kik és pontosan mire költenek el 2,4 milliárd forintot egy alaptantern megírása során? Kérdezem továbbá államtitkár urat, bekerülnek-e bárhogy a Magyar Tudományos Akadémián zajló szakmódszertani, oktatáskutatási programok eredményei és következtetései a tanterv-előkészítő munkába. Milyen szakmai vagy társadalmi előkészítő vita vagy munka előzte meg a tervezést? Mely diákokra, osztályokra, évfolyamokra, iskolatípusokra vonatkozik majd az új Nemzeti alaptantern? Érvényes lesz-e a tanterv a szakgimnáziumokban és szakközépiskolákban tanulóakra is? S végezetül: számíthat-e arra Magyarország, hogy kevésbé lesz túlterhelt és centralizált az új Nemzeti alaptantern? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Amikor a Nemzeti alaptanternvet vagy bármit a fiatalok jövőjével kapcsolatban tervezünk, abból kell kiinduljunk, hogy a ma iskolába járó diákok kétharmada olyan munkahelyen fog dolgozni, amely munkahely ma még nem létezik, amely állást még nem találtak ki, ami még nem jött létre, amely majd tíz, húsz vagy harminc év múlva alakul ki, jön létre, de a ma iskoláit mégis arra kell felkészítenünk, hogy egy ma még nem létező munkahelyen töltsenek be állást és ott tudjanak helytállni. Éppen ezért fontos, hogy a Nemzeti alaptantern előkészítése egy rendkívül széles körű konzultáción alapul. Az elmúlt időszak mind szakmai párbeszédben, mind szakértői párbeszédben igen intenzív időszak volt.

Milyen kell legyen a Nemzeti alaptantern? A fiataloknak mindenképpen versenyképes tudást kell hogy adjon, amit meg is tudnak újítani az életük során, olyat, amely értékteremtő, hiszen mi nem hiszünk az értéksemlegességben, mi úgy gondoljuk, hogy fontos értékek mentén kell minden fiatalnak elköteleződnie, és fontos megismernie azt, ami a nemzetet összetartja, és egy méltányos iskolára van szükség, amely nem mindenkinek ugyanazt adja, hanem akinek valamivel többre van szüksége, annak többet ad, akinek pedig nincs szüksége annyira, ott nem terheli túl a diákokat. S az is fontos, hogy egy XXI. század elején lévő Nemzeti alaptanternvet kell megalkotnunk, amely nem XX. századi, hiszen már más állapotában van a globalizáció, a digitalizáltság, illetőleg az egész bolygó fenntarthatósága.

Éppen ezért azok a készségek is megváltoztak, amiket megkövetelünk mind a fiataloktól, mind pedig a tanároktól, hogy adják át ezeket a készségeket. Ezért kell a Nemzeti alaptanternben mind tartalmi,

mind módszertani megújulást véghez vinni. Ami más lesz, mint a korábbi nemzeti alaptanternekben, az az elmélet, a gyakorlat és az alkalmazás viszonya, aránya egymással. Azért épül új alapokra ez, mert a megszerzett ismeretek, készségek használatára nagyobb hangsúlyt fektet az új Nemzeti alaptantern, a tudás alkalmazására nagyobb hangsúlyt fektet, pontosan azért, hogy a fiatalok minél inkább a gyakorlatban hasznosítható tudást is kapjanak mindamellett, hogy nyilván az alapműveltséget is megszerezzék az iskolai évek során.

(16.50)

Fontos, hogy legyenek oktatási szintek, nemzeti oktatási sztenderdek a 2., a 4., a 8. és a 12. évfolyamban, hogy ne maradjon le egy iskolában tanuló diák egy másikhoz képest. Nemcsak a NAT, de a kerettanternvek kidolgozását és a pedagógusok felkészítését tartalmazza az a projekt, amiről ön beszél. A Csépe Valéria miniszteri biztos professzor asszony által felkért bizottságban egyébként nemcsak hazai szakértők vannak, hanem finn, észt, flamand és más szakemberek is vannak, magyar és külföldi egyetemi oktatók, oktatáskutatók, gyakorló pedagógusok, tantervfejlesztési specialisták. Az egész bázisa az Eszterházy Károly Egyetemen van, itt jött létre egy kutatóintézet az egyetemen belül.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön azt mondta, hogy titokban zajlik az előkészítés, ami természetesen nem igaz. Kérdezte, hogy hol lehet majd a Tudományos Akadémián ezt megismerni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Már két szakmai fórum volt a Tudományos Akadémián. Az nem a mi gondunk, ha ön nem tudott ezeken részt venni, vagy nem volt alkalma megismerni az itt elhangzottakat. Az MTA közoktatási elnöki bizottságában, valamint a filozófiai és történettudományok osztálya pedagógiai tudományos bizottságában már szólt erről eszmecsere. De nem maradt le semmiről, képviselő asszony, mert természetesen a következő hónapokban is ugyanúgy elmehet ilyen fórumokra. Szeptember 27-én szeretettel várja önt a Nemzeti Pedagógus Kar szervezésében miniszteri biztos asszony, ahol lesz egy ilyen tájékoztató. Szeptember 29-én, rá két nappal egy digitális oktatási konferencián és kiállításon szintén a Nemzeti alaptantern lesz az egyik pont, és november 7-én, talán ezt könnyebben is meg tudják jegyezni, az országos közoktatási szakértői konferencián szintén alkalom és lehetőség nyílik, hogy az egykori piros betűs ünnepen is megismerjék ennek tartalmát.

Mi igyekszünk a legszélesebb konszenzussal, a legátláthatóbb módon mindenki számára nyitva tartani az új Nemzeti alaptantern létrehozatalát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönöm szépen. Tisztelettel kérem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Természetesen nem tudom elfogadni. Mese habbal, államtitkár úr, amiről ön beszél. Az, hogy új Nemzeti alaptantervet csinálnak? Kénytelenek csinálni. (Dr. Rétvári Bence: *Törvény írja elő, hogy ötévente kell.*) Ez azt jelenti, hogy a 2012-es nemzeti fideszes alaptanterv bebukott. Belebuktatták a gyerekeket, és a tanárokat is belenyomorították ebbe a központosításba. Itt vannak a nyomorult és nagyon lesújtó PISA-eredmények, 4 ezer aktív pedagógus lelépett önök miatt, mert belenyomorodtak a túlterhelésbe és a központosításba. A funkcionális analfabéták száma rohamosan növekedik. Sorolni sem tudom, hogy mi a lehagyasabb baj.

De most van egy még nagyobb baj, mert önök tovább centralizálnak, tovább központosítanak. Az új Nemzeti alaptantervben megjelent a tanításhoz a kötelező módszertani útmutatás. Államtitkár úr, tudja, mikor volt utoljára kötelező módszertani útmutatás a Nemzeti alaptantervben Magyarországon? 1962-ben. Na, önök pont ide viszik vissza tudatosan az országot ahelyett, hogy a jövőbe vinnék. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikor lesz a köztisztviselőknek érdemi bérrendezése?**” címmel. Hegedűs Lorántné képviselő, jegyző asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Ismeretes, hogy bizonyos életpályamodellek keretében indított béremelési programmal a kormány csak egy régi adósságát törlesztette, ugyanis a juttatások és a fizetések reálértéke emiatt brutális mértékben lecsökkent. A köztisztviselők, kormánytisztviselők béremelésével nem lehet tovább várni. Azzal sem lehet tovább várni. A magánszférában a legtöbb ágazatban a bér a többszöröse a közzsférában megkereshető illetményeknek.

Tisztelt Miniszter Úr! Most, ezen interpellációmmal a közzsféra egy olyan területét érintő problémáról szeretném önt kérdezni, amiről sosem hallani, ez pedig a bérrendezés sürgető igénye az Országgyűlés köztisztviselői kapcsán. Az illetményalap változatlanul hagyásával az itt dolgozó, munkánkat napi szinten segítő, pártfüggetlen köztisztviselők illetménye nem emelkedett az elmúlt 10 év során semmit. Bár az adókedvezmények kapcsán egyesek havi szinten

pár ezer forinttal többet vihetnek haza, ez az évtizedes lemaradásra tekintettel nem valódi segítség, és joggal érzik úgy a munkatársak, hogy ők az igazi vesztesek, mert kimaradtak a közszolgálati ágazatot érintő bérrendezés valamennyi hullámából.

A magas szintű szakmai munkára tekintettel, amit az Országgyűlés minden képviselője részére napi szinten, gyakran a plenáris vagy bizottsági ülések miatt éjszakába nyúlóan, illetve sokszor hétvégén is végeznek, ők azok, a Ház dolgozói, akik igazán megérdemelnék, hogy tisztességes munkabért fizesse nek a részükre. Ha nem becsüli meg az állam azokat, akik pártszimpátiára tekintet nélkül mindenkinek egyformán segítenek a törvényhozás fellelegyében, hogyan várhatja el tőlük a precíz, kifogástalan és sokszor 12-14 órás napi munkavégzést mindenféle perspektíva nyújtása nélkül?

Úgy látom, hogy e kicsiny, de annál nagyobb profizmussal, egyszersmind a munkánkat láthatatlanul segítő dolgozói közösségről a kormányzat teljes mértékben megfeledkezett. A fentiek alapján tehát tisztelt miniszter urat kérem, hogy szándékoznak-e az Országgyűlés Hivatala köztisztviselőinek bérrendezését is megkezdeni. Az ezzel a témával kapcsolatos írásbeli kérdésemre azt a választ adta tisztelt miniszter úr, hogy jelenleg nincs a Ház előtt olyan indítvány, ami e problémát rendezné. Szeretném ezúton is szíves tudomására hozni, hogy benyújtottunk egy ez irányú kezdeményezést, így most már ez csak az önök támogatásán múlik. Számíthatnak-e tehát érdemi bérrendezésre az Országgyűlés munkatársai? Várom szíves válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra Lázár János miniszter urat kérem tisztelettel.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Mindenekelőtt azzal kezdeném, ahhoz, hogy a közzsférában bármiféle béremelés lehessen, akár most, akár a mögöttünk hagyott hét esztendőben, az a feltétele, hogy a magyar gazdaság teljesítménye jelentős mértékben növekedjen. A magyar vállalati szektor, a versenyben részt vevő gazdasági szereplők teljesítménye nélkül a mintegy 1 millió állami alkalmazásban lévő munkavállaló bérét sem rendezni, sem konszolidálni, sem emelni nem lehetséges. Tehát akkor van béremelés a közzsférában, ha a gazdaság, az adófizetők ezt kitermelik és teljesítik.

A második megjegyzésem, hogy először ott kell bért emelni, ahol a legnagyobb a baj, ezért 2010-ben bővítettük a rendőrség létszámát, először 4 ezer fővel, most egy másik 4 ezer fővel bővítettük a határvédelemben részt vevő rendőrök létszámát, és jelenleg mértékben a rendészeti életpálya segítségével sikerült a rendőrök fizetését megemelni. Úgy gondolom, a szigorú büntetőpolitikával együtt ez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Magyarországon a városok

és a települések nagy részén felére esett vissza az elkövetett bűncselekmények száma a rendőri jelenlét fokozásával. Azt is szeretném elmondani, hogy hasonló helyzetben volt az egészségügy és az oktatás, ahol halaszthatatlan volt a bérpolitikai intézkedés.

Ezután került sor 2013-ban első lépésben és 2016-ban második lépésben az állami tisztviselői kar kialakítására. Ennek azonban, amire ön is hivatkozott, megvoltak a feltételei. Az egyes számú feltétel egy új területi közigazgatási rendszer kialakítása volt 197 járási hivatallal és mintegy 36 ezer dolgozóval. A 36 ezer dolgozó közül 17 ezer kollégánk van a járási hivatalokban, tehát nem a megyei központokban.

Az volt a kormány döntése, hogy a gazdasági lehetőségeink függvényében először az ügyfelekkel közvetlenül kapcsolatban álló közszolgák bérét kell rendezni. Rendőrök, orvosok, pedagógusok és utána azok a köztisztviselők, azok az állami tisztviselők, akik közvetlen kapcsolatban vannak a választópolgárral, és nekik évente 24 millió ügyet intéznek el. Ezen túljutottunk 2016 nyarán, ez egy több mint 50 százalékos béremelés.

(17.00)

Ma az állami tisztviselők átlagkeresete 329 ezer forint bruttóban, ami több mint a nemzetgazdasági átlag, ami 300-egynéhányezer forint. Második lépésként 36 ezerre bővült a 17 ezer fő, hiszen a megyei közigazgatásban részt vevőket is beemeltük ebbe a rendszerbe. Most egy vita zajlik a települési önkormányzatok érdekképviseletével, hogy a települési önkormányzatoknál szolgálatot teljesítő 33 ezer tisztviselő bérét hogyan tudjuk közösen rendezni.

Azonban a kormány az Országgyűlés több jelzését mérlegelte. Nem zárkózik el a kormány az elől, hogy a törvényhozás mint önálló hatalmi ág, a törvényhozásban dolgozók számára saját életpálya-lehetőséget alakítson ki. Tehát amennyiben az Országgyűlésben, az Országgyűlés munkájában kialakul ezzel kapcsolatban valamilyen konszenzus, akkor úgy gondolom, hogy érdemes az általános köztisztviselői életpályától elszakítani - idézőjelben - a parlamentben dolgozók munkaviszonyát, mint ahogy ez történt egyébként számos más esetben a törvényhozás önállóságát illetően. Hiszen a törvényhozás az elmúlt időszakban, az Országgyűlés önálló jogalanyisága jelentős mértékben erősödött, akár a Kossuth tér mint önálló vagyoni felújítása kapcsán vagy más szimbolikus és praktikus dolgok tekintetében is. Tehát a kormány kész megfontolni, tárgyalni és akár támogatni egy olyan javaslatot, amely a parlamentben szolgálatot teljesítő köztisztviselők vonatkozásában egy saját életpálya-lehetőséget alakít ki vagy tesz erre javaslatot. Úgy gondolom, hogy ezt a parlamenti pártoknak kell megvitatni.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy azoknak a kormányzatban dolgozó tisztviselőknél, akik jelen pillanatban nem részesültek semmilyen béremelésben, meg kell várniuk, hogy a gazdaság teljesítménye

ezt lehetővé tegye. Köszönöm szépen. Ezért kormányzati, központi kormányzati béremelés - ezt az államtitkár kollégáimnak mondom - nem lesz. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e miniszter úr válaszáat. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): A magyar gazdaság állapotát említette miniszter úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mondjuk azt, hogy érdeklődés hiányában a felcsúti kisvasút meghosszabbítása most el fog maradni, és azt a körülbelül 10 ezer milliárd forintot *(sic!)* fordítsuk a köztisztviselők bérének az emelésére. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból: 10 ezer milliárd?)* Ez azt jelenti... *(Az elnök csenget.)* Önök jelentették be! Önök jelentették be, hogy 10 milliárd forintról beszélünk. Ha ezt a pénzt most átcsoportosítanánk a köztisztviselők bérére, mostantól kezdve nemcsak a Ház dolgozói, hanem az összes magyar köztisztviselő 20 százalékkal több bért kaphatna.

Tisztelt Miniszter Úr! Már volt egy ilyen javaslat a Ház előtt, önök azt leszavazták. Pontosan ugyanazt a javaslatot adtuk be, nyilvánvalóan és értelem szerűen aktualizálva. Tehát akkor fogom tudni elfogadni miniszter úr válaszáat, ha azt látom, hogy azt a javaslatot, amit mi benyújtottunk, támogatni fogja a kormányzat, az összes kormánypart képviselő. Addig azonban engedje meg nekem, hogy egy kicsit tartózkodjak ebben a kérdésben. Köszönöm, tehát nem fogadom el a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő asszony nem fogadta el miniszter úr válaszáat, ezért tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 110 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A cél nemes. Akkor a miniszter miért ideges?**” címmel. Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Magyarországon szerencsére sok olyan alapítvány van, amit koraszülött csecsemők intenzív ellátásának a támogatására alapítottak. Nemes a cél. Éves szinten néhány millió forintos támogatás is nagyon sokat jelenthet ezen a területen. Van azonban egy kis alapítvány, amelyik eddig öt év alatt 20 millió forintot fordított erre a célra, de aztán, amikor az ön felesége belekerült, akkor utána mertek nagyot álmodni, és 1,2 milliárd uniós forrásra pályáztak, hogy a tevékenységüket egy mentorhálózat működtetésével is kiegészíthessék.

Nemes a cél. Azonban decemberben kaptam egy jelzést, és az illető biztos forrásból tudta, hogy a pályázatot az ön feleségének az alapítványa fogja nyerni, és a bírálóknak vastagon fog majd a ceruzája. És valóban ez történt. Kikértem a megvalósíthatósági tanulmányt, és egészen sötét dolgokat találtam, ez az egyik legsötétebb dolog, amiről itt a parlamentben eddig beszélnem kellett. Jogi szakértésre 50 millió forintot terveztek elkölteni; irodai bérleti díjakra, mentorházak bérleti díjára háromszor havonta 900 ezer forintot, összesen 80 millió forintot terveztek elkölteni; a módszertani tanulmányra összesen 50 millió forintot.

És beírták, hogy ezért ezer óra munkadíjat terveznek, ez 50 ezer forint/óra, ez tízszer annyi, mint egy professzori munkadíj. És folytathatnánk a sort. Ugyanakkor botrányos módon alulfizetett mentorokat terveztek be, a mentoroknak havonta 50 ezer forintot terveztek be. Más alapítványok is nyertek, ezenkívül két alapítvány nyert, ők fele ennyi pénzt nyertek, de ott nincsenek is ilyen költségek, illetve amikor arról beszélünk, hogy milyen alapon tervezték meg ezeket a költségeket, akkor kiderült, hogy nem voltak előzetes ajánlatkérések.

Rengeteg kérdést vetít előre vagy vet fel ez a projekt, azonban a válaszok helyett egy aljas hangulatkeltést rendeltek meg ellenem. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Én amikor amellel döntöttem, hogy az önök bűneire föl kell hívnom a figyelmet *(Zaj a kormánypártok soraiban.)*, föl kell hívnom a figyelmet, tudtam, tudatában voltam, hogy ma, aki a hatalom visszaéléseire föl hívja a figyelmet, az nem a kínzással játszik - néhány tíz év előtt ez volt -, ez a lejáratással játszik. Felkészültem erre, felkészültem arra, hogy fájni fog. Arra nem készültem föl, hogy ennyire aljas dolog lesz, hiszen önök ott voltak, az ön államtitkára ott volt azon a fórumon, ahol elmondtam, hogy érintett vagyok jómagam is, két éve elvesztettem egy kisgyermeket, elveszített a családkunk, önök pedig egészen aljas módon, ahelyett, hogy megmondanák, hogy ezeket a pénzeket hogyan is gondolták elkölteni, egyetlenegy konkrétumra eddig nem adtak választ, hanem egy aljas lejáratást, egy aljas hangulatkeltést rendeltek meg a magyari királyi televízióban.

Miniszter úr, folyik-e vizsgálat az általam felvett túlrazásokkal kapcsolatban? Ki végzi ezeket a vizsgálatokat? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És várható-e válasz arra, hogy mire akarták költeni ezeket a pénzeket? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Lázár János miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Nem vagyok könnyű helyzetben, mert az udvariaság, az illem, illetve a kormányzatban általunk megtartott viselkedésformák kizárják azt a lehetőséget,

hogy azt mondjam, amit gondolok. *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* Ellenben mindenekelőtt arra szeretném föl hívni képviselőtársam figyelmét, hogy a kérdéssel elsősorban a támogatóhoz, tehát az érintett alapítványhoz kell fordulnia, akik tudomásom szerint háromszor hívták meg önt. Amikor ön közérdekűadat-nyilvánosságot kért és kapott, akkor is meghívták önt; amikor ön a sajtóban egy kampányt kezdett - és itt csak zárójelben jegyzem meg, hogy érdekes volna megfontolni, ki is itt az aljas -, egy kampányt kezdett egy civil szervezettel szemben, akkor is meghívták önt; és amikor megtartotta a sajtótájékoztatóit, akkor is meghívták önt.

Én elsősorban azt javaslom, hogy ennek a civil szervezetnek és az ott tömörült érintett szülőknek, akiknek szinte kivétel nélkül mindegyike elveszítette a gyermekét koraszülés után, vagy a gyermek koraszülöttként viseli ennek minden következményét és a család, ezeknek az embereknek a meghívását fogadja el. Azt kérem, képviselő úr, hogy álljon velük szóba, mielőtt bármivel megvádolná őket.

Én nem tartom helyes dolognak azt, hogy egy parlamenti interpellációt vagy az ön parlamenti képviselői munkáját civilekkel szembeni hadjáratra használja fel olyan esetben, amikor ezek a civilek... *(Közbeszólások a Jobbik részéről.)* - én meghallgattam a képviselő urat, ezt kérem önöktől, semmi többet -, amikor ezek a civilek, szülők, akik koraszülött gyermeket hoztak világra, illetve adott nekik a Jóisten, ezek a szülők ez ideig az 1 milliárd 200 millió forintból 21 millió forintot használtak fel. Tehát ön kimondta az ítéletet, mielőtt egyetlenegy fillért elköltötte volna, csak azért, mert az alapítvány kuratóriumában az én feleségem szerepet vállalt. Semmi másért. Ha az én feleségem neve nem szerepelt volna az alapítvány kuratóriumában, ön még csak kérdést se tett volna fel ebben az ügyben, képviselő úr. S akkor ezután adódik a kérdés, hogy ki is csinált ebből politikát, ki csinál ebből személyes támadást, és mi is a fontos. Másrészt a minisztérium mindent meg tud önnek mutatni, be tud tekinteni az összes adatba, be tud tekinteni az igénybe vett pályázatírók munkájába, hogy hogyan tervezték meg ezt a programot.

Azt tudom önnek mondani, hogy én annyit érintettem meg eddig a sajtóhírekből, hogy vannak szülők, akik azt szeretnék, hogy amikor a gyermekük megszületik, akkor ne csak magas színvonalú klinikai ellátásban részesüljön, hanem utána ők maguk is támogatást kapjanak ennek minden következményének a viseléséhez. Például van, akinek 50-100 kilométerről kell autóval bejárnia mindennap, mert nincs a klinikán hol aludjon, amikor a koraszülött gyerek még bent van, és ott akar lenni a gyerekével; hogy mire megy el a pénz, csak egy adalékként számomra önnek. A minisztérium is meg tud válaszolni és az alapítvány is meg tud válaszolni.

Én természetesen bármilyen ellenőrzést szívesen rendelek el, s félreértés ne essék, a feleségem sem ragaszkodik semmilyen formában ahhoz, hogy ebben részt vegyen. Ha önt boldoggá teszi, képviselő

úr, akkor természetesen ő nem vesz részt az alapítvány kuratóriumának a munkájában, hogy az ön igényei is kielégítésre kerüljenek. Mi ilyesmihez egyáltalán nem ragaszkodunk.

(17.10)

Azt pedig, azt gondolom, hogyha valaki egy jó ügyben segíteni akar, mindenféleképpen támogatni kell. 1 milliárd 200 millióból 21 millió forint került elköltésre, annak a leellenőrzése folyamatban van, tájékoztatni fogom önt is és a nyilvánosságot is.

Önt pedig arra kérem, hogy álljon szóba azokkal a családokkal, azokkal a házaspárokkal, akik önt többször meghívták, hogy ennek a pályázatnak a háttéréről tájékoztassák önt. És azt kérem, hogy egy ügyet, egy olyan ügyet, ami azt jelenti, hogy Magyarországon minden évben a megszületett gyermekek 10 százaléka koraszülött, ne tegyen politikai viták és személyes politikai támadások tárgyává. Én ezt kérem öntől, képviselő úr.

És a koraszülötteket semmiféleképpen ne hasonlítsa tejeszacskóhoz! Ez, úgy gondolom, méltatlan az LMP-hez, méltatlan önhöz és méltatlan az önt támogató választópolgárokhoz is. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van!)* Köszönöm a figyelmet. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e miniszter úr válaszát. Parancsoljon! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)*

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Természetesen nem tudom elfogadni a választ. Egy méltatlan válasz érkezett, folytatja az aljas hangulatkeltést, ahelyett, hogy bármelyik tételt megmagyarázta volna. Ennél a beruháznál, ennél a projektnél igenis, hogy lehetett volna már réges-régen lehetősége, hogy rákérdezzen, miért gondolta valaki azt, hogy az 1,2 milliárd forintból 50 millió forintot jogi tanácsadásra kell elkölteni, vagy miért gondolta valaki azt, hogy óránként 50 ezer, összesen 50 millió forintért kell megírni egy tanulmányt arról, hogy hogyan kell ezeket az egészen elesett, legkiszolgáltatottabb embertársainkat és azoknak a szüleit segíteni. Önnek erre lett volna lehetősége, de nem ezt tette, hanem aljas módon, még egyszer mondom, hangulatot kelt. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)*

Tudja azt is, hogy elmentem az alapítványhoz. És tudja azt is, hogy előre szoltam, most kell szólnom, mert sokkal többet segítek így ezeknek a gyerekeknek és a családjuknak *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*, mintha utólag nézem meg, úgy, mint ahogy Farkas Flóriánnál csak utólag tudtam megnézni, hogy hogyan lopták el azokat a pénzeket. Köszönöm. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Szánalmas! - Szégyen! - Szégyell magad!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mint hallottuk, képviselő úr nem fogadta el miniszter úr válaszát. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 111 igen szavazattal, 11 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Lassan nem lesz pedagógus, aki tanítson!”** címmel. Kiss László képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az iskolakezdés kapcsán attól volt hangos szinte minden médium, hogy elkeseredett igazgatók akár a Vaterán is keresnek pedagógusokat; hogy a matematika-, fizika-, kémia-, informatika-, testneveléstanárokat lasszóval kell fogdosni, és ha sikerül, főleg a kistélepülési iskolákban, akkor bizony mindenki szerencsésnek érezheti magát.

Most frissen kijött statisztikai adat alapján 3-4 százalékos a pedagógushiány, de valójában a tartós pedagógushiányt ennél nagyobbra is becsülik. Úgy gondolom, hogy ennek egyértelmű az oka, az oka pedig az, hogy kudarcot vallott az önök oktatáspolitikája, kudarcot vallott az úgynevezett pedagógus-életpálya-modell. A pedagógusok megbecsülése ugyanis csak propaganda szintjén működik. A béremelés szintje arra volt elég, hogy az OECD-országok közül az utolsó helyről az utolsó előttire küzdjük fel magunkat.

Eközben a pedagógusok munkaterhe tovább nő, a minősítési rendszer bevezetése és az óraszámok megemlése pedig szintén növelte csak a problémát. Gyakorlatilag a minősítési rendszer maga a statisztikai adatokkal és a bürokráciával való küzdelem csimborasszójává vált, amely minden tanárnak rémálma, hiszen agyonbürokratizált és logikátlan. Pedig önök is tudhatnák, hogy tanárnak lenni nem csupán egy munka a sok közül, sokkal több annál, egy hivatás, amit az ember egy életre választ, hiszen az a munka, az a hivatás, amely jövő generációk nevelése-oktatása, az nyilvánvalóan egy egész embert kívánó, hihetetlen nagy áldozattal végzett munka.

Ma azonban a valóság az, hogy az alacsony bérrért dolgozó pedagógusok rövid pórázon vannak tartva, sajnos sok esetben megbecsülés nélkül, magas órásszámmal és megfélemlítve végzik a munkájukat. A csődöt mondott életpálya-modell nem hat ösztönzően a pedagógusokra, alacsonyok a munkabérek, és a munkakörülmények is rosszak, elég csak arra gondolni, hogy maguk a tanári helyiségek is szűkösek, klimatizálás a legtöbb oktatási intézményben gyakorlatilag nincs. Ijesztő kép, hogy a pedagógusok átlagéletkora rohamosan emelkedik: 37 százaléuk 50 év feletti, még a kényszernyugdíjazás hatására is; 6 százaléuk 30 év alatti.

Kérdezem ezért államtitkár urat, mit terveznek a pedagógushiány megszüntetése érdekében. Terve-

zik-e, hogy végre valódi életpályát adnak a pedagógusoknak? Tervezik-e az adminisztrációs terhek csökkentését, a munkakörülmények javítását? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt veti a kormány szemére, hogy nincs elég pedagógus, és azt elfelejti megemlíteni, hogy önök a saját kormányzásuk ideje alatt 15 ezer pedagógust elbocsátottak a pedagóguspályáról *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Így volt! - Szégyen!)*, és elküldték őket biztosítási ügynöknek meg ingatlanügynöknek, meg ki tudja, mennyi minden másnak. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*, azt a 15 ezer pedagógust, akit ön most hiányol az iskolákból.

Hogy vonzóbbá tegyék - idézőjelben - a pedagóguspályát, ezért biztos, ami biztos, még egyhavi bért is elvettek a pedagógusoktól, hogy akinek lett volna még hivatástudata ott maradni, és önök nem bocsátották el, nem kerültek abba a 15 ezerbe *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Akkor miért volt több, mint most?)*, akit elbocsátottak, még azoknak is kisebb legyen a bére, hátha a kisebb bér miatt gondolkoznak valamilyen pályamódosításon, elmennek MSZP-s országgyűlési képviselőnek *(Gógös Zoltán: Inkább ülj le!)*, vagy elmennek bármi másnak.

És ezek után, tisztelt képviselő úr, miután önök csökkentették, százas nagyságrendben csökkentették azoknak a helyeknek a számát, ahol oktatás folyik, miután önök elvettek egyhavi bért és elbocsátottak ennek nyomán 15 ezer pedagógust, ön zengedezik itt ódákat arról, hogy mennyire problémás az, hogy van-e elég tanár vagy nincs-e elég tanár. *(Gógös Zoltán: Ezt nem mi mondjuk!)* Tisztelt képviselő úr, ennek a problémának a megoldása is, azt hiszem, csak akkor lehetséges, hogyha központi a fenntartása az iskoláknak egy állami szervezetrendszeren belül, hiszen hogy szakos tanárból mekkora hiány van, valójában csak az állami fenntartás bevezetésével jött létre ez a szám, ez az igény, hogy pontosan mennyi szakos tanárra van szükség. Ezért volt fontos, hogy ezt a problémát is felszínre hoztuk. Azt mondhatjuk, hogy regionálisan, az ország egyes részeiben 1-2 százalékos az a pedagógushiány, amivel számolhatunk, amely helyeket be kell tölteni Magyarországon.

Hogy vonzóbb legyen a pedagóguspálya, ahhoz nyilvánvalóan elkerülhetetlen a pedagógusbér... - nem a bércsökkentés, amit önök tettek meg, hanem a béremelés, 50 százalékos béremelés, amelynek minden évben a fedezetét a költségvetésben elfogadta az Országgyűlés, és minden évben önök ellene szavaztak a pedagógusok béremelésének. Ha önök kormányoztak volna 2013-ban, 32 milliárd forinttal

jártak volna rosszabbul a pedagógusok, 2014-ben 120 milliárddal jártak volna rosszabbul a pedagógusok, 2015-ben 38 milliárddal, '16-ban 34 milliárddal, idén 45 milliárd forinttal, jövőre pedig 41 milliárd forinttal járnának rosszabbul a pedagógusok.

Mindemellett pedig az is fontos, hogy akik plusz-, többletteljesítményt nyújtottak, akik a diákok képzésére még több időt, energiát fektetnek és magukat is valamelyest továbbképezték, vagy jobban átgondolták, hogy tudatosan mi az, amit a fiatalok számára tanítaniuk kell, és különböző procedúrákon átmentek, minősítették magukat, ők pedagógus II. fokozatba kerültek. 30-35 ezer forinttal többet keresve 50 ezer pedagógus tud így már magasabb minőségben, nagyobb teljesítménnyel dolgozni azon, hogy a következő generáció minél hasznosabb tudást kapjon meg.

A tanár szakos hallgatók létszáma is végre el tudott indulni ennek következtében 2012 után a növekedés útján, hiszen míg akkor 6470 pedagógust vettek fel a pedagógusképzésbe, most már 10 167-et. És a jelentkezők száma is bővült, hiszen a korábbi 10 ezerről 13 ezer fölé nőtt ez a szám. Tehát jóval több jelöltből lehet válogatni, és 6500 helyett több mint 10 ezer diákot tudunk fölvenni, hogy ők legyenek a jövő pedagógusai.

És az is fontos, hogy Klebelsberg-ösztöndíjjal pontosan a hiányszakmákat vagy hiányterületeket igyekszünk ösztönözni. 1517 hallgatónak van érvényes szerződése; 1,6 milliárd forintot fordítunk erre, önök nulla forintot fordítottak erre. Ebből igyekszünk földrajz, informatika, kémia, fizika vagy matematika területén segíteni azt, hogy minél többen válasszák ezeket a szakokat, minél többet végezzék ezt el, mert erre lesz a legnagyobb szükség a jövő iskoláiban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr választ. Parancsoljon!

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! azt kell mondjam, hogy azok a pedagógusok, akik most kezdik el a pályájukat, 15 évesek voltak akkor, amikor önök elkezdtek kormányozni. Tehát amikor az elmúlt 8 év blabláját mindig mondja, azért jó tudomásul venni, hogy ez már a leendő pályakezdő kollégáinknak sem érvényes mondanivaló. Ha pedig arról van szó, hogy az a 15 ezer pedagógus hiányzik az állások közül, akiket ön szerint mi elbocsátottuk, akkor itt egy 8 éve húzódo problémáról van szó, amit önök nem tudtak megoldani.

A válasza, azt kell mondjam, siralmas volt. De ha volt szíves az én saját pedagógushivatásommal viccelődni, engedje meg, hogy azt tudjam mondani, hogy abban az iskolában, ahonnan indultam, a mai napig sincsen klíma sem a termekben, sem a tanári

szobákban. Az én saját iskolai asztalom nem nagyobb, mint ez a parlamenti asztal, csak kicsit több tankönyv és kicsit több napló áll rajta időnként. Ha ezt normális munkakörülménynek lehet nevezni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), akkor nagyon eltérő fogalmaink vannak. Nem tudom elfogadni a választát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, tisztelt Országgyűlés, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hány kilakoltatásra kerülhet sor a tél beállta előtt?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr nevében majd Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kora tavasszal kétszer is kérdést tettem föl ebben a kérdésben, egyszer írásban, egyszer szóban. Akkor a Balog miniszter által kijelölt államtitkár úr válaszolt. Nem kaptam kielégítő választ, úgyhogy most ismételen fölteszem a kérdést interpelláció gyanánt is. Történetesen arról az ügyről van szó, hogy mi lesz sok ezer család ügyében, akiket a kilakoltatás érint. Teszem ezt azért, mert azt látjuk és azt tapasztaljuk, hogy nagyon sok olyan magyar család van, akik önhibájukon kívül sajnos olyan helyzetbe kerültek, hogy nem tudják fizetni a hiteleiket, és a bankok elkezdtek a családi ingatlanok árverezését. Azt gondolom, hogy maga a kilakoltatás, illetve a kilakoltatási moratórium ezen családoknak egy nagyon fontos lehetőséget teremt, hogy akár a bankokkal vagy akár más módon, de ezt a problémát valamilyen úton megoldhassák.

Államtitkár úrtól két választ kaptam mind írásban, mind szóban legutóbb, amikor ezzel a kérdéssel foglalkoztam. Az egyik válasz az volt, hogy önök senkit nem hagynak az út szélén, és a családok pártján állnak, a másik válasz pedig klasszikus, amit egyébként az előbb Kiss kollégámnak is el tetszettek mondani, történetesen azt, hogy nem veszik figyelembe, hogy lassan már 8 éve kormányoznak, két ciklus óta, és még mindig visszafele tetszenek mutatni az előző szocialista kormányokra.

Az igazság pedig az, és ezt nem én mondom, hanem a bírósági végrehajtói kar, annak a részletes statisztikája, amely azt mondja, hogy 2016-ban 3500 család veszítette el az ingatlanát, az erről szóló végrehajtási végzést megkapták, és ez a szám, úgy tűnik, hogy ebben az évben sem csökken, hiszen 2017 I.

negyedévében csak 800 családi otthonból történt kilakoltatás. És hogy mennyire így van ez, egyébként ezt az önök szuper jegybankelnöke, Matolcsy György is megerősíti, hiszen 2016. év végéig 72 ezer adóst kerestek meg a végrehajtás tárgyában a bankok, és közülük mindössze 4 ezerrel sikerült valamilyen megállapodást kötniük.

Nos, fölmerül a kérdés, hogy vajon ilyen védelmet érdemelnek-e a családok önköztől. Azt látjuk egyébként, hogy hogyan segítenek a családokon, hiszen többször bebizonyították már, de azt is látjuk, hogy hogyan segítenek a bankokon, hiszen ez a 3500 ingatlan már a bankokhoz került, s emellett még természetesen azt is látjuk, hogy hogyan csökkentik a bankadót.

Éppen ezért még egyszer megkérdezném önök: mit kívánnak tenni az érintett több tízezer család ügyében, és hány végrehajtásra kerülhet sor még az idén a tél beállta előtt? Várom érdemi választát. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már azt én említettem, Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Halljuk!*) Az ön felszólalása remek alkalom arra, hogy újfent tisztázzuk, kik is tasztították családok tízezreit a devizahitel csapdájába. A választ maga Botka László tanácsadója, Büttl Ferenc adta meg néhány napja, amikor arról írt, hogy elengedhetetlen a felelősség elismerése. (*Zaj az MSZP soraiban.*) Az MSZP-SZDSZ-kormány nem tett meg mindent annak érdekében, hogy gátat szabjon az eladósodási folyamatnak, és annak érdekében sem, hogy az eladósodó háztartások védve legyenek.

Ha ehhez hozzávesszük, hogy önök ellenzékben nem szavazták meg az árfolyamgát bevezetését, a végtörlesztést, a forintosítást, sőt még a magáncsőd intézményét sem, akkor jól látszik, hogy az MSZP-t soha nem érdekelte az általa tönkretett családok sorsa. Mindezt csak azért rögzítem bevezetőként, mert itt a napirend előtti felszólalásoknál is érkezett olyan megkeresés, amely lehetőséget nyújtott egy rövid áttekintésre, hogy mi mindent tett 2010 óta a kormányzat az eladósodott családok érdekében.

Kezdeném azzal, hogy 2010-ben rögtön gátat szabtuk a végrehajtásoknak, hiszen 2010. augusztus 11-én a parlament elfogadta, hogy valamennyi lakás kiürítését elrendelő határozat végrehajtása elhalasztásra kerül, és ezeket a folyamatban levő eljárásokban is alkalmazni kellett. Ezt követték azok a törvénykezési aktusok, amelyek gyakorlatilag mind a Kúriánál, a luxembourgi bíróságnál, Alkotmánybíróságnál megsabták a jogszabályalkotás kereteit, lehetővé tettük a végtörlesztést kedvezményes árfolyamon, lehetővé tettük az árfolyamgát bevezetését, elszámoltattuk a bankokat a tisztességtelenül szer-

zett jövedelemről, amely az árfolyamrésből, egyoldalú szerződésmódosításból eredt, és gyakorlatilag mindvégig fenntartottuk a végrehajtási moratóriumot.

Talán képviselő úr nem szálazta szét az adatokat sem, hiszen a végrehajtás nem minden esetben a családok által lakott ingatlanokat jelenti, hiszen moratórium alatt nem is lehetett volna ezekre a korábbi időszakban végrehajtást végezni, tehát önmagában, hogy végrehajtás folyik egy lakóingatlanra, az nem azt jelenti, hogy az a család ott is lakott, hanem egy követelés fedezetét érvényesíteni lehetett, mert a moratórium nem vonatkozott rá.

Most tavasszal a parlament elfogadta, hogy a becsérték 100 százaléka alatt nem lehet értékesíteni ezeket az ingatlanokat, nehogy az adóssokat sérelem érje, és gyakorlatilag ennek a hatásait statisztikákban még nem tudjuk mérni, remélhetőleg az év végére már lesznek olyan adataink, amelyek igazolják, hogy ez a fajta adósvédelem is korlátozta családok otthonának az elvesztését.

Összegezve tehát a kérdésre adandó választ, azt hiszem, hogy azok a téves lépések, amelyek lehetővé tették a devizahitel felszaporodását, hogy a 8 millió forinttal havonta fizetett Simor András, hasonlóan más országokhoz, nem gátolta meg a devizahitelek felvételét, azok vezettek egy olyan helyzethez, amelyet kiértékelve úgy ítéltük meg, hogy ez a parlament, ez a kormányzat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a jog adta keretek között maximálisan védte az adóssok érdekeit. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választát, államtitkár úr. Ön kronológiailag végigvezette, hogy mi történt, én is akkor kronológiailag gondolom. Először is, Járai Zsigmond volt az, aki a devizahitelezést bevezette, ő az önök jegybankelnöke volt.

(17:30)

Másodszor: az ATV-ben azt mondta Orbán Viktor, amikor a kormányzást átvették, hogy alapvetően minden rendben van a gazdaság helyzetével, majd egy hónapra rá Kósa Lajosnak sikerült bejelenteni, hogy államcsőd van, ahol egyébként a forint árfolyama elszállt. Harmadszor: lehetővé tették azok számára, akik tehetősek és gazdagok, hogy olcsón, 180 forintos svájci frankon és 250 forintos eurón meneküljenek ebből a hitelből, ugyanakkor családok ezreit hagyták magukra, piaci áron való menekülés lehetőségét biztosították számukra, ezáltal nyilván nem is tudtak kimenekülni ebből.

Ha így nézzük, önöknek egyetlenegy megoldásuk volt, a családi csődvédelem rendszere 2015-ben,

ami szintén megbukott, hiszen néhány száz családon kívül senki nem tudta ezt igénybe venni, olyan nehézkes a törvény végrehajtása ugyanis. Úgyhogy nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért, a tisztelt Országgyűlés elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 28 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az interpellációk tárgyalását befejeztük. Most két perc technikai szünetet tartunk annak érdekében, hogy az azonnali kérdések óráját zavartalanul végezhessük. *(Rövid szünet.)*

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Möring József Attila váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 33 perc van. **Azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat.

Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Ez Önöknek a demokrácia?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasza megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét és személyes választát.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a képviselő urat és a tisztelt Országgyűlést, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(A felszólalásra készülő dr. Szakács Lászlónak:) Képviselő úr tudja, hogy ő fog következni a következő azonnali kérdésre is. Tehát, tisztelt Országgyűlés, Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Törvényes-e?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Szakács László igent int.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Pogácsás Tibor államtitkár urat válaszádnak. Szakács László képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Pécsen egy puccsal, még hozzá a megválasztott pécsi fideszes országgyűlési képviselő puccsával leváltották - végül is tényszerűen erről van

szó - a polgármestert, gyámság alá helyezték. Megalakult egy nagyon nehezen értelmezhető, valójában városi pártbizottság névvel illethető olyan bizottság, amely helyettesíti a polgármestert. Azt olvashattuk augusztus 31-én a Pécsi Újságban, hogy ez a bizottság stratégiai kérdésekben, illetve a város ügyeinek kérdéseiben döntéseket előkészít, döntéseket hoz; tehát döntéshozó szervként is működik a polgármester helyett. A polgármesternek ebben annyi szerepe van, hogy helyet kapott ebben a városi pártbizottságban.

Azon kívül, mi úgy látjuk, beköszöntött a tanácsrendszer Pécsre, azért persze elkezdünk gondolkodni, hogy miért lehet ez, hogy ekkorát fordult a világ. Láttuk a nyilatkozatokat. Először 5 milliárd hiányt ismertek el Pécs városában, ezt Csizi Péter tette, majd utána 7,5 milliárd hiányt is elismert már a polgármester, amivel nem tudnak mit kezdeni. Persze, itt felmerül a kérdés, hogy hova tűnt ez a rengeteg pénz, amit most majd ez a pártbizottság meg fog keresni. Nem is egy, hanem kettő, mert egyet Hoppál Péter képviselőtársam is vezet, az meg majd a múltat fogja feltárni. Biztos, hogy még ez hiányzott a pécsi-eknek. De szerintem sokkal jobban hiányzik nekik az a 7,5 milliárd forint, ami eltűnt a pécsi büdzséből.

Hova tűnhetett ez a pénz? Hiszen 2015 januárjában még azt mondta Páva Zsolt polgármester büszkén, hogy 2 milliárd forint adóssága van Pécs városának, hiszen az állam konszolidálta. Ezért szeretném megkérdezni, hogy mikor és mennyi összeget vitt el az állam, mekkora hitelállományt vitt el Pécsről, illetve, hogy államtitkár úr szerint törvényes-e a polgármester helyett működő fideszes pártbizottság Pécsen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: *(A mikrofonja nem működik. - Elnök: Kártya? - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Kártya nélküli államtitkár! - Elnök: Mikrofon.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igen érdekes az a kérdésfelvetés, amelyet képviselő úr úgy fogalmazott meg *(Dr. Józsa István: Nem! Tragikus!)*, hogy hová is tűnt el ez a 7,5 milliárd forint.

Igen érdekes kérdés ez öntől, illetve az MSZP-frakciótól, hiszen ez a 7,5 milliárd forint nagyon egyszerűen levezethető. A szocialista városvezetés, Pécs város közüzemi, közszolgáltató cégeinek az irányításából *(Dr. Bárándy Gergely: Fideszes a városvezetés!)*, illetve ennek a cégcsoportnak a hiteleiből. *(Gógös Zoltán: Hány éve van a Fidesz?)* Pécs városa abban a hitelkonszolidációban, amelyben a magyar kormány az önkormányzatoktól a hitelt átvette, 46 milliárd forintot vett át. *(Gógös Zoltán: Ajha!)* Ez a 46 milliárd forintos hitelállomány *(Gógös Zoltán: Mennyi volt a kötvény?)*, amelyet a pécsi önkor-

mányzat a 2010 előtti önkormányzattól megörökölt. Azonban a város gazdálkodásánál a hiányt nemcsak a város működésében dugdosták, hanem ön nyilván jól ismeri a pécsi tömegközlekedés történetét, az autóbusz-közlekedés értékesítését, a buszok eladását, és nagyon jól tudhatja, hogy a pécsi autóbusz-közlekedés mekkora hiányt termelt a városnak.

Ez a hiány az, amely a pécsi tömegközlekedés mellett jelent meg, amely a pécsi vállalatoknál jelent meg, ez a hiány természetesen nem szerepelt az önkormányzatok adósságkonszolidációjában, hiszen az állam csak a településektől vállalta át a hiteleket. Pécs városának az a rendkívül nehéz feladata, hogy miután az autóbuszait a város alól eladták, a tömegközlekedést lehetetlenné tették *(Dr. Szakács László: Hol vettek újat? Nem volt olcsó!)*, ez a városnak külön feladatot adott, hogy megmentse a tömegközlekedést, létrehozza az autóbusz-közlekedést, és emellett kezelje azokat a hiteleket, amelyeket a pécsi cégek hoztak magukkal *(Dr. Bárándy Gergely: Alkalmatlan a polgármester!)* a 2010 előtti időszakból.

Pécs város polgármestere Páva polgármester úr, aki, miután megválasztott polgármestere a városnak, továbbra is minden polgármesteri mandátummal és lehetőséggel él és működik. *(Gógös Zoltán: Amit hagynak, igen!)* Természetesen Pécsen az önkormányzati törvénynek megfelelően hozzák a pécsi rendeleteket és fogalmazzák meg az önkormányzati határozatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy dologban tényleg egyetértünk: Páva Zsolt alkalmatlan. Szerintünk is le kell váltani, csak mi ezt demokratikus úton tennénk, nem ilyen pártbizottságosdival, mint ahogyan önök.

Folyamatosan félrebeszél. Egy dolgot nem is tud: 2009 óta polgármester Páva Zsolt. Nyolc éve vezetí ezt a város Páva Zsolt, amely nem olyan régen még egy 145 ezres város volt, és a régió központjának szerepében akart tündökölni.

(17.40)

Ehelyett most azt látjuk, hogy elveszítette a lakossága 12-15 százalékát. Azt látjuk, hogy elveszített 22 százaléknyi diákot, 13 ezerrel kevesebb hallgató van Pécsen. Azt látjuk, hogy megelőz minket Győr, Miskolc, Kecskemét; bárki megelőzi Pécsen a versenyképességben. És jönnek ezekkel a habadabákkal, amiket most itt ön is elmondott, hogy mi történt 2009 előtt?! Azóta is vettek buszokat, az se volt egyébként olcsó. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Majd arra is ki kell térni persze, egy másik válasz keretében.

De nézzék, vegyék komolyan, egy magyarországi nagyváros léte, nemléte a tét! *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tehát ahogy mondtam, Pécs város önkormányzata a törvényeknek megfelelően és az önkormányzati törvényeknek megfelelő szabályok szerint működik, a döntéseket ennek megfelelően is hozza. *(Dr. Szakács László: Figyelni fogunk rá! Nagyon!)*

Pécs a „Modern városok” program keretében nagyon sok olyan fejlesztésbe foghat bele *(Gógös Zoltán közbeszól.)*, amely a város versenyképességét, egész Dél-Magyarország és Pécs környéke versenyképességét elhozza, és amely biztosítja azt, hogy a városban és a város környékén élők csatlakozhassanak az ország fejlettebb részéhez, amiről önök az önök kormányzása alatt egyébként mind ez idáig teljes egészében megfeledeztek. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Így van! - Dr. Szakács László: Száktelepülésként kezelik Pécsét! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Pécs város önkormányzata azért kellett, hogy új autóbuszokat vásároljon, mert az önök barátai eladták ezeket az autóbuszokat. *(Dr. Bárándy Gergely: Ha minden ilyen jó, minek a bizottság? - Dr. Szakács László: Akkor miért van hiány?)* Olyan adótarozást halmoztak fel, amely annak a buszközlekedésnek a létét tette lehetetlenné; veszélyeztette azt, hogy egy megyei jogú város tömegközlekedése *(Dr. Szakács László közbeszól.)*, egy olyan adottságú városé, mint amilyen egyébként Pécs, teljes egészében megszűnjön. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Dr. Szakács László: Nehéz lesz... Nehéz szakma... - Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mikor áll át a nemzetközi nagytőke oldaláról a magyar munkavállalók oldalára?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátására tekintettel válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, megvárom a miniszterelnök urat. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Az elmúlt hónapok során miért nem tett semmit a Kormány az ukrán oktatási törvény elfogadásának megakadályozása érdekében?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő, jegyző urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Sávay István bólint.)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Szávay István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(Hegedűs Lorántné elfoglalja a jegyzői széket.)

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Most már lassan két hete tart az a válság, illetve most már két hete tudunk konkrétan arról, amilyen döntést az ukrán parlament második olvasatban a nemzetiségi nyelvek korlátozásáról, így a magyar oktatási intézmények felszámolásáról meghozott.

Másfél hét telt el, és Orbán Viktor miniszterelnök úr még mindig nem szólalt meg érdemben ebben az ügyben, bár a mai parlamenti felszólalásában ezt a kérdést érintette, de pusztán csak az a kérdés tette fel, hogy mit vétettek ezek a gyermekek, mármint a kárpátaljai magyar gyermekek és mit vétettek a szüleik, hogy az ukrán parlament egy ilyen döntést hozzon.

Mi úgy gondoljuk, hogy nem ezt a kérdést kellett volna feltenni. Ezt mindnyájan tudjuk, hogy ezek a gyermekek és ezek a szülők semmit nem vétettek. Mi inkább azt a kérdést szeretnénk feltenni, miniszter úr, hogy mit tett a kormány az elmúlt hónapokban annak érdekében, hogy megakadályozza azt, hogy ez a törvény megszülessen. Ezt ugyanis nem tudjuk; illetve pontosabban: tudjuk - semmit nem tettek.

A törvény nem új. 2016 októberében kezdődött meg ennek a törvénynek az általános vitája az ukrán parlamentben, tehát legalább azóta a levegőben van már ez az ügy, lassan egy éve. Idén júliusban pedig az ukrán parlament erről már egyszer majdnem szavazott is, csak az ukrán sajtós házszabályok miatt ezt nem tudták megtenni. Tehát legkésőbb már akkor a magyar diplomáciának és a magyar kormány-nak fel kellett volna ébrednie, hogy nagy a baj, mert az ukránok egy ilyen törvényt meg szeretnének hozni. Ahhoz képest nem tudunk arról, hogy az elmúlt hónapok során bármilyen érdemi nyomásgyakorlás, háttértárgyalás, egyeztetés, bármi történt volna Ukrajna irányában.

A külügyminiszter úr nagyon határozott volt ebben a kérdésben, miután a gond már elkezdődött. Persze, csak nemcsak akkor kellene kiabálni, amikor már ég a ház, hanem talán valahogy még kellett volna akadályozni, hogy az kigyulladjon. Ezzel együtt is pedig önök az utolsó percekig, az utolsó napokig is mindenben feltétel nélkül támogatták Ukrajna kü-

lönböző európai törekvéseit. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Nem tudunk arról - kérdezem -, hogy ezeken a tárgyalásokon szóba került-e akár az oktatási törvény ügye, akár egyetlen alkalommal is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés, ez a fontos ügy tudomásom szerint nemcsak ebben az órában, hanem az Országgyűlés napirendi pontjai között más formában is szerepel, és szerepelni fog a következő időszakban, mindaddig, amíg Ukrajna el nem tér attól a szándékától, hogy a magyarnyelv-használatot korlátozza Kárpátalja területén.

A magyar kormánynak az az elvi álláspontja, hogy minden magyar embernek joga van ahhoz, hogy a magyar állam megvédje. A magyar államnak pedig alapvető kötelessége van arra nézve, hogy minden embert, minden magyar embert megvédjen. Ezért az elmúlt fél évben az ukrán külügyminisztériummal és kormányzati szervekkel való tárgyalás közepette folyamatosan szorgalmaztuk, hogy ettől a javaslattól tekintsenek el.

A valósághoz persze az is hozzátartozik lassan száz éve, hogy így vagy úgy, de a magyar állam nemcsak azon kell dolgozzon, hogy minden magyarnak jogvédelmet biztosítson, hanem azon is, hogy az utódállamokkal valamiféle korrekt kapcsolatot kialakítson az ottani magyarok érdekében. Ezért nem hangos szóval, hanem tárgyalások mellett próbáltuk ezt a kérdést rendezni.

Most azonban már egy másik időszakba kerülünk, tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat ugyan aláírás előtt áll, de megszületett, elfogadta az ukrán parlament. Ezért a leghatározottabban fogunk fellépni minden nemzetközi fórumon - Európa Tanács, EBESZ és minden más nemzetközi fórumon -, nem egyedül, hiszen a románokkal, a görögökkel és a bolgárokkal közösen tiltakozunk ez ellen a törvény ellen, annak érdekében, hogy jogvédelmet és nyelvhasználati jogot tudjunk minden magyarnak garantálni.

Szeretném önnek azt is elmondani, hogy nem a levegőbe beszélünk, mert ezekben az ügyekben a tettek többet érnek, mint a hangos szavak. Tekintettel arra, hogy az elmúlt napokban bejelentettük és végre is hajtottuk, hogy Románia OECD-tagságát megvétőzzük, ékes példáját adtuk annak, hogy a magyar kormány a magyarok érdekeinek védelmében határozottan is képes fellépni, és tud is fellépni.

Hosszú évek óta nem volt ilyen határozott külpolitikai lépés, mint amit a román vagy a horvát OECD-tagság vétőzését illetően a magyar kormány megtett. Ezért azok az államok, amelyek nem tartják tiszteletben a magyarokat, nem tartják tiszteletben a

magyarokat megillető alapvető jogokat, igenis arra számíthatnak, hogy Magyarország határozottan lép fel velük szemben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, illetve az ottani magyarok érdekvédelme okán. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Szávay István képviselő, jegyző úré a szó. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Horvátországot azért ne keverjük ide, miniszter úr! Horvátországban önök nem a horvátországi magyarokat, hanem egy korrupciógyanúba keveredett oligarchát védenek. De az igaz, amit Románia kapcsán elmondott, ezt mi helyeseltük. Abban is egyetértünk, miniszter úr, természetesen, de ezt is sok alkalommal elmondtuk, hogy a környező országokkal fenntartott jó viszony, partneri viszony természetesen fontos, azt mi is egy fontos értéknek tekintjük.

Abban nem értünk egyet, államtitkár úr, és már sokszor beszéltünk erről ezek között a falak között, hogy mi úgy gondoljuk, hogy a magyar közösségek érdeke kell hogy legyen az elsődleges, és mi azt látjuk, hogy az önök kormányzása, de egyébként a szocialista kormányokra ez különösen jellemző volt, ezekben a kérdésekben mindig engedményeket tett; ezeket az ügyeket, az európai együttműködést, a jószomszédi viszonyt mindig a magyar közösségek érdeke elé helyezte.

Mi következetesen és továbbra is ahhoz az álláspontunkhoz tartjuk magunkat, hogy mind Szerbia, mind Ukrajna európai uniós csatlakozásához világos és egyértelműen a magyar közösség érdekében tett feltételeket kell szabnunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Önöknek pedig az az álláspontja, erről a miniszterelnök is beszélt, hogy nem szabunk előre feltételeket, hanem majd utána próbálunk érdeket érvényesíteni, és ez a politika nem működik, ezt látjuk most is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én azt gondolom, hogy az elvi dolgok tekintetében nincs különbség a Fidesz vagy az önök álláspontja között, vagy a kormány és az önök álláspontja között. Hogy hogyan érvényesítjük a jogainkat, az egy másik kérdés.

Én azt gondolom, hogy vannak jó példák, és vannak kétségbeejtő példák is. Szerbia szerintem a korrekt és konstruktív együttműködés tekintetében jó példát szolgáltat, nemcsak szimbolikus dolgok tekintetében, mint ahogy ezt Áder köztársasági elnök úr megtette, hanem más ügyekben is, így például a gazdasági együttműködés és a vajdasági magyarok

boldogulásának ügye is, úgy gondolom, hogy Szerbiában egy komoly, a kormány által tiszteletben tartott cél és törekvés.

Kárpátalja tekintetében pedig Magyarország komoly gesztust tett, amikor elsőként és leghangosabban kérte az ukrán vízummentességet. Ez meg is történt, be is következett. Nem Magyarországon múlt az, hogy utána Ukrajna milyen politikát folytat a magyarokkal szemben.

És még valamit szeretnék a képviselő úr figyelmébe ajánlani, amit ön nálam pontosabban tud: a mindenkor magyar politikának az ottani magyar kisebbség vezetőivel egyeztetett módon kell megnyilvánulnia. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Minden lépésünket egyeztetjük az ottani magyarok érdekében az ottani magyarok vezetőivel. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Szél Bernadett és Demeter Márta képviselő asszonyok, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Hol marad az Orbán-terv?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, képviselő asszony, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Demeter Márta képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (LMP): Miniszterelnök úr személyesen válaszoljon a kérdésre. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, képviselő asszony és a tisztelt Házat is, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **sorted** **következő** azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Kinek van igaza?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét a parlamentben.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Bár érinti a miniszter urat is, de megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **sorted** **következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök

úrhoz: „Ki fogja tanítani a gyerekeinket?” A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Képviselő úr az Országgyűlés jegyzőjeként is jelzi számomra, hogy elfogadja válaszára Lázár János miniszter urat. Ikotity István képviselő, jegyző úré a szó, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A szeptemberi iskolakezdés után is számos területen, internetes oldalon lehetett látni olyan hirdetéseket, ahol tanárokat vadásztak - szó szerint vadásztak -, tanári munkakörbe kerestek jelentkezőket. Ezeknek a hirdetéseknek mi is utánanéztünk, és a helyzet valóban elkeserítő. A fizetések a béremelések ellenére sem csábítóak, a munkakörülmények rosszak, a munkaidő bőven több, mint a heti 40 óra. Hiába az életpályamodell, egy pályakezdő pedagógus végzettségétől függően 121 vagy ha egyetemi végzettsége van, 135 ezer forint nettó összeget kap kézhez, amiből sehol sem lehet megélni.

Az iskolai nyári szünet alatt jelent meg az OECD-nek az összehasonlító tanulmánya, amely szerint nemzetközi szinten is lesújtó a magyar helyzet, hiszen vásárlóerőn számolva a magyar pedagógusok bére fele akkora, mint a többi ország átlaga. A Pedagógusok Szakszervezetétől tudjuk, hogy az előző tanévben több mint 5 ezer pedagógus munkaviszonya szűnt meg, ebből 1400 fő az, aki nyugdíjba ment, és közel 4 ezer fő, aki viszont aktív korúként hagyta el a pályát, ment el más területre dolgozni. Ezt az 5400 fős veszteséget sehol sem ellensúlyozza, hogy eközben csupán 800 új pedagógus lépett be a közoktatás rendszerébe.

Tisztelt Miniszter Úr! A tanárhány már most kézzelfogható mértéket öltött, pedig az igazi baj csak most jön. Tényszerűen lehet látni, hogy egy-két évtizeden belül a tanárok közel fele nyugdíjba megy, és annyi pedagógus egyszerűen nem végez évente, hogy több tízezer üresen maradt munkahely akár csak felét is pótolni tudja.

Mi lesz így az oktatással, miniszter úr? Ki fogja tanítani a diákokat? Hogyan akarják nettó 120-130 ezer forintos nettó bérrel a pályára csábítani a fiatalokat? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Van-e olyan terve a kormánynak, ami megoldás erre a problémára? Várom a választ. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértünk abban a kérdésben önnel, hogy a magyar iskolák minőségét döntő mértékben befolyásolja az, hogy milyen fölkészültségű, képességű és milyen elkötelezettséggel rendelkező pedagógusok taní-

tanak ezekben az iskolákban. Nekem az a személyes tapasztalatom, hogy a magyar oktatási rendszer leg-erősebb része az a társadalmi réteg és az az időszak, amikor a pedagógustársadalom képzettségét, munkáját, elkötelezettségét illetően a legjobb formában volt.

Nem állítom, hogy ma ez így van, ez sok mindennel összefüggésben van. Részben a pedagóguspálya hosszú éveken keresztül, például 2002-2010 között vesztes életpálya volt. Nem felejtetem el, hogy 15 ezer pedagógus-álláshely szűnt meg, és 180 iskolát zártak be. Ez nem volt jó üzenet azoknak, akik pedagógus-életpályán szerettek volna elhelyezkedni.

Mi azzal kezdtük a kormányzást, hogy fölmértük a helyzetet. 2011 után folyamatos béremeléseket hajtottunk végre az oktatásban. Az idei esztendő volt, az idei szeptember volt az, amikor az utolsó lépést ebben a kérdésben megvalósítottuk. 50 százalékos átlagos béremelésről beszélhetünk egy pedagógus esetében. Ezek látványos különbségek: a korábbi 120-130 ezer forintról 200-250 ezer forintra is emelkedtek nettóban is pedagógusbérek. Nyilvánvaló, hogy nem mindegy, milyen iskolában és milyen föl-készültség mellett tanít valaki. Azt tapasztalom a saját választókerületemben, hogy a pedagógusok esetében volt érdemi béremelés.

Az ön által leírt jelenség nem egyforma az ország minden területén, hiszen vannak olyan kistéleplülések, ahol folyamatosan csökken a gyereklétszám és folyamatosan csökken a beiskolázandó 6 éves gyerekek száma. Nem az össz-pedagóguslétszámmal van a probléma, hanem ennek a területi különbségeivel van az igazi gond.

Van olyan település az országban, ahol csökkenő gyereklétszámmal számolhatunk, és vannak olyan - például budapesti - agglomerációs városok, ahol folyamatosan, robbanásszerűen nő a gyereklétszám a kiköltözések miatt. Azt gondolom, ezt nehéz áthidalni egy intézkedéssel. Mi, amit megtettünk: egy ösztöndíjprogramot indítottunk, amire több milliárd forintot költöttünk, ez félevente 125, illetve 375 ezer forintnyi ösztöndíjat jelent.

A pedagógusképzés minősége, mennyiségi összetétele, illetve a születendő gyermeklétszám összehozása a kormány előtt álló feladat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De nemcsak mennyiségi, hanem súlyos minőségi kérdésekről is beszélünk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Ikotity Istváné a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Márpedig nagyon úgy tűnik, hogy ezek a mennyiségi problémák itt jelentősen fognak mutatkozni. 5400 olyan pedagógusról beszéltem, aki az előző tanévben hagyta el a pályát, míg ön 15 ezret említett egy nyolcéves időszak alatt.

Az hogy mennyit is keresnek a pedagógusok és reálértéken ez mennyit jelent? Erről nagyon sok vita zajlik. Engedje meg, hogy egy teljesen személyes példán, nem egy ismeretlen ember példáján, a saját példámon mutassam be azt, hogy mennyit is keresnek és mennyire jó ez a bér. Most, ahogy említettem, egyetemi végzettséggel 135 ezer nettót kap, ha valaki most elkezd a pályát.

Én magam itt tartok a kezemben egy 2002-es őszi bankszámlakivonatot, amire a legelső fizetésem megérkezett pályakezdő pedagógusként. 88 146 forint érkezett a számlámra. És ha ezt reálértéken nézzük, és megnézzük, hogy ez alatt a 15 év alatt 77,5 százalékkal volt az infláció, ez mai értékben 156 500 forintot jelentene, ami 15 százalékkal több, mint amennyit most, ha most pályára állnék pályakezdő pedagógusként... - ennyivel kapnék kevesebbet, 15 százalékkal. Ezért látjuk azt, hogy ez a fizetés alacsonyabb, mint ami akár 15 évvel ezelőtt volt, és egyáltalán nem lehet dicsekedni, ebben a tekintetben nem növekedtek a pedagógusbérek sajnos. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Nyilván ez egy nagy vita, hiszen a következő hónapokban a kormány dokumentálni és bizonyítani igyekszik azt, hogy a gazdaság teljesítőképességéhez viszonyítva mindent megtett annak érdekében, hogy a pedagógusok bérrendezésének ez az első lépése megvalósulhasson. A növekedő bérek mellett, ha a reál gazdaságban éves szinten 10 százalékkal nő a bér, akkor nyilvánvalóan ez hatással lesz a közsféra béreire is, tehát nem mondhatjuk, hogy ez egy lezárt folyamat legyen, minden pedagógus elégedett és befejeztük a béremelést. Erről szó nincsen.

Azt gondolom, hogy a helyi társadalomban a pedagógusnak, a rendőrnek, a katonának, a katasztrófavédelmi embernek és a tisztviselőnek a helyi közfőosztályhoz kell tartoznia. Fájó seb, hogy az elmúlt 25-30 esztendőben a pedagógusok és a közszolgák nem tartoztak a helyi középosztályhoz. Ez egy fájó seb, és ennek a begyógyításán dolgozunk, de ennek föltétele ugyanúgy, ahogy Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak válaszoltam, hogy a gazdaság ezt ki tudja termelni, és alkalmas legyen arra, hogy béremeléseket tudjunk végrehajtani.

Én a minőség kérdését legalább ilyen fontosnak tartom, képviselő úr. Amíg érdemben nem változik a pedagógusképzés Magyarországon, az oktatás színvonala sem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* fog érdemben változni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az

igazságügy-miniszterhez: „**Mikor veszik el a csaló szocialista képviselő mandátumát?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszként Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Igen.

ELNÖK: A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

(18.00)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Simon Gábor, a Magyar Szocialista Párt egykori alelnökének ügye óta tudjuk, hogy a bukott baloldal még úgy is képes korrupciós botrányba keveredni, hogy nincs is kormányon. (*Gógös Zoltán: És édesanyáddal mi van, öreg? - Dr. Bárándy Gergely: És a Farkassal?*) Az azonban mindenképpen figyelemre méltó, hogy nyolc évvel a hatalomból való távozásuk - a magyar emberek jóvoltából való távozásuk - után is a megújulás jegyében olyan képviselők vannak, olyan házi jogászaik, akiket milliárdos csalással és bünszervezetben való közreműködéssel vádolnak. (*Gógös Zoltán: Simonka? Legalább olyan kérdezzem, aki nem sáros, figyelj!*) A gyanú szerint Gyurcsány Ferenc és Botka László ügyvédje, a szombathelyi baloldal képviselője 2013 és 2016 között működtetett bünszervezetet (*Gógös Zoltán: A kamara pénzeivel mi újság van?*), cége, a Human Operator Zrt. folyamatosan szervezte ki az elnyert munkákat a strómanok által vezetett alvállalkozókhoz, akik a diákmunkások után nem fizettek adót és járulékot. Ezzel a módszerrel, úgy tűnik, hogy körülbelül 3 milliárd forinttal károsították meg a magyar államot. Úgy tűnik, hogy Czeglédy egyébként, hasonlóan szocialista elődeihez, nem bízik a készpénzben, és Ausztriában tartja aranyban, hiszen a nyomozás folyamán egy kiló befektetési aranyat foglaltak le Ausztriában.

Ezután a szombathelyi önkormányzat jogi és társadalmi kapcsolatok bizottsága vagyonyilatkozási eljárást indított az előzetesben lévő szocialista politikus ellen, aki a baloldali összefogás jelöltjeként jutott be a képviselő-testületbe. A szombathelyi önkormányzat Fidesz-MSZP-frakciója ismételtén felszólította a csaló szocialista politikust a lemondásra, amit azonban a szocialista képviselő nem tett meg. Kérdezem: milyen jogi eszközök állnak arra rendelkezésre, hogy egy ilyen képviselőt megfosszanak a mandátumától?

Köszönöm. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Völner Pál államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztességből és emberségből elégtelen, mindössze ennyit juthat eszünkbe Czeglédy Csabáról, a Magyar Szocialista Párt-Demokratikus Koalíció önkormányzati képviselőjéről. Czeglédy Csaba emberségből elégtelen, mivel visszatartotta több ezer diák bérének a kifizetését (*Gógös Zoltán: Zárolták a pénzt, nem baj? Rosszat írtak neked!*), így nem jutottak hozzá az őket megillető májusi és júniusi kifizetésükhöz. (*Dr. Bárándy Gergely: Honnan kéne kifizeti? - Az elnök csenget.*) Valóban, a NAV zárta, de pontosan azért, mert 3 milliárd forintot elcsalt...

ELNÖK: Képviselő úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztérium államtitkár: ...a költségvetésből az általa működtetett bünszövetkezet (*Gógös Zoltán: De az még csak gyanú. Ez a vád..., bocsánat, az ítélet. Értjük!*), ahogy azt képviselő úr is említette a felszólalásában. (*Dr. Józsa István: Koholt vád!*) A diákmunkások bére azóta sem térült meg. Sem Czeglédy Csaba, sem az önök tisztelt párttársai nem térítették meg ezt a kárt.

Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy a Fidesz önkormányzati frakciója elsőként szólította fel lemondásra a 2017 júniusa óta előzetes letartóztatásban lévő Czeglédy Csabát. Megjegyzem, hogy a polgármesternek nincs jogköre arra (*Dr. Bárándy Gergely: Már mint az, aki drogozik? Az a drogos még ott van?*), hogy az MSZP-DK jogi képviseletét ellátó Czeglédy Csabának a mandátumát visszavonja, ugyanis azt a képviselőnek kellene visszaadnia, ami az előzmények ismeretében minimumkövetelmény lenne.

A képviselő megbízatása a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény alapján a képviselő lemondásával megszüntethető lenne, így megoldódhatna ez a probléma. Ezt Czeglédy úr nem választotta, tehát marad ebben a tisztességtelen állapotában. Valamint rendelkezésre állna, amennyiben majd a jogerős ítélet megszületik, a méltatlanság miatt lehet megállapítani a mandátum elvesztését. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szatmáry Kristóf képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Itt bekiabáló szocialista képviselőtársaim figyelmét arra felhívnom, hogy Czeglédy Csaba egyszer már jogerősen elítéltetett 2002-ben. (*Gógös Zoltán: A kamara pénzeivel mi van? Hülyeségeket beszélsz.*)

Tehát itt egy visszaeső bűnözőről van szó, 2002-ben jogerősen a diákszövetkezetekben lévő csalásért elítélték. (*Dr. Bárándy Gergely: Akkor lesz visszaeső, ha elítélik. Amihez nem értesz, arról ne beszélj!*)

- Gőgös Zoltán: '6-ban.) Akkor '6-ban, az már sokkal jobb...

Összességében azt tudom mondani, hogy ha sajnos arra kell várnunk, hogy Czeglédy Csaba becsületére apellálunk abban, hogy visszaadja a mandátumát, akkor erre nem túl nagy esélyt látok. Itt azt tudom kérni igazából baloldali képviselőtársaimtól, hogy végre engedjék el bűnöző képviselőtársuk kezét, és ne próbálják folyamatosan védeni, és inkább arra kéne válaszolni, hogy abból a 3 milliárd forintból, amit elcsalt, esetleg nem került-e különböző pártfinanszírozásra is pénz, mert ez egy csomó más kérdést is felvet. (Dr. Bárándy Gergely: Nézz körül magad körül!) Ezeket kellene először tisztázni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, a tények azt mutatják, hogy politikai szálak is vannak az ügyben (Felzúdulás az ellenzéki oldalról. - Az elnök csenget.), tehát a DK-val és az MSZP-vel számtalan szalon kötődik ez a képviselő, valamint az Altus Zrt.-nek is ő a jogi képviselője, amely Gyuresány Ferencnek a családi cége, tehát közvetlen a kapcsolat. És hallottuk a falanx mormogását, gyakorlatilag a kiállítás a mai napig töretlen e mellett a bűncselekményekkel vádolt ügyvéd mellett. (Dr. Józsa István: Hamis a vád.) És az, hogy a vád hamis vagy sem, azt valószínűleg valóban a bíróság dolga kijelenteni. De ha a NAV-nak ilyen súlyos bizonyítékai vannak, ebben az esetben az események tisztázásáig valóban szerencsés lenne, ha lemondana a mandátumról, legalább a politikai barátait ne terhelje személyiségének ezen múltjával. Én ezt tudnám önöknek tanácsolni. Köszönöm szépen. (Dr. Bárándy Gergely: Voldemortról mikor lesz szó? - Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, tisztelt MSZP-s képviselőtársaim, a levezető elnök figyelmeztetése viszont jogos (Gőgös Zoltán: Jogos! Így van!), úgyhogy tisztelettel kérem önöket, hogy tartsák be a parlamenti előírásokat.

Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Milyen az idei gabonatermés?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. (Jelzésre:) Elfogadja, nagyon szépen köszönöm. Földi László képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A mezőgazdaság, ahogy az elmúlt több száz év-

ben, úgy jelenleg is meghatározó gazdasági és társadalmi súllyal bír Magyarországon. Országunk területének 57 százaléka mezőgazdasági művelés alatt áll, ahol 5,4 millió hektár mezőgazdasági területen és 2 millió hektár erdőn folyik gazdálkodás. Ezek közül fontos terménye a magyar mezőgazdaságnak a gabona, amely tavaly rekordnagyságú terméssel járult hozzá élelmiszer-termelésünkhöz, a belföldi felhasználás mellett exportra is jutott a kiváló minőségű magyar gabonából. Azért fontos a mezőgazdaságon belül a gabonatermés, mert a szakértők szerint olyan élelmiszer-termelési potenciállal rendelkezünk, amelyet nem használunk ki kellőképpen, és ezen a területen is minőségi és mennyiségi előrelépésre van lehetőség, ahogy azt a Földművelésügyi Minisztérium tavaly a „Magyarország élelmiszer-gazdasági programja 2016-2050” keretében foglalta össze.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az élelmiszer-gazdaságunk alapvető céljai világosak. A biztonságos élelmiszer-ellátás, a GMO-mentesség fenntartása, természeti értékeink megóvása, a biológiai sokféleség megőrzése, valamint a környezet kímélése és körültekintő, fenntartható bánásmód a természeti erőforrásokkal. Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat: hogyan valósulnak meg ezek a szempontok a gabonatermelésben? Összességében milyen volt az idei gabonatermés hazánkban? Várom megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypártok soraiból.)

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársamat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! A legszebb mondatot szeretném elmondani, amit egy agrármérnök elmondhat: az ország kenyere biztosított, megfelelő mennyiségben és minőségben a tárolókban van az idei gabonatermés.

(18.10)

Az jellemző az idei esztendőre, hogy a tavalyi rekordesztendő után egy kicsi visszaesés, ugyanakkor az elmúlt öt év átlagához viszonyítva egy kis növekedés, mintegy 0,7 százalékkal még mindig magasabb termésátlagot tudtunk betakarítani.

Egy nagyon fontos különbséget viszont szeretnék jelezni ön felé: mindeddig az volt a jellemző, hogy a takarmányozási minőségű búza nagyobb mennyiségben termelt az országban, mint az étkezési minőségű. Az idei esztendő az, amikor ez 50-50 százalékos arányra egalizálódott, sőt az ország nyugati területein 70 százalékos étkezési minőségű és csak 30 százalékos takarmányminőségű gabona került a raktárakba. A megtermelt mennyiség: 958 ezer

hektárról betakarítva 5,2 tonna/hektáros átlagtermésből mintegy 5 millió tonna termés született, ez azt jelenti, hogy bőségesen jut - ennek majdnem a fele - exportra is, tehát kifelé is tudunk szállítani.

A gabona mennyiségét, a termés minőségét jelzi az, hogy kiválóak vagyunk a vetőmag-előállításban. Nagyon jelentős az, ahogy az ország e téren működik. Nagyon nagy versenyek vannak különböző nemzetközi fajtákkal. Ugyanakkor a magyar búzanemesítés világhíres, és nagyon jelentősen szerepelünk az exportpiacokon is. Természetesen a magyar mezőgazdaság egyik nagyon fontos értékét képviseli az, hogy GMO-mentes vetőmagot tudunk mindig garantáltan előállítani, és természetesen Alaptörvénnyel is szabályozzuk azt, hogy a magyar földbe csak GMO-mentes vetőmag kerülhet. Ez biztosítja azt, hogy exportálni is pontosan ilyet tudunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Földi László képviselő urat. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm megtisztelő válaszát. Engem valóban nagy nyugalommal tölt el az, hogy az ország kenyere biztonságban van, bent van a tárolókban a búza, és nyugodtan süthetjük belőle majd a jobbnál jobb minőségű kenyeret.

A kérdést azért is tettem fel, tisztelt államtitkár úr, mert azon a vidéken, ahol én élek, ott a mezőgazdaság mint gazdasági terület kulcsfontosságú. Részen a szántóföldi növénytermesztés, de nyilván emellett a kertészet, a szőlészet is jelen van a mi vidékünkön, az állattenyésztéssel együtt. Megfigyeltem a gazdákkal beszélgetve - amit államtitkár úr is tetszett volt mondani -, hogy az idei gabonatermés valamivel gyengébb volt, mint 2016-ban, de minőségében a mi vidékünkön is nőtt a malmi búza aránya a takarmánybúzával szemben.

Én köszönöm a választ, és köszönöm azoknak az embereknek, azoknak a parasztoznak, vállalkozóknak, akik megtermelték ebben az évben is az ország kenyerét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Kedves Képviselőtársam! Köszönöm szépen az elismerő szavait, amit a magyar mezőgazdaságban dolgozók felé intézett. Ezt nem szabad sohasem elmulasztani. Mindig, amikor asztalra kerül a kenyér, gondolnunk kell azokra is, akik verejtékes munkával, fáradságos erőfeszítéssel állítják ezt elő mindnyájunk számára.

Végtelenül fontos az, hogy az aratásnak nincs vége, hiszen az őszi betakarítású növényeink most indulnak, mind a kukorica, mind a napraforgó. Nem volt könnyű esztendőnk, hiszen olyan aszályokat és olyan szárazságot kell túlélnünk a növényeinkkel

együtt, ami nagyon nehezé teszi mindezt. Ugyanakkor el kell mondjam önnek, hogy ahogy tavaly a 2 százalékos GDP-növekedéshez 0,6 százalékkal hozzájárult a magyar mezőgazdaság, és az elmúlt hat évben négyszer tolóerőként hatott a mezőgazdaság a GDP növekedésére, nagyon remélem, hogy az őszi betakarítású gabonaféléink is, mind a kukorica, mind a napraforgó, oly terméseredményt fog tudni hozni, amivel tovább fogjuk tudni növelni és szolgálni a magyar GDP növekedését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok, és mások 4.” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen elnök úrtól kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Eddig tavasz óta 22 pontos Matolcsy úrnak a bűnlajstroma. Megvárnám Matolcsy urat, és üzenem, hogy minél később jön, annál hosszabb lesz.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a nyilatkozatát kértem. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselő urat, hogy elnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselő úr... - szeretném, ha elmondaná majd az álláspontját. Kérem képviselőtársát, ezt tegye lehetővé számára.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Felismeri a parlamenti Miniszter Úr?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Képviselő úr jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Körülbelül egy hónappal ezelőtt Lázár miniszter úrnak írtam egy írásbeli kérdést, amit ő rutinosan átpasszolt a földművelésügyi miniszternek, annak ellenére, hogy az MVH-val kapcsolatos ellenőrzési feladatok, ha jól tudom, a státútum szerint az ő minisztériuma alá tartoznak. De ez engem nem zavart, inkább az zavart, amilyen választ kaptam én arra az írásbeli kérdésre, amiben konkrét MePAR azonosító számmal adtam be területeket, hogy azonnali vizsgálatot kérek, mert súlyos problémák vannak.

Egy szóval nem írtam, hogy ezek állami területek, erre kaptam egy választ a földművelésügyi minisztertől, hogy Gáborján határában nincsenek állami területek. Engem nem ez érdekelt, hanem az érdekelt, hogy azok a magánterületek, amelyeket ugyanaz a szereplői kör birtokol, akik több ezer hektár állami legelőt kaptak, elképesztő állapotban vannak. Most megismételtem az írásbeli kérdést, lesz idejük konkrétan utánanézni, de azért tartottam egy újabb vizsgálatot, megnéztem egyet konkrétan Gáborján határában. Elhoztam a képet, majd el is küldöm államtitkár úr, miniszter úrnak, hogy nézzék már meg, hogyan megy át a kultúrművelési táblába egy felelőtlen gazdálkodónak a cselekedete alapján a teljes gyomfarm, ami Magyarországon létezik. A legnagyobb probléma, hogy ebben óriási volumenű parlagfű van, de nemcsak ebben, hanem a nemzeti park által nem ellenőrzött, állattal nem ellátott, gengszterek kezében lévő hortobágyi legelőkön is. És nem kétcentis, nem háromcentis parlagfüvet, hanem félméteres, méteres parlagfüvet találtam folyamatosan. Én azt gondolom, hogy ez nem tűr halasztást.

Azért voltam kénytelen a kérdésben megkérdezni, hogy a miniszter tudja-e, hogy néz ki a parlagfű. Mert azt nem tudja, hogy helyes mezőgazdasági gyakorlatnak kell lenni Magyarországon, amit az Európai Unió előír, nyilvánvalóan akkor nem válaszolt volna nekem ostobaságot. Föl is hívtam erre a figyelmét, hogy legközelebb az apparátusát majd figyassa ki erről. Úgyhogy meg kell kérdeznem, államtitkár úr - de a miniszter úr is itt van -, komolyan gondolják-e, hogy ellenőrizni fogják a parlagfüvel szennyezett területeket. Kétfélmillió allergiás ember nevében kérdezem ezt, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A parlagfű és az ember küzdelme Dávid és Góliát harcához hasonlatos. Egyetlen jó hírünk van, hogy az eredeti történetben Dávid győz. Tehát azt reméljük, hogy az az emberi erőfeszítés, amit a parlagfű elleni küzdelemben végzünk, végül eredményre fog jutni.

Néhány számot hadd mondjak önnek, amivel szeretném igazolni, hogy nem a levegőbe beszélek, hanem egészen határozottan dolgozunk és küzdünk a parlagfű ellen. A 2017. szeptember 18-ig beérkezett 1296 lakossági bejelentésből 1125 darab esetében már intézkedés is történt. Ismerjük a parlagfű élettanát, tudjuk, hogy mennyire nagyon nehéz küzdelem mindez.

A 2017. évi költségvetésben 46,1 millió forint áll rendelkezésre arra, hogy küzdjünk a parlagfű ellen. Ezek a védekezési munkák természetesen folyamatban vannak. Jelenleg is folyik a parlagfüves területek helikopterrel történő felderítése. A légi felderítés

előnye az, hogy nagy területet lehet rövid idő alatt bejárni, és olyan területeket is, ahol szárazföldi úton nehezebben közelíthetők meg ezek az ingatlanok.

A parlagfű elleni védekezés hatékonyságának növelése érdekében a közfoglalkoztatási programok esetében 2017-ben a pollenhelyzetre való tekintettel a korábbi négy kaszálási ütem mellett elrendelésre került egy ötödik kaszálási ütem is, ez szeptember 4-8. között valósul meg.

(18.20)

Az ismeretátadó, szemléletformáló tevékenység 2012-ben, a kormány által elfogadott akcióterv egyik központi eleme a mai napig is. Hosszú távú változások csak a szemléletváltáson, a földhasználó önkéntes jogkövető magatartásán keresztül érhetők el, és igaza van, a szigorú ellenőrzés és büntetés ösztökélésével. Én ezt teljességgel támogatom, hogy nagyon keményen és hatékonyan föl kell lépni a jogszerűtlen használókkal szemben. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Államtitkár úr, de mondom miniszter úrnak is, a légi ellenőrzés a disznóparéjt meg a parlagfüvet nem tudja megkülönböztetni, maradjunk ennyiben. Ahhoz oda kell menni, és megnézni. Csak sajnos majdnem minden ellenőr beteg, úgy értem, hogy allergiás, mert egy év után az is az lesz, aki nem az.

Számomra az volt a legnagyobb döbbenet a múlt héten, és ezért is tettem föl ezt a kérdést, mert elmentem a vidékfejlesztési államtitkárság elé sajtótájékoztatót tartani, és 70 négyzetméter, másfél méteres parlagfüvet találtam a bejárattól 20 méterre. Ezt én kiszedtem, szeretném mondani, a zöld kabátom könyékig sárga lett, olyan porzásban volt. De a legdurvább, hogy egy iskola van mellette. Tudom, hogy ez az önkormányzat területe, mert az államtitkárság előtt csak két szál volt, igaz, az is félméteres. De egyébként ebből azt feltételezem, hogy vagy nem érdekli az ott dolgozókat ez a téma, vagy nem tudják, hogy néz ki a parlagfű. Most hoztam, azért megmutatom a képviselőknak *(Felmutatja.)*, oda is adom bárkinek, ha nem tudná.

Arra kéne odafigyelni, hogy legalább a saját környezetében legyen normális a dolog, hogy a gyerekek tudják, hogy néz ki. Mert ha kicsi és kihúzzuk, akkor még nem poroz. De ha már félméteres, akkor borzasztó problémát csinál. Úgyhogy, államtitkár úr, ezzel érdemben foglalkozni kell, és azokat, akik komolytalanul veszik ezt a kérdést, halálra kell büntetni. Nem tudok rá mást mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Kedves Képviselőtársam! Köszönjük a parlagrafű-mentesítésben betöltött szerepét. Az ismeretátadással kapcsolatosan szeretném elmondani, hogy mit tettünk eddig. 28 ezer példányban 900 iskolába juttattunk el parlagrafű-kisokosnak nevezett olyan kiadványt, amibe ennek a növénynek az ismeretét tettük. Az akciótervben rögzítettek eredményeként a parlagrafűvel kapcsolatos ismeretek mind a Nemzeti alaptantervbe, mind az annak alapján készült kerettantervbe beépültek. Ezzel teljesül a kormányzat ismeretterjesztésre vonatkozó egyik célkitűzése, hogy minél fiatalabb korban ismerkedjenek meg a gyerekek a gyomnövényvel, az ellene való védekezési lehetőségekkel, valamint a parlagrafűpollen egészségre káros hatásaival.

Azt kell mondjam önnek, hogy az Földművelésügyi Minisztérium együttműködési szerződést kötött a Polgárőr Szövetséggel. 20 megyei szövetségben, 2 ezer egyesületben 52 ezres fős tagsággal aktívan részt vesznek a parlagrafű-mentesítésben. Dávid és Góliátként nagyon remélem, hogy a végén valóban Dávid, valóban az ember győz a parlagrafű ellen. Nagyon bízom benne, hogy ez így lesz. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: **„Hány család maradhat az út szélén?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadom.)* Képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter úr felé jelezni kell, hogy a parlamenti ülést megszakítva a Kossuth térre vettem utamat, ahol jelen pillanatban is egy demonstrációt zajlik, ezen kormányzatnak a devizahitelkárosultakat sújtó politikája ellen. Ki kell emeljünk azt a szót, hogy sújtó, hiszen miközben a kormány azzal propagálja saját magát, hogy megoldotta ezt a problémát, sőt, nem átalotta plakátokra írni, hogy ő bizony elszámoltatta a bankokat, de a statisztika makacs dolog, még a kormányzat sem tudta volna meghamisítani azt, hogy több mint százezren vannak olyan késelemben, hogy hosszú távon, áttételes hatásként a kilakoltatás réme fenyegeti őket.

Látható, hogy a végtörlesztés csak a szerencsésebb, módosabb embereken segített, tehát átfogó megoldást nem nyújtott. Az árfolyamgát tekintetében, amivel kapcsolatban szemünkre vetették, hogy nem támogattuk teljeskörűen ezt a konstrukciót, most derül ki, hogy öt év után, amikor a gyűjtőszámlákon lévő összegek az érintettek nyakába zúdulnak, nem feltétlenül tudják ezt komolyan és olyan mér-

tékben törleszteni, ahogy arra a kormányzat számított. A családi csődvédelem alig néhány száz személy számára nyújtott bármiféle értékelhető segítséget, a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében pedig elenyésző számban találhatóak azok, akik vissza tudták vásárolni saját ingatlanukat, miután ez a kormányzat a piaci áron történő forintosítással indokolatlanul odaadott százmilliárdokat az érintett bankoknak a károsultak pénzéből, a károsultak vagyonaiból.

Miniszter Úr! Számtalan vetülete van a problémának, a megoldási javaslatokról is évek óta vitatkozunk. Ugyanakkor én egy 1.0-ás lépésre hívnám fel a figyelmüket. Ez az lenne, hogy ön vagy önök közül bárki, akik kompetens ebben a kérdésben, álljon fel, miután az azonnali kérdések órája véget ér, menjen ki a térre, álljon szóba ezekkel az emberekkel, hallgassa meg őket. Hiszen nélkülük nem lehet megoldást találni. Másrészt pedig egy felesküdt kormány nem teheti meg azt, hogy választópolgárok szemébe köp, és nem teheti meg azt, hogy több tízezer ember képviselőjével nem áll szóba. *(Az elnök csenget.)* Jelen pillanatban ugyanis ezek az emberek azt panaszozzák, hogy egyetlen kormány sem...

ELNÖK: Képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): ...hogy egyetlen kormánnyal sem tudnak kapcsolatot teremteni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Ami a figyelemztetését illeti, képviselő úr, hogy kivel álljak szóba, a fideszes képviselők, az egyéni választókerületi képviselők és a listás képviselők is rendszeresen állnak minden választópolgártársunk rendelkezésére, és higgye el, képviselő úr, miután a Fidesz adja az egyéni képviselők nagy részét és a választókerületekben fideszes képviselők vannak, nincs olyan fogadóóra, nem volt az elmúlt hét esztendőben, hogy képviselőtársaimat ilyen megkeresés ne érte volna. Minden fideszes képviselőtársam lelkiismerete szerint és esküjéhez híven járt el, amikor támogatta azokat a kezdeményezéseket, amelyek jelentős, több száz ezres, sőt milliós nagyságrendben segítették azokat, akik devizahitelt vettek föl.

Nem citálok ide - nem citálok ide, de megtehetném - azokat a kérdéseket, hogy vajon devizahitelt fölvenni kötelező volt-e. Mert ezt a kérdést kellő visszafogottsággal kezeljük itt a parlamentben. Sőt, az adófizetők pénzén nagyvonalúan segített a kormány több alkalommal a devizahiteleseknek. De az nekem megdöbbentő adat, hogy a devizahitelesek 60 százaléka, akiket már megmentett a költségvetés, azt mondja, hogy még egyszer fölvenné ugyanazt a devizahitelt. Ez azért szerintem elgondolkodtató. Tehát amikor a devizahiteleseknek segítünk, akkor ponto-

san tudnunk kell, hogy minden segítségnek ára van, és előbb-utóbb a segítség egy jó részét a magyar adófizetők fizetik ki, azok az adófizetők, akik nem vettek föl devizahitelt. Ezt soha nem szabad elfelejteni.

A másik, ami a konkrét kérdéseket illeti: nem vitatom, hogy vannak olyan devizahitelek, akik ennek a devizahitel-rendezésnek a legvégére maradtak az egyszeri megváltás, az árfolyamgát és számos más intézkedés mellett. Higgye el, hogy a kormány és az Igazságügyi Minisztérium természetesen, miután bírósági eljárások vannak, és ez köti a kormány és az Igazságügyi Minisztérium kezét is, folyamatosan követi annak lehetőségét, hogy hogyan segíthetne. Azt gondolom, az a döntés, amit 2017. március 21-én hoztunk, hogy 100 százalékon lehet az ingatlan árverezni, a kilakoltatások és az árverések sorsát is rendezni. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondanom, miniszter úr szavait a tekintetben köszönöm, hogy ha önök valóban megoldották volna ezt a problémát, akkor a fogadóóráikon vélhetően nem jelentkeznének tömegével azok a károsultak, akik még mindig valamifajta igazságtételt követelnek. Nem tudom feloldani azt az ellentmondást, hogy ezek az emberek 150-155-160 forintot vették fel az úgynevezett hitelüket, önök pedig 256 forintot váltották át mindezt.

Tehát bizonyos az, hogy egy új elszámolási törvényre van szükség, egy olyan megegyezésre, ahol a károsultak pénze visszacsoportosítható, és ezt egyetlen magyar kormány sem fogja tudni megúszni. Azért nem, mert a kiszáradt gazdasági helyzethez érdemben hozzájárul az a szociális és társadalmi katasztrófa, ami túlzás nélkül százazrek kisemmizésével járt együtt. Eltagadhatatlan folyamatok mind ezek, tehát egy új elszámolási törvény mellett kutya kötelessége lenne már ennek a kormánynak is a vádlottak padját a felelősökkel megtölteni, legyenek azok bankvezérek, legyenek azok végrehajtók, legyenek azok végzettség nélküli közvetítők. De ez a helyzet nem maradhat ennyiben.

Arra kérem önöket, fáradjanak ki a térre, álljanak szóba az érintettekkel, ne csak fogadóórán, szervezett körülmények között, hanem bármikor, amikor...

ELNÖK: Képviselő úr! 12 másodperccel túlment. Köszönöm szépen a választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Lázár János miniszter urat. Miniszter úr, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ön felelősöket követel, de nem olyan régen egy vitanapot a felelősökkel kezdeményeztek. Ebben a parlamentben van olyan politikai párt, az

MSZP, amelynek korábbi pénzügyminisztere propagálta, engedélyezte, reklámozta a devizahitel intézményét 2002 után. Konkrétan az történt, hogy a Fidesz által otthonteremtéshez biztosított forintalapú, államilag támogatott kedvezményes hiteleket 2002 után a szocialista kormány devizahitelekkel váltotta ki.

(18.30)

Ezért adósodott el másfél millió család Magyarországon, és önök velük kezdeményeztek közösen vitanapot. Legyen, kérem, konzekvens, és a pártján belül képviselje azt, hogy a devizahitelek eladósítóival, a károsítókkal nem léphetnek fel együtt politikailag a következő időszakban!

Ami pedig a szóba állást illeti, mindannyian szóba állunk minden választóval, aki bennünket a Parlament bejáratánál megszólít, vagy akar tőlünk valamit, ez nem okozhat problémát.

Én azt tudom önnek mondani, hogy ez a 256 forint lehet vitaképes álláspont. De most mennyi a svájci frank? 270. Mennyi volt egy időszakban? 319. Ki fizette ki a különbséget, és ki állja a cechet? Magyarország és a magyar adófizetők. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Letelepedési kötvények: Ki áll a pénzmosó hálózat mögött?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, a konstrukciót mára mindenki ismeri. Az Orbán-kormány már húszezer bevándorlót engedett be Magyarországra és a schengeni övezetbe a letelepedési kötvényekkel. Egy olyan, tudatosan megszervezett pénzmosási szisztémát hoztak létre, amely egy meghatározott szűk kör anyagi hasznát szolgálja, és aminek a közepén Rogán Antal ül. Míg a közbeiktatott offshore cégek mára 180 milliárd forintot kaszáltak, addig az államnak csak veszteséget okozott ez a konstrukció, ami most már elérheti a 14 milliárd forintot is. Tehát ez az üzlet nem Magyarország érdeke. Ez az üzlet végtelen összefonódásoktól terhelt. Ez egy pénzmosási konstrukció, amely súlyos biztonsági kockázatokat hordoz magában, hiszen nem ellenőrizték le érdemben azokat, akik megvásárolták és megkapták ezt a letelepedési engedélyt, továbbá öt év lejártával, a pénz visszafizetése során a haveri offshore cégek akár el is tűnhetnek az ügyfelek pénzével, és ennek a sara megingt csak Magyarországra hullik majd vissza. Tehát pontosan látszik, mi hogyan működik a Fidesznél. Az a szokás, hogy ha valaki pénzt akar szerezni, akkor

neki vagy erre a konstrukcióra konkrétan írnak egy törvényt. Vajon miért bujkál Rogán Antal? Miért nem válaszol?

Tehát továbbra is fenntartom a kérdéseimet. Hogyan lehet, hogy olyan offshore cégeket, amelyek több mint 100 milliárdot kaszáltak ezen az üzleten, mindössze egy nappal azelőtt hoztak létre, hogy Rogán Antal benyújtotta a törvényjavaslatot, és ugyanazon a héten három ilyen cég is alakult? Hogy lehet az, hogy az egyik cég hatósági iratait négy nappal előbb hagyta jóvá a Gazdasági bizottság, mint ahogy azokat egyáltalán kiállították volna Liechtensteinben? Végül az utolsó, egyben legfontosabb kérdés: az offshore cégek azért tudhattak előbb a konstrukció létrehozásáról, mint akár maga az Országgyűlés, mert Rogán Antal és köre áll az egész mögött? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön talán a bevándorlás szót említette. Ezzel kapcsolatban azért hadd jegyezzem meg, hogy ön ott hagyott egy olyan pártot, amely támogatja a bevándorlást, hogy helyet foglaljon egy olyan pártban, amely szintén támogatja a bevándorlást.

Ami a konkrét kérdést illeti, ön azért rossz helyre címzi ezt a kérdést, mert szeretném önnek elmondani, hogy a Miniszterelnöki Kabinetiroda nem foglalkozik a letelepedési kötvények ügyével, és nem is foglalkozott. De hogy mégse üljek le dolgvégezetlenül, ezért szeretném önt arról tájékoztatni, mert ezek szerint nem tudja, hogy erről a programról a döntést az Országgyűlés Gazdasági bizottsága hozta meg, ezért arra szeretném önt biztatni, hogy kérdezze meg az új frakciótársait arról, hogy amikor a Gazdasági bizottságban ennek a programnak a vitája volt, akkor miért nem tettek módosító javaslatot, vagy miért nem emeltek egyáltalán kifogást.

Szeretném azt is elmondani önnek, hogy a letelepedésikötvény-program fontos szerepet játszott a magyar gazdaság finanszírozásában, mégpedig egy olyan időszakban, amikor a magyar gazdaság még gyengébb lábakon állt. Sokkal kevesebb kamatot kellett kifizetni. Ön rosszul tudja, amit tud. Sokkal kevesebb kamatot kellett kifizetni, mint a szokásos devizakötvények esetében. S mivel most már a magyar gazdaság erősebb lábakon áll, ezért ezt a kötvényprogramot ki lehetett vezetni. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Államtitkár úr, Rogán Antal nyújtotta be a törvényt, Rogán Antal volt

az elnöke a Gazdasági bizottságnak, ő hordta be oda ezeket a cégeket és döntött, valamint az ő ismerősi köre tűnik fel lépten-nyomon ezekkel a cégekkel kapcsolatban.

Nem igaz, hogy ez a konstrukció bármiben szolgálná a magyar állam érdekeit. Ez egy veszteséges konstrukció. Maga az Államadósság Kezelő Központ volt az, amely 1,2 milliárdos veszteséget már nekem leírt a válaszában most, hogy ez az állam vesztesége. Egyébként meg folyamatosan titkolóznak az ügyben, az Államadósság Kezelő Központ bizonyos adatokat nem ad meg ebben a történetben. Két elvesztett per után még azt is vállalja, hogy Kúriára is megy, csak hogy ne kelljen kiadni, a bizottságok előtt nem lehet beszámoltatni erről senkit, folyamatosan ezt elszabotálják, Rogán Antal pedig folyamatosan bujkál. Úgyhogy addig fogják megkapni ezeket a kérdéseket, ne bújjon se ön mögé, se akár az Országgyűlés elnöke mögé, igenis ezeket meg kell válaszolja! Addig fogjuk feltenni ezeket a kérdéseket, amíg nincsen válasz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és természetesen az elszámoltatásra is számíthatnak majd. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásul illeti meg államtitkár urat. Oné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Ezek szerint ön is nagyon jól tudja, hogy a Gazdasági bizottság nyilvános ülésén született döntés erről a programról, amelyen azok a képviselők is részt vettek, akik most az ön frakciótársai. Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a kötvények igénylői, ha már a biztonsági vonatkozásokról van szó, többszörös biztonsági szűrőn estek át, vizsgálta őket többek között a rendőrség, a TEK és a szakszolgálatok is. Ráadásul itt nem állampolgárságról van szó, hanem olyan letelepedési engedélyről, amely bármikor visszavonható.

A kormánytagokat illető, kérdésnek álcázott rágalmaidat eddig is és ezután is, most is szeretném vizsgaszautasítani. És ha önt valóban érdeklik a biztonsági kockázatok, akkor arra szeretném önt kérni, hogy győzze meg az LMP brüsszeli képviselőjét, hogy a jövőben ne támogassa a kötelező betelepítési kvótákat. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 36 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem lehetne még egy kört? Kéne még egy kör!)* Képviselőtársaim! Az ülés vezetésére egyelőre még nincs lehetőségük, úgyhogy ezt adják meg az ülésszervező elnöknek. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a minősített adatok**

cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló, valamint a **Magyarország Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló, továbbá a **Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája a lezárásig. Az előterjesztések T/17298., T/17299. és T/17303. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A most előterjesztett egyezmények megkötése hozzájárul a honvédelem, a belügyi, rendőri együttműködés, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés és terrorizmus elleni harc területén való együttműködés erősítéséhez is. Ma Európában a biztonság a legfőbb közösségi érték, amelyet a kormány minden lehetséges eszközzel meg fog védeni.

A minősített adat védelméről szóló törvény hatálybalépését követően kezdődött meg az a szakmai munka, amelynek célja a partnerországokkal történő együttműködés során keletkezett és kicserélt minősített adatok védelmének a biztosítása. A cél megvalósítása érdekében végzett munka első mérföldköve a 2012-ben hatályba lépett első kétoldalú minősített adat-védelmi egyezmény volt, amelyet hazánk a Szlovák Köztársasággal kötött meg.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország ezt követően a Lengyel Köztársasággal, a Cseh Köztársasággal, a Lett Köztársasággal, a Francia Köztársasággal, az Osztrák Köztársasággal, a Macedón Köztársasággal, az Albán Köztársasággal, a Belga Királysággal, a Szlovén Köztársasággal, a Horvát Köztársasággal, az Oroszországi Föderáció Kormányával, Montenegro Kormányával és a Spanyol Királyság Kormányával kötött a minősített adat cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló törvényben már kihirdetett egyezményt.

(18.40)

Több ország esetében a hasonló egyezményekkel kapcsolatos tárgyalások már lezárultak, az egyezmények végleges szövegének megállapítása folyamatban van. Jelenleg az olasz, a ciprusi, valamint a bolgár féllel kötött, minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló megállapodások elfogadására kérem a tisztelt Országgyűlés támogatását.

Az egyezmények célja elsődlegesen, hogy védelmet biztosítsanak az országok közötti együttműködés során keletkezett vagy kicserélt minősített ada-

tok számára. Ennek keretében szabályozzák a felek közötti biztonsági együttműködést, kijelölik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, rendelkeznek az egyes minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetőségéről, valamint a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárásról.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg tárgyalt megállapodások megfelelnek Magyarország érdekeinek, helyes célokat szolgálnak, erősítik az országok közötti bűnügyi együttműködést, a terrorizmus elleni harcot, egyaránt szolgálják a részes országok biztonságát. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot megtárgyalni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a Belügyminisztérium előterjesztése pontosan foglalta keretbe azt, hogy miért van szükség az ilyen típusú egyezményekre, így a magunk részéről, az MSZP-frakció részéről maximálisan támogatjuk ezt az egyezményt és ennek kihirdetését. Nem akarnám az idő előrehaladta miatt hosszasan ugyanazt elmondani, mint államtitkár úr, de annyit hozzáfűznék talán kiegészítésként, hogy egy ilyen egyezménynek a megalkotása, kihirdetése az első fontos, szükséges, de nem elégséges lépés arra, hogy azokat a célokat, amikről államtitkár úr beszélt, ezeket közösen el tudjuk érni, hiszen sokan, akik részt veszünk a NATO parlamenti közgyűlésének munkájában, ott folyamatosan tapasztaljuk azokat a kritikákat, amelyek arról szólnak, hogy az érintett szolgálatok nem mindig működnek együtt a napi gyakorlat során kellőképpen egymással.

Tehát magyarul, a papír egy keretet adhat, de aztán utána a gyakorlat kell hogy zökkenőmentes és gördülékeny, rugalmas legyen ahhoz, hogy valóban gyorsan, megfelelő időben, a megfelelő személyek jussanak ezekhez az információkhoz, amelyek valóban a biztonság erősítését, a terrorizmus vagy éppen a szervezett bűnözés elleni küzdelmet nagymértékben segíthetik. Tehát igazából csak arra hívnám föl egypár mondat erejéig a figyelmet, hogy a papír rendben van, támogatjuk, és aztán a gyakorlatban kell ezt minél hatékonyabban úgymond üzemeltetni a hétköznapok során. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Összevont általános vitáról van szó, így aztán az Olaszországgal, a Bulgáriával és a Ciprussal létrejött egyezményekről egyben szólnék, néhány apró részletet megemlítve mindegyik ország esetében. A minősített adatok cseréjéről kötött egyezményekről van szó ebben az esetben, és én is le szeretném azt szögezni, hogy a Jobbik képviselőcsoportja támogatja ezeket a javaslatokat.

Erdemes azt tudni, hogy az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt, amely az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló 1998. évi LXXXV. törvény helyébe lépett. Ennek köszönhetően lehetővé vált, hogy Magyarország megkezdje más országokkal a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményekkel kapcsolatos tárgyalásokat, s ezek eredményei a most tárgyalt, előttünk fekvő megállapodások. Ciprus és Bulgária esetében teljesen új egyezményről van szó, míg Olaszország tekintetében már létezett egy ilyen, annak csupán a megújítására volt szükség.

Mi is úgy látjuk, hogy ezek az egyezmények nagyban elősegítik a nemzetközi bűnmegelőzést és bűnüldözést, így teljes mértékben támogatjuk azokat a törvényjavaslatokat, amelyek ebbe az irányba mutatnak. Magyarország és a magyarok biztonsága, védelme kell hogy legyen a legfontosabb szempont, és különösen igaz ez most, amikor bevándorlási krízisről beszélhetünk, hiszen a különböző országokon áthaladó emberek adatait az ilyen egyezmények alapján tudják megosztani egymással az államok, s így nagyobb hatékonysággal szűrhetők ki a veszélyes elemek vagy fedezhetőek fel a gyanús adatok.

Még egy rövid megjegyzés: Ciprus tekintetében azt azért szeretném aláhúzni, hogy sajnálatos módon 2014-ben a kormány bezáratta Magyarország ciprusi nagykövetségét. Mi azt gondoljuk, hogy mindenképpen felül kellene vizsgálni ezt a döntést, hiszen mégiscsak egy európai uniós tagállamról van szó ebben az esetben is, és a kapcsolatok szorosabbra fonása érdekében megfontolandó lenne az, hogy ezt a korábbi lépést, mint egyébként, mondjuk, Észtország esetében is, átértékeljük; utóbbira azért utalok csak, mert éppen ők az Európai Unió Tanácsának soros elnökei. Tehát egy ilyen jelzést szeretnék még tenni a kormány felé ezen a fórumon is, amit egyébként már más alkalommal is megtettem. De mondom, összességében mind a három javaslatot így összevonva fogjuk tudni támogatni majd a szavazás során. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem jelezték felszólalási szándékukat, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Most megkérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az együttes általános vitát lezárom. Megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a vitában hozzászóló képviselők támogatását. Egyetértek Mesterházy Attila képviselő úrral abban, hogy ezek az egyezmények gyakorlatilag lehetőséget teremtenek arra, hogy ezek az együttműködések betöltsék a szerepüket, és az adott országok biztonságát szolgálják. Szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarországnak, az illetékes magyar szervezetnek az a célja az együttműködés során, hogy ez az együttműködés érdemi és eredményes legyen, tehát mi az egyezményeket nem a célnak, hanem a startnak tekintjük, hogy ez az együttműködés beinduljon és eredményes legyen.

Bana Tibor képviselő úrnak is köszönöm a támogató nyilatkozatát. Bizom abban, hogy ez a jelenleg tárgyalt és előterjesztett három egyezmény is hozzájárul Magyarország és a magyar emberek biztonságához. Ennek reményében köszönöm meg még egyszer a támogató hozzászólásokat, és ismételten kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatokat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő napirendi pontunkra rátérünk, 5 perces tárgyalási szünetet rendelék el, a kormány képviselőjét várjuk. *(Magyar Levente megérkezik az ülésterembe.)* Bocsnat! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, maradjon mindenki a helyén, megérkezett államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről** szóló előterjesztés összevont vitája. A Szávay István, Jobbik, Szél Bernadett, LMP, Pánczél Károly, Fidesz, Mesterházy Attila, MSZP, Hoffmann Rózsa, KDNP, Németh Zsolt, Fidesz, és Gyöngyösi Márton, Jobbik, képviselők által benyújtott előterjesztés H/17379. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 7 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Németh Zsolt elnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tájékoztatom elnök urat, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó, elnök úr.

(18.50)

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-ukrán kapcsolatok az elmúlt két hétben nagyon nehéz időt éltek meg, és ez különösen annak fényében szomorú, hogy 1991-ben Magyarország az elsők között volt, amely ország elismerte a független Ukrajnát, és a kijevi magyar nagykövetség is talán az első külföldi magyar nagykövetség volt, amely megnyitotta kapuit.

Az elmúlt bő két és fél évtizedben nagyon nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy a segítsük a mindig nehéz helyzetben lévő Ukrajnát. Így volt ez elmúlt években is, amikor Ukrajna egy katonai agresszióknak az áldozata lett. Ebben az időszakban különösen is fontosnak éreztük, hogy hangsúlyozzuk és demonstráljuk azt a fajta támogatást és szolidaritást, amit Ukrajna irányában Magyarország táplál. És számtalan megnyilvánulási formája volt ennek az időnek, de azért most is fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy Magyarország egyértelműen elítéli a területi katonai agressziót Ukrajna ellen, és az ország szuverenitását és területi integritását maximálisan tiszteletben tartjuk.

Az elmúlt években számtalan nagyon konkrét formája volt a szolidaritási megnyilvánulásainknak. A legutóbbi időszakban jelentős összegben kifejezhető humanitárius támogatást nyújtottunk Ukrajnának. Az elmúlt nyáron is több száz gyermek üdült Magyarországon, nemcsak Kárpátaljáról, hanem a donyecki, kelet-ukrajnai területekről, és a diplomáciai támogatás is az elmúlt időszakban annyira hangsúlyos volt Magyarország részéről, hogy bátran mondhatom, Ukrajna nem nyerte volna el vagy nem nyerte volna el ilyen korán példának okáért a vízummentességet az Európai Unió irányában. A társulási megállapodásnak a hatálybalépése idén szeptember 1-jén történt. A társulási megállapodás hatályba léptetéséért is egyértelműen felléptünk. És úgy gondolom, az alapszerződésben fektettük le azt a támogatáspolitikát, amely az elmúlt napokig meghatározta Magyarország Ukrajna-politikáját.

Úgy gondolom, hogy ugyanakkor az a megfogalmazás, amit a magyar külügyminiszter alkalmazott, hogy Magyarország hátra szúrva érzi magát az oktatási törvény elfogadása miatt, mégis pontosan írja le azt, amit meg is fogalmazhatnánk talán úgy is, hogy az alapszerződés megkötésétől eltelt bő két és fél évtizedes időszakot öleli fel, és fölvetődik bennünk a kérdés jogosan: van értelme ennek az alapszerződés által kijelölt politikai vonalvezetésnek, van értelme ezt a fajta szomszédsági politikát folytatnunk? Hiszen értetlenül állunk az előtt az oktatási törvény előtt, amit elfogadott az elmúlt időszakban az egyébként magát az európai normák képviselőjének és az euroatlanti integráció elkötelezettjének tekintő kormánykoalíció.

Voltak már aggasztó jelek, hiszen ne feledjük el, hogy ez az új parlament a nyelvtörvény megkérdőjelezésével kezdte el a működését, de akkor, két évvel ezelőtt a nemzetközi közösségnek az erélyes és egyér-

telmű fellépése eredményeképpen az ukrán elnök nem írta alá a nyelvtörvénnyel kapcsolatos álláspon-tot. Azóta nagyon sok, annak a felfüggesztését, illetőleg azokat a javaslatokat, amelyeket benyújtottak az eddigi nyelvtörvény helyettesítésére, nem fogadta el végül is az ukrán verhovna rada.

Nem tehetünk mást, mint hogy egyértelműen el-ítéljük azt az oktatási törvényt, amit két héttel ezelőtt fogadott el az ukrán parlament, amely egyszerűen arról szól - hogyha nagyon konkrétan akarjuk megfogalmazni -, hogy megpecsételi 80 magyar oktatási intézmény sorsát, így alapiskolák sorsát, középfokú oktatási intézmények sorsát, illetőleg az Ungvári Egyetem magyar karának a sorsát.

Úgy gondolom, tisztelt képviselők, képviselőtársaim, hogy akkor, amikor ezt a törvényt Ukrajna elnöke úgy védi, hogy Ukrajnának szent joga az anyanyelvű oktatás - mint ahogy tegnap hallhattuk -, akkor csendesén, halkán hadd tegyük föl azt a kérdést, hogyha Ukrajnának szent joga az anyanyelven való oktatás, akkor az Ukrajnában élő nemzeti közösségeknek, az ott élő magyarságnak nem szent joga-e az anyanyelven való oktatás megszerzett jogának a további gyakorlása.

Az öt parlamenti párt fontosnak tartotta, hogy a törvény elfogadását követően ötpárti egyeztetésen kifejezzék a közös tiltakozásukat ezzel a törvénnyel kapcsolatban. És abban is megállapodtunk, hogy nemzeti ügghöz méltóan fogunk ebben a kérdésben az elkövetkezendő időszakban eljárni. Ennek egy fejezete, hogy ma egy ötpárti országgyűlési határozati javaslatról tárgyalhat a Ház. És bízom benne, hogy ennek az országgyűlési határozatnak az elfogadása és kimunkálása során tapasztalható együttműködési szellem az elkövetkező időszakban fenn fog maradni, és jellemezni fogja a magyar politika megnyilvánulását, fellépését az elkövetkezendő időszakban, hiszen nagyon nehéz hetek előtt áll az Ukrajnában, a Kárpátalján élő 150 ezres magyar közösség. És abban is bízom, hogy ha most egyszer sikerül egy nemzeti ügyben kialakítani egy ilyen egyetértést, akkor talán máskor is lesz erre lehetőség, és nem egy egyedi alkalom lesz, amikor elszáll a Magyar Országgyűlésnek a feje fölött az angyal, hanem máskor is képesek leszünk arra, hogy nemzeti ügyekben egyetértést dolgozzunk ki, és együtt lépünk föl.

Ennek a mostani egyetértésnek tehát a lényege, a hegye az, hogy közösen szólítjuk fel Ukrajnát és Ukrajna elnökét, hogy ne írja alá a parlament által immáron elfogadott oktatási törvénytervezetet, és ne tegye lehetővé Ukrajna ennek a törvénynek a hatályba léptetését.

A határozati javaslat keretei között bátorítjuk a kormányt arra, hogy használja föl a két- és többoldalú fórumokat annak érdekében, hogy diplomáciai nyomást gyakoroljon Ukrajnára. Itt szeretném hangsúlyozni a kétoldalú kapcsolatok jelentőségét. Fontosnak tartom azt, hogy Szijjártó Péter külügyminiszter úr Klimkin külügyminiszter úrral az informális Gymnich-találkozó keretében Tallinnban találkozott. És fontosnak tartom azt is, hogy mi a Magyar

Országgyűlés szintjén, a bizottságaink szintjén is használjuk ki a kétoldalú diplomáciai kapcsolatokban rejlő lehetőségeket, hogy ne lehessen azzal vádolni Magyarországot, hogy úgy intézünk támadást, úgy gyakorlunk nyomást Ukrajnára, hogy egyidejűleg a kétoldalú párbeszédnek, diplomáciai egyeztetéseknek a csatornáit nem használjuk ki.

(19.00)

De szeretném itt aláhúzni, hogy az elmúlt két esztendőben folyamatosan napirenden tartottuk mind a nyelvtörvénynek, mind az oktatási törvénynek az ügyét a diplomáciai érintkezéseink során, hiszen benne volt a csőben ez a törvénytervezet. Sajnálatosnak tartom, hogy az eddigi erőfeszítéseink nem vezettek eredményre, ezért elkerülhetetlen, hogy Magyarország, miután a kétoldalú nyomásgyakorlásnak széles eszköztárát alkalmazta, többoldalú fórumokon is megnyilvánuljon, illetőleg regionális keretben is fellépjen.

Szeretném üdvözölni azt, hogy a Külügyminisztérium kezdeményezésére négy külügyminiszter, a bolgár, a román, a görög és a magyar külügyminiszter megnyilatkozott, de szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy Lengyelország részéről is hangot adtak nemtetszésüknek, és tudjuk azt, hogy Ukrajnában a nemzeti kisebbségi problematika rendkívül összetett, de ezek az országok, mindegyik európai uniós országgént is érintett az ukrainai kisebbségi helyzetben.

A Magyar Országgyűlés határozata kezdeményezi azt, hogy nemzetközi fórumok is tegyék világossá álláspontjukat ezzel az oktatási törvénnyel kapcsolatban. Itt a Magyar Országgyűlés szempontjából különös jelentősége van a parlamenti közgyűlésekkel rendelkező nemzetközi szervezeteknek, így az Európai Parlamentnek, az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének, az EBESZ, illetőleg a NATO parlamenti közgyűlésének. E tekintetben szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat arról, hogy a mai napon a román Európa tanácsi parlamenti közgyűlési delegációvezetővel, Titusz Korlecean úrral - szocialista politikussal egyébként - volt alkalmam megállapodni abban, hogy közösen fogjuk kezdeményezni a rendkívüli vitát az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének az októberi ülészakán, és bízunk abban, hogy ha ez a rendkívüli vita megrendezésre kerül, akkor csak erősíteni tudjuk az Európa Tanács emberi jogi normáinak az érvényesítését Ukrajna irányában.

Jó jel - ha már az Európa Tanácsnál tartunk - az, hogy az ukrán kormány úgy döntött, hogy kéri a Velencei Bizottság normakontrollját az oktatási törvénnyel kapcsolatban. Nincs kétségem a tekintetben, hogy az Európa Tanács normáival nincsen összhangban az oktatási törvény. A kisebbségi keret-egyezmény, mint az Európa Tanács legfontosabb kisebbségvédelmi dokumentuma egyértelművé teszi azt, hogy szerzett kisebbségi jogokat nem lehet megvonni egy közösségtől, márpedig itt arról van szó

akkor, amikor az ötödik osztály feletti tanulóknak felmenő rendszerben, de egyre határozottabban szüntetnék meg a jogát arra, hogy az anyanyelvükön tanuljanak, és a végén gyakorlatilag megszüntetnék a felsőoktatás szintjén ezt a lehetőséget teljes egészében.

Hölgyeim és Uraim! Nyilvánvalóan ennek a bizonyos 7. cikkelynek az értelmezéséről komoly vitákat lehet folytatni, de a legautentikusabbak az ukrán parlamenti képviselők, mint Brenzovics László, a bolgár szószóló, illetőleg azok a szakemberek, akik a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség színeiben és más szervezetek színeiben kialakították az álláspontjukat. Nekik nincs kétségük afelől, hogy ez a 7. cikkely arról szól, hogy 10 év fölött, ahogy ezt a magyar miniszterelnök ma már elmondta, fokozatosan fölszámolnák a magyar nyelven való tanulás lehetőségét és egyedül a magyar nyelv és irodalom tanulásának a lehetőségét tartanák fent.

A tét rendkívüli mértékű, hiszen úgy gondolom, hogy látnunk kell a kontextust, látnunk kell, hogy mi történik jelenleg Ukrajnában. Ukrajnában háború van, és ennek a háborúnak a keleti frontját mindannyian nagyon élesen látjuk, a krími frontját is élesen látjuk. Ez a törvénytervezet azzal a kockázattal jár, hogy kialakul egy súlyos feszültség Ukrajna nyugati és déli részein is. Hadd tegyem föl azt a költői kérdést, hogy kinek az érdeke az egész ország destabilizálása, mert ez a törvény kiváló lehetőséget biztosít arra, hogy az egész országot sikerüljön destabilizálni - Magyarországnak nem. És akkor, amikor mi ezt az országgyűlési határozatot megfogalmazzuk, akkor a fő célunk az, hogy azért ne írja alá az ukrán elnök ezt a jogszabályt, mert ez kezelhetetlen állapotba taszíthatja a már most is nehéz helyzetben levő Ukrajnát.

Nekünk alapvető érdekünk, hogy a kisebbségi és az európai normák biztosításával stabilitást szolgáljunk, a kisebbségi identitás megőrzésének a lehetőségeit szolgáljuk, és elősegítsük továbbra is Ukrajna európai perspektívájának a megvalósítását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úrnak mint előterjesztőnek a felszólalását. Tájékoztatom elnök urat, hogy a zárszó elmondására 4 perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Magyar Levente államtitkár urat, a kormány nevében most kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Üdvözöljük azt a széles körű politikai konszenzust, ami az ukrán oktatási törvénnyel kapcsolatos magyar fellépést övezi. Hiszen mi más ügy követelhetné meg a belpolitikai békét, mint ez a kárpátaljai kisebbséget egzisztenciálisan veszélyeztető helyzet.

Tisztelt Ház! Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy nem kevesebbről van szó, mint a kárpátaljai magyar kisebbség létéről, hosszabb távú létének a biztosításáról. Ez nem egy szakterületet leszábróló, szakterületet korlátozó törvény, ami az elnöki előírás előtt áll, hanem egy olyan törvény, amit ha következetesen implementál Ukrajna, akkor az már rövidebb távon is a kárpátaljai magyar oktatás teljes összeomlásához, teljes ellehetetlenüléséhez fog vezetni, ami pedig egy generációnyi távolságban, egy generációnyi időn belül az ukrainai magyar kisebbség felszámolásához, teljes identitásvesztéséhez vezethet.

Megkockáztatom, hogy a második világháború óta nem történt ilyesmi a Kárpát-medencében, nem történt olyan, hogy egy demokratikusan megválasztott parlament, egy demokratikus országgyűlés ilyen mérvű jogtiprást követett volna el. Még a szovjet időkben sem volt arra példa - hangsúlyozom: a szovjet időkben sem volt arra példa -, hogy ilyen mértékben korlátozták volna a szovjetunióbeli magyarságnak az alapvető - ahogyan elnök úr utalt rá -, megszerzett jogait. Ez egy olyan esemény, ami ellen minden eszközzel küzdenünk kell, és természetesen ennek a küzdelemnek a leghatékonyabb módja és leghatékonyabb színterei a nemzetközi közösség figyelemfelhívása és a nemzetközi közösség rábízása arra, hogy itt mi folyik, egyébként tegyük hozzá, egy cinikus nagyhatalmi protekció alatt. Hiszen ha megnézzük azt, hogy milyen megnyilatkozások történtek bizonyos partnerek részéről az ukrán törvényt illetően, akkor arra a megállapításra juthatunk, hogy az az arrogáns és cinikus nagyhatalmi attitűd, ami geopolitikai kontextusban hajlandó csak szemlélni egy ilyen eseményt és áldozatul hajlandó odadobni egy-egy kisebbség elementáris érdekeit, az ebben az esetben is fennáll.

Ez ellen kell, tisztelt Országgyűlés, nekünk közös erővel fellépni, küzdenünk, ahogyan ezeket a lépéseket a Külügyminisztérium az elmúlt napokban meg is tette. Az Európa Tanács, az EBESZ, az Európai Unió, az ENSZ legfontosabb releváns fórumain mind felléptünk, ahogyan kétoldalú jelleggel is az összes partnerünket, akiknek ebben szava lehet, tájékoztattuk erről a hallatlan jogtiprásról, amelyet - még egyszer - nem tudunk tolerálni, és akkor sem fogunk tudni tolerálni, ha az törvénybe iktatják és hatályba lép.

Amennyiben az ukrán fél is úgy látja, ahogyan mi látjuk, hogy érdemes elkerülni egy diplomáciai eskalációt a kétoldalú viszonyban, akkor belátásra fog térni még időben, és ezt a törvényt nem fogják hatályba léptetni.

(19.10)

Amennyiben ez megtörténik, úgy keserves idők fognak beköszönten a kétoldalú viszonyrendszerben, ami pedig egyik félnek sem lehet érdeke, ez meggyőződésem. Természetesen a legkevésbé érdeke a szóban forgó kárpátaljai magyaroknak, akik - te-

szem hozzá - mindig is békés, lojális, ukrán állampolgárságukat nem megtagadó és az ukrán államiságra, nemzetre, az ukrán nemzetépítésre semmifajta veszélyt nem jelentő kisebbség voltak az elmúlt 25 évben. Többet tettek hozzá a független Ukrajnához, számarányosan természetesen, mint talán bármelyik másik kisebbség. Nem érdemlik ezt a kárpátaljai magyarok, és akkor sem tudjuk elfogadni ezt a veszteséget, ha azt is érteni véljük, hogy nem elsődlegesen a kárpátaljai magyarság ellen irányul ez a lépés, hiszen nem tudunk rájuk úgy tekinteni, mint egy járulékos veszteség elszenvetőire, hiszen sokkal többről van szó, egy őshonos kisebbség megmaradásáról.

Azt sem tudjuk elfogadni, hogy a kárpátaljai magyarságot szintén cinikus módon nem őshonos kisebbségnek sorolja be az ukrán szabályozás, hanem úgynevezett kevesebb jogot kapó nemzeti kisebbségnek, míg van jó pár olyan kisebbségi csoport Ukrajnában, amelyeket a törvény ilyen drasztikus módon nem érint, ezek az úgynevezett őshonos kisebbségek. Tehát szintén az ukrán alkotmánnyal ellentétes és nemzetközijog-ellenes az a rendelkezés, amely egy ilyen, teljesen abszurd és értelmezhetetlen különbséget tesz kisebbség és kisebbség között.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer: a Külügyminisztérium és a Külügyminisztérium a legmesszebbmenőkig üdvözli ezt a széles körű politikai összefogást, amely kialakult a törvényt szembeni fellépés körül. Minden fórumot és lehetőséget megragadunk arra, hogy hátráltassuk, akadályozzuk a hatálybalépést, és utána is küzdeni fogunk ellene, ha erre netán sor kerülne. Szeretném a kárpátaljai magyaroknak is üzeni, hogy minél nagyobb a baj, annál nagyobb támogatást fognak kapni az anyaországtól, annál nagyobb mértékben tudnak majd az anyaországra támaszkodni, ahogyan azt az elmúlt években is láthatták. Szintén üzenjük Ukrajnának és az ukrán népnek, hogy arra a fajta humanitárius és fejlesztési segítségre, amelyre eddig is számot tartottak és Magyarországtól maximálisan megkaptak, a jövőben is számíthatnak. Mert nem azon a több ezer ukrán gyereken szeretnénk elverni a port, akik az elmúlt években, ezek főleg hadiárvaik egyébként, Magyarországon nyaralhattak, és Magyarországon megtapasztalhattak egy olyan emberséget, amit talán szülőhazájukban sem. Nem a kárpátaljai magyarokon akarjuk elverni, akiknek százmillió eurós nagyságrendben juttatunk gazdaságfejlesztési forrásokat és ukrán infrastruktúrafejlesztési forrásokat, hanem a politikai térben szeretnénk érvényesíteni az érdekeinket, és a válaszlépéseket, amelyeken dolgozunk, ebben a térben megtenni, hogy az ne az ukrán embereken csapódjon le, hanem azon a bűnös politikán, amely Ukrajnát ebbe a döntésbe hajszolta.

Tisztelt Ház! Köszönöm a támogatást, és szeretném hangsúlyozni, hogy a Külügyminisztérium minden segítséget kész megadni és meg is fog adni mindazoknak, akik ebben a szellemiségben, a határozat szellemiségében kívánnak fellépni az ukrán törvény ellen a következőkben a diplomácia széles

eszköztárán belül. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

BÓNA ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága a mai napon tárgyalta a jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló határozati javaslatot, amelynek összegző jelentését és összegző módosító javaslatát 34 igen szavazattal, egyhangú döntéssel támogatta.

Az érdemi, tartalmi módosítások a következők. Az Országgyűlés megállapítja, hogy a törvény ellentétes az Ukrajna által a Magyar Köztársaság és Ukrajna között a jószomszédság és az együttműködés alapjairól szóló szerződésben vállaltakkal. Ez különösen méltánytalan és elítélendő annak fényében, hogy az elmúlt években Magyarország mindent megtett a kölcsönös jó szándékon alapuló, harmonikus kapcsolatokért, és minden lehetséges eszközzel a leghatározottabban támogatta Ukrajna nemzetközi törekvéseit és európai integrációját. Valamint az Országgyűlés felhívja a nemzetközi közösséget, különösen az Európai Parlamentet, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet, az Európa Tanács és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete parlamenti közgyűlését, hogy ítéljék el a jogsértést, amely szemben áll az Ukrajna vezetői által nyíltan vallott értékrenddel, és veszélyezteti Ukrajna európai jövőjét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióknak 10-10 perc időkeret áll rendelkezésükre. Megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! A jogtipró ukrán oktatási törvény kapcsán előljáró gondolatként engedtessek meg egy pozitívumot, egy pozitív hatását megfogalmazni, mégpedig azt, hogy úgy tűnik, a mai magyar közéletben, politikában a határon túli, elszakított országrészek magyarságáért való fellépés egy nemzeti minimum lett. Azt, hogy a szülőföldön való megmaradás és boldogulás ügyében tett lépések, úgy tűnik, nemzeti minimum. Az oktatási, kulturális jogokért, emberi jogokért való kiállás nemzeti minimum.

A múlt héten hétfőn volt ez az ötpárti egyeztetés, ahol konszenzus volt, és öröm volt most hallani képviselőtársamat, aki a Törvényalkotási bizottság sza-

vazási eredményét hozta el ide: hallhattuk, hogy egybehangzó igennel támogatták ezt a határozati javaslatot. Örvendetes, hogy 2004. december 5-től eljutottunk idáig, eljuthattunk odáig, hogy úgy tűnik, kezd beérni Szabó Dezső méltatlanul elfelejtett kolozsvári magyar író egy mondata, miszerint minden magyar felelős minden magyarért. Hogy az Alaptörvényünk egy nagyon fontos mondata, miszerint Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarokért, megjelenik a mai magyar közéletben is. Nagyon remélem, eljutunk oda a magyar közéletben, hogy nem kellenek ahhoz ilyen negatív történetek, hogy a magyar nemzetpolitika legfőbb célkitűzése, a megmaradás, boldogulás ügye a szülőföldön, az egy visszavonhatatlan és visszafordíthatatlan cél lesz.

Nos, tisztelt Ház, Ukrajnában elfogadtak egy kisebbséggel oktatási törvényt, amely lehetetlenné teszi, hogy a magyar diákjaink az általános iskola után is anyanyelvünkön tanuljanak. Bántó ez a törvény. Bántó azért, mert mi mindig támogattuk az ukrán törekvéseket, sok esetben úgy gondoltuk, hogy ami Ukrajnában történt, az akár 1956-ot is idézte. Bántó ez a törvény, mert legyen az vízummentesség, legyen az ukrán katonák magyarországi ápolása, mi mindig Ukrajna mellett voltunk. Bántó ez a törvény, mert több mint 800 millió forint humanitárius segílyt juttattunk el, nem a Kárpátaljára, hanem Ukrajnába, ukránoknak, egészségügyi intézményekbe, szociális intézményekbe. Bántó ez a törvény, mert egyébként nagyon helyesen, 2600 ukrán gyereket táboroztattunk, üdültettünk Magyarországon az elmúlt két évben. Bántó ez a törvény, mert ha kellett, mindig segítettünk, ha kellett, Magyarországon keresztül történt a gázszállítás Ukrajnába. És bántó ez a törvény, mert Sevcsenko szobra többek között a mi tisztelgésünk a modern ukrán irodalmi nyelv előtt.

De most ez az ukrán törvényhozás a XX. század legsötétebb árnyoldalait idézi meg. Megtapasztaltuk már a mögöttünk hagyott XX. században, amikor egy-egy szomszédos államban etnikailag tiszta népesség létrehozására kezdtek törekedni, és erőszakos asszimilációt folytattak. Tette Ukrajna mindez azon a héten, amikor befogadta az Európai Gazdasági Térség, amikor megkötötték velük a társulási megállapodást a mi hathatós támogatásunkkal. Ukrajna a nagy Közép-Európa része. De jelenleg egyre instabilabb része. Mert Ukrajna az ígéretes európai integráció útjáról most visszafordult az oktatási törvényével.

(19.20)

Ez a törvény sérti a kétoldalú alapszerződésünket is. Hangsúlyozom és felhívom rá államtitkár urak figyelmét, rajtuk keresztül a magyar kormány figyelmét, hogy egy korszakhatárhoz érkezünk: egy kétoldalú államközi szerződést, az ukrán-magyar alapszerződést rúgták föl. Ez elgondolkodásra kell hogy késztesse nemcsak minket, hanem a magyar kormányt is. Ellentétes magával az ukrán alkotmánnyal is, hiszen korábban szerzett jogokat szűkít. Ezért nagyon reméljük, hogy - ahogy az előterjesztő

Németh Zsolt elnök úrtól hallhattuk - Porosenko visszaküldi ezt a törvényt.

Azt gondolom, hogy itt a Házat nem kell meggyőzőnem ennek a határozati javaslatnak a támogatásáról, hiszen a múlt hét hétfői közös, ötpárti kiállásunk is megmutatta akár a Kárpát-medencei magyarságnak, de a kárpátaljai magyaroknak mindenképpen, remélem az ukrán törvényhozásnak is, hogy itt most a magyar nemzet összefogott. Köszönöm a parlamenti pártoknak, hogy tulajdonképpen már egy jövő évi választási kampány kezdetén megvalósítottuk ezt a közös fellépést és átléptük saját múltunk árnyékát.

Zárójelben jegyezném meg, hogy a marosvásárhelyi iskolánk sikere, részükere is mutatja, hogy határozott fellépéssel Romániával szemben is nyerhettünk oktatási ügyet. Ez a mostani közös fellépés, ez a döntés azt üzeni, hogy erős és józan a magyar nemzet, és így van jövője Kárpátalján is. Ez új közép-európai összefogás is született, hiszen nem vagyunk egyedül, mert lengyel, bolgár, román és erdélyi magyar támogatással szintén vannak partnereink, és nem vagyunk egyedül ebben az ügyben.

Innen szeretnék köszönetet mondani a Magyar Országgyűlésben helyet foglaló magyarországi nemzetiségi szószólóknak is, hiszen az elmúlt napokban, hetekben ők is megnyilvánultak ebben az ügyben, ők is tiltakozásukat fejezték ki.

Tisztelt Ház! Mi nem Ukrajna elidegenítésében, hanem európai integrációjában veszünk részt akkor, amikor egy ilyen figyelmeztető országgyűlési határozatot fogadunk el. Kérem önöket, hogy a holnapi szavazáson ezt mindannyian támogassuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik is üdvözli ezt az országgyűlési határozatot; valóban ritka pillanat az, amikor egy pártok feletti összefogás születik külpolitikai, nemzetpolitikai kérdésekben, és együtt lépünk fel a kárpátaljai magyarok nyelvhasználati jogának a védelmében. Ez a lépés Ukrajna részéről sem formájában, sem tartalmában nem méltó egy olyan országhoz, amely az Európai Unióba igyekszik, és az európai integrációt jelölte meg célként.

Az ukrán oktatási törvény - amint az már előttem többek részéről elhangzott - ellentétes nemcsak Ukrajna saját alkotmányával, hanem a kétoldalú ukrán-magyar, illetve a nemzetközi szerződésekből fakadó kötelezettségvállalásaival is. Ez egy alattomos, sunyi lépés, ahogy arra többen rámutattak már az előttem szólók közül, hiszen Ukrajna először kívárta a vízummentességről szóló döntést és a társulási szerződés ratifikációs folyamatának a lezárulását, és csak azután hozta be ezt a törvényt, ezzel hát-

ba szúrva azokat az országokat, amelyek támogatták ebben az integrációs folyamatban, köztük Magyarországot is. Ezzel Ukrajna egy önsorsrontó pályára lépett.

Azonban nemcsak Ukrajna szégyene ez az elfogadott új törvény, de a nyugati világé is. Szeretnék itt emlékeztetni arra az örömujjongásra, ami az Amerikai Egyesült Államok diplomatái részéről megfogalmazódott Kijevben akkor, amikor ezt a törvényt elfogadták. Ez a nyugati világ szégyene is, amely az egyéni jogokra rendszeresen hangsúlyt fektet szerte a világban, mindig kiáll az egyéni jogok érvényesüléséért - nagyon helyesen, jegyzem meg -, ugyanakkor a kollektív jogokért, az őshonos kisebbségek kollektív jogaiért soha nem áll ki ilyen harciasan.

Az őshonos kisebbségek, a nemzetiségi jogok védelme egy legalább olyan fontos célkitűzés, mint az egyéni jogok védelme. Itt szeretnék egy kis önkritikát is megfogalmazni Magyarországgal szemben, illetve a közép-kelet-európai országokkal kapcsolatban, amelyek talán elmulasztották azt, hogy a diplomáciai eszközöket igénybe véve felhívják a világ figyelmét, elmagyarázzák nyugati partnereinknek, nyugati szövetségeseinknek a kollektív jogok fontosságát, védelmének a fontosságát. Hiszen amíg Nyugat-Európában országok, nagyhatalmak egymás között ezeket a kérdéseket történelmileg már rendezték, itt Közép-Kelet-Európában, itt a térségünkben az etnikai konfliktusokból fakadó feszültségek mindmáig velünk élő problémák. Tehát sok tanulsággal szolgál ez az eset nekünk is, a diplomáciának is. Lehet, hogy több figyelmet kell fordítanunk a jövőben arra, hogy ezeket a helyi anomáliákat sokkal jobban artikuláljuk, és az érdekeket, a nemzeti kisebbségeknek, az őshonos kisebbségeknek a jogait jobban védjük.

Amint az már elhangzott az előttem szólóktól, valóban voltak aggasztó jelek korábban is, egy folyamat része, aminek az eredménye volt ez az oktatási törvény is, hiszen a nemzetivé válás folyamatában Ukrajna nem először használja a legdurvább asszimilációs eszközöket. A kezdetek óta, Ukrajna függetlenné válása óta vannak erre utaló jelek, 2014 óta viszont hangsúlyosan és folyamatosan megjelennek a durva asszimilációra törekvés jelei. Ukrajna 2014 óta nem tartja tiszteletben az őshonos kisebbségek jogait. Három évvel ezelőtt fölhördült és nézte a világ, ahogy Oroszország és Ukrajna között kitért egyfajta diplomáciai háború, egy nagyon komoly konfliktus. Három évvel ezelőtt az ukrán hatalom, Kijev neki-rontott az orosz kisebbségeknek azzal, hogy a nyelvtörvényt visszavonta, azzal, hogy ilyen törvényeket hozott meg, és folytatja ezt a fajta diszkriminációs törvénykezést, ami most már a magyarokat is sújtja.

Háborút hirdetett a nemzetiségek ellen, Magyarország pedig eközben egyoldalú gesztusok sokaságát gyakorolta Ukrajnával szemben, ahelyett, hogy kiállt volna a kárpátaljai magyar kisebbségek oldalán, mellettük, és az Európai Unióban megnyerte volna azokat a szövetségeseket, akikkel az őshonos kisebbségek, a kárpátaljai magyar kisebbség oldalán

tudtunk volna mozgósítani. Ez egy fontos tanulság, kérem, hogy vonjuk le ezeket a következtetéseket, konzekvenciákat, és tanuljunk ezekből a hibákból. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Furcsa paradoxona az életünknek, a közéletünknek is az, hogy a viharfelhők közül is előbújik a nap, egyszerűbben szólva: minden rosszban van valami jó is. A jó jelesül most az - ahogy az előttem szólók is erről megemlékeztek -, hogy a nemzetpolitikai sorskérdésekben egyetértésre jutottak a parlamenti pártok. A rossz viszont az a veszély, az a fenyegetés, amit az ukrán oktatási törvény jelent a magyar kisebbségre nézve és valamennyi Ukrainában élő kisebbségre nézve.

Nem vigasztalhat bennünket az a tény sem, hogy Ukrainában a lakosság mintegy 20 százaléka tartozik valamilyen kisebbséghez; őket ugyanúgy sújtja. Nekünk a külhoni és elsősorban most jelesül a kárpátaljai magyarságért érzett és viselt felelősségünkkel kell törődni, és annak érdekében kell szólnunk.

Az országgyűlési határozat-tervezet kilenc olyan nemzetközi többoldalú vagy kétoldalú egyezményt sorol fel, amelyet az ukrán oktatási törvény sért; megismétlem, kilencet, és mellettük vagy közöttük ott van az ukrán alkotmány is. Ez tehát a helyzet jogi kérdése, amit nincs időm és talán nem is szükséges kifejteni, hiszen az előttem szólók részletesen elmondták, hogy milyen szerzett jogokat von el az ottani kisebbségektől, köztük a magyarságtól.

(19.30)

De nem csak jogi kérdés. A józan észnek is elmentmond egy ilyen törvény, hiszen azok a fiatalok, akik nem tanulhatnak az anyanyelvükön, alapvetően esélytelenségre vannak ítélve. Ezért elfogadhatatlan szakmai szempontból is az ukrán oktatási miniszter vagy államtitkár asszony érvelése, amelyet többször is hallhattunk, aki azzal érvelt a törvény mellett, hogy ők esélyegyenlőséget akarnak biztosítani az Ukrainában élő kisebbségeknek azzal vagy azért, hogy megtanulhassák az ukrán nyelvet.

Ez egy fából vaskarika. Az embernek a fejlődéséhez az ad alapvetően esélyt, ha az anyanyelvén tanulhat, amelyre született, amelyet jól ismer, amelyen gondolkodik, amelyen olvasni tud. Emellett nem kizárva, sőt erősítve természetesen azt, hogy az adott országnak a nyelvét is ismerje, hiszen az ottani cégeknél és munkahelyeknél így tud majd igazán boldogulni.

Elfogadhatatlan az is, hogy az ukrán partnerekkel folytatott megelőző tárgyalásokban az ukrán fél biztosította a magyar tárgyalófeleket arról, hogy megoldják ezt a kérdést. Nem oldották meg. Ezért

tehát felmerül az ukrán vezető politikusok szavahihetősége is, amelyre mi, kereszténydemokraták különösen is érzékenyek vagyunk. Elfogadhatatlan számunkra minden olyan képmutatás, álságos ígéret, amely egyszerűen szólva hazugságot jelent, és a szőszegés vádjá jelen esetben igaz ítélet.

Ezért tehát azt várjuk az ukrán politikai tényezőktől, hogy döntsék el végre, hogy Európához akarnak-e tartozni, amit olyan szerződések aláírásával igazoltak eddig, amelyek aláírására vagy az ahhoz való csatlakozásra senki nem kényszerítette őket, ezeket önként vállalták. Ha pedig Európához akarnak tartozni, ebből az következik, hogy azokat a normákat, amelyeket aláírásukkal vállaltak, kövessék a mindennapokban, hozzanak olyan törvényeket és jogszabályokat, amelyek jelesül most a kisebbségek jogait is védik.

Végül köszönetet szeretnék mondani a kormánynak, a külügyminiszternek és a Külügyminisztériumnak azért a határozott fellépésért, amelyet az elmúlt napokban mutattak. A magunk részéről mi is ezt fogjuk tenni minden nemzetközi fórumon, én személy szerint az Európa Tanácsban, ahol továbbra is ezt a vonalat képviseljük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ukrán törvényhozás által 2017. szeptember 5-én második olvasatban elfogadott oktatási törvény súlyosan korlátozza a kárpátaljai magyarság számára az ukrán törvények által jelenleg biztosított oktatási és anyanyelvhasználati jogokat. A törvény ellehetleníti a kisebbségi nyelven folyó anyanyelvi oktatást, és bezárásra ítélt valamennyi, az ukrántól eltérő nyelven működő alap-, közép- és felsőfokú oktatási intézményt.

Az ügy rendkívül súlyos a kárpátaljai magyarságra nézve, ezért tartotta rendkívül fontosnak az LMP frakciója, hogy minden olyan kezdeményezést támogasson, amely alapján a magyar politikai elit, a Magyar Országgyűlés pártjai egyöntetűen elítélik ezt a törvényt.

Szél Bernadett frakcióvezető, pártunk társelnöke és miniszterelnök-jelöltje ezért is kezdeményezte, hogy valamennyi országgyűlési frakcióval rendelkező párt vezetője írja alá ezt a politikai nyilatkozatot, amely tartalmában az országgyűlési határozati javaslattal egyezik meg, azzal a különbséggel, hogy az általunk kezdeményezett politikai nyilatkozat kéri Petro Porosenko ukrán elnököt, hogy ne írja alá a törvényt. Ugyanis ki kell mondanunk, hogy a magyar nyelvet senki sem viheti vásárra. Ezért segítségünket kínáljuk a kárpátaljai magyar szervezeteknek és a magyar kormánynak, mert közös nemzeti érdekünk a magyar nyelvű felsőoktatás fennmaradása a szom-

szédos országokban az elszakított területeken. Az iskola nem elválaszt, hanem összeköt, amely képes túllépni a történeti sérelmeken, és megteremteni az emberi, nemzeti érdekek közti egyensúlyt.

Az LMP frakciója tehát ezek alapján üdvözlí az országgyűlési határozattervezetet. A tervezet előzetes vitájánál kezdeményeztük és kezdeményezzük, hogy a kormány minden szükséges lépést tegyen meg, és ami rendkívül fontos, hogy az Országgyűlés illetékes bizottságainak rendszeres tájékoztatást adjon az aktuális fejleményekről.

Hogy miért fontos ez a beszámolási kötelezettség? Azért, mert úgy tűnhet a kezdeti megnyilvánulások alapján, hogy a kormányt és kifejezetten a külügyminisztert némiképp váratlanul érte a törvény ukrán elfogadása. Holott a jogszabálytervezetről már legalább fél éve lehet tudni. A magyar kormány viszont, úgy tűnik, nem tudott a nemzetközi szinten megfelelően érdekérvényesíteni, és nem volt képes a diplomácia eszközeivel élni. Mert lettek, lehettek volna eszközei, de a kormány európai elszigeteltsége okán meg a túlzott orosz befolyásszerzés miatt nem tudott időben érdemben lépni.

A kormány a magyar-magyar párbeszéd intézményesített fórumain is elhanyagolta az ukrán vezetéssel való rendszeres és folyamatos egyeztetést, és az sem elegendő, hogy a mai napon Orbán Viktor miniszterelnök az egész ügygel kapcsolatban annyi megjegyzést tudott hozzátenni, hogy mit vétettünk. A vétkeket az előbb felsoroltam, de most a közös megoldáson van a hangsúly, nem pedig az előzetes problémák felidézésén. Márpedig ez a jogszabály ellentétes a nemzeti kisebbségek etnikai, kulturális, nyelvi és vallási identitásának védelmére vonatkozó, Ukrajna által önként vállalt, különösen az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet koppenhágai dokumentumában és párizsi chartájában, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet európai biztonsági chartájában és asztanai nyilatkozatában, továbbá az Európa Tanács regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartájában és a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményben, az Egyesült Nemzetek Szervezete nemzeti, etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló nyilatkozatában, a magyar-ukrán jószomszédi és együttműködési szerződésben, valamint az Európai Unió-Ukrajna társulási megállapodásban foglalt kötelezettségekkel is.

Az LMP frakciója és a teljes politikai közössége nevében szeretném kifejezni támogatásunkat és szolidaritásunkat a kárpátaljai magyarságnak. Mi kezdeményeztük Meszerics Tamás EP-képviselőnknel, hogy a teljes magyar európai parlamenti delegáció adjon ki közös nyilatkozatot. Kérjük a magyar pártokat, hogy ehhez a kezdeményezéshez is csatlakozzanak. Továbbá Szél Bernadett mint a magyar parlamenti EBESZ-delegáció tagja az EBESZ-nél külön is kezdeményezi a jogszabály vizsgálatát és az erről szóló egyeztetések beindítását.

A határozattervezetet támogattuk, és az LMP frakciója az általunk kezdeményezett módosítások-

kal elfogadja és megszavazza, de hangsúlyozzuk, hogy a kormány felelőssége megkérdőjelezhetetlen, további feladatai pedig elengedhetetlenek. Kérjük a magyar kormányt, hogy olyan külpolitikát folytasson, amely nem aláássa, hanem segíti a határon túli magyarok ügyét. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Gyöngyösi Márton fogalmazott, valóban ritka pillanat a külpolitikában, hogy valamilyenfajta konszenzus alakult ki. Hozzátennem, ez persze baj, hiszen a külpolitikában jó lenne, ha ez lenne a gyakoribb, hogy folyamatosan konszenzusban tudunk gondolkodni, de azért arra is érdemes odafigyelni, hogy ez a konszenzus meg is maradjon. Éppen ezért egy kicsit arra figyelmeztetném talán egy picit, ha szabad illet mondanom, Gyöngyösi képviselő urat, hogy olyan külpolitikai kérdéseket most ne keverjünk bele ebbe a mostani ügybe, amelyek ezt a konszenzust, hogy úgy mondjam, töreke nyebbé teszik.

Tehát én azt gondolom, hogy akkor explicit legyenek, hogy az Oroszországhoz való viszonyt és az orosz-ukrán konfliktust ki hogyan, milyen értelemben hogyan értékeli, azt gondolom, most ez ettől bizonyos szempontból független kérdés, miközben természetesen van köze a konfliktushoz, hiszen mi a magunk részéről is úgy gondoljuk, hogy Oroszország agresszor ebben a kérdésben: nem diplomáciai disputája van a szomszédos országgal, hanem elfoglalta annak a területét, konkrétan. *(Gyöngyösi Márton: Nem én hoztam ezt be.)* Ez viszonylag sok jogszabállyal ütközik, hogy finoman fogalmazzak, a nemzetközi jogban, ha mással nem, még pluszban a humanizmus alapvető értékeivel is. De most zárójelbe tenném ezt a kérdést.

(19.40)

Most csak arról a részéről beszélnék, hogy ez a konfliktus egyébként természetesen hozzájárult a mostani helyzet kialakulásához, hiszen amíg kezdetben azzal hitegette a magyar diplomáciát - s ezt most nem kritikaként mondom - az ukrán fél, hogy ezek az intézkedések tulajdonképpen az orosz kisebbséggel szembeni hatással bírnak, addig már eljutottunk oda, legalábbis a legutóbbi határon túli magyar közösség vezetőjének a tájékoztatása alapján, hogy ma már a magyar mint kisebbség szintén megjelenik mellékhatásait szenvedik el a magyar kisebbségek Ukrajnában egy oroszellenes hangulatnak, hanem ennél több politikai megfontolás is áll amögött, ami történt az elmúlt időszakban.

Ettől függetlenül én is azt vallom, hogy van ereje és értéke ennek a külpolitikai vagy parlamenti egyetértésnek, hiszen ahogy Németh Zsolt elmondta, nemcsak a frakcióval rendelkező pártok, hanem még a független képviselők is támogatták ezt a javaslatot. Ennek egyébként van belpolitikai üzenete is, hiszen a magyar választópolgárok számára az egy fontos üzenet, hogy az a Magyar Országgyűlés, amelynek viszonylag rossz a hírneve az együttműködés, illetve a nemzeti minimumok vagy nemzeti konszenzusok megtalálásának a tekintetében, az valamiben egyet tud érteni és közösen tud fellépni. Ez egész biztosan pozitív üzenet általában a magyar választópolgárok irányában.

S talán azért is fontos ez, mert megjelentek olyan vélemények is a sajtóban, amelyek arról szóltak, hogy tulajdonképpen majdnem nem is baj, hogy van ez az oktatási törvény, mert a legnagyobb probléma az, hogy nem tudnak ukránul a magyar gyerekek Ukrajnában, s igazából örülnünk kéne annak, hogy van ez a törvény, mert az esélyegyenlőségét meg a versenyképességét nagymértékben növeli majd az ukrán oktatási rendszerben és munkaerőpiacon a magyar fiataloknak az, ha tisztességgel megtanulnak ukránul. Én nem nagyon minősíteném ezt azon kívül, hogy maradjunk annyiban, hogy talán inadekvát ennek az ügynek így a felvetése azok részéről, akik ezt megfogalmazták, mint ahogy az is érdekes, hogy voltak olyan vélemények, amelyek arról szóltak, hogy kompletten mindenki hülye itt az Országgyűlésben - elnézést, hogy ilyen drasztikusan fogalmazok -, mert hiszen ez az ukrán oktatási törvény nem is annyira rossz, mert nem is az van benne, amiről beszél a Külügyminisztérium, az összes parlamenti párt és a határon túli magyarok képviselője. Ezt mi valószínűleg innét jobban meg tudjuk ítélni, mint azokat, akiket ez érint Kárpátalján és Ukrajnában.

Ezért mondom én azt, hogy van értéke a belpolitika irányában is annak, hogy ebben van egy parlamenti egyetértés. S magától értetődik, hogy kifelé is van haszna és értéke ennek az együttgondolkodásnak vagy közös fellépésnek, hiszen akkor mind a diplomácia, mind pedig bárki más, aki a proaktív módon cselekedni akar, erősebb felhatalmazás, erősebb legitimitás, erősebb bázis alapján tud nekikezdeni ennek a munkának.

Még egyszer hadd mondjam el, imént a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy a politikában néha van értelme az ismétlésnek. Mi is nemzeti ügynek tartjuk ezt a kérdést, és így is állunk ehhez a kérdéshez. Azt gondoljuk, hogy ebben csak az együttes közös fellépés tud eredményre vezetni, és látszanak is talán apró eredmények, amikről államtitkár úr beszámolt az imént a bizottsági ülésen. Reményeink szerint ez a közös fellépés talán megváltoztatásra tudja bírni az ukrán döntéshozókat.

Az igaz, hogy hosszú út vezetett ide, és valóban lehetne sok mindenben kritizálni a diplomáciát, lehetne sok mindenben kritizálni a külpolitikai döntéseket, én ezt most mégis egy kicsit félretenném, hiszen nem most van itt az ideje a kritikának, hanem

majd amikor megoldottuk a problémát, akkor lehet azt elemezni és arról beszélni utólag, hogy a következő - ne adj' isten - ilyen esetben hogyan lehet ennél elővigyázatosabban fellépni és elkerülni ezeket a kellemetlen, tragikus szituációkat.

Egy dologra itt is, a parlamenti nyilvánosság előtt is hadd hívjam föl képviselőtársaim figyelmét. Nem volt szerencsés az, hogy amikor az ellenzéki pártok egy közös tüntetést szerveztek, egyébként pozitívan e mellett az ügy mellett, akkor a Fidesz kommunikációja azt kezdte el harsogni akkoriban, hogy a Soros-bérencek összehívják a nem tudom, milyen tüntetést. Illő tisztelettel azt szeretném javasolni, hogy van elég sok egyéb más terep arra, ahol lehet bennünket Soros-bérencezni, ez a terület maradjon ki ebből, mert akkor tudjuk ezt az egyetértést százszázalékosan megtartani, és ezáltal jobban szolgálni a határon túli magyar közösség érdekét.

Én a magam részéről azzal a javaslattal éltem az egyeztetés során, hogy helyes a kormány proaktivitása, de ezt ki kell egészíteni a parlamenti diplomácia eszközeivel. Nekünk is aktívnak kell lennünk. Ebben Németh Zsolt is tett már számos lépést, amiről az imént is beszámolt, én magam is próbáltam a saját eszközeimmel ehhez valamilyen módon hozzájárulni, de tény és való, hogy mind az Európa Tanácsban, mind az EBESZ-ben, mind az Európai Unióban, mind a NATO-ban helyes és igazolható a magyar közös fellépés, és ezt a következő hetekben egészen meg kell hogy tegyük.

Lesznek rá alkalmak, hiszen nemsokára összeül az Európa Tanács közgyűlése, Bukarestben lesz a NATO közgyűlése, magyarul, van számos olyan alkalom, ahol egyébként szintén érintett országok vezetőivel, például a románokkal is tudunk egyeztetni, vagy éppen a görögökkel, a lengyelekkel ezekben a kérdésekben.

Amit még kértem a kormánytól, a Külügyminisztériumtól, amire kaptunk egy megnyugtató választ, hogy a tájékoztatás, a folyamat átláthatósága most kiemelten fontos, hiszen akkor jó, ha minden érintett fél, aki tenni akar az ügy megoldása érdekében, az tudja, hogy éppen hol állunk, mik a legaktuálisabb események vagy eredmények, így egészen biztosan nem egymást akadályozva, hanem egymást támogatva és segítve tudunk segíteni a kárpátaljai magyarságnak.

Azzal zárnám, amivel kezdtem a hozzászólásomat, nevezetesen: több ilyen pillanatra lenne szükség a külpolitikában vagy akár számos más kérdésben is az Országgyűlésben. De amíg ez a pillanat nem érkezik el, addig örülünk ennek a pillanatnak, hogy valóban minden politikai párt nemzeti ügyként kezeli ezt a kérdést, és száz százalékban elköteleződött amellett, hogy akár a saját pártpolitikai vagy éppen a kampány szempontjából fontos érdekeit is háttérbe szorítja annak érdekében, hogy hatékonyan tudjunk fellépni közösen ennek a konfliktusnak a megnyugtató megoldásáért. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet, köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én azért néhány dolgot hadd rakjak helyre az elhangzottak kapcsán. Nem kívánék ünneprontó lenni, de néhány szempontot azért még világosítsunk meg. Először két rövid reagálás Mesterházy képviselő úrra.

Én úgy gondolom, hogy a nemzetpolitikai konszenzus kialakítása az elmúlt évek során a legtöbb esetben nem az ellenzéken múlt. Azzal együtt, hogy én ezt üdvözlöm és fontosnak tartom - és köszönöm Németh képviselő úrnak, hogy ezt az előterjesztést idehozta -, tényleg van benne némi álságosság, amikor arról beszél ön vagy képviselőtársai, mennyire fontos, hogy ez a nagy nemzetpolitikai konszenzus megmaradjon. Különösebben nem rajtunk múlt ez az elmúlt évek során, sőt sokszor inkább az volt a kormányzati gyakorlat, hogy önök közölték és eldöntötték, hogy mi a nemzet érdeke, aztán ha mi valamivel nem értettünk egyet, akkor mi voltunk, akik felrúgtuk a nemzetpolitikai konszenzust. Lássuk meg, a következő hónapok során valóban van-e arra szándék, hogy esetleg más, hasonlóan fontos ügyek mögé is ilyen komoly egységet tudjunk tenni.

A másik - sajnálom, hogy kimegy Mesterházy képviselő úr -, de hogy világos legyen, örülünk annak is, hogy ebben a javaslatban nincsen különböző geopolitikai kérdésekre való utalás, bár Németh képviselő úr nem bírta ki, hogy ezt az expozéjában ne hozza ide néhány perc erejéig. Egyébként Gyöngyösi képviselőtársam erre reagált, ezt szeretném önnek, képviselő úr, mondani.

Tehát magát a javaslatot mi jónak tartjuk és kelően erősnek a szövegezését, ezt szeretném világossá tenni. Annál is inkább örömmel beszélek erről, mert viszonylag ritkán adatott meg számomra az elmúlt években, hogy hasonló javaslatok során azt mondhattam, hogy kelően keménynek és határozottnak tartjuk annak a szövegét.

Két dolgot azonban tegyünk hozzá. Egy dolog azért hiányzik belőle. Mi van akkor, ha nem vesszük tovább ezt a javaslatot? Mi kértük és javasoltuk, hogy ha már külügyminiszter úr valóban meglehetősen határozottnak nyilatkozott ebben a kérdésben, sőt fölvetette azt, hogy a magyar diplomácia semmilyen fórumon semmilyen, Ukrajna számára fontos törekvést ne támogasson, akkor azért talán érdemes lett volna ebben a javaslatban is valamilyen utalni arra, hogy amennyiben Porosenko elnök mégis aláírja ezt a javaslatot és ez a törvény hatályba lép, akkor Magyarország erre milyen lépéseket fog tenni. Például a parlament felkérhetné volna a kormányt, hogy egy ilyen dokumentum szintjén is jelenjen meg az, hogy az ukrán uniós integráció további lépéseit addig Magyarország nem fogja támogatni. Ezt már önök nem fogadták el, fideszes képviselőtársaim, de ettől mi természetesen nem akartunk ennek a javaslatnak a

kerékkötői lenni, de azért ezzel kapcsolatban hiányérzetünk van, s ezt mindenképpen el kell mondanom.

(19.50)

Miután megsimogattuk egymás vállát, és örülünk a nagy egyetértésnek és nemzetpolitikai egységnek, azért egy picit menjünk vissza az időben, és nézzük meg, hogy mi történt az elmúlt egy év során. Mert itt viszont már nagyon komoly kritikáink vannak.

Most nagyon kemények vagyunk, most nagyon világos álláspontot képvisel a külügyminiszter, sőt föl is lépünk Ukrajnával szemben, kicsit fitogtatjuk az erőnket. Most kiabálunk, amikor már ég a ház. Csak nem biztos, hogy idáig kellett volna eljutni. Tavaly októberben tárgyalta az ukrán parlament első olvasatban ezt a javaslatot, az elmúlt egy év során, úgy látjuk, és itt egyet kell értsek Ikotity István képviselőtársammal, Magyar államtitkár úr, a magyar diplomácia messze nem tett meg mindent annak érdekében, hogy elkerüljük azt, hogy idáig most eljussunk.

Önök továbbviszik azt a külpolitikát, ami egyébként Martonyi Jánost és előtte Kovács Lászlót is jellemezte ebben a kérdésben. Folyamatosan az egyoldalú, megelőlegezett gesztusokkal operálnak, mert azt hiszik, hogy ezt majd valamikor vissza fogjuk kapni. Nem kapjuk vissza. Nem kaptuk vissza soha a románoktól, nem kaptuk vissza soha a szlovákoktól, és nem kapjuk vissza az ukránoktól sem. Önök pedig egészen néhány nappal ezelőttig azon az állásponton voltak, hogy sem Szerbia, sem Ukrajna további uniós integrációja elé Magyarország semmilyen akadályt ne gördítsen az ott élő magyar közösség érdekében. Az elmúlt hetekben számos ilyen alkalom lett volna, akár az ukrán vízummentesség vagy a társulási egyezmény megszavazása. Legkésőbb ezeknél a helyzeteknél világos álláspontot és világos feltételeket kellett volna szabni.

Ukrajnának mi sem vagyunk az ellenségei, abban egyetértünk Németh képviselő úrral, hogy ez egy önszrontó dolog. Ukrajna úgy gondolja, hogy saját magát, a saját nemzetét emeli föl ezzel a törvénnyel, de valójában saját magának árt ezzel a legtöbbet. Ezzel mi is egyetértünk, és szeretnénk kifejezni reményünket az ügyben, hogy Porosenko elnök meg fog hátrálni ebben a kérdésben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyíltan jogsértő mivolta által égbekiáltó az ukrán legfelsőbb tanács, a verhovna rada által nemrégiben elfogadott oktatási törvény, mert a törvény 7. cikkelye korlátozza a nemzeti kisebbségek anyanyel-

ví tanuláshoz való jogát. A 7. cikkely ugyanis az óvodai és az általános iskolák alsó tagozati szintjére korlátozza a nemzeti kisebbségek anyanyelven történő oktatását, a középiskola és a felsőoktatás nyelvét viszont már kizárólag az ukrán nyelvet teszi. Az oktatási törvény tehát figyelmen kívül hagyja Ukrajna alkotmányát és nemzetközi vállalásait, megfosztva a nemzeti kisebbségeit az anyanyelven történő tanulás jogától, ami súlyos visszalépést jelent az eddig érvényben lévő jogszabályaihoz képest.

A kereszténydemokraták ezért innen, a magyar parlamentből ezúton is felszólítják Petrov Porosenko elnök urat arra, hogy ne írja alá az oktatási törvényt, amely diszkriminatív, és ellentmond az európai és nemzetközi jogi normáknak. Fontosnak tartjuk hangsúlyozni azt is, hogy az új oktatási törvény még Ukrajna stabilitását is hátrányosan érintheti. Ha pedig Ukrajna instabillá válik, akkor megkérdőjeleződik európai integrációs perspektívája is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. S mielőtt leülnék, annyi megjegyzést szeretnék még tenni, hogy a maradék időt átadnám a Fidesz részére. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem, szíveskedjenek az időkeretet a Fidesz időkeretére átirányítani.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potápi Árpád János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is a KDNP-nek köszönjük szépen az időkeretnövelést. Engedjék meg, hogy a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága nevében üdvözlöm az országgyűlési határozatot, és természetesen örömmel üdvözlöm az ötpárti összefogást is. Kevés ilyen példa van a Magyar Országgyűlés történetében. Kérem önöket, hogy a vitában se rontsuk el ezt az összefogást. Szávy képviselő úrnak szeretnék anynyiban reagálni, hogy az elmúlt évben minden lehetséges fórumon felemeltük a szavunkat a leendő oktatási törvény módosítása ellen. A végeredmény ez, ahol most vagyunk, de a tények kedvéért ezt hadd mondjam el.

Az elsők között voltunk, akik támogattuk a független Ukrajnát 1991-ben és utána, és a későbbiekben is mindig mindenhol támogattuk Ukrajna euroatlanti csatlakozását. A Majdanon küzdőket is politikai támogatásunkról biztosítottuk. Gyakorlatilag elmondhatjuk azt, hogy az elmúlt években számtalan programot indítottunk a Kárpátalján élő magyarság támogatására, iskolákat, óvodákat, szociális intézményeket, kórházakat, templomokat újjítottunk fel. Amikor a segélyeket kiküldtük az önkormányzatok, a civil szervezetek, a segélyszervezetek vagy akár a kormány szervezésében, nem néztük azt, hogy egy-egy településen ki az ukrán, ki a magyar, hanem egységesen mindenki kaphatott ezekből a segélyekből.

Számtalan programot indítottunk el az elmúlt években, gyakorlatilag nincs olyan társadalmi réteg, amelyet valamilyen módon a magyar kormány ne támogatna. Legyenek akár egyházi személyek, dolgozók, tanárok, egészségügyi dolgozók, újságírók vagy diákok, mindenki a magyar kormánytól fizetéskiegészítést, illetve támogatást kap.

Azt gondolom, hogy az elmúlt esztendőben a magyar kormány mindent megtett annak érdekében, hogy a magyarság, a kárpátaljai magyarság a szülőföldön tudjon boldogulni. Ehhez természetesen még hozzájött az a nagyfokú gazdasági program, amely a Külügyminisztérium támogatásával, koordinálásával zajlik. A magyar pártok között is konszenzust teremtettünk, a határ menti térségek, megyék is támogatják Kárpátalja megyét.

Azt gondolom, az elmúlt években mi a magunk részéről mindent megtettünk annak érdekében, hogy az ottani magyarság megmaradjon, és természetesen a következő időszakban is teljes mértékig kiállunk a kárpátaljai magyarság mellett. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd folytassam, amit Potápi Árpád elkezdett, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei képviselőként, illetve az IPU magyar-ukrán baráti tagozata elnökeként. Igenis a magyar diplomácia mindent megtett, nemcsak a kormány-, hanem a parlamenti kapcsolatokban is. Emlékeztetni szeretnék egy mozzanatra, amikor 2015 novemberében az ukrán miniszterelnök itt járt, és előtte Beregszászon kihelyezett ülést tartott a magyar-ukrán baráti tagozat, és egyértelművé tettük, hogy támogatjuk Ukrajna vízummentességét, a határ menti kapcsolatokat, illetve uniós kapcsolatait abban az esetben, ha a kárpátaljai magyarság minden joga megmarad, az anyanyelvhasználat, az oktatási jog, a civil szervezetek joga és a határ menti kapcsolatok erősítése.

Még egy mondatot szeretnék mondani, mert tulajdonképpen a kapcsolatokban olyan erős Szabolcs-Szatmár-Bereg kapcsolata a szomszédos Kárpátalja megyével, hogy múlt csütörtökön a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közgyűlés egy határozatot, önkormányzati határozatot fogadott el, amelyben aggodalmának és megdöbbenésének adott hangot az ukrán oktatási törvény miatt. Mi, akik ott élünk a közelben, ezt határozottan támogatni fogjuk, és üdvözljük az ötpárti együttműködést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan térségnek vagyunk az országgyűlési képviselője, ahol a 88 településből 20 településnek van közigazgatási határa Kárpátaljával, tehát a térségem egynegyede határos Kárpátaljával. Ott élünk a szomszédban, pontosan ismerjük a problémát. Szomorú vagyok, hogy itt is belpolitikai vetületet kapott az ellenzéki pártok részéről a vita. Tegyük helyre azért a nemzetpolitikát, a jobbikos álláspontot, hogy miért van az, hogy a Kárpátalján élők mégis velünk szimpatizálnak, nem pedig a Jobbikkal. *(Dr. Gyüre Csaba: Honnan veszed ezt?)* Méghozzá igen kimagasló arányban.

(20.00)

Az LMP-vel kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy Meszerics Tamás végre volt KMKSZ-kongresszuson, eddig még nem láttuk, eljött, és azt mondta, hogy - szó szerint idézek - ettől az Ukrajnától elvárható, hogy valójában nagylelkű legyen, én ezért dolgozom az Európai Unióban. Tehát míg itt Iktótyi képviselő úr támadott bennünket, hogy elszigeteli magát a kormány nemzetközi szinten, és bezzeg ők mindent megtesznek, akkor a nagylelkűségért való foglalkozás vagy dolgozás az LMP részéről sem sikerült európai fronton.

Igenis minden egyes fórumon elmondjuk azt, én magam is, mondjuk, a Baltic Council nemzetközi fórumán mondtam el, hogy Magyarország elfogadhatatlannak tartja azt, amit az ukránok művelnek az oktatási törvénnyel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a hátralévő, megmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki felszólalni frakciónként. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát elzárom.

Megadom a szót Németh Zsolt úrnak, a Külügyi bizottság elnökének mint előterjesztőnek, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Elnök úr, parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én összességében nagyon örülök ennek a vitának. Szeretném megköszönni mindenkinek a hozzászólását, illetőleg minden pártnak a pozitív alapállását. Ezt is tanulnunk kell, hogy milyen az, amikor mi valamiben egyetértünk. És úgy látom, hogy az ilyen, amikor mi valamiben egyetértünk. Mindenki olvassa át most a jegyzőkönyvet ebből a szempontból. Ez az egyetértés, bár nyilvánvalóan hangsúlykülönbségek voltak, de azt gondolom, hogy minden frakció részéről azért kicsendült. És ahogy ezt itt többen is megfogalmazták, ennek a konszenzusnak az értéke először is nagyon fontos befelé, az országnak is, azt gondolom, hogy szüksége van arra, hogy érezze azt, hogy egy nemzet vagyunk, és képesek vagyunk bizonyos kérdésekben egyetérteni.

Nagyon fontos a nemzetközi közvélemény irányába, hiszen a nemzetközi törekvéseinket rendkívüli mértékben gyengíti, ha nem tudjuk világosan és egyértelműen a feketéről azt mondani, hogy fekete, a fehérről azt, hogy fehér, hanem mi magunk tesszük átláthatatlanná és értelmezhetetlenné a mi saját dolgainkat. Viszont, hogyha közös értelmezést adunk most ennek az oktatási törvénynek, mert viták lesznek arról, hogy mi van ebben, akkor azt gondolom, hogy kifelé is nagyon erősítjük a magyar álláspontot. De talán a legfontosabb az, hogy a kárpátaljai magyarok számára, ahogy Magyar Levente államtitkár úr fogalmazott, kell érzékeltenünk azt, hogy minél nehezebb helyzetben vannak, valóban annál inkább nekitámaszkodhatnak az anyaországnak. Ez a megfogalmazás, azt gondolom, hogy telitalálat volt az államtitkár úr részéről. Most valóban nehéz helyzetben vannak a kárpátaljai magyarok, hiszen az elmúlt 28 esztendőben hősiesen életben tartottak egy intézményrendszert, kibővítettek egy intézményrendszert, ablakcseréket hajtottak végre, pedagógusokat képeztek. Fantasztikus erőfeszítést tettek ezen a területen, és egyik pillanatról a másikra a lelki szemeik előtt azt látják, hogy kártyavárként omlik össze az a munka, amit elvégeztek. Azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy érezzék, hogy ez nem így lesz, hogy Magyarország kiáll mellettük, és meg fogjuk találni annak a módját, hogy ha bármi is történik, Szávay képviselő úr, bármi is történik, akármilyen aláírás történik, a kárpátaljai magyar oktatási rendszer fennmarad, és Magyarország segít abban, hogy ez az intézményrendszer tovább működhessen. A kárpátaljai magyaroknak erre van szükségük, és hogy ezt egyhangúlag tudjuk mondani, azt gondolom, hogy az nagyon fontos.

Hoffmann Rózsa képviselő asszony fogalmazott úgy, hogy gondoljunk arra, hogy ez nem nemzetközi jogi kérdés, még csak nem is alkotmányos meg belső jogi kérdés, hanem mindenekelőtt egy pedagógiai kérdés, sőt ezen túlmenően az emberi lét legalapvetőbb kérdése, hogy tanulhassak, hogy gondolkodhassak azok a nyelven, amin megszülettem.

Szeretném megköszönni még egyszer a vitát, köszönöm szépen a figyelmet, és bízom benne, hogy az elkövetkezendő időszakban mindenki a saját kapcsolatrendszerén keresztül, pártcsaládokon keresztül, nemzetközi szervezetekben, ott, ahol van, megtalálja a módját annak, hogy ebben az oktatásitörvényügyben a lehető legjobb megoldást tudjuk elérni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm képviselőtársaimnak úgyszintén, ezt a felemelő vitát itt a Házban külön hadd köszönjem meg. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság és az Északi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról**

a jövedelem- és a vagyonadó területén, Budapest, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzék kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17300. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és az Észt Köztársaság között jelenleg is alkalmazható adóegyezmény jegyzőkönyve egy meghatározott jövedelemtípus, a jogdíj adóztatására vonatkozóan tartalmaz egy olyan rendelkezést, amelyben az észt szerződő partner vállalja, hogy amennyiben a magyar-észt adóegyezmény rendelkezéseinél kedvezőbb tartalmú megállapodást köt más állammal, úgy ezt Magyarország részére is biztosítani fogja.

Az adóegyezményben ez az úgynevezett legkedvezőbb elbánásra vonatkozó klauzularész. A klauzula rendelkezése alapján tehát amennyiben Észtország bármely EGT-állammal kedvezőbb tartalmú megállapodást köt a jogdíjakra vonatkozóan a fogalommeghatározást vagy a forrásadó mértékét tekintve, akkor a rendelkezés a magyar-észt adóegyezményben is automatikusan alkalmazhatóvá válik. Észtország kedvezőbb adóegyezményt kötött a Svájci Államszövetséggel, így a magyar-észt adóegyezmény ennek megfelelően módosul, amelyről az Észt Köztársaság egyoldalú jegyzéket küldött Magyarországnak számára. Hasonlóképpen módosul Észtország adóegyezménye Spanyolországgal, Svédországgal, illetve az Egyesült Királysággal is.

A Magyarország számára kedvező módosítás eredményeképpen a jogdíjak tekintetében a magyar-észt adóegyezmény szerinti 5, illetve 10 százalékos forrásadó nem alkalmazható, a jogdíj kizárólag a haszonhúzó illetősége államában adóztatható forrásadó nélkül, illetve a jogdíj fogalma is szűkebb körű lett. Tekintettel arra, hogy az észt jegyzék tartalma alapján a magyar-észt adóegyezmény módosul, így magyar jogalkotási szempontból az egyoldalú részjegyzék törvényben való kihirdetése szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a jelen javaslat a magyar nemzeti gazdasági érdekekkel tel-

jes mértékben egybevágh, ezért az MSZP frakciója támogatni fogja ennek a kihirdetését.

Örülnék annak, ha ugyanilyen zökkenőmentesen oldódna meg a tallinni magyar nagykövetség helyzete is, hiszen hosszú évek óta ígéri a Külügyminisztérium, hogy ebben is előrelépés legyen. Tudom, hogy ez nem államtitkár úrnak a portfóliója, de csak a jegyzőkönyv végett megjegyeztem, hiszen ebben intenzív levelezésben vagyok a Külügyminisztériummal most már két éve, így mindig, amikor Észtország szóba kerül, akkor ezt szóba kell hogy hozzam. Elnök úr, köszönöm a megértést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

(20.10)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták is támogatják a törvényjavaslatot. Nem kívánva megismételni azt, amit Tállai András államtitkár úr elmondott, a lényege mégis a dolgoknak akkét fest, hogy az Észtországgal kötött megállapodás tekintetében az észték Svájjal is kötöttek egy egyezményt, ami kedvezőbb a velünk kötött egyezménynél, ezért az észtéktől kaptunk egy jegyzéket, amelynek alapján a jövőben ránk nézve is kedvezőbb feltételek lesznek irányadók az adózás területén. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és - még egyszer - támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17306. szám alatt a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalt törvényjavaslat célja, hogy kihirdesse azt a jegyzőkönyvet, amely Horvátország uniós csatlakozásának figyelembevételével módosítja az EU és tagállamai, valamint Kanada közötti légi közlekedési megállapodást. Horvátország az Európai Unióba való belépésekor vállalta, hogy csatlakozik a tagállamok és az Európai Unió által harmadik országokkal kötött megállapodásokhoz. Ezek a csatlakozások egyszerűsített eljárás keretében jegyzőkönyv megkötésével történnek. A Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légi közlekedési megállapodáshoz Horvátország a 2017. január 27-én aláírt jegyzőkönyvvel csatlakozik. A jegyzőkönyv tartalmazza a szerződés horvát nyelvű szövegének hitelességéről szóló rendelkezést, valamint a jegyzőkönyv jóváhagyásáról, hatálybalépéséről, valamint ideiglenes alkalmazásáról szóló rendelkezéseket.

Az Európai Unió és tagállamai, valamint Kanada között létrejött légi közlekedési megállapodást 2009. december 17-én írták alá. A megállapodást egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Kanada közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2010. évi XIX. számú törvény hirdette ki. Mivel a jegyzőkönyv szerves részét képezi a megállapodásnak, a jegyzőkönyvet a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény értelmében törvényben kell kihirdetni.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja az elhangzottak alapján a jegyzőkönyv törvénnyel történő kihirdetése. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslat elfogadását szíveskedjen támogatni.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország konzekvensen támogatta végig Horvátország európai integrációs törekvéseit, bármilyen kormány is volt hatalmon Magyarországon, így természetesen azt a további folyamatot is maximálisan támogatni kell, ami ezt az integrációt teljessé teszi. Ez a mostani javaslat, amiről államtitkár úr beszélt, ezt a célt szolgálja, így az MSZP frakciója természetesen támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elindult egy folyamat már évtizedekkel ezelőtt Magyarországon, amelynek az a célja, hogy Magyarország minél több országgal létesítsen légi közlekedésről szóló megállapodást, és ennek keretében az Európai Unió tagállamai is valamennyien kötnek ilyen megállapodást. Ma már európai uniós szinten kötjük ezeket a megállapodásokat. Ennek része ez, amit ma is tárgyalunk.

Ennek azért van jelentősége, mert 2009. december 17-én írta alá Kanadával az Európai Unió a megállapodást a légi forgalomról. Azt gondolom, ez nagyon fontos, és nem is értem, hogy miért ilyen későn, bár valószínűleg ennek lehetett előzménye, hiszen azt gondolom, Kanada Magyarország számára egy rendkívül fontos ország, és az Európai Unió számára is rendkívül fontos ország, hiszen nagyon erős gazdasággal rendelkezik. A világ második legnagyobb országa egyébként kiterjedésre, nem véletlen, hogy három óceán, az Atlanti-óceán, a Csendes-óceán, illetve északról a Jeges-tenger határolja, 35 millió lakossal. A tízmillió négyzetkilométeres területhez képest nagyon kicsi a lakossága, hiszen 3,2 fő/négyzetkilométer a népsűrűsége, ennek ellenére 45 ezer USA-dollár az egy főre jutó GDP. Tehát azt gondolom, ez egy nagyon jó szám. Iparilag nagyon fejlett, a gazdasága nagyon fejlett, nem véletlen, hogy a G8-aknak is tagja, illetve a G20-aknak is tagja. Megjegyzendő, hogy energia területén teljes mértékben önálló állam, önellátó állam. Tíz tartományból, három területből álló föderáció. Sokáig gyarmat volt, illetve függő helyzetben volt. Eredetileg a franciák kezdték gyarmatosítani az 1700-as években, majd a britek gyarmatosították, majd a britektől próbált elszakadni. Ennek is az eredménye lett az 1931-es westminsteri statútum, ami elhozta nagyjából szinte a teljes függetlenséget Kanadának, amely végül is megjelent írásbelileg, jogilag is, minden aktussal a Canada Act 1982, amely megszüntette még a maradék látszólagos függést is. Bár az államfő II. Erzsébet királynő, de alkotmányos monarchia, parlamentáris demokrácia van az országban.

Kanadáról még annyit szeretnék elmondani, érdekes, és én sem tudtam, csak most, hogy utánanézem, hogy mit is jelent a neve Kanadának. Az őslakosoknak, az irokézeknek, az irokéz indiánoknak egy elnevezése, falu, település, és amikor az első gyarmatosítók megérkeztek és létrehozták az első településeiket, az irokézek ezt Kanadának hívták, és így ragadt meg ez a név, hogy Kanada, hogy miért is lett Kanada.

Tehát egy ilyen ország, amely iparilag ennyire fejlett, nyilván fontos, hogy a légi közlekedési megállapodások megszülessenek. Így az Európai Unió is létrehozta, ezen belül Magyarország is. Nyilván amikor Horvátország csatlakozott az Európai Unióhoz, akkor a csatlakozási eljárás során vállalta, hogy valamennyi nemzetközi szerződést ő is alá fog írni, ő is csatlakozik ezekhez a nemzetközi szerződésekhez, és

ő is ugyanolyan tagja lesz, mint a többi európai uniós ország, amely már korábban is tagja volt az Európai Uniónak, és korábban megkötötte ezeket a szerződéseket. Nyilván ezt törvényi szinten kell jóváhagyni, és ezért nyilván a magyar parlamentben a Jobbik-frakció is támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légi közlekedési megállapodást szükséges alanyi oldalról kiegészíteni, figyelemmel arra a tényre, hogy az akkori 27 tagállamnak nem volt része Horvátország. Ezért a kereszténydemokraták támogatják a módosításról szóló jegyzőkönyv törvénnyel történő kihirdetését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **felelőségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezmény (CLNI 2012) kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásáig. A kormány-előterjesztés T/17308. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A felelőségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezmény kihirdetéséről rendelkező törvényjavaslat célja az egyezmény magyar jogrendbe illesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló jogszabály alapján ebben az esetben is törvényi szintű kihirdetésre van szükség.

Az egyezmény célja, hogy a belvízi hajózási ágazatban jelenleg korlátlan felelőséget viselő vállalkozásokat olyan magas, de belátható mértékű kártéri-

tési felelőség terhelje, amely reális kockázatot terem a biztosítók számára és a biztosítási díjak csökkenéséhez vezet. A konkrét káresemény ismeretében azonban a vállalkozás az egyezmény e részének alkalmazása helyett eltérő megoldást is választhat, ha az számára kedvezőbb. A belvízi hajózási szektoron belül Magyarországon jelenleg nincs szakterületi szabályozás a felelősségbiztosításra. E kétségtelen hiányosság korlátozza az ágazat szereplőinek versenyképességét, a belső piacon a szolgáltató károkozása esetén ugyanis nagyon magas kártérítésekre lehet számítani. Az egyezményben szabályozott kártérítések limitálása védelmet jelent a vállalkozóknak és a megfelelően magas limiteknek köszönhetően a károsultaknak is.

(20.20)

Az egyezményhez való csatlakozás elmaradása hátrányos lenne Magyarország számára. A szabályozott jogkörnyezetet teremtő, egységesülő nemzetközi rendszerben az aláíró országok, köztük a jelentősebb Duna-menti államok integrálódni fognak. Csatlakozás nélkül a hazai fuvarozók versenyhátrányba kerülnének, a biztosítók fedezetnyújtási hajlandósága korlátozott maradna, a károsultakat pedig nem illetné meg a megfelelő mértékű kártérítés.

A vízi közlekedésről szóló törvény biztosításra vonatkozó szakaszai jelenleg nincsenek hatályban, azok hatálybalépéséről külön törvénynek kell gondoskodnia. Ennek következtében a belvízi úszó létesítmények üzemben tartójanak felelősségbiztosítási kötelezettségét szakterületi jogszabály jelenleg nem szabályozza, arra a polgári jog általános felelősségbiztosítási szabályai vonatkoznak. Ezt a problémát az egyezmény rendezzi, ezért a vízi közlekedésről szóló törvény hivatkozott szakaszait az egyezménnyel egyidejűleg szükséges hatályba léptetni.

Az egyezményt eddig Luxemburg és Szerbia ratifikálta. Az egyezményt követő egy év lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor négy állam a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási, illetve csatlakozási okmányát letétbe helyezte, vagy abban az időpontban, amikor a jelenlegi egyezmény elődje hatályát veszti. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/17308. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a felelőségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezmény kihirdetéséről szóló

törvényjavaslat egy olyan előterjesztés, amely mind jogi, mind jogtörténeti háttérét tekintve, mind pedig, úgy vélem, hogy nemzetgazdasági szempontból egy rendkívüli jelentőségű egyezmény. Pusztán egyetlenegy érdekességet említek a kései óra ellenére is, hogy miről is van szó, mi ez az egyezmény.

Ez egy olyan többoldalú megállapodás, amely nem a sokak által ismert nagyobb nemzetközi szervezetek égisze alatt jött létre, mint például az ENSZ vagy az Európa Tanács, hanem a Rajnai Központi Hajózási Bizottság, amely az egyik legpatinásabb európai szakmai szervezetek egyike, amelynek létrehozását az 1815-ös bécsi kongresszus záróokmánya írta elő. Sőt, a rajnai hajózási szabályozó 1868-as mannheimi egyezmény is elismerte ennek a létezését, amelynek a szerepét, urambocsá, még az Európai Unió létrejötte és fejlődése sem tudta érdemben befolyásolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő egyezmény a tengeri követelésekkel összefüggő felelősség korlátozásáról szóló londoni egyezményt tekintti modellnek. Tehát az ilyesfajta felelősségkorlátozó dokumentumoknak az az általánosan elfogadott célja, hogy lehetővé váljon a hajók tulajdonosai és azok közreműködői számára, hogy a felelősségüket úgynevezett korlátozási alap felállításával korlátozzák, amelynek összegét tehát a mindenkori dokumentum határozza meg. A korlátozási alap összege magas, ahogy említette államtitkár úr is, magát a fizetendő kártérítést csak a nagyarányú károk esetében korlátozza. Tehát ilyen módon az egyezményes mechanizmusok megteremthetik a lehetőségét annak, hogy jobban előreláthatóvá váljék a felelősség mértéke, és a biztosítási piac számára is egyáltalán könnyebb legyen a biztosítás megkötése anélkül, hogy túlzott terhet róna az érintett vállalatokra. Tehát úgy vélem, hogy ennek a jogi konstrukciónak az előnyei könnyen beláthatók, s a teherszállítás éppúgy, mint a folyami személyszállítás költségei is ezáltal csökkenhetnek, ha a biztosítók a hajózási kockázatait nem a szokványos felelősségbiztosítási szabályok kizárólagos alkalmazásával kalkulálják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy ez az egyezmény áttételesen jelentős előrelépést jelenthet a belvízi hajózási, általában a vízi közlekedés szempontjából is. Tudjuk azt, hogy a belvízi hajózási rengeteg nehézséggel, kihívással szembesül manapság is. A piac egyre mélyebb merülésű, nagyobb vízkiszorítású hajókat, bárkákat igényel, és azt is tudjuk, hogy ehhez pedig megfelelő vízmélység biztosítására van szükség, amik például az árvizek kezelésénél komoly beruházásokat is igényelnek. Ezen sajnos nem tudunk egyik napról a másik napra változtatni, éppen ezért úgy vélem, hogy mindent meg kell ragadni, hogy a belvízi hajózási valamelyest fellendüljön Magyarországon. Ez az egyezmény, úgy vélem, ehhez járul hozzá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel a belvízi hajózási az egyik legtisztább, környezetkímélő közlekedési forma, úgy hiszem, hogy ezért érdemes fejleszteni a jövőben. A Duna mellett nemzetközi hajóút a tiszai is

egészen Tokajig. Amíg a Dunán például körülbelül 4500 tonna hordóképes hajók is tudnak közlekedni, addig szűkebb pátriában, a Tiszán, illetve annak a legnagyobb mellékfolyóján, a Bodrogon is a limit csupán ezer tonna, az elszállítható áruk mennyiségét tekintve. Emellett szeretném megemlíteni még a kikötők problémáját is. A Tiszán csak a szege-di rakodó jöhet számításba mint komolyabb kikötőhely, gyakorlatilag tehát a tiszai teherhajózási nagyrészt a folyó szabályozása és a partvédelem munkálatai kapcsán jöhet számításba. Ez utóbbiban a Tiszamenti önkormányzatok összefogásával egy TOP-os pályázatot nyújtottak be, és remélhetőleg ez jövőre segít szintén a hajózási ügyben.

Láthatjuk tehát, hogy rengeteg a tennivaló a belvízi hajózási fellendítése érdekében, ám jelen helyzetünkben tehát az a legkevesebb, hogy a felelősségkorlátozás kapcsán enyhíthetünk egy kicsit az érdekeltek terhein, lehetővé téve számukra a további előrelépést. Végül az egyezmény elfogadása, ahogy államtitkár úr is említette, hiánypótló abból a szempontból is, hogy a belvízi hajózási szektoron belül Magyarországon jelenleg nincs szakterületi szabályozás a felelősségbiztosításra. Az egyezményben szabályozott kártérítések limitálásával védelmet lehet adni a vállalkozóknak és a károsultaknak egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve: ez egy olyan egyezmény, és egy olyan egyezményt támogatunk, ami egy láthatatlan akadályt szüntet meg a belvízi hajózási ügyben érdekeltek előtt, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az egyezmény kihirdetését. Köszönöm türelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hörcsik képviselő úr annyira részletesen és pontosan fogalmazta meg és foglalta össze ennek a javaslatnak a lényegét és hasznosságát, hogy ehhez nincs mit hozzátenni. Pusztán annyit szeretnék csak mondani, hogy az MSZP-frakció támogatja ezt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem megismételve a Homolya Róbert államtitkár úr és a Hörcsik Richárd képviselőtársam által már elmondottakat, de szükségesnek tartom hangsúlyozni, kiemelni azt, hogy míg a tengeri hajózási van felelősségkorlátozásról szóló megállapodás, addig mindez a belvízi hajózási

ban nem volt, nem volt egészen a strasbourgi egyezményig.

(20.30)

Ez pedig, hogy létezzen egy ilyen, Magyarországnak stratégiai érdeke, ezért a kereszténydemokraták támogatják a jelen törvényjavaslatot, ami T/17308. szám alatt van a tisztelt Ház előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mélyen egyetérték azzal, amit államtitkár úr, illetve az előttem szóló képviselőtársaim is elmondtak, tehát a Jobbik képviselőcsoportja is támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Mindazonáltal belvízi hajózással kapcsolatos törvényjavaslatok vitája alkalmával mindenképpen szólni kell néhány olyan dologról, ami véleményem szerint a magyar nemzetgazdaság szempontjából kardinális fontossággal bír.

Azt megállapította képviselőtársam is, hogy a Duna menti országok közül, hogyha Magyarországot nézzük, akkor bizony komoly hiányosságokat tapasztalhatunk a folyami szállítmányozás tekintetében, és hozzá lehet tenni egyébként, hogy a vízhasználat, illetve a vízszabályozás tekintetében is. Mire gondolok? Az éves szinten mintegy 275 millió tonna elszállításra kerülő áruból mindösszesen körülbelül 8 millió tonnányit szállítanak csak el Magyarországon folyami hajózás révén, ez pedig az összvolumennek csupán a 3 százaléka, ami édes kevés, különösen, ha hozzávesszük mintegy viszonyítási alapként, mondjuk, a 32 százalékos hollandiai részarányt vagy a bőven 10 százalék feletti németországi arányokat. De ha Romániát vagy Szerbiát nézzük, akkor is azt kell mondani, hogy Magyarország komoly elmaradással küzd ezen a téren.

Ugyanez a helyzet a vízhasználat kapcsán is, hiszen éves szinten egy főre vetítve mintegy 12 ezer köbméternyi víz zúdul át Magyarországon, és ennek csupán 5 százalékát, tehát fejenként éves szinten mintegy 600 köbméternyi hasznosít Magyarország. Ez nagyon kevés. Nem nevezhető éppen ezért csodálatra méltó dolognak az, hogy teszem azt, a Duna-Tisza köze, a homokhátság sivatagosodik el. Ezzel a kérdéssel is valamit kezdenünk kellene.

De azt is megvizsgálhatjuk, hogy az ezer megawattnyi villamosenergia-kapacitásból, amit a folyóink jelentenek, csupán 50 megawattnyi van kihasználva. Nagyon jól tudjuk, hogy ez politikailag egy nagyon kényes terület, nagyon érzékeny, szenzitív téma, amikor az ember erről beszél, hiszen mind a mai napig ezt a területet meglehetősen sötétzöld

tabuk uralják, viszont mi azt mondjuk, hogy ezeket a tabukat le kell dönteni, vagy legalábbis ezekről beszélni kell, szakmai és társadalmi vitát kell folytatni ezekről a kérdésekről, hiszen Magyarország gazdasága csak így fejlődhet. Így tudunk egyébként választ adni olyan kérdésekre is, hogy hogyan fordulhat elő az Magyarországon, hogy a termőterületeinknek csupán 2 százaléka van öntözve, szemben mondjuk, a franciaországi több mint 20 százalékkal. Azt hiszem, hogy ez bűn, ez mindenképpen olyan hiba, mindenképpen olyan hiányosság, amivel nekünk valamit kezdeni kellene.

De mindenféle közlekedéspolitikai érvek is amellet szólnak, hogy a belvízi hajózást, a folyami szállítmányozást fejleszteni kellene, hiszen gazdasági érvek is emellett szólnak. Fajlagosan szemlélve mindösszesen egynolcad az a költség, amibe egységnyi áru elszállítása belvízen kerül, a közúttal ellentétben. És ha környezetvédelmi indokokat is ideveszünk, akkor azt kell mondani, hogy az úgynevezett negatív externáliák folyami szállítmányozás esetében csupán az egytizenhetedét teszik ki a közúti szállítmányozásnak. Teljesen nyilvánvaló, hogy a károsanyag-emisszió is sokkal alacsonyabb ilyen formában. Éppen ezért mondja azt a Jobbik, hogy paradigmaváltásra lenne szükség, és ezt az előbb említett 3 százaléknyi részarányt mindenképpen növelni kellene. Egyébként európai uniós előírányzatok is vannak azzal kapcsolatban, hogy első körben, mondjuk, a 300 kilométernél távolabbra irányuló desztinációk esetében 2030-ig, aztán 2050-ig kötött pályán, illetve a belvízen kell majd az összárumennyiségnek a 30, aztán 50 százalékát elszállítani. Ez teljes mértékben megfelel egyébként a magyar nemzeti érdekeknek is.

Nyugodtan ideszámíthatjuk azt a gazdaságossági érvet is továbbá, hogy egy olyan energiafüggő országban, mint Magyarország, ebben az energiaínséges időszakban nagyon fontos lenne megbecsülni ezt a szállítmányozási módot, és éppen ezért a Jobbik támogatja ezt a törvényjavaslatot, minden ilyen hasonló törvényjavaslatot támogatni tudunk, hiszen ahhoz, hogy a főlvázolt eléggé komor kép pozitív irányba tudjon elmozdulni, ahhoz kellenek az ilyen jó törvények, kellene egyébként a kikötőfejlesztés, a folyamiflotta-fejlesztés. Hozzáteszem, igen, tudjuk azt, hogy az elmúlt években több mint 50 milliárd forint értékben történt beruházás ilyen tekintetben. Ezeket is támogatni tudjuk, hogyha ezek átlátható, transzparens módon történnek, és nem valamelyik baráti oligarchának a zsebét gyarapítják, nem azt gazdagítják a továbbiakban is.

Ezenkívül egyébként a mederkarbantartásra is nagy szükség lenne. És itt van a legnagyobb hiányosság, amivel mi találkozunk. Előfordulnak évről évre olyan gyalázatos és megmagyarázhatatlan esetek, hogy több száz uszály vagy éppen hajó várakozik Magyarországon a szűk keresztmetszet miatt, olyan alacsonyra csökken a vízszint, ami már a hajózást is veszélyezteti, illetve alkalomadtán lehetetlenné teszi, ami komoly nemzetgazdasági károkat okoz. Éppen

ezért támogatjuk a Magyarországi Logisztikai Szolgáltató Központok Szövetségének azon javaslatát, illetve felvetését, hogy a Duna Magyarországon 340 napon keresztül legyen hajózható. Ennek érdekében mindent el kellene követni; a mederkarbantartás lenne itt egyébként a leghangsúlyosabb, legkardinálisabb dolog, még akkor is, ha adott esetben ez olyan környezetvédelmi tabukat vagy dogmákat döntene le, amelyek káros módon megcsontosodtak itt Magyarországon. És akkor itt mindjárt gyorsan hozzá is teszem, hogy tőlünk nyugatabbra, mondjuk, Ausztriában vagy Németországban összesen 38 vízlepcsőt, illetve vízi erőművet építettek a Dunára, és egyáltalán nem nevezhetők ezek az államok környezetvédelmi szempontból valamiféle lator állammak, amelyek mostohán bánnának a természeti környezettel. Hisszük, valljuk azt, hogy a nemzetgazdasági, társadalmi érdekek igenis összeegyeztethetők a környezetvédelmi szempontokkal. Erre egyébként nekünk is van itt Magyarországon egy nagyon jó példánk, a Tisza-tó, amelyik egy ökológiai csoda, egy csodálatos turisztikai paradicsom, amellet egyébként, hogy áramot is termelnek az ott földuzzasztott vízzel.

Tehát ezekre a kérdésekre mindenképpen nagyobb hangsúlyt kellene fordítani a továbbiakban. Különösen akkor, hogyha megnézzük azt az irdatlan kártételt is, amit a Magyarországon keresztülúduló nemzetközi tranzitforgalom nehéz-tehergépjárművei okoznak évről évre. A Levegő Munkacsoport egy néhány évvel ezelőtti tanulmánya szerint egyébként a nehéz-tehergépjárműveknek az éves kártétele Magyarországon az infrastruktúrában keletkező, nyilván nem szándékolt, de mégiscsak kézzelfogható és a magyar adófizetőknek komoly pénzébe kerülő kártétele, valamint az egyéb negatív externáliák éves szinten mintegy 900 milliárd forintos kiadást termelnek, és ennek 40 százalékáért a nemzetközi tranzitforgalom a felelős. Tisztelt Képviselőtársaim itt a kormánypárti padosorokban! Ilyenkor kellene azon elgondolkodni, hogy milyen egyéb olyan lehetőségek vannak most az önök kezében, aztán reményeink szerint 2018-tól a megalakuló Jobbik-kormányzat kezében, amelyek arra kényszerítenék ezt az átmenő forgalmat Magyarországon, hogy inkább a vízi útvonalakat használják ki, azokat vegyék igénybe, ezzel is forint tízmilliárdokat vagy adott esetben százmilliárdokat spórolva a magyar adófizető embereknek.

Szó volt itt a tiszai hajózásról is. Meg kell azért azt említeni, hogy Európán belül több mint 30 ezer kilométernyi belvízi hajózási útvonal található, ebből összesen körülbelül olyan 1400-1500 kilométernyi esik Magyarországra, és ezeknek - mint ahogy előbb is fölvezoltam - a kihasználtsága nagyon-nagyon elmarad attól a kapacitástól, amellyel egyébként ezek a vízi útvonalak bírnanak.

(20.40)

Nem kell ezen csodálkozni, itt elhangzott, hogy a Tisza papírforma szerint Tokajig hajózható, de min-

denki tudja, hogy a nyári 1,2 méteres vízállás nem teszi lehetővé, hogy ez a gyakorlatban is megvalósuljon. Ehhez további műtárgyakat kellene építeni a Tiszára is, ugyanúgy egyébként, ahogy a Duna kapcsán ezt már említettem. Enélkül a belvízi hajózás fellendüléséről, annak a nemzetgazdaságra való áldásos hatásáról beszélni a továbbiakban is csak illúzió marad. Pontosan olyan érdekesség vagy illúzió, mint amilyen, mondjuk, annak megemlézése, hogy az Európán belül végighúzódó legjelentősebb belvízi hajózási útvonal, a Duna-Majna-Rajna-csatorna, amely mintegy 3500 kilométeren keresztül húzódik az északi-tengeri Rotterdamtól a fekete-tengeri Szulináig, ennek a hajózási útvonalnak a földrajzi középpontja pontosan Magyarországon található Dunaalmásnál, és az a baj, hogy ez csak egy földrajzi középpont, nem váltunk logisztikai középponttá és ezáltal egyébként gazdasági, kereskedelmi középponttá sem azok miatt a hiányosságok miatt, amelyekről itt most már 11 perce beszéltek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezekre a dolgokra kellene javítani, és akkor talán valóban kézzelfogható valósággá válnának azok a szép szavak, amelyeket kormánypárti képviselőtársaim a magyar belvízi hajózásról és annak a jövőjéről fölvezoltak. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy képviselői felszólalások keretében a továbbiakban kíván-e élni a lehetőséggel. Kíván-e valaki felszólalni? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. Kérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, nem kíván most reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egy-résről az Európai Unió és tagállamai, más-résről Izrael Állam Kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17309. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja, hogy kihirdesse azt a jegyzőkönyvet, amely Horvátország uniós csatlakozásának figyelembevételével módosítja az

EU és tagállamai, valamint Izrael közötti légi közlekedési megállapodást.

Horvátország az Európai Unióba való belépésekor vállalta, hogy csatlakozik a tagállamok és az Európai Unió által harmadik országokkal kötött megállapodásokhoz. Ezek a csatlakozások egyszerűsített eljárás keretében jegyzőkönyv megkötésével történnek. Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légi közlekedési megállapodáshoz Horvátország a 2015. február 19-én aláírt jegyzőkönyvvel csatlakozik. A jegyzőkönyv tartalmazza a megállapodás horvát nyelvű szövegének hitelességéről szóló rendelkezést, valamint a jegyzőkönyv jóváhagyásáról, hatálybalépéséről, valamint ideiglenes alkalmazásáról szóló rendelkezéseket.

Az Európai Unió és tagállamai, valamint Izrael között létrejött légi közlekedési megállapodást 2013. június 10-én írták Luxemburgban. A megállapodást az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam közötti euromediterrán légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2013. évi CLI. törvény hirdette ki. Mivel a jegyzőkönyv szerkesztését képezi a megállapodásnak, a jegyzőkönyvet a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény értelmében törvényben kell kihirdetni.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja az elhangzottaknak megfelelően a jegyzőkönyv törvénnyel történő kihirdetése. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslat elfogadását szíveskedjen támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja részéről.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Az MSZP képviselőcsoportja korábban is, 2013. szeptember 30-án is támogatta az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvény elfogadását, így ez a megállapodás nemzeti érdekeinket szolgálta, éppen ezért ennek a módosítása is ezt szolgálja, ezért a magunk részéről támogatjuk most is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légi közlekedési megállapodást, amely 2013 nyarán köttetett, szüksé-

ges a szerződő felek alanyi oldaláról kibővíteni, figyelemmel arra a tényre, hogy Horvátország nem tartozott akkor még az európai uniós tagállamok közé.

Ezért a KDNP támogatja a módosításról szóló jegyzőkönyv törvénnyel történő kihirdetését, hiszen mint mindannyian tudjuk, közismert tény, hogy időközben Horvátország csatlakozott az Unióhoz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy olyan téma, mint két témával ezelőtt, a Kanada és Horvátország közötti légi megállapodás, illetve az Európai Unió is bekerül ebbe a képbe. Itt is egy olyan megállapodásról van szó, amit az Európai Unió már megkötött Izrael Állammal egy euromediterrán légi közlekedési megállapodás keretében.

Bizony, ha itt megnézzük a dátumokat, akkor azt az érdekeséget látjuk, hogy 2013. június 10-én írták alá, Horvátország pedig 2013. július 1-jétől csatlakozott az Európai Unióhoz, tehát kemény 20 nap hiányzott ahhoz, hogy ennek már önjogán is részese lehessen a Horvát Köztársaság. Így azonban ez a 20 nap még nem volt meg, ezáltal ennek a jegyzőkönyvnek az aláírása, illetve az országok általi elfogadása európai uniós jogszabályi kötelezettség, ezért nyilván ebben a vonatkozásban is Horvátország, illetve Izrael között ezt a jegyzőkönyvet a tagállamoknak szentesíteni kell. Ezért van szükség ennek az aláírására. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a frakciók részéről felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása a korrupciós bűncselekmények elévülési idejének emelése érdekében** szóló előterjesztés összevont vitája. Apáti István, Staudt Gábor, Vona Gábor és Szilágyi György, Jobbik, képviselők által benyújtott előterjesztés T/17383. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárásó elhangzására összesen 25 perc, a kormány képviselő-

jének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, a képviselőcsoportok felszólalására 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

(20.50)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, nem számítottam rá, hogy ma már napirendre kerül ez a javaslat, amikor reggel a képviselőtársaimmal benyújtottuk és utána rögtön indítványoztuk, hogy a házszabálytól való eltéréssel lehetőség legyen arra, hogy a parlament ma megtárgyalja ezt a javaslatot. De most úgy tűnik, hogy a holnapi napon dél körül erről szavazhat is az Országgyűlés.

Azért a háttéréről annyit el kell mondani, hogy ez a javaslat is valószínűleg azért kerülhetett az Országgyűlés elé, mert arra a népszavazási kezdeményezésre reagál, amelyet korábbi képviselőtársunk, Vágó Gábor vezetésével nyújtottak be. Csodával határos módon ez a népszavazási kérdés át tudott vergődni a népszavazási kérdések előtt álló nagyon rögzös úton. Ez önmagában megérne egy misét, hogy Magyarországon ma miért olyan nehéz népszavazást kezdeményezni, illetve mi az, ami miatt olyan különleges, ha egy népszavazási kérdés minden jogorvoslatot kimerítve eljuthat odáig, hogy az aláírásokat elkezdhetik egyáltalán gyűjteni. Ezen népszavazási kérdés pont arra vonatkozott, hogy szeretnék-e az emberek, hogy 12 évre emelkedjen a korrupciós bűncselekmények elévülése. Ez jelen pillanatban a Btk. XXVII. fejezetében található.

Amikor úgy tűnt, hogy ez a kérdés már az aláírásgyűjtési stádiumba kerülhet, olvashattunk egy olyan nyilatkozatot Gulyás Gergely most már leendő vagy megválasztott, de még beiktatás előtt álló Fidesz-frakcióvezető részéről, hogy tulajdonképpen a Fidesz-KDNP-többség akár támogatna is egy hasonló javaslatot, ha ezt valaki beterjesztené. Nos, nem tudtunk nem élni ezzel a lehetőséggel és úgy döntöttünk, hogy ezt a mai napon benyújtjuk. Magában a szövegezésében egy elég egyszerű rövid javaslatról van szó. Arról szól az előttünk fekvő javaslat, hogy a Btk. általános részébe az elévülési szabályokhoz iktassunk be egy pluszbekezdést, amely arra vonatkozik, hogy a XXVII. fejezetben található korrupciós bűncselekmények esetében az elévülés 12 év legyen. Gyakorlatilag ez minden korrupciós bűncselekményre vonatkozna.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetesen lesznek olyan bűncselekmények, amelyek esetében ez egy nagyon jelentős elévülési szigort jelent, mondjuk, 3 évről felugrik 12 évre, ez

nyilvánvaló, és lesznek olyanok, amelyek esetében csak némileg súlyosbodik a szabály, illetve az elévülési idő csak némileg tolódik ki. Ez nyilván a nagyobb összegekre, vagy akár bünszervezetben, vagy folyamatosan, tehát több egymás után elkövetett bűncselekmény esetében lehetséges, hogy csak némileg tolódik ki az elévülési idő, de a lényeg, hogy minden esetben szigorodni fog, ha ez elfogadásra kerülhet.

Nyilvánvaló az is, és ne legyünk naivak, hogy a Fidesz-KDNP-többséget vezérelheti az a szándék, amikor ideengedik az Országgyűlés elé, hogy szeretnének egy népszavazást elkerülni, és szeretnék elkerülni, hogy a népszavazás, illetve a népszavazási kampány a túlzott erőforrásokon túl egyfajta Fidesz elleni, vagy a kormány elleni hangulatra is felhasználható legyen. De nyilvánvalóan ez már politika abban a tekintetben, hogy ha az előttünk fekvő kérdést szemléljük, akkor úgy tűnik, hogy az elfogadás esetén a parlament pártjai vagy pártjainak többsége egyetért azzal, hogy bizony, az emberek valószínűleg úgy döntöttek volna ezen a népszavazáson, hogy szigorítást szeretnének a korrupciós bűncselekmények elévülésében. Biztos vagyok benne egyébként, hogy nemcsak a korrupciós bűncselekmények elévülésében, hanem a korrupciós bűncselekmények üldözésében is az állampolgárok szeretnének egy szigorúbb Btk.-t és egy hatékonyabb igazságszolgáltatást látni.

Ez egyébként átvisz minket arra a területre is, hogy nyilvánvalóan itt még nem állhatunk meg, amit indokolhat önmagában az, hogy egy különleges körülményre tekintettel kerülhet elfogadásra ez a Btk.-módosítás. Ugyanúgy, ahogy a kapcsolati erőszak is egy fideszes képviselőtársunk rosszul megfogalmazott nyilatkozata után kerülhetett be a törvénybe, és előtte nyilvánvalóan erre túl sok esély nem mutatkozott, ebben az esetben is a külső körülmények, a külső nyomás vezetett oda, hogy ez elfogadásra kerülhet. De óva inteném a kormányzatot és a Fidesz-KDNP-többséget, hogy úgy értelmezzék, hogy ezzel az emberek és az ellenzék vágya tulajdonképpen megszűnik, vagy ki van elégítve a Btk.-módosítással kapcsolatban, az irányban, hogy szeretnének egy olyan országban élni, ahol a korrupciós tendenciák csökkenő és nem növekvő mértéket mutatnak.

Egyébként hozzáteszem, hogy ma az Igazságügyi bizottságban egy szintén fontos javaslat viszont szó nélkül leszavazásra került. Ott is a közszereplők által elkövetett hasonló, korrupciós és egyéb bűncselekmények büntetőjogi tételeit, illetve egy külön esetben minősített esetként való meghatározását terjesztettük elő. Minősített esetként került volna bizonyos bűncselekmények esetében meghatározásra, ha azt közszereplő, hivatalos személy vagy megbízatás felhasználásával követik el.

De visszatérve a jelen javaslatra, már az is örömtelinek mondható, hogy ha valami történik, és talán a parlamenti többség is ráébredhet arra, hogy elkezdhet ráébredni arra, hogy ezen a területen tenni kell. Azt kell mondanom, hogy ez egy lépésnek jó, de természetesen, ahogy mondtam, a végső lépésnek

mindenképpen kevés. Ettől függetlenül kérem az Országgyűlés, az országgyűlési képviselők támogatását, és azt is kérem, hogy ne álljunk majd meg félúton, menjünk tovább, hogy a hasonló szigorítások is az Országgyűlés elé kerülhessenek. Az lenne a legjobb egyébként, ha ezt kormánypárti képviselők előterjesztenék. Higgyék el, hogy nagy örömmel támogatnánk a további szigorításokat egyéb területen.

Szerintem mindannyiunk érdeke, hogy kevesebb korrupció legyen Magyarországon és kevesebb közpénz tűnjön el. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételten köszöntöm képviselőtársaimat és megköszönöm Staudt Gábornak az előadói felszólalását. Tájékoztatom, hogy a 25 perces időkeretből 7 perc 20 másodpercet használt el, és így bőségesen lesz ideje a zárszóra.

Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Nem kíván.

Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 6 perces időkeretben, mert csak többségi vélemény jelenik meg. Megadom a szót Répássy Róbertnek, a bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt előterjesztő Képviselők! A mai napon a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a szóban forgó javaslatot, és teljesen egyhangú szavazással támogatta azt, és az Országgyűlés elé terjesztette egy egységes javaslattal.

Annyit még szeretnék elmondani a bizottsági ülésről, hogy a bizottság foglalkozott a benyújtott módosító indítvánnyal, melyet Szabó Szabolcs képviselő úr terjesztett elő. Ezt a módosító javaslatot azonban részben házszabályellenesnek találta a bizottság, egy pontja túlterjeszkedő volt az eredeti törvényjavaslathoz képest, részben pedig szakmailag nem találta alkalmasnak arra, hogy azok a módosító javaslatok beépüljenek a törvény szövegébe. Ezért egyébként nagy többséggel, ellenszavazat nélkül elutasította a bizottság Szabó Szabolcs képviselő úr módosító javaslatait.

A törvényjavaslat érdeméről majd képviselői felszólalásban szeretnék szólni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. A frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek, amennyiben élnek a lehetőséggel, összesen 3 perc áll rendelkezésükre. Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor... *(Dr. Staudt Gábor: Gyüre Csaba! Valami tévedés volt, elnök úr!)* Én csak hozott anyagból tudok dolgozni, nálam Staudt Gábor van beírva. *(Dr. Staudt Gábor: Gombnyomással lehet jelezni? Mert majd Gyüre Csaba szólna tőlünk!)* Akkor majd kérem átvezetni;

Gyüre Csaba képviselő úr. Úgy látszik, hogy Staudt Gábor mint előterjesztő kétszer jelent meg.

Úgyhogy Gyüre Csaba képviselő úrnak adok szót. Megvárom, nyugodtan, nem tehet róla, hogy a forgatókönyv mást tartalmaz, megvárjuk, míg nyugodtan felteszi a mikrofont. Parancsoljon, most állítják nullára. Öné a szó.

(21.00)

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon gyorsan szaladtunk bele ebbe a témába a mai ülésen, de azt gondolom, hogy nem hiábavaló ez, és nagyon fontos témához érkezünk el.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, mióta bekerült az Országgyűlésbe 2010-ben, azóta folyamatosan hirdeti, mondja és teszi is, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom a rend pártja. A rendnek alapvető feltétele egy országban, hogy közbiztonság legyen, és a közbiztonságnak az is része, ha a korrupciós bűncselekményeket visszaszorítjuk.

Azt is láthatjuk, ha az elmúlt időszakot, körülbelül a 2010-es kormányváltás óta eltelt időszakot megnézzük, hogy Magyarország helyzete a korrupciós világranglistán iszonyatos mértékben esett. Ma az Európai Unióban már csak három tagállam van, amely mögöttünk van a korrupciós világranglistán, Románia, Bulgária, és elnézést, a harmadikat nem tudom megmondani, de mindenkit előzünk. Ebből is következik, hogy Magyarországnak, illetve a jogalkotóknak kötelességük ezen a téren is szigorítani. Sokszor ugyan vitákban elmondják az ellenfelek egymásnak, hogy nem a szigorítás vagy nem a szigorúbb büntetés kilátásba helyezése lesz az, ami elrettenti az elkövetőt, de álláspontunk szerint bizony szükség van arra, hogy ilyen esetben, ha a korrupciós bűncselekmények sokasodnak, akkor igenis a büntetési tételt is lehet szigorítani, illetve egy nagyon jó megoldás, ami a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői részéről került beadásra, ez pedig az elévülési idő kitolása lenne sokkal hosszabb időre, mint amit a törvény előír.

Miért van ennek nagyon nagy jelentősége? Azt látjuk, hogy ezen bűncselekmények körében általában a vesztegetésről beszélünk, ennek az aktív, passzív elkövetési módjáról, a hivatali vesztegetés aktív, passzív módjáról, aztán a befolyás vásárlásáról, az egyéb vesztegetésekről, tehát elég sokrétű ez a terület, ahol ezt az új jogszabályt kellene alkalmazni. Azt látjuk ezen a területen, hogy kik követhetik ezt el: elsősorban olyan hivatalban dolgozó személyek, amelyek valamilyen jogról döntenek vagy olyan jogot alkalmaznak, amely előnyt jelent másnak. Ez lehet politikai, lehet hivatali álláspont. Abban az esetben, ha a politika beleszól a büntetésbe, illetve nem a büntetésbe, hanem magába a büntetőeljárás menetébe, tehát amennyiben nem indul büntetőeljárás valaki ellen, akkor bizony - ezt már számtalanszor elmondtuk - nem lehet őt felelősségre vonni. Márpedig sok esetben van arra szükség, hogy bizony egy

kormányváltás után azért egy új kormánynak kötelessége lenne azoknak az időknek az elszámoltatása, amelyek az előző időszakban történtek meg.

Sajnos azt láttuk, hogy Magyarországon, bár 1990 óta minden választáson szinte minden párt ígerte az elszámoltatást, ez soha nem következett be. Márpedig ebből mi következik? Eltelt 27 év, soha senki nem számoltatott el senkit, mindenki azt csinál, amit akar. Ha nagyon elvi szinten nézzük, be van dobva a gyeplő, nyugodtan lehet bármilyen törvényteleniséget csinálni, nyugodtan virágozhat a korrupció. Ennek volt a következménye álláspontom szerint az, hogy Magyarország bizony a 28 tagállamból a 24. helyre esett az európai uniós korrupciós ranglistán, és a világranglistán is rendkívül szomorú helyen áll, a közép-afrikai országok szintjén. Ezen bizony javítani kell, és ezen csak akkor tudunk javítani, ha ilyen formában megváltoztatjuk a büntetőjog szabályait, szigorítjuk.

Illetve nyilván, hiába mondunk, akár száz évet is mondhatnánk, ha nincs politikai akarat arra, hogy a korrupciós cselekményeket felderítsük és felszámoljuk, akkor nyilván egy jogszabály-módosítás gyakorlatilag semmit nem fog érni. Azonban, ha 12 évben határozzuk meg, mint ahogy a törvényjavaslat mondja, tehát az általános szabály szerinti, általában 5 éves elévülési idő 12 évre fog megnövekedni, ez azt is jelenti, hogy egyes kormányok, még a következő kormány után jövő kormány is elszámoltathatja majd visszamenőleg az akkori politikusokat, az akkori hivatalban lévőket, akkor is leellenőrizheti őket. Azt gondolom, ezért nagyon jó az, ha 12 évre módosítjuk ezt az elévülési határidőt.

Amint láttuk, már a Magyar Országgyűlés többször módosított az elévülési időn, ez már a Törvényalkotási bizottság ülésén is fölmerült; például a fiatalok sérelmére elkövetett bűncselekmények esetén is, azt gondolom, nagyon jól döntött az Országgyűlés akkor, amikor igenis azt mondta, hogy várjuk meg, amíg a sértett nagykorúvá fog válni, és a nagykorúság pillanatában fog kezdődni az elévülési idő, hiszen az a sértett, aki kiskorú, még nem tudja érvényesíteni a jogait, aki pedig a kiskorú sérelmére követte el a bűncselekményeket, nyugodtan meglehet, mert a szülők vagy a rokonok nem jöttek erre rá, akkor bizony soha nem következett be az, hogy büntetőjogilag felelősségre vonhassák őket. Illetve nyilván a legszigorúbb emberölési eseteknél is, minősített emberölés esetén is fontos, hogy a felelősségre vonás ideje, az elévülés kitolódjon.

Azt gondolom, hogy ez a harmadik olyan terület, és valahogy az Országgyűlés törvényalkotási munkája is követi sorrendben azokat a fontos elemeket, fontossági sorrendben azokat az elemeket, amelyekben változtatni kell. Akkor, amikor a közrend, a közbiztonság napi szinten van veszélyben, amikor az emberek a saját életüket és testi épségüket érzik veszélyben, ha kimennek az utcára, akkor bizony hozzá kell nyúlni a büntető törvénykönyvhöz, hozzá kell nyúlni a büntetési tételekhez, a felelősségre vonást gyorsabbá kell tenni, szigorúbbá kell tenni,

mindenkivel egyformán végrehajtandóvá kell tenni, és ezek azok, amelyek visszaszorítják majd annak a fajta bűncselekménynek az elkövetését. Azt hiszem, hogy ebben az esetben is, ha nem lesz ilyenfajta változás, ha nem kerülnek napirendre korrupciós bűncselekmények, ha az ügyészség nem fog eljárást indítani, a rendőrség nem fog nyomozást indítani, akkor semmit nem értünk el ezzel a módosítással.

Azt gondolom, példát vehetünk a szomszéd országokról. Beszélhetünk Horvátországról, beszélhetünk Szerbiáról, beszélhetünk Romániáról, ahol bizony felálltak azok az ügyészségek vagy az ügyészségeken belül azok a csoportok, amelyek nem féltek attól, hogy hozzányúljanak a legmagasabb politikai személyekhez, akik igenis felkutatták, hogy milyenfajta korrupciós ügyek láttak napvilágot az adott országban, és igenis kezdeményezték a felelősségre vonást akár az állam legfőbb vezetőjével szemben is.

S azt is láttuk, hogy mit jelent az például Romániában, ha egy állam a korrupciót könnyíteni akarja, akkor, amikor egy olyan törvényt vezettek be, a bukaresti parlament egy olyan törvényt fogadott el, amelyben lehetőséget adott bizonyos, egész komoly összeghatárig a korrupciós bűncselekmények elkövetésére, nem szankcionálta megfelelően azokat, másnap az emberek az utcára vonultak, és bizony tízezrek követelték a miniszter távozását, sőt az egész kormány távozását, hogy ezzel elő akarja segíteni a korrupciót.

Én azt gondolom, hogy minden országban van egy ilyen egészséges önrendelkezési jog, amikor igenis meg akarjuk mondani, jobba akarjuk tenni a társadalmat, és ez benne van az emberekben. S akkor, amikor a XXVII. fejezetben en bloc, valamennyi korrupcióval kapcsolatos bűncselekmény esetében fel akarjuk emelni az elévülési időt, akkor azt gondolom, hogy bizony ezzel megteremtjük egy lépését, annak a lehetőségét, hogy a korrupciós bűncselekményeket Magyarországon visszaszorítsuk. Ez a cél, és remélem, hogy ebben mindenki egyetért Magyarországon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Előrebocsátom, hogy a Fidesz képviselőcsoportja támogatja az önálló képviselői indítványt, azt a holnapi napon meg fogjuk szavazni. Mégis úgy gondolom, hogy néhány szót érdemében is megér ez a javaslat, annak ellenére, hogy összesen két mondatból áll, abból is a második mondat a hatályba léptető rendelkezés. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy nagyon komoly téma az, amiben a Jobbik vagy bárki törvényjavaslatot kezdeményezett, hiszen korrupciós bűncselekmények feltárására, korrupciós bűncselekmények üldözésére vonatkozó javaslatot mindig komolyan veszünk itt a törvényhozásban.

(21.10)

Olyannyira komolyan vesszük, hogy az elmúlt években kifejezetten az új büntető törvénykönyvben jelentősen szigorodott a korrupció büntetőjogi megítélése. Tehát még mielőtt bárki azt hinné, hogy ez a kormány nem tett meg mindent a korrupció üldözéséért, elég csak felütni az új Btk.-t és elég összevetni a korábbi törvényekkel, hogy milyen szabályok voltak.

Azt kell mondjam, hogy aki ezzel a témával foglalkozik, az pontosan tudja, hogy a korrupció üldözésének, büntetőjogi vagy vizsgálati üldözésének a legnehezebb kérdése az, hogy az elkövetők, azaz a korrupció aktív és passzív alanya között szándékegyesség van, és ezt a szándékegyességet kell megtörni ahhoz, hogy a korrupciót fel lehessen tární. Azt gondolom, hogy ezt minden büntetőjoggal akár csak felületesen is foglalkozó ember tudhatja, hogy ez egy olyan típusú bűncselekmény, ahol a vesztegető és a megvesztegetett megegyezésén alapul a bűncselekmény elkövetése. Ezért szükséges az, hogy a büntetőjogban olyan eszközöket alkalmazzunk, ami az új büntető törvénykönyvbe bekerült, hogy tudniillik büntetlenséget vagy legalábbis korlátlan enyhítést ígér a büntető törvénykönyv a korrupció bármelyik elkövetőjének, amennyiben feltárja ezt a korrupciós bűncselekményt. Tehát egy nagyon fontos kérdés az, hogy hogyan lehet megtörni a korrupció alanyai között, a korrupció elkövetői között az egyetértést.

Ezen az elévülés kitolása, az elévülés meghosszabbítása valóban segíthet. Ha nem is telitalálat az elévülés meghosszabbítása, mindenesetre hosszabb időt ad arra, hogy a korrupció elkövetői közül valamelyik meggondolja magát és feltárja ezt a korrupciót a hatóságok előtt.

Hozzáteszem, hogy a legsúlyosabb korrupciós bűncselekmények elévülési ideje már jelenleg is legalább tíz év, de valójában, ha pontosan megnézzük ezeknek a bűncselekményeknek a büntetési tételeit, akkor van olyan korrupciós bűncselekmény, amelyik már eddig is tízéves elévülési idővel rendelkezett, vagy tíz éven belül lehetett üldözni. Igaz, hogy az enyhébb vagy kisebb jelentőségű korrupciós bűncselekmények között, pontosabban az olyan kisebb jelentőségű bűncselekmények között, amelyek bekerültek ebbe a bizonyos XXVII. fejezetbe, van olyan, amelyik három évi büntetési tétellel büntetett, ezért rövidebb az elévülési ideje, mint az előbb említett súlyosabb korrupciós bűncselekményé.

Összefoglalva azt gondolom, hogy ez a javaslat nem találja telibe a korrupciót, nem ez az egyetlen megoldás a korrupció üldözésére, de kétségtelenül hozzájárul azokhoz az eszközökhöz, azokhoz a büntetőjogi eszközökhöz, amiket már eddig is alkalmazott a kormány, eddig is alkalmazott a törvényhozás a korrupcióval szemben.

Ezt azért tartottam fontosnak elmondani, mert azért a javaslatot mégiscsak szakmailag és politikailag és értékelnünk kell, azon túl, hogy nyilván, ahogyan utalt rá az előterjesztő is, egy népszavazási kezdeményezés is indult ebben a kérdésben. Az egy más

kérdés, hogy népszavazásra általában egyszerű kérdéseket lehet föltenni, bonyolult büntetőjogi kérdéseket nem nagyon engednének át a népszavazást vizsgáló szervezetek. Eppen ezért ennek az egész korrupciós problémának csak egy leegyszerűsítése az elévülési idő, és végső soron az, hogy ebből népszavazás vagy akár törvény lehet, ennek az a magyarázata, hogy egy kissé leegyszerűsítő megközelítéssel álltak hozzá azok, akik kitalálták az elévülési idő meghosszabbítását.

Összefoglalva: nem rossz ez a javaslat, nem ártalmas, sőt azt gondolom, hogy javít a korrupció büntetőjogi üldözésén. Maga a jogi megoldás egy szokatlan, de nem példa nélküli megoldás. Ugyanis, ahogy a vitában már elhangzott, már eddig is léteztek olyan bűncselekmények, amelyeknél az elévülési idő az általános szabályoktól eltérően alakul, speciális elévülési idő van, és most nemcsak azokra a háborús vagy emberiség elleni bűncselekményekre gondolok, amelyek a soha el nem évülő kategóriába tartoznak, hanem olyan esetekre is, mint amiket felidézett Gyüre Csaba, tudniillik amikor gyermekkorú sértett sérelmére követnek el tipikusan valamilyen szexuális vagy erőszakos bűncselekményt, ezekben az esetekben a gyermekkorú sértett nagykorúvá válásával kezdődik meg az elévülés ideje, tehát akkor kezdik számolni az elévülést azért, hogy a nagykorú sértett felnőtt fejjel meg tudja fontolni azt, hogy indít-e büntetőeljárást például egy családi kapcsolaton belüli erőszak áldozataként. Ott az elévülés meghosszabbításának, kitolásának egy nagyon komoly oka van, az, hogy azt csak a sértett döntheti el, hogy kívánja-e feltárni a vele szemben elkövetett bűncselekményt a hatóságoknak vagy nem kívánja.

Természetesen a korrupció nem ilyen, vesztegetés esetén nem a sértettek érdekét kell figyelembe vennünk, hanem a közérdeket, a közérdek pedig az, hogy ezek a bűncselekmények minél hosszabb ideig legyenek üldözhetőek. Ennek a javaslatnak az elfogadásával, ahogy említettem, bővül azoknak a büntetőjogi eszközöknek a köre, amelyeket az elmúlt hét évben a kormány javaslatára a törvényhozás elfogadott és törvénybe iktatott. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony következik. Parancsoljon, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is azt érdemes tisztázni, hogy a kormánypárt ezzel a döntéssel már sokadszorra bizonyította be azt, hogy nem érdekli a magyar emberek véleménye, hiszen azt egyikünk sem gondolja komolyan, hogy a Fidesz már évek óta támogatott volna egy ilyen javaslatot, csak valahogy sosem került sor arra, hogy ezt beépítsék a törvénybe és kodifikálják. Már rengetegszer módosították a Btk.-t, és ez például egy olyan téma, ami nem volt annyira fontos a kormánypártoknak, hogy beleírják a törvénybe.

Az egyértelmű, hogy a Fidesz csupán megijedt attól, hogy a Vágó Gábor által indított kezdeményezés valójában sikeres lehet, és néhány hétig vagy hónapig nem a Habony Árpád által kitalált tervek szerint zajlik majd a közbeszéd Magyarországon. Tehát teljesen egyértelmű, hogy a Fidesz számító módon bujkál és fél az emberek véleményétől, pontosan tudják, hogy a magyarok millióit zavarja az a lopás, amit évek óta nap mint nap kénytelenek a magyar emberek végignézni. Ezért osztottak és szoroztak, és arra jutottak, hogy sokkal kisebb kockázat önöknek átengedni ezt a törvényjavaslatot, mint azt hagyni, hogy a magyar emberek elmondják erről egy népszavazás útján a véleményüket.

S az is egyértelmű, hogy amúgy is bíznak a jól körülbástyázott ügyészség és a legfőbb ügyésznek a Fidesz szempontjából eddig is remek munkájában. Ha annyira fontos lenne a kormánypártoknak a korrupcióellenes küzdelem, akkor például kezdenének azzal, hogy lemondják a legfőbb ügyészt, akiről tudjuk, hogy semmilyen érdemi ügyben nem indít a pártelkötelezettsége okán vizsgálatot. El kellene fogadni, hogy a népszavazás a népé, nem pedig a kormányé. Az pedig elfogadhatatlan, hogy rengeteg civil és ellenzéki kezdeményezést is már hol verőlegényekkel, hol pedig mindenféle jogi trükközésekkel megakadályoztak, miközben az látszik, hogy azt a referendumot, amit a kormány kezdeményez, teljesen természetesen keresztülverik a rendszeren.

Az LMP-nek teljesen világos az álláspontja a kérdésben. Az elmúlt években is minden egyes apró lépést támogatott az LMP, ami lebontja, nem pedig építi azt a korrupciós hűbérúri rendszert, amit a Fidesz felépített, és természetesen a jövőben is támogatni fogunk minden olyan lépést, amely lebontja a korrupciós rendszert. Ugyanakkor az LMP frakciója csak olyan verziót fog támogatni, ami a népszavazást kezdeményező eredeti céljával egybeesik. Az egyértelmű, hogy nem bízunk, és az emberek sem bíznak a Fideszben, de parlamenti pártként nem hagyjuk, hogy jogi trükközésekkel kifacsarják a konkrét javaslatot. Azt is megígérhetjük, hogy szaván fogjuk fogni a Fideszt és annak új frakcióvezetőjét is.

(21.20)

Ugyanis ezen javaslat kapcsán azt mondták, hogy megvan a kormányban a támogatottsága, csak az ellenzéki javaslat hiányzik. Akkor ezt a támogatottságot egyébként olyan módon is tesztelni fogjuk, hogy egy komplex antikorrupciós csomagot fogunk benyújtani. Hiszen az elévülés kérdése egyébként rendkívül fontos és szimbolikus ügye is a korrupció elleni küzdelemnek, viszont az is teljesen egyértelmű, hogy a magyar társadalom egy komplex megoldást és érdemi garanciákat vár arra, hogy a korrupcióellenes küzdelem ténylegesen megvalósulhasson, nemcsak ezen az egy ponton, hanem átfogó módon.

Eppen ezért nemcsak hogy benyújtjuk az LMP antikorrupciós csomagján alapuló konkrét javaslatainkat, de ennek kapcsán egyeztetésre hívjuk a par-

lamentari pártokat is. Azt akarjuk, hogy a kormány ne tudja le ennyivel, és minden egyes javaslatunkra egy világos igent vagy egy világos nemet kelljen mondania, nemcsak az LMP-frakció számára természetesen, hanem a magyar emberek előtt. A korrupció elleni hatékonyabb fellépés érdekében ugyanis számtalan javaslatot nyújtott már be az LMP frakciója, és nagyon sok módosítást is. Ezeket a javaslatokat egyébként a kormánytöbbség kivétel nélkül mindig elutasította, pedig ezek aktualitása semmit sem változott.

Ha a korrupció elleni fellépés célját hét év elteltével végre valóban magáénak érzi a kormánytöbbség, akkor itt lesz az idő arra, hogy az LMP számtalan tárgybéli javaslatát is ugyanolyan viharos gyorsasággal fogadja el az Országgyűlés, mint ahogy a konkrét javaslat kapcsán teszi ezt. Elfogadhatóak végre például az offshore lovagok ellen a szavak és az alkotmányos deklarációk szintjén bátran fellépő, ám velük a közjavak magánvagyonná alakításában eddig serényen együttműködő kormánypártok részéről azok a konkrét javaslatok, amik egyébként az offshore vállalkozások költségvetési finanszírozásának tényleges megtiltását akarják elérni.

Hiszen a felfedhetetlen tulajdonosi háttérű és adót Magyarországon nem vagy csak alig fizető offshore szervezetek a strómanok alkalmazása mellett ma a legfontosabb eszközei annak, hogy a politikai osztály hatalmon lévő tagjai saját hatalmukat és személyes anyagi jólétüket az adófizetők pénzéből építhessék. Ezért az LMP-frakció már többször benyújtotta és most ismét benyújtja az ilyen szervezetekkel való szerződéskötést következetesen tiltó javaslatát, valamint az offshore bűncselekmény nevű új büntető tényállást.

Szintén elutasította eddig a kormánytöbbség a 2010 óta következetesen javasolt kampányfinanszírozási reformot, valamint a burkolt pártfinanszírozás visszaszorítása érdekében a fizetett állami és önkormányzati, illetve a köztulajdonban álló gazdasági társaságok által megrendelt propaganda közzétételének teljes tilalmát, illetve ezen cégek egyéb médiavásárlásainak piaci versenykörülmények közé történő korlátozását.

A politikusok kötelező vagyonosodási vizsgálata is számtalanszor fennakadt már a kormánypártok önvédelmi rendszerén csakúgy, mint például a lobbimegkeresések és találkozások tényének és a lobbianyagoknak a nyilvánossága tétele, a közpénzből kötött szerződések teljes és azonnali, a szerződési érvényesség feltételét jelentő közzététele vagy éppen az uniós támogatásokkal és nemzeti vagyon hasznosítására vagy közfeladat ellátására vonatkozó szerződések megkötésére vonatkozó eljárások teljes nyilvánosságának megteremtése.

Gulyás Gergely figyelmébe ajánljuk a teljesség igénye nélkül a média- és sajtótermékek watchdog-funkciójának erősítésével kapcsolatos, szintén számtalanszor elutasított LMP-s javaslatot is, amely az oknyomozó riportokban feltárt cselekmények és mulasztások bizonyíthatóságának hivatalbóli ügyész-

ségi vizsgálatát és ezek eredményéről a nyilvánosság rendszeres tájékoztatását írta elő.

Abból, hogy a Fidesz megfutamodott egy újabb népszavazási kezdeményezéstől, pontosan tudjuk, hogy félnek, mert érzik, hogy a magyar embereknek elégük van az intézményesített korrupcióból. Tehát azt javaslom én is a kormánypárti képviselőknek, hogy fogadják el az LMP-frakció antikorrupciós javaslatát. Ha nem így tesznek, akkor megint csak az válik nyilvánvalóvá az emberek számára, hogy félnek az ő véleményüktől.

Abban viszont biztosak lehetnek, hogy 2018 áprilisában el fogják mondani a magyar emberek a véleményüket arról az intézményesített korrupcióról, amit az elmúlt nyolc évben kiépített a kormány, és az emberek véget is fognak annak vetni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a T/17383. számú törvényjavaslat kapcsán a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérést egyhangúlag támogatták a mai szavazáson az egyes frakciók, mégis, ha körülnézek itt az ülésutamban, akkor úgy néz ki, hogy az MSZP nem képviselteti magát ezen a vitán. Tehát elképzelhető, hogy ezzel a témával kapcsolatban nincs semmi mondánivalója.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Jobbik által benyújtott T/17383. számú törvényjavaslatot a kereszténydemokraták is támogatják, de mindemellett úgy gondoljuk, hogy a kérdés rendezése a javaslatban foglaltakhoz képest részletesebb szabályozást igényelt volna. A vonatkozó részletesebb szabályozás kidolgozása a Fidesz-KDNP által már régebb óta folyamatban volt, azonban a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés okán beállt az egyórás módosítási határidő, és ennek okán mindezt előterjeszteni a jelen törvényjavaslat keretében már nem állt módunkban. Álláspontunk szerint pusztán az adott bűncselekmény elévülési tételkeretének jövőbeli cselekményekre vonatkozó emelésével a korrupciós és hivatali bűncselekményekkel szembeni preventív cél elérése rendkívül kétségesnek, illetve rendkívül soványnak mutatkozik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! De facto az elévülési tételkeret megemlése nem elegendő az ez irányú bűnözés további visszaszorítására, de jure pedig felmerül annak a kérdése is, hogy a hatályos büntetési szankciórendszer egészéhez viszonyítva az arányosságnak miképpen felel meg a törvényjavaslat, különösen akkor, amikor a törvényjavaslat egy teljes Btk.-fejezetre határozza meg az azonos elévülési határidőt. Pedig a Btk. az általános elévülési határidőt az egyes bűncselekmények súlyához viszonyítottan állapítja meg. A javaslat tehát magában rejti annak veszélyét, hogy a Btk. szankciórendszere

aránytalaná válik, a kiegyensúlyozottság, a cselekmény tárgyi súlyához igazodó szankcionálási struktúra pedig megbomlik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti aggályok ellenére a kereszténydemokraták mégis támogatni fogják a T/17383. számú törvényjavaslatot, vagyis a korrupciós bűncselekmények hosszabb üldözhetőségét, mert a Fidesz-KDNP nullaszázalékos toleranciát hirdetett a korrupcióval szemben, és minden körülmények között ehhez is tartja magát. Az pedig már nyilván a Jobbik felelőssége, hogy milyen kidolgozottsgú indítványokat terjeszt a tisztelt Ház elé.

Figyelemmel arra, hogy e javaslat kidolgozottsága és minősége komoly aggályokat vet föl, amelyekről már a fentiekben szóltam, az ebből fakadó következményeket a Jobbiknak kell viselnie. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A fennmaradt időkeret adta korlátoknak megfelelően van még lehetőség felszólalásra. A Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Országgyűlési Képviselőtársaim! Csatlakoznék az utolsó szóhoz. Vejkey úr azt mondta, hogy a Jobbiknak kell viselni a felelősséget. Hát igen, ugyan a parlament fogja elfogadni, de nyilván szívesen viseljük ennek felelősségét, hogy bizony mi szigorúbban kívánjuk büntetni, vagy szigorúbb elbírálást szeretnénk a korrupciós bűncselekményeket elkövető személyekkel szemben.

Arányosság. Vejkey képviselőtársam azt mondta, hogy az arányosság felborulhat ezáltal. Nem a büntetési tétel változik, hanem csak a büntetés, a felelősségre vonás időszaka nő meg. Ettől szerintem az arányosság nem fog felborulni. Bár megjegyzem, a Jobbik többször beterjesztette azt a törvényjavaslatot, amelyik a korrupciós bűncselekmények elkövetőire, amennyiben azok politikusok, választott képviselők, dupla büntetési tételt kell alkalmazni. Ez talán felborítaná az arányosságot, de szerintem az sem borítaná fel, hiszen ezek a politikusok bizony megérdemelnék, és itt a fenyegetettség kérdése a legfontosabb, hogy minél tovább tartson a jogos fenyegetettség, és minél tovább tudja az állam a jogos büntetőigényét érvényesíteni a bűnelkövetőkkel szemben. Sajnos az időm lejárt, köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(21.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úr következik.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Nem hosszú idő áll már rendelkezésre az időkeretből, ezért engedjék meg, hogy csak egy részker-

déssel foglalkoznak. Tudniillik bárkinek szöveget üthet a fejébe, hogy miért pont 12 év, tehát vajon miért 12 évben határozták meg azok, akik kitalálták a népszavazási kezdeményezést vagy a törvényjavaslatot.

Azért tartom fontosnak ezt a témát idehozni, mert azt gondolom, az utókor majd meg fogja ítélni ennek a javaslatnak a színvonalát vagy ennek a törvénynek a színvonalát, hiszen holnap ebből törvény lehet. Vágó Gábor és társai úgy gondolták, hogy a következő választások után még 4 évük lesz arra, hogy majd ezeket a korrupciós ügyeket kivizsgálják. Így számolták ki, hogy 8 év Fidesz-kormányzás után még 4 éven belül lehet üldözni ezeket a bűncselekményeket, de ez egy alapvető tévedés, mert a törvényelőremenőleges hatályú, azaz mostantól 12 évről szól ez az elévülési szabály, amiben viszont inkább azon kell elgondolkodni, hogy vajon ezek szerint mennyire értékeli magát az ellenzék, hogy mikor lesz esélye arra, hogy valaha többségbe kerüljön az Országgyűlésben. Tehát azért érdemes elgondolkodni ezen, hogy vagy nem értették azt, hogy egy büntetőtörvény hogyan lép hatályba, mikor léphet hatályba, vagy pedig a saját esélyeiket becsülik le olyannyira, hogy csak 12 év múlva, vagy mondjuk, 8 év múlva tudnak ezekkel a kérdésekkel foglalkozni.

Míndegy is egyébként, hogy miért találták ki. Én az előbb elmondtam, hogy a büntető törvénykönyvben most is a súlyosabb korrupciós bűncselekményeknek 10 év az elévülési határideje, tehát olyan sokat nem változtat ez a 10 vagy 12 év; amit viszont elérhetnek így, hogy a bagatell ügyek, a kisebb súlyú bűncselekmények elévülési ideje 12 évre felemelkedik. Ennek ugyan nem sok értelme van, de természetesen szomorúak lesznek azok a pénzügyőrök vagy határőrök vagy rendőrök, akiket majd ilyen bűncselekmények miatt felelősségre vonnak, mert mostantól kezdve akár 12 év múlva is felelősségre vonhatják, míg a politikusokat egyébként 10 évig felelősségre lehetett vonni ezekért a bűncselekményekért.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, mindig veszélyes az, ha a büntetőjogot egy politikai kampány részének használják föl, mindig veszélyes az, ha népszavazási kérdést csinálnak egy büntetőjogi kérdésből. Lám-lám, ez a törvényjavaslat ezt példázza! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy Gyüre Csaba képviselőtársam megszólított, egy nagyon rövid választ adnék az általa elmondottakra.

Álláspontom szerint a Jobbik egy jó politikai fogásnak, marketingnek gondolta ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását, hiszen ők maguk is itt az általános vita során elmondták azt, hogy kifejezetten

Gulyás Gergely képviselőtársunk hétfői nyilatkozatára alapítottan terjesztették ma délelőtt elő - tejesen váratlanul - ezt a törvényjavaslatot.

Ezért mondtam vezérszónoki beszédemben azt, hogy a javaslat kidolgozottsága és minősége komoly aggályokat vet fel, tisztelt hölgyeim és uraim, és ha ezeket az aggályokat esetleg majd mások is osztani fogják, akkor az ebből fakadó következményeket a Jobbiknak kell viselnie. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Staudt Gábor képviselő urat, hogy az előterjesztő képviselőtársam kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. 17 perc 40 másodperc az időkerete, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem vagyok annyira bosszúálló típus, hogy ilyen késői órán a 17 percet lebeszéljem, viszont mindenképpen reagálni szeretnék egy-két felvetésre.

Azt értem én, hogy savanyú a szülő, tehát most tulajdonképpen ez hangzott el az előttem szóló fideszes és KDNP-s képviselőtársaim szájából, és valójában én úgy értettem vagy úgy érzékeltem, hogy szívük szerint nem szavaznák meg ezt a javaslatot, de ugye ott a népszavazási kezdeményezés, és valaki kitalálta a boszorkánykonyhában, hogy akkor ezt így kéne csinálni.

A kidolgozottságról beszélni gyakorlatilag olyan javaslatnál, ami a korrupciós bűncselekményeknek a 27. fejezetben meghatározott felsorolására egy általános 12 éves elévülési időt határoz meg, ennyit tesz, nem csinál mást, ezt nagyon nehéz, Vejkey képviselőtársam. Hiszen azt lehet mondani, hogy mennyire arányos, ugye? Az egy döntés. Holnap önök is úgy fogják gondolni, hogy ez arányos, mert megszavazták. Ha ezt nagyon aránytalannak gondolnák, oly mértékben aránytalannak gondolnák, ami alaptörvény-ellenes vagy egyéb jogszabályokat sért, akkor nem szavaznák meg, gondolom én, hiszen úgy állnak hozzá a szavazáshoz, feltételezem, hogy ha alkotmányossági aggályokat találnak, akkor nem szavazzák meg.

Higgyék el, hogy ezt a felelősséget, hogy egy ilyen javaslat előterjesztésre kerül és elfogadásra kerül, ezt sokkal könnyebb viselni, mint az elmúlt 7 év kormányzásának felelősségét, és ha elszámoltatásra kerül a sor, értem én, hogy valószínűleg a jelenlévők kevésbé érintettek az elszámoltatásban, tehát hogy ez a nyugodtságot indokolhatja, mert a jelenlévő képviselőtársaimról én még nem hallottam; aztán lehet, hogy én vagyok alultájékozott, de hogy korrupciós botrányokba keveredtek volna, persze a jövő hozhat bármit, de itt nem önökről van szó elsődlegesen, akik érintettek ezekben az ügyletekben. És persze mondom, hogy az eddig megjelent információk alapján, tehát mindenki a saját lelkét meg a

Jóisten látja az önök lelkét is, hogy akkor ebben igazam van-e, de a lényeg az, hogy ez indokolhatja Vejkey Imre nyugodtságát, hogy esetleg ő nem tud olyan korrupciós ügyekről, amelyek bizony a Fidesz-KDNP-kormányt érintik. Csak hát nyilvánvalóan, ahogy elhangzott, a korrupciós bűncselekményeknek - ezt Répássy Róbert mondta el - az a sajátosságuk, hogy általában nem szeretik a részt vevő felek megszteni másokkal, hogy ebben részt vettek. Ha ez így van, akkor lehet, hogy a frakciótársaikkal sem osztják meg, tehát olyan dolgok kiderülhetnek még, hogy önök is azt mondják, hogy hoppá, erről nem is tudunk, vagy X. Y. képviselőtársukról lehet, hogy nem is gondolják, hogy milyen üzemekben lehet benne. Azt mondom, nem feltételezem, hogy tudják, de nem tesznek feljelentést, mert ez már bűncselekmény lenne önmagában.

De visszatérve, ami még nagyon fontos, hogy ez a javaslat - és itt Vejkey képviselőtársam felszólalásánál kicsit megfordult szerepköröket érzékelttem, mint ha mi lennénk kormányon, és önök meg ellenzékben támadják a javaslatot. Remélem, hogy '18-ban lehetőségünk lesz ezt többet is gyakorolni. Ön elmondta, hogy a Fidesz-KDNP-képviselők már dolgoztak korrupcióellenes javaslaton, ezt mondta képviselőtársam, és mi ezt beterjesztettük, és emiatt nem tudják benyújtani.

Én buzdítom arra képviselőtársamat, hogy nyújtsák be. Ha az a javaslat a jelenlegi helyzetet előremozdítja, akkor mi támogatni fogjuk. És lehet, hogy akkor Gulyás Gergellyel, az újdonsült frakcióvezetőjükkal is le tudják tárgyalni a dolgot, ha már úgy tűnik, hogy az ilyen javaslatok irányába nagyobb rugalmasságot mutat, és akkor lehet, hogy közösen el tudunk indulni egy olyan irányba, hogy Magyarországot egy kicsit a korrupciótól megtisztítsuk.

Felőlem akárki előterjesztheti ezeket a javaslatokat, azt mondhatom, hogy a jobbikosok támogatni fogják, és úgy tűnik, hogy ebben, bár most több párttól, ha így körbenézek, akkor más párt képviselőit már nem látom, de nyilvánvalóan úgy tűnik, hogy holnap ők is megszavazzák, tehát valószínűleg a korrupció elleni harcnak nem lennének kerékkötői.

Az is természetesen igaz, pont emiatt, hogy ez csak egy szegmensét szabályozza a problémának. És én akkor lennék a legboldogabb, ha egyébként 27 évre visszamenőleg meg lehetne oldani, hogy ne évüljenek el akár visszaható hatállyal ezek a bűncselekmények.

Nem tudom, hogy erre van-e valamiféle megoldás, valószínűleg egyébként elég nehéz lenne, még alaptörvény-módosítással is, de legalább egyébként - és ez a kisebb bűncselekményekre utal -, legalább már az is előrelépés, ha kisebb bűncselekmények esetében ez a felelősségre vonás, még ha enyhébb büntetéssel is ha később is, de megvalósulhat, és ugyanez igaz egy korrupt határőrre, mint esetleg csupán néhány millió forintot vagy kisebb összegeket zsebre tevő politikusokra, vagy akik a hatalmukkal egyébként egyéb módon visszaélnek, és így okoznak kárt.

(21.40)

Úgyhogy a teendőket ezáltal nem zártuk le, tehát meg kell nyugtatnom önöket, hogy nem gondoljuk úgy, hogy ezzel a végére értünk az útnak, ennél csak szigorúbb javaslatokat szeretnénk látni.

Egyébként hozzáteszem, hogy ott voltak képviselőtársaim, és Répássy Róbert mindenképpen ma az Igazságügyi bizottság ülésén, ahol szintén egy hasonló tárgyú, a korrupciós bűncselekmények üldözésére vonatkozó javaslatot leszavaztak, a tárgysorozatba vételt sem támogatták. Így értem a leszavazást. Ott volt képviselőtársam is. Ott nyilvánvalóan a közszereplők, hivatalos személyek által elkövetett cselekmények büntetési tételeit emeltük volna. Ezt sem tudták elfogadni, de sorolhatnám, és talán a 17 perc sem lenne elég, hogy milyen javaslatokat tettünk, milyen módosításokat tettünk, vagy akár az ügyészségnek a szervezetére vonatkozó javaslatokat tettünk, vagy akár a korrupcióellenes ügyészségnek a felállítására tett javaslatunk mind-mind a kukában végezte. Az élet, a korrupcióellenes harc szinte minden területét érintettük, a képviselőkre vonatkozó vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről ne is beszéljek vagy akár a mentelmi jognak az eltörléséről.

Tehát úgy tűnik, hogy eddig semmi nem törte át a gátakat ezen kívül a javaslaton kívül, és ugye, itt is láthattuk, hogy egy kényszerítő körülmény van a népszavazás miatt, de én, ahogy elmondtam, nem vindikálom azt a jogot, hogy nekünk kellene további korrupcióellenes javaslatot tennünk, vagy nemcsak az ellenzék térfeléről jöhet egy korrupcióellenes javaslat, hanem ezt önök is megtehetik.

Egy dolgot kell tisztáznom, és ezzel szerintem zárnam is a gondolataimat, hogy az sajnos ténynek mondható, és nemcsak nemzetközi kutatások támasztják alá, hanem azért a közbeszerzésektől kezdve a különböző kimutatásokat, ha megnézzük, Magyarországon a korrupciós helyzet tragikus, elég rossz. A közpénzek nagymértékben tűnnek el. Na most, ha ez így van, akkor miért nincs felelősségre vonás, vagy mi lehet az oka a hiányának? Két oka lehet: vagy a bűnüldöző szervek nem tudják, nem képesek, vagy politikai nyomára nem tehetik meg, hogy ezeket az ügyeket feltárják, ez az egyik eshetőség. A másik eshetőség, hogy ők nagyon szeretnék, de a jogszabályok rosszak, és kicsúsznak mindig az elkövetők a bűnüldözés karmai közül. Vagy egyébként még mind a kettő együtt is így mix módon, vegyesen igaz lehet.

Ezzel csak az a probléma, hogy önök külön-külön mindezt visszautasítják. Tehát ha az igazságszolgáltatás rendszeréről beszélünk, akkor mindig az az érv, hogy az ügyészség végzi a munkáját, a rendőrség végzi a munkáját, nagyon jól végzi a munkáját. Hát, a magyar törvények ennyit engednek: a nagy semmit. Akkor viszont, ha ennyit engednek a törvények, a törvényeket meg kell változtatni. De a törvényeket nem változtatjuk meg se ellenzéki módosításra, se kormánypárti beadványra. Tehát önök belenyugszanak abba, hogy - és itt nyilván nem csak a

jelenlévőkről beszélek - ez a helyzet fennállhat, és most már a magyar államadósság, ha '90 óta nézzük, 3-4-szereséről beszélünk legalább, ami feketén ebből az országból kiáramlott, ellopásra került.

Úgyhogy zárszónak én csak biztatnám a jelen lévő kormánypárti képviselőket, és kérem, adják át képviselőtársaiknak, adják át a kormánynak vagy azoknak a döntéshozó Fidesz-vezetőknek, akiknek erre ráhatásuk van, hogy nyugodtan tegyék meg ezeket a javaslatokat, az ellenzék örömmel fogja támogatni. Higgyék el, ha azt látják az emberek, hogy valami történik, és aki bünt követ el, azt elviszik, börtönbe kerül, az igazságszolgáltatás lesújt rá pártpolitikai hovatarozás nélkül, akkor ez fogja a bizalmat visszahozni. Önágában persze a jogszabálymódosítások kevesek, vagy talán nem is elégségesek, de legalább kezdjük el ezt az utat. Ez lehet egy első mérföldkő.

Azt kérem, hogy kerüljenek ezek a javaslatok be-terjesztésre, rajtunk nem fog múlni. Eddig is megtettük, a jövőben is meg fogjuk tenni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik. „Miért ihatatlan a víz több nagykunsági településen?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon azért kértem itt szót az Országgyűlésben, mert egy olyan problémára próbálom felhívni a figyelmet, ami bár lehet, hogy ismert sokak előtt, de mégis megoldásra vár, annak ellenére, hogy azt hittük róla, hogy egyszer már megoldottuk. Volt ugyanis egy európai uniós kötelezettségünk, amelyben az ivóvíznek a minőségét meg kellett feleltetni az Európai Unió elvárásainak, azaz olyanná kellett tenni, hogy ne csak egyébként iható legyen, hanem az egészségügy szempontjából vagy az egészség szempontjából is teljesen vállalható, és a határértéknek megfelelő legyen. Erre a magyar állam nem kevés támogatást kapott, hogy megvalósítsa, és az uniós szabályoknak megfelelően az ivóvíznek az arzénszintjét csökkentse. Jellemzően olyan területeken kellett végrehajtani ezeket az ivóvízminőségfejlesztő beruházásokat, mint a Dél-Alföldön, Észak-Alföldön vagy például a Dél-Dunántúlon vagy Borsod-Abaúj-Zemplén megye bizonyos részein.

Nem kevés európai uniós pénzt felhasználva valósultak meg ezek a beruházások, amelyekről azt várta joggal a lakosság, hogy az ivóvíz minősége csak javulni fog, egyrészt olyan tekintetben, amit ők érzékelni nem tudtak, azaz az arzénszint kimutatásában egy számottevő csökkenés lesz. Ez természetesen

fogyasztásnál nem jelentkezik minőségi érzékelhető módon, azonban azon túl, hogy az ivóvíz egy nagyon rövid időre sikeresen lecsökkent arzéntartalmában, felléptek valószínűleg technológiai problémák és kivitelezési problémák miatt azok a nem várt mellékhatások, hogy sok helyen a víz ihatatlanná vált, vasas és egyéb elszíneződések kerültek bele. Egyrészt szagában, illatában, állagában, ránézésre, színére szinte egyszerre majdnem minden településen ihatatlanná váltak a vizek. És nagyobb részt a beruházásoknak egy jó százalékában szinte minden településen ugyanazokat a problémákat észlelték, ami, mint utólag kiderült, egy technológiai probléma miatt volt, hiszen maguk a kedvezményezettek egy olyan technológiát választottak ki a fejlesztés megvalósítására, amely - mint utólag kiderült - nemhogy jobbá tette a vizüket, hanem még a korábbinál megsokszorozott képest is sokkal rosszabb állapotúak lettek ezek az ivóvizek.

Itt tehát jogosan felmerült a kérdés, és a választókerületemben több település is, de legjobban talán Tiszagyenda, egy meglehetősen kis község, ennek ellenére egy komoly problémával nézett szembe, lényegében félvnyi működés után ihatatlanná vált az ő vizük. Teljes egészében olyan üledékeket tartalmazott, olyan üledékekben kioldódott anyagok voltak benne, amely nemcsak, hogy egyébként a színét, hanem a víznek a szagát, az ízét is teljesen elrontotta, és egyébként befolyásolta az összes vízzel működő berendezésüket is.

Összességében közel 300 millió forintba került tehát ez a beruházás, és amikor írásbeli kérdésében rákérdeztem a problémára, és hogy ezt miként lehet megoldani, sajnos a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól sokkal inkább lekezelő és félrevezető választ sikerült kapni. Azonban a helyi emberek nem felejtik el, hogy mi is történt ott, őket nem lehet könnyen megvezetni egy félvállról adott válasszal. Mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy ez a beruházás, amivel védeni kívánják a hibákat, nem valóság és egy rosszul megtervezett, egy rosszul kivitelezett beruházás lett, amelynek eredménye az, hogy jelenleg a faluban mindenki bubis vagy egyébként szénsavmentes ásványvizet kénytelen venni, akár még a fürdéshez is ilyeneket kénytelenek használni, vagy egyébként megvárják azt az önkormányzat számára egyébként nagyon rossz helyzetet, hogy lajtos kocsiból vagy valami másból biztosítsák számukra a vizet. Nem elég, hogy valakinek az otthonában ilyen van, tisztelt képviselőtársaim, gondoljanak bele, milyen lehet egy közintézményben, milyen lehet egy óvodában, milyen lehet az iskolában, vagy ne adj' isten, milyen lehet ezeknek a konyháján élni és a konyháján dolgozni ezekből a csapvizekből. Nem is csoda, az egész településen, amikor ott voltam, szinte mindenki halomszámra hordta az ásványvizet, és most már ez nem egy újdonság, ez egy több éve így lévő probléma.

A helyi lakosok, az önkormányzat folyamatosan kereste a megoldási lehetőséget, és a monstrummá duzzasztott regionális vízművekről és a minisztéri-

umról, ÁNTSZ-ről folyamatosan pattantak vissza. Kétségtelenül megállapítható tehát, hogy az állam, a kormány nem is gondolkozik úgy, hogy ezt a problémát megoldja.

Márpedig le kell szögezni, ez nem maradhat így, ez nem maradhat így Tiszagyendán, ez nem maradhat így Nagyivánon, ez nem maradhat így egyébként dél-dunántúli településeken. Nemcsak a Nagykunságban, hanem országsszerte küzdenek ezzel a problémával, legyen szó akár Békés megyéről, Baranyáról vagy Jász-Nagykun-Szolnok megyéről.

Éppen ezért azt tartom a helyes megoldásnak, és erre hívom fel a tisztelt kormányt és az Országgyűlést is a figyelmét, hogy most, amíg lehetőség van, vizsgáljuk felül ezeket a beruházásokat, hogy jól sikerültek-e, és miként lehetne ezeket orvosolni, hiszen még talán benne vagyunk a szerződészegést követően abban az időszakban, amikor ez helyreállítható és megadható az a vízminőség, amit ott joggal

elvárnak a lakosok, és végül olyan vizet tudnak inni, amit évtizedekkel előtte is fogyasztottak a korábbi felmenőik. Megérdemlik, és a Nagykunság is megérdemli, hogy végre iható vize legyen. Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(21.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm egész napos munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja munkáját. Az **ülésszakát bezárom**. Mindenkinek nyugodalmat, szép jó éjszakát kívánunk!

(Az ülésnap 21 óra 51 perckor ért véget.)

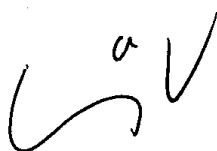
Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)